

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 1145]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [දෙළොස්වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 1150] :

21, 22 සහ 23 වන ශීථි කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

වරප්‍රසාද [නි. 1215] :

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් නික්ම යද්දී මහර මන්ත්‍රී

එස්. කේ. කේ. සූරියාරච්චි මහතාට පහරදීම

පරිපූරක මුදල් [නි. 1378]

කල්තැබීමේ යෝජනාව [නි. 1379]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 1393]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 1145]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டாம் நாள்] [ப. 1150] :

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது

தலைப்பு 21, 22 உம் 23 உம்

சிறப்புரிமை [ப. 1215] :

மஹர பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி சபை அமர்விலிருந்து

திரும்புகையில் தாக்கப்படல்

குறைநிரப்பும் தொகை [ப. 1378]

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 1379]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 1393]

Volume 57

No. 6

Tuesday,

25th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [col. 1145]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Twelfth Allotted Day] [col. 1150] :

Considered in Committee

Heads 21, 22 and 23.

PRIVILEGE [col. 1215] :

Assault on Mr. S. K. K. Suriarachchi, Member for Mahara, whilst returning from a Sitting of the House

SUPPLEMENTARY SUPPLY [col. 1378]

ADJOURNMENT MOTION [col. 1379]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [col. 1393]

වංචික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

நியோபீத மந்திரி மனவிரிய

1964 අගෝස්තු 25 වන අඟහරුවාදා

ප්‍ර. සා. 10 ට මත්ත්‍රි මණ්ඩලය රැස්විය. කළා
තායකතුමා [ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූඪ විය.

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

රත්නපුර පළාතේ ඇති සහ ප්‍රදේශයේ
ජල පහසුකම්

இரத்தினபுரி நகரசபை : நீர் விநியோகம்

URBAN COUNCIL RATNAPURA :
WATER SUPPLY

1. ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා. (රත්න පුරය)

(திரு. ம. பீ. ஆர். வீரசேக்கர—இரத்தின புரி)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Ratnapura)

පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළි
බඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරිය
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රත්නපුර නග
රයට ජලය සැපයීම සඳහා රජය විසින්
රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාවට කොප
මණ මුදලක් වෙන් කර තිබේද? (ආ)
ලංකාවේ තෙත්ම ප්‍රදේශවලින් එකක්
වන රත්නපුරේ දිනකට පැය ½ක් පමණක්
ජලය ඇත්තේ මන්ද යන්න ගැන එතු
මිය පරීක්ෂා කර බලනවාද?

உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினா: (அ) நகரத்துக்குத் தண்ணீர் விநியோகிப்பதற்கென இரத்தினபுரி நகரசபைக்கு அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் எவ்வளவு? (ஆ) இலங்கையில் மிகக் கூடிய மழை வீழ்ச்சியுள்ள இடங்களிலொன்றாகிய இரத்தினபுரியில் ஒரு நாளுக்கு அரை மணித்தியாலம் மட்டுமே தண்ணீர் விநியோகிக்கப்படுவதற்கான காரணமென்ன வென்பது பற்றி அவர் விசாரிப்பாரா?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs: (a) How much money has been voted by the

2-408 238-745 (64/8)

Government to the U. C., Ratnapura, for providing water to the town? (b) Will she inquire as to why in Ratnapura which is one of the wettest areas in Ceylon, water is available for only $\frac{1}{2}$ hour per day?

විවිසන් ගුණවර්ධන මිය. (පළාත් පාලන
හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්)

(திருமதி விவியன் குணவர்தன—உள்ளூர்
ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

(අ) රත්නපුර ජල සම්පාදන ක්‍රමය සඳහා රු. 8,33,866 කට ඇස්තමේන්තුව අනුමත කොට තිබේ. ඉන් රජය විසින් වියදම් කරනු ලබන ප්‍රමාණය රු. 3,16,275 කි. මෙම මුදලින් 64.6.30 වැනි දා වන විට රු. 3,01,676.89 ක් වියදම් කොට තිබේ. (ආ) මෙම ප්‍රශ්නය දැනටමත් පරීක්ෂා කර බලා ඇත. දිනකට ජලය සැපයීමේ කාල සීමාව රඳා පවතින්නේ එම ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රමයේ පරිමාණය සහ ජල සැපයීම් ලබන ජනගහනයේ සංඛ්‍යා උඩය. දවස පුරා ජලය සැපයීම හැකි වීමට දැනට තිබෙන යෝජනා ක්‍රමය විශාල කළ යුතු අතර විශාල කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමයක් පිළිබඳව වැඩ කටයුතු සහ වැඩිදුර පරීක්ෂා කිරීම් දැනට කරගෙන යනු ලැබේ. දැනට මත් සාදා ඇති ජලාශයට ජලය සැපයීමේ වැඩ 1965—66 දී ආරම්භ කිරීමට බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ.

சி. பி. ஐ. ஏ. வீரசேகர மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்கர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය දත්ත වද, විශාල වියදමක් දරා අලුත් ටැංකියක් බැන්දත් එන වතුර ප්‍රමාණය පරණ ක්‍රමය වම පවතින බව? ඒ කියන්නෙ කලිනුත් වතුර ආවෙ අඟල් නවයේ පයිප්ප මගිනුයි. දැනුත් ඒ ප්‍රමාණයමයි නියෙන්නෙ. ඒ නිසා කොයි තරම් විශාල වියදමක් දරා ටැංකි බැන්දත් වතුර එන්නෙ එකම ප්‍රමාණයවම නම් නියම ප්‍රයෝජනය නොලැබෙන බව කල්පනා කර ඒ බව පළිලෙන කඩයුතු කරනවද?

லாவிக பிழை

விவியன் குனுவர்தனே மீ.

(திருமதி விவியன் குனுவர்தனே)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

பரிசு கர லென்னை மீ. இ உன் பிழைகே ஸ்தலன் வெலா நிறைவி மீ கவி யுன்னை ரன்னை யன்னை 1965-66 ஈடாயி விவிய குனுவர்தனே. இ நியா இ காலம் உன் விவி மெகி ஈதி பரவரம் கும்மிக்மீகி ஸோலா லெனலா ஈதி.

கூருவிவி ஸ.மோ.ஸே. லாலா வெலெடி ஸாலன் பிழைவிவி

குருவிற்றலில் கூ. மொ. வி. நிலையச் சில்லறைக் கடை

C. W. E. RETAIL SHOP FOR KURUWITA

2. வி. பி. ஈர். வீரஸேகர மீ.

(திரு. மீ. பீ. ஈர். வீரஸேகரம்)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

ஈதலன்னர ஸத லாகிர் வெலெடிம லா ஸபகிமீ கவிசுது பிழைகே ஈமகிளென் ஈது ப்ரஸ்தம்: (ஈ) கூருவிவி ஸ.மோ.ஸே. லாலா வெலெடி ஸாலன் பிழைவிவி யுதுயகி ரன்ன ப்ரதே ஸர்லிமேன்னு மன்றிவரம் ஸத கூருவிவி மலிகார்ம் ஸதாபதி விசின் ஓலேலி மன் கர ஈதி லவி ல்லும ஈன்னலாடி? (ஈ) மெம காரணம் ப்ரமடிவி ஈன்னே ஈனவி ஈபி ருடி ஈவின் நிஸ்சே கிஸ்சி பவின்தா, லெலே கிமீயா ருபியலே 350 க கலியன் லலாபோ ரோன்னு உன் லெயன் கலியவி ஈமவி, ஸால கிளேலன் ஈகவின ப்ரதேலெகின் விசின் ஈரன் லே ப்ரயன்னயன் நிஸ லவி ல்லும ஈன்னலா ஈ? (ஓ) ல்லும மெம காரணம் லா பரிசு கர லெனலாடி?

உள்ளாட்டு, வெள்ளிநாட்டு, வர்த்தக, விநியோக அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) குருவிற்ற லில் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையச் சில் லறைக் கடை யொன்றினைத் திறக்குமாறு இரத்தினபுரிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராலும் குருவிற்றக் கிராமச்சபைத் தலைவராலும் நிஸ பரிசு கர லெனலாடி?

லாவிக பிழை

வெண்டெலிடப்பட்டதென்பதை அவர் அறி வாரா? (ஆ) கடந்த எட்டு வருடங்களாக வெறுமையாயுள்ளதும் 350 ரூபா வாடகைக் குக் கொடுப்பதற்கு அதன் சொந்தக்காரர் எதிர்பார்த்திருப்பதுமான கட்டடமொன்றினை வாடகைக்குப் பெறுவதற்காக அக்கறையுடையவர்கள் சிலராத் செய்யப்பட்ட முயற்சிகளின் விளைவாகவே அம்முயற்சி தாமதப்படுத்தப் பட்டதென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) இவ் விடயம் சம்பந்தமாய் அவர் விசாரணை யிடு வாரா?

asked the Minister of Internal and External Trade and Supply: (a) Is he aware that a request has been made by the Member of Parliament for Ratnapura and the Chairman, Kuruwita Village Committee, that a C.W.E. retail shop should be opened in Kuruwita? (b) Is he aware that this matter has been delayed due to efforts made by interested parties to rent out a building which has been now vacant for eight years for which the owner expects Rs. 350 rent? (c) Will he inquire into this matter?

வி. வி. தைன்னகோன் மீ. (ஈதலன்னர ஸத லாகிர் வெலெடிம லா ஸபகிமீ பிழைகே ஸர்லிமேன்னு லேகி)

(திரு. பீ. பி. தைன்னகோன்—உள்ளாட்டு, வெள்ளிநாட்டு விபாபார, விநியோக அமைச்ச ரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. T. B. Tennekoon—Parliamentary Secretary to the Minister of Internal and External Trade and Supply)

(ஈ) இவி. (ஈ) தைன்னகோன் லெலெகிளே லவி லுது கலிய லா ஸகாலி கிளே பிழைகே ப்ரமடியன் ஈதி வி ஈன. (ஓ) ஈகி (ஈ) ஈரன் ப்ரஸ்தம் ஈன லே பிழைகே ஈதலன்னயன் ஈலெய் லா.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාවට වග කියන තැනැත්තන් මේ ගරු සභාවෙහි නැහැ. එහෙම නම් එතකොට අප කරන්නෙ විහිළුවක්. ඉතා වැදගත් දෙපාර්තමේන්තුවක් සම්බන්ධයෙනුයි, අපි අද සාකච්ඡා කරන්නෙ. පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවෙ අය මේ රටේ මහජනයාට තලල තියෙනව; මහජනයා පීඩාවට පත් කර තියෙනව; සමහර අය මරණයට පවා පත් කර තියෙනව. පසු ගිය කාලයෙදි එවැනි සිද්ධීන් ඇති වූ බව අපි දන්නව. එවැනි තත්ත්වයක පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව තිබියදීත්, එම දෙපාර්තමේන්තුව ගැන සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවෙ ඒ වෙනුවෙන් වග කියන්න පුළුවන් කෙනෙක් මෙනත නැහැ. පොලීසිය සම්බන්ධයෙන් මේ සභාවෙ සිටින ගරු ඇමතිවරුන්ටත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරුන්ටත් වග කියන්න බැහැ. මට කතාශාටුයි, රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගැන. අපේ ප්‍රහාර වලට මුහුණ පාන්න සිදු වෙන්නෙ එතුමයි. නමුත් එතුමට පොලීසිය ගැන කිසි වගකීමක් නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)
(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)
එතුම ඔතන ඉන්න ඕනෙ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එක තමයි, කරන විහිළුව. පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව තනිකරම පාලනය කරන්නෙ අගමැතිනියයි. එතුමිය මේවට ඇහුම්කන් දෙන්න ගැලපියටත් ඇවිත් සිටිනව නම් හොඳයි. එතුමිය හැත්සාඩි වාර්තාව බලන්නෙන් නැතුව ඇති. අපි කියන දෙයක් ශත පහකටත් ගණන් ගන්නෙ නැහැ. පොලීසියෙන් යම්කිසි අඛණ්ඩත්වයක් සිදු වුණම ඒ ගැන පැමිණිලි කිරීම පිණිස එතුමිය හමු වන්න මන්ත්‍රීවරයකුටත් විධියක් නැහැ. අපි එතුමිය මෙහිදී දැක තියෙන්නෙ උත්සව වලදී පමණයි. එතුමියට ටෙලිපෝන් කළොත් සමහර අවස්ථාවලදී එතුමියගෙ පුද්ගලික ලේකම් ඇවිත් කියනව, අගමැති

ණියට සාකච්ඡා කරන්න බැහැ කියා. එවැනි අතවරයන්ට මෙම මන්ත්‍රීන්ට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනව. එසේ තිබියදී මෙහෙම කරන්නෙ. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අපේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙවි. පොලීසියෙ නිලධාරීන් ඇවිත් සිටිනව; එම නිසා ඔවුන් එතුමට අරව මේවලියා එවාවි. නමුත් වගකීමක් නැතිව කටයුතු කරන බව පෙනව. හරියාකාර මේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මේව වාර්තා කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එම නිසා පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව භාර ගරු අග මැතිනිය මෙම සභාවෙ තැනි එක ලොකු අඩුපාඩුවක්. ඒ වගේම මේ රටේ මහජන තාවටත් ඔවුන් පත් කර එවන නියෝජිතයන්ටත් කරන ලොකුම අපහාසයක්. මේ ගැන අපේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරමින් පොලීස් වැය ශීඝ්‍රය යටතෙ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනව.

පොලීසියෙ වැරදි වැඩ නිසා මේ රටේ ජනතාවට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන ප්‍රශ්න ගැනයි, මුලින්ම කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නෙ. පසුගිය අවුරුද්දෙ වැලිමඩදි සිදු වූ සිද්ධීන් කීපයක් ගැන කියන්න තියෙනව. මේ සිද්ධීන් ගැන කියන්න යාමෙදි මා ගැනද පෞද්ගලික කරුණු කීපයක් කියන්න සිදු වෙන එක ගැන මා කතාශාටු වෙනව. සාමාන්‍යයෙන් මා කැමති නැහැ, මා පිළිබඳව කුමන කරුණක්වත් කියන්න. නමුත් පැන නැගී තිබෙන තත්ත්වය භයානක නිසා, මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන අතවර ඉතා දරුණු නිසා, අඩු ගණනෙ මෙම සභාවෙ මාර්ගයෙන්වත් රටේ මහජනයාට මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන එක යුතු කමක්ය කියා මා විශ්වාස කරනව. නමුත් තාත්සෙට මතක ඇති මේ වර්ෂයෙ මුලදි, ඒ කියන්නෙ ජනවාරිවලදි පමණ—මට එදා මෙහි එන්ට පුළුවන්කමක් තිබුණෙ නැහැ, වැලිමඩ පොලීසිය විසින් වැලිමඩ අපේ හිතවත් පිරිසකට පහර දීමක් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්න ගොස් සිටි නිසා—මා වෙනුවෙන් උග්‍ර-පරණගම ගරු මන්ත්‍රීතුමිය (කුසුමා රාජරත්න මිය.) තමුත්තාත්සෙගෙ අවසරය පරිදි මෙම සභාවෙදි කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කළා. වැලිමඩ පොලීස් ඉන්ස්පෙක්ටර් උපාලි

විජේරත්න කියන තැනැත්ත මාව මරන වය කියා තර්ජනය කළා; වැලිමඩට පැමිණියොත් මට වෙඩි තබා මරණවාය කියා තර්ජනය කළා. තර්ජනය කරනවත් සමගම මම මේ රටේ පොලිස් පනිවරයටත් මේ ගැන දැන්වුව. මේ සම්බන්ධයෙන් මොකද වුණේ? පොලිස් පනිවරයා උප පොලිස් පනිවරයකු එව්ව, වැලිමඩ පොලිසියට, තවත් පොලිස් පහරදීම් කීපයක් සම්බන්ධවත්, ඒ අතරම මේ සිද්ධිය සම්බන්ධවත්, පරීක්ෂා කර බැලීමට. උප පොලිස් වරයා හමු වන්න ගියත්, ඇටර්නි ජනරාල් කිරීම සම්බන්ධයෙන් කළ තර්ජනය ගැන ඒ උප පොලිස් පනිවරය ඒ තරම් සැලකිල්ලක් දැක්වුවේ නැහැ.

වැලිමඩ පොලිසියට පැමිණි උප පොලිස් පනිවරයාට මම මගේ සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළා; මගේ කට උත්තරය දුන්න. ගරු සභාපතිතුමනි, ඊට සති ගණනකට පසු මට උප පොලිස් පනි වරයාගෙන් ලිපියක් ලැබේනව, සාක්ෂි ප්‍රමාණවත් මදිය, මේ ගැන කිසි දෙයක් කරන්න බැරිය කියා. ඊට පසු මම මීට විරුද්ධව පොලිස් පනිවරයට කරුණු දැක්වුව. මේ අන්දමින් මහජන නියෝජිතයන්ට තර්ජනය කරලත්, ඒ ගැන සාක්ෂි ඉදිරිපත් කරලත් පොලිසියේ දාමරිකකම් වසා දැමීමට—ඒවාට සුදු හුණු ගැමට—උසස් පොලිස් නිලධාරීන් උත්සාහ දරනව නම් සාමාන්‍ය මහජනයාට සැලසෙන සෙන කුමක්ද, ඒ අයට ලැබෙන ආරක්ෂාව කුමක්ද? ඊට පසු මේ සම්පූර්ණ ලිපි ගොමුවට—මගේ කට උත්තරයත්, අපේ සාක්ෂිත්, උප පොලිස් පනිවරයාගේ අදහසත්—ඇටර්නි ජනරාල් වරයාට ඇරියා, මේ ගැන නිත්‍යානුකූලව කටයුතු කරන්න පුළුවන්ද කියා බැලීමට.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා මේ කියන්නේ මම දන්න කාරණාවක්. මීට පසු මොකද වුණේ? ඒ පළාත භාරව ඉන්න මේ උප පොලිස් පනිවරයා ඇටර්නි ජනරාල් වරයා—නීතිපනිවරයා—හමුවන්න ගිහින් කීව, මේ ගැන වැඩ කරන්න එපාය, මේ සිද්ධිය ගැන නඩු දාන්නය කියා නියම කරන්න එපාය, එසේ කළොත් පොලිසියට ලොකු අවමානයක් සිදු වෙනවාය කියා. බලන්න ගරු සභාපතිතුමනි, පොලිසියේ උසස් නිලධාරීන් මේ යුනිෆෝම් එක ගහගෙන, මහ

ජන මුදල් කාල—මට කතාගාවු, බෞද්ධ නාමයෙනුත් මේ උසස් තැන අරගෙන—මේ රටේ මහජනයා මරන්න, මහජන නියෝජිතයන්ට තළන්න, ඔවුන් පොඩි කරන්න, අල්ලස් දූෂණවලින් පරිපූර්ණ වූ දාමරික පොලිස් නිලධාරීන් ආරක්ෂා කරන්න දරන ප්‍රයත්නය. ප්‍රදේශය භාර උප පොලිස් පනිවරයා ඇටර්නි ජනරාල් වරයා හමු වන්න ගියත්, ඇටර්නි ජනරාල් වරයා ඒ ලිපි ගොමුව ආපසු එවමින් පොලිස් පනිවරයාට දැන්වුව, වැලිමඩ මන්ත්‍රී වරයා කර තිබෙන පැමිණිල්ල සාධාරණය, මේ සිද්ධිය ගැන නඩු දමන්න ඕනෑය කියා. නඩු දැමිය යුතුය කියා එසේ නියම කරල එව්වත්, නැවතත් මේ ලිපි ගොමුව ඇටර්නි ජනරාල් වරයාට යැව්ව, යළිත් සලකා බලන්නය කියා. මේ සිද්ධිය ගැන නඩු දැමීමෙන් පොලිසියට ලොකු අපහාසයක් වෙනවාය, නැවත ඒ ගැන සලකා බලන්නය කියා ඉල්ලා යැව්ව. මට ආරංචියි, ඊට පසු ඇටර්නි ජනරාල් වරයා දන්වා එවා තිබෙනවාය කියා, පොලිසියේ කීම අනුව නඩු දමන්න වුවමනා නැත කියා. මොකක්ද මේකේ තේරුම? ඇටර්නි ජනරාල් වරයා කලින් දුන්න තීරණය වෙනස් කළේ, පොලිසියෙන් අළුත් සාක්ෂි ඉදිරිපත් කරලද? නැහැ, කිසිම අළුත් සාක්ෂි යක්, අළුත් කරුණක් ඉදිරිපත් කරල නැහැ. එවැනි කිසිම දෙයක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැතිව, පොලිස් නිලධාරීන්ගේ දාමරිකකම් වසා දැමීමට ඉහළ පෙළේ පොලිස් නිලධාරීන්—උප පොලිස් පනිවරයා—උත්සාහ දැරීම හෙළා දැකිය යුතු කරුණක්.

පු. භා. 10.15

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවෙදි මම ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් එක ඉල්ලීමක් කරනව. මා කියන දේ කරන්න එතුමාට කොයි තරම් දුරට බලය තිබෙනවද කියා මම දන්නේ නැහැ. ඇටර්නි ජනරාල් වරයා, නඩු දමන්න ඕනෑය කියා පළමුවැනි වතාවට එවූ තීරණයත්, දෙවැනි වතාවට එවූ තීරණයත් පිළිබඳ ලිපි ගොමු සම්පූර්ණයෙන් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවද කියා මම දැන ගන්න කැමතියි. මොකක්ද මේකේ තේරුම? මට පස්සෙ ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණු කීපයක් මතක් කරයි. පොලිස් නිලධාරියෙක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

එතුමාට තර්ජනය කිරීම ගැන කරන ලද පැමිණිල්ලක් වසා දැමීමට ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළක් ගැන එතුමා විස්තර කරයි. මේ ගැන සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන්ට, මහජන නියෝජිතයන්ට, තමන්ගේ වැඩ කටයුතු හරියාකාර කරගෙන යන්ට පොලීසිය ඉඩ නොදෙනවා නම් මොකක්ද මේකෙන් රුම? මගේ කථාවෙන් කරුණු පෙන්වා දිගෙන යන විට ඔබතුමාට පෙනී යයි, මේක එක නිලධාරියකුගේ හෝ දෙන්නකුගේ අත්තනෝමතික ක්‍රියා කලාපයක් නොව, එක්තරා බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව අනුගමනය කරන සුක්ෂ්ම වැඩ පිළිවෙළක් බව.

මුලින්ම මා කියන්නට කැමතියි, අද මේ රටේ පොලීසිය භාරව සිටින පොලීස්පති වරයා ඉතා අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක සිටින බව. ඒ මහත්මයාගේ අවංකකම ගැන, රාජකාරිය ඉටු කිරීම ගැන අපේ කිසිම දෝෂාරෝපණයක් හෝ පැමිණිල්ලක් නැහැ. අපි දන්නවා, එතුමා මුල සිටම පොලීස් සේවයේ හරියාකාර දූෂණ ආදියට යටත් නොවී, තම නිල ඇඳුම් මුදල් ගරා ගැනීමට උපයෝගී කර නොගෙන, වැඩ කටයුතු කර ගෙන ගිය නිලධාරී මහත්මයෙක් බව. එවැනි මහත්මයෙක් අද පොලීස්පති තනතුරට පත්වී සිටින්නේ. එහෙත් ඒ මහත්මයාගේ අත් බැඳල. අද පොලීසිය දේශපාලන ආයතනයක් බවට පත් වෙලා. උප පොලීස්පතිවරුන් බලා සිටින්නේ පොලීස්පතිගේ බෙල්ල කපා පොලීස්පති තනතුර ලබා ගැනීමටයි; පොලීස් සුපිරිස් ටෙන්ඩර්වරුන් බලා සිටින්නේ උප පොලීස්පතිවරුන්ගේ බෙලි කපා උප පොලීස්පතිවරුන් වන්නටයි. මේ සේවය බෙලි කැපීමේ සේවයක් බවට පත් වෙලා. නීති ක්‍රියාවට පත් කර, සාමය ආරක්ෂා කිරීමේ යෙදිය යුතු පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව අද දේශපාලන කුමන්ත්‍රණ ගුහාවක් බවට පත් වෙලා. මා දැන් ඊට කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නම්. මා ඒ බව ඔප්පු කරන්නම්.

උප පොලීස්පතිවරුන් පොලීස්පති වරයාගේ බෙල්ල කපා ඒ ස්ථානයට රිංගා ගැනීමට අද උපයෝගී කරගෙන තිබෙන්නේ බෞද්ධ නාමයයි. උතුරු මස් උතුරු

ඇහේ නියා කපන්නට යනවා වගේ වැඩක් ඒ ස්ථානයේ කරන්නට යන්නේ. බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති ගැන අපි කථා කරන්නේ, මේ අන්දමට දාමරිකකම් කරන්නට පොලීසියට ඉඩ දීමටත්, මිනිසුන්ට පොලීසිය ලවා ගස්සවන්නටත්, කසිප්පුකාරයන් රකින්නට හෝ අල්ලස් දූෂණ ආරක්ෂා කරන්නටත් නොවෙයි. බෞද්ධයන්ට තැන දෙන්නට ඕනෑ කියන්නේ එකට නොවෙයි. සෘජුව, අවංකව, ප්‍රතිපත්ති ගරා කව, අල්ලස් දූෂණයෙන් තොරව, කරුණාව මුදිතාව ඇතිව, මහජනයාට අනුකම්පා කර, දාමරිකයන්ගෙන් හා වෙනත් උදවිය ගෙන් ජනතාව රැකගෙන, සාමය හා නීතිය රැක ගැනීමට වැඩ කටයුතු කිරීමටයි, බෞද්ධ පිරිසක් ඉදිරිපත් වෙන්නේ. එහෙත් පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සමහර උදවිය අද බෞද්ධකම හොඳ ආයුධයක් කර ගෙන තිබෙනවා, තම පෞද්ගලික අභිමතාර්ථ මුදුන්පත් කර ගැනීමට. අර ඇමති වරයාට, මේ ඇමතිවරයාට, අර මන්ත්‍රීවරයාට, මේ මන්ත්‍රීවරයාට බැහැපත් වෙලා ඔවුන්ගේ සපත්තු ලෙවකා හෝ තැන ලබා ගෙන මහජනයාට හිරිහැර කරනවා. පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවේ, ඉහළ පෙළේ සිට පහළ පෙළ දක්වාම නිලධාරීන් මේ අලජ්ජි ක්‍රියා කලාපය අනුගමනය කරගෙන යනවා.

ගරා සභාපතිතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනයේ මූලික පදනම, හරය මොකක්ද? මිනිසුන්ට රා මැදගෙන බොන්නට අවසර දීම. ඇයි මේ රා යෝජනාව ගෙනාවෝ? අපේ බෞද්ධ ඇමතිවරයාත් ඒ යෝජනාවට පක්ෂ වුණා. එතුමා ජන්දය දෙන්නට නොපැමිණීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. ඊට ප්‍රශංසා කරන්නට කලින් අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැති නිසා මේ අවස්ථාව ඒ සඳහා උපයෝගී කර ගන්නවා. ඇමති මණ්ඩලයේදී ඒ යෝජනාවට එකඟ වුණත්, අයවැය ලේඛනයකට ජන්දය විමසන අවස්ථාවකදී ලංකා ඉතිහාසයේ පළමුවෙනි වරට ඇමතිවරයෙක් ජන්දය දීමට නොපැමිණියේ මේ වතාවටයි.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා. (නිස්සමහා රාමය)
(තිල. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ச—திஸ்ஸமஹராம)
(Mr. Lakshman Rajapaksa—Tissamaharama)
මගදී කාර් එක කැඩිල. එන්න බැරි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

සමාජ සේවා ඇමතිවරයා එදා ඡන්දය දෙන්නට ආවේ නැහැ. රා මැදීමට අවසර දීමට තර්කය වශයෙන් ඉදිරිපත් කළේ මොකක්ද? [බාධා කිරීමක්] සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. කවුද, කිව්වේ හරි කියා? අමදාප ව්‍යාපාරය තවත් පළල් කරනවට අපි කැමතියි. යම්කිසි රජයක් මත්පැන් මිනිසුන්ට විකුණා මුදල් හම්බ කරගෙන වැඩ කටයුතු කරන්නට යනව නම් ඒක මුළුවක්. කවදාවත් ඒක කෙරෙන වැඩක් නොවෙයි. කිසිම මත්පැනක් හොඳයි කියා අපි කවදාවත් කියන්නේ නැහැ. අපි බොන්නේ නැහැ. අපි පුළුවන් තරම් උත්සාහ දරනව, මත්පැන්වලින් මහ ජනයා මුදා ගන්න. මත්පැන් නමැති විෂයෙන් මහජනයා මුදා ගන්න පුළුවන් නම් ඒ තරම් උත්තරීතර ක්‍රියාවක් වෙනත් නැති තරම් යයි අපි කල්පනා කරනව.

රා යෝජනාව ගෙනාවේ, කසිප්පු ව්‍යාපාරය තදින් පවතින නිසාලු, රා යෝජනාව ගෙන ඒමට පදනම වූයේ කසිප්පු රට පුරා බහුල විමයි. කසිප්පු නිසා මහජනයාට නොයෙක් ශාරීරික ආබාධ ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙනව. කසිප්පු විෂම මත්පැනක්, ඒ තරම් විෂ මත්පැන නැති කිරීමට යෝජනා කළේ ඊට වඩා අඩු මදාස සාර ඇති බීමක් හැටියට රා වලට අවසර දීමටයි. මෙයින් පොලීසියට අදාළ වන කරුණ මේකයි. අගමැතිනියත් කැගලු සම්මේලනයේදී කියා තිබෙනව, කසිප්පු බීම තරකය, කසිප්පු ව්‍යාපාරය රටේ බහුල ලෙස පැතිරී යනවාය කියා. මේ රටේ අගමැතිනිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තරුණ සම්මේලනයට සහභාගි වෙමින් කැගල්ලේදී ඒ අන්දමට ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. සභාපතිතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය ලජ්ජාවට කරුණක්. කසිප්පු ව්‍යාපාරය මේ රටේ පැතිරෙනවා නම් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව ඊට සියයට සියයක්ම වගකිය යුතුයි. අද කසිප්පුකාරයන් පොලිස් නිලධාරීන් අල්ලාගෙන ඔවුන්ට අල්ලස් දිගෙන කසිප්පු ජාවාරම කිසිම බියක් නැතිව කරගෙන යනව. ඒක කවුරුන් දන්නා කරුණක්. ඒක නොදන්න

කෙනෙක්. නැහැ, කසිප්පු ව්‍යාපාරය වැඩි දියුණු වී තිබෙනව නම් ඒකට පොලීසිය වගකියන්න ඕනැ.

මගේ ප්‍රදේශයේ සිටින කසිප්පු මුදලාලිලාට විරුද්ධව කරුණු කියන්නට ගිහින් තමයි, වැලිමඩ පොලීසියේ නිලධාරියාගෙන් මාරක තර්ජන මට එල්ල වුණේ. වැලිමඩ පොලීසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් උපාලි විජේරත්න කියන පුද්ගලයාත්, දොන් වාලි කියන කසිප්පු කාරයාත් එකතුව කොයි විධියේ ව්‍යාපාරයක් ද ඒ ප්‍රදේශයේ ගෙන යන්නේ? ඒ කසිප්පු කාරයාගෙන් මාසයකට රුපියල් දෙතුන් දහසක් අල්ලස් අරගෙන ඒ ප්‍රදේශයේ කසිප්පු පතුරුවනවාය කියා මම පොලිස් පතිවරයාටත් පැමිණිලි කළා. මෙම කසිප්පු ව්‍යාපාරය ගැන සඳහන් කළ පළමුවන වතාව නොවෙයි. මෙයට පෙර කීප වතා වකදීත් මම මේ ගැන ගරු සභාවේදී සඳහන් කළා. මම මේ කාරණය ගැන බදුල්ල පොලීසියේ සුපිරිත්ටෙන්ඩන්ට් වරයාටත් දන්වා තිබෙනව. නමුත් මේ ගැන කටයුතු කර නැහැ. ඇයි මේ කසිප්පු කාරයා අල්ලන්නේ නැත්තේ? ඇයි ඒ ගැන කටයුතු කරන්නේ නැත්තේ? මම මේ ගැන ප්‍රශ්න කරනව.

වැලිමඩ පළාතේ පමණක් නොවෙයි, මුළු උගව පළාතේම, විශාල වශයෙන් කසිප්පු නිෂ්පාදනය කරමින්, කසිප්පු ව්‍යාපාරය පතුරුවනව. මේ සම්බන්ධයෙන් දැඩි පියවරක් ගත යුතුයයි පළාතේ මහජනතාව ලොකු උද්ඝෝෂණයක් කරන නිසාත්, වැලිමඩ පොලීසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් තැනගේ දූෂිත ක්‍රියා කලාපය හෙළි කරන නිසාත්, මේ විධියට අපට තර්ජනය කරන්නටත් පළාතේ අනිකුත් උදවියට තාඩන පීඩන නොයෙකුත් හිරිහැර කරන්නටත් පටන් ගෙන තිබෙනව. ගරු සභා පතිතුමනි, මේ සඳහා පොලීසිය ගත් පියවර මොකක්ද? ඔය සම්බන්ධයෙන් අරගත යුතු පියවර කුමක්ද? මා දන්න හැටියට කිසිම පියවරක් මේ වන තෙක් අරගෙන නැහැ. කසිප්පු ව්‍යාපාරය අද දියුණු වෙන්නේ, කසිප්පු කාරයන් තර වෙන්නේ පොලීසියේ සම්පූර්ණ අනුග්‍රහය ඔවුන්ට ලැබෙන නිසයි. එම නිසා කසිප්පු ව්‍යාපාරය මර්දනය කරන්න නම් සියල්ලටම පළමු පොලීසිය සුද්ධ කරන්න ඕනැ. පොලීසියේ සිටිනවා නම් අල්ලස් දූෂණ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මය.]

ගන්න උදවිය, මහජනයාට තාඛන පිඛන කරන උදවිය, ඒ අය කනින් අල්ලා දෙවට දමන්න ඕනෑ අවස්ථාව ඇවිත් තිබෙනව. නමුත් එහෙම දෙයක් මේ ආණ්ඩුව කරුවිද කියා සැක සහිතයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මම සඳහන් කරන මේ වැලිමඩ පොලිසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් තැන කවිද? 1960 ජූලි මැතිවරණ කාලයේදී දැදිගම වරකාපොල පොලිසියේ—මට මතක හැටියට—හිටිය. මේ පුද්ගලයා ගැන, නමුත් නාන්සේලාගේ පක්ෂයෙන් එම කොට්ඨාශ ආසනය සඳහා තරඟ කළ රත්න දේශප්‍රිය මහත්මයාගෙන් ඇසුවා නම්, ඔහු කොයි විධියේ පුද්ගලයෙක්ද කියා දැන ගන්නට ලැබේවි. මා දන්න තරමට, 1960 ජූලි මැතිවරණයේදී, රත්න දේශප්‍රිය මහත්මයාට සමහර අවස්ථාවලදී රැස්වීමක් වත් පවත්වා ගැනීමට පොලිසියේ අවසරය පවා නොදුන් මිනිසෙක්. මේ මැතිවරණයේදී ඒ මහත්මයාට රැස්වීම් පවත්වන්නට සමහර විට සිදු වුණේ බලහත්කාරයෙන් වගෙයි. එම නිසා මේ පුද්ගලයා කොයි විධියේ අදහස් තිබෙන පුද්ගලයෙක්ද කියා අමුතුවෙන් හඳුන්වා දෙන්න වුවමනා කරන්නෙ නැහැ.

1960 මැතිවරණයේදී මොන තාලයෙන්ද මොහු වැඩ කළේ කියා කවිලත් දන්නව. ගරු සභාපතිතුමනි, මාවතාල්ල ගරු මන්ත්‍රී වර ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාත් දන්නවා ඇති—එතුමගෙ කොට්ඨාශයේ අරණයක පොලිස් වැයික්කියක් භාරවයි හිටියේ—කොයි විධියේ ක්‍රියා කලාපයක්ද මේ පුද්ගලයාට තිබුණේ, කොයි විධියෙන්ද කටයුතු කළේ කියා. මේ ඉන්ස්පෙක්ටර්වරයාගේ ක්‍රියා කලාපය පිළිබඳ වාර්තාවකුත් එතුමා දීල තිබෙනව. ඒ අන්දමට කටයුතු කර කාටත් එපා වුණු මිනිසුන්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙ කොට්ඨාශවල තබාගන්න බැරි මිනිසුන්, අපට බානව. අපට බාල කියනව “තපි බාපන් පුතෝ” කියල. ගරු සභාපතිතුමනි, මට ආරංචි හැටියට මේ ප්‍රශ්නය ගැන අගමැතිනියට දැන්වුවාම අගමැතිනිය කීවාල—මම ලියුම්වලින් දැන්වුවෙ මොකද, ලියුම් නම් ලියන්න පුළුවනි, මේ මහේශාකාර කුමාරිහාමි එක්ක කපා කරන්න බොහොම අමාරුයි. අනිත් එක

අපි ක්‍රිකට් ගහන මිනිසුන් නොවෙයි—ඔය මිනිහගෙ කට මෙල්ල කරන්න ඒ මිනිහ ඉන්න එක හොඳ වැඩේය කියා. මෙහෙම කියන්න, සමහර විට හිතේ තියාගෙන ඉන්නෙ මුළු ලංකාවම එයාගෙ නින්දා ගමක්ය කියල නින්දාගම් කාරයන් රදල යන් තමයි එහෙම හිතන්නෙ. රදලයන් ගෙ නින්දාගමක් තිබෙන කොට ඒ නින්දා ගමේ ඉන්න කවුරු හරි කෙනෙක් විවේචනය කළොත්, වරදක් පෙන්නුවොත්, ඒ පුද්ගලයා කටකාරයා, මෙල්ල කරන්න ඕනෑය කියනව. නමුත් ගරු සභාපතිතුමනි, අගමැතිණිය දැන ගන්න ඕනෑ, ලංකාව ඒ අයගෙ නින්දාගමක් නොවෙයි කියා. නින්දාගම් කාලෙ ඉවරයි. ඒ අදහස් ඔළුවෙ තිබෙන්න පුළුවන්. යළිත් නින්දා ගම් ක්‍රමයන් රදල ක්‍රමයන් මේ රටේ ඇති කරන්න උත්සාහයක් දරන්න පුළුවන්. එසේ කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්. නමුත් මේ රටේ ජනතාව ඒකට ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. එක වරක් ඇඬුව ඇති. තවත් වරක් ඇඬුවට කවුරුවත් පිළිගන්නෙ නැහැ. නින්දාගම් ක්‍රමයන් රදල ක්‍රමයන් යළිත් ඇති කිරීම පිණිස කොයි තරම් කඳුළු වැගුරුවත් මේ රටේ ජනතාව රැවටෙන්නෙ නැහැ.

පූ. භා. 10.30

මේ විධියේ අකටයුතු කම්, අපරාධ කරන පොලිස්කාරයන්ගේ පොලිසියේ උසස් නිලධාරීන්ගේ අගමැතිණිය විසින් ආරක්ෂා කරනු ලබන නිසා අද මොකක්ද සිද්ධ වී තිබෙන්නෙ? මා සඳහන් කළ ඒ පුද්ගලයා අද වැලිමඩ පොලිසිය රාජරත්න විරෝධී මධ්‍යස්ථානයක් කරගෙන තිබෙනව. කවුරු හෝ පොලිසියට ගියොත් කරන්නෙ මොකක්ද? ඔහුගෙන් අහනව, තමුසෙ ඡන්දෙ දුන්නෙ රාජරත්නටද කියා. ඒ ප්‍රදේශයේ ටික කාලයක් සිටින විට අපට ඡන්දය තුදුන්නෙ කවුද දුන්නෙ කවුද කියන එක සොයා ගැනීමට ඒ තරම් අමාරු නැහැ. ඉතින් ඒ පුද්ගලයාගෙන් ඒ විධියට අසා මොකද කරන්නෙ? උඩ සිට පල්ලෙහට යනකල් මට බැන වැදී දිග හැල්ලක් ඒ මිනිහ සමග කියනව. ඒ පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් කියනවා, අග මැතිනියගෙ ආරක්ෂාව මට තිබෙනවය, මම මෙහි ඉන්නෙ රාජරත්නගෙ බලය විදින්නය කියා. පොලිස් කාරයන්ට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඕක කරන්න ඒ තරම් ලෙහෙසි නැහැ. පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්; ඒ. එස්. පී. කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්; සී. අයි. ජී. කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්; ඒ උදවිය කොපමණ හිතුවන් අපේ බලය බිඳින්න පුළුවන්ය කියා, ඒක ඒ තරම් ලෙහෙසියෙන් කරන්න පුළුවන් වැඩක් නොවෙයි. කාකි කලිසමයි, කාකි කෝටි එකයි, පින්තල බොත්තම් ටිකයි දුගෙන ඉන්න නිසා, ඒ පින්තල බොත්තම් මැද ගැනීමට අගමැතිනිය පොලිස් දෙන නිසා, ඔවුන්ගේ ඔළුව ඉදිමලා අද ඔවුන් පොලිස් දමරිකයන් වී සිටිනව. පොලිස් යුනිපෝම් දුගෙන සිටින ඔවුන් අමාත්‍යවරයා දමරිකයන්; මනුෂ්‍යයන් නොවෙයි. පොලිසියේ සිටින සමහර උදවිය ශිෂ්ට සම්පන්න සමාජයක තැබිය යුතු මනුෂ්‍යයන් නොවෙයි. පෙරේන රැළක් ගරු සභාපතිතුමනි.

මොකක්ද ගරු සභාපතිතුමනි, මේ මිනිහ මේ ලගදී කළ වැඩේ? මාස දෙකකට පමණ උඩදී කළ වැඩක් මම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට කියන්න කැමතියි. තමන්ට අතින් පයින්, පොලුවලින් ගැසූ වාය, බරපතල තුවාල සිදු කළාය, පොලිස් නිලධාරියකුගේ රාජකාරිවලට බාධා කළාය කියා දෙන්නකුට විරුද්ධ චෝදනා ඉදිරිපත් කර බදුල්ලේ උසාවියේ නවඩුක් දැමීම. නඩු දිනයේදී පැමිණිලිකරු වශයෙන් පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් සාක්ෂි දෙන්න ගියා. අතික් පැත්තේ නීතිඥය ආවා. නඩු කාරයා ඇසුවා කෝ මේ විත්තිකාරයෝ කියා. මේ තරම් උස මහත තිබෙන මේ පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර්ට ගහන්න පුළුවන් දෙන්න කවුද, ඔවුන් බොහෝම භයානක මිනිසුන් දෙන්නෙක් වෙන්න ඕනෑ තේද, කෝ බලන්න කියා විමසුවා. නමුත් විත්ති කාරයන් පේන්න සිටියේ නැහැ. නැවතත් ශබ්ද නගල නම කථා කරල ඇසුව කෝ මේ විත්තිකාරයෝ කියා. එතකොට ගරු සභාපතිතුමනි නීතිඥය අවුරුදු දෙකක ලමයෙක් මේසය උඩින් තිබ්බ මෙන්න එක විත්තිකාරයෙක් කියා. අතික් විත්තිකාරය අවුරුදු රික ලමයෙක්. මේ පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර්ට ගසා තිබෙන්නේ ඔන්න ඔය පොඩි ලමයි දෙන්නා. නිකම් නොවෙයි. පොලුවලින්, ගල්වලින්, අතින් පයින් ගහල බරපතල ඒ නිසා පොලිස්කාරයින් මොන විධියට

තුවාල සිදු කෙරුවාය කියලයි නඩු දමා තිබෙන්නේ. නඩුකාරයට හිතහ ගියා. විත්තිකාරය ඉදිරිපත් කරන්න කිව්වම අවුරුදු දෙකක ලමයෙක් මේසේ උඩට දැමීම. ඒ බබා අඩනවලු පුදුම වෙලා මොකද මේ කියා. ඉතින් මේ මිනිහ, මෙහෙම වැඩ කරන පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර්, බල්ලෙක් නොවෙයි නම් මොකෙක්ද සභාපතිතුමනි? අගමැතිනියත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාත් මේවට උදව් දෙනව. ඒ නඩු වාර්තාව ඕනෑ තම් මම ගෙනවිත් දෙන්නම්. නඩු නොමිමරය ගෙනවිත් දෙන්නම්. මෙය ඒ පළාතේ කවුරුත් දන්නා කාරණාවක්. බොහෝම ලොකු බරපතල චෝදනා ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ අවුරුදු 2ක් සහ රික් වයසැති පොඩි දරුවන් දෙදෙනෙකුට විරුද්ධවයි. මෙන්න සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක අගමැතිනියගේ ආණ්ඩු කාලයේදී පොලිසිය ක්‍රියා කරන ආකාරය. මේ විධියට මහජන පැමිණිලි කොතෙක් කළත්, මහජන නියෝජිතයින් කොතෙක් පැමිණිලි කළත්, ඒ පැමිණිලි වලට, ඒ චෝදනාවලට, ඉහළ තැන්වලින් ඇහුම්කන් නොදීම නිසා අද සමහර පොලිස් නිලධාරීන් ඉතා දරුණු ලෙස කට යුතු කරනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කාලයේදී කළාටත් වඩා දරුණු ලෙස කට යුතු කරන බව කියන්නට මට සිදු වී තිබෙනවා.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(*திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்சா*)

(Mr. Lakshman Rajapaksa)

ඒ ගොල්ලන්ගේ කාලයේ අය දැන් එක තැනක සිටිනව.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(*திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்னா*)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මිනිසුන්ට කිසිම සහනයක් නැහැ. සමහර පොලිස් ස්ථාන අද දේශපාලන කාර්යාල කරගෙන තිබෙනව. මගේ කොට්ඨාශයේ නම් තිබුණට මට කමක් නැහැ. මට බය වෙන්න දෙයක් නැහැ. ඕවා කරන්න කරන්න මට වාසි වැඩියි. අසාධාරණ වැඩ කරන්න කරන්න මට හොඳයි, අපි අසාධාරණ වැඩ නොකරන නිසා. අසාධාරණකම් අපි කරන්නෙත් නැහැ; ඒවාට උදව් දෙන්නෙත් නැහැ; ඒ නිසා පොලිස්කාරයින් මොන විධියට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

පොලිස් ස්ථාන දේශපාලන කාර්යාල කර ගෙන කටයුතු කර ගෙන ගියත් මට කමක් නැහැ. නමුත් මට කනගාටු අහිංසක මිනිසුන්ට, කුඩා දරුවන්ට පවා මේ පොලිස් සුනඛයින් හිරිහැර කරන එකයි. කුඩා දරුවකුටත් අද මේ රටේ ජීවත් වන්න ඉඩක් නැහැ. උසාවි වලට ගොවීන් රස්තියාදු කරනවා; නොයෙකුත් අපහාස කරනවා: නොයෙක් කරදර කම්කටොලුවලට පත් කරනවා. මේ අවස්ථාවෙදී මේ ගරු සභාවට මා කියන්නේ ඒකයි. ඉතින් මේවට මොනවද කරන්නේ? හැබැයි, සමහර මැති ඇමතිවරුන් වගේ මේ පන්දම් අල්ලන මේ විලක්කු අල්ලන පොලිස්කාර සිනුන් හිතන්න පුළුවන්, මේ ආණ්ඩුව අවුරුදු 20 ක් පවතීවි, අපටත් අවුරුදු 20 ක් මහජනයා තළන්නට පෙළන්නට පුළුවන්ය කියා. එහෙම හිතනවා ඇති. නමුත් ඔය කරන අපරාධම හේතු වෙනවා, මේ උදවියගෙන් ඔබතුමන්ලා ගෙන් අනාගත විනාශයට.

අද සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? අද පත්තරයක් අරගෙන බැලුවොත් කොහේ හෝ පොලිස් පහරදීමක් ගැන ඇති. පත්තරේ අරගෙන බැලුවොත් මේ තුන් සිංහලේ කොහේ හරි පොලිස් තාඩන පිඩන ක්‍රියාවක් ඇති. මේ සම්බන්ධව ආණ්ඩුව කරන්නේ මොනවාද? පොලිසිය කරන අකටයුතු ගැන වහාම කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්න ය කියා අපි අද ඉල්ලනවා. මෙතෙක් කලින් අපි ඉල්ලුවා; සැලකුවේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම මේ පිටු සස ආසනවල සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා ඉල්ලනවා, මේ ගැන ආණ්ඩුවට බල කරන්න ය කියා. පොලිසියේ වැඩ කටයුතු ගැන, පොලිසිය කරන අකටයුතු ගැන, වහාම කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්න ය කියා බල කරන හැටියට මා ඉල්ලනවා. එහි ප්‍රතිඵලය කුමක් වුණත්, අඩු ගණනේ මේ රටේ පොලිසිය සංවිධානය වී තිබෙන ආකාරය, පොලිසිය ගෙන යන අමාත්‍යමය මහජන තාඩන පිඩන වැඩ පිළිවෙළ, මේ රටට එළිදරව් කිරීමටත් එයින් හැකි වෙනවා. මෙය කොතරම් දුරට මේ ආණ්ඩුව පිළිගනීද මා දන්නේ නැහැ. නමුත් මේ ඉල්ලීම කරන්න ඕනැ. අද අපට හිරිහැර කරනවා වගේම, කෙටි අනිද්ද

පිටුපස ආසනවල සිටින අනික් මන්ත්‍රීවරුන්ටත් මෙවැනි දේවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. මෙය පක්ෂ භජනයෙන් යුතුව හිතන්න එපා. පොලිසිය පක්ෂ භජනයෙන් තොර ආයතනයක් හැටියට අපි සලකන්න ඕනැ. නමුත් ඇතැම් අය තමන්ගේ ප්‍රතිමල්ලයන්ට, විරුද්ධකාරීත්වයට, පහර ගසන්නට, ඔවුන් මෙල්ල කරන්නට කටයුතු කරන ආයතනයක් වශයෙන් පොලිසිය පාවිච්චි කරනවා. පොලිස් බැටන්වලට අපි මෙල්ල වන්නේ නැහැ. එහෙම හිතතොත් එය මෝඩ කමක්. පොලිස් බැටන්වලින්, පොලිස් තුවක්කුවලින් මෙල්ල කරන්න සූදානම් වූ අය හුඟක් හිටියා. නමුත් ඒ මිනිස්සු අත්තීමේදී මහජන ප්‍රහාරයට යට වී අකාලයේම අඩි 6 ක් පොළොව යටට ගිය බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති.

ඒ නිසා මේ ආණ්ඩුවේ නායකත්වය හිතනවා නම් පොලිසිය ආයුධයක් කර ගෙන මහජනයාට පහර ගසා, මහජන නියෝජිතයින්ට පහර ගසා, තමන්ගේ ප්‍රතිවිරුද්ධවාදීන්ට පහර ගසා, ප්‍රතිමල්ල යන් මෙල්ල කර තමන්ගේ අත්තනෝ මතික ක්‍රියාවන් ඉටු කර ගැනීමට පුළුවන්ය කියා එය මුළාවක් මායාවක් මිරිඳුවක් බව, කවදාවත් ඉටු නොවන දෙයක් බව, මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. කොයි තරම් මහත්සි ගත්තත් එය නම් ඉටු වන දෙයක් නොවෙයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ පිටුපස ආසනවල සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මම කියන්න කැමතියි, අද අපට වදින පහර හෙට ඒ උදවියටත් වදින බව. පසු ගිය අවුරුදු කිහිපය තුළ ආණ්ඩු පක්ෂයේ පිටු පස ආසනවල සිටින මන්ත්‍රීවරු ඒ ඒ කොට්ඨාශවල පොලිසිය කරන වැරදි ගැන පැමිණිලි කළ බව අපි දන්නවා. කොයි තරම් දුරට ඒවා ගැන කටයුතු කළාද කියා මම දන්නේ නැහැ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් නිසා ඔවුන්ගේ පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් සැලකිල්ලක් දැක්වුවාද කියා මම දන්නේ නැහැ. කෙසේ වුවත් මහජන නියෝජිතයින් හැටියට ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට යුතුකමක් තිබෙනවා, පොලිසියට සීමා රහිත බලතල නොදී, ඔවුන්ගේ බලතල සීමා කර, මහජන පාලනයට යටත් කිරීමට සීමා කිරීම සහ කොමිෂන් සභාවක් පත්

කරන්නටයයි කරන ඉල්ලීමට සම්පූර්ණ අනුකූලතාව දැක්වීමට. එසේ කරනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අවසාන වශයෙන් මම එක් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. සමාජවාදීයයි කියන කොටසුන් ඇතුළත් කරගෙන දැන් හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇති කරගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ කාරණය ගැන පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කරනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. පොලිස් සේවයේ සිටින සාමාන්‍ය උදවිය— සාප්න්ට්වරු හා කොස්තාපල්වරු—අවුරුදු ගණනක් තිස්සේම වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් දෙන්නයයි සටන් කර තිබෙනවා. පොලිස් පරීක්ෂකවරුන්ට වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගැනීමට ආණ්ඩුව ඉඩ දී තිබෙනවා. දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා එවකට සිටි පොලිස්පති ඔස්මන් ද සිල්වා මහත්මයා විශ්‍රාම ගත් අවස්ථාවේදී අළුත් පොලිස්පති කෙනකු පත් කිරීමට කටයුතු කරන විට මේ පොලිස් පරීක්ෂකවරුන්ගේ සංගමය පිටස්තර කෙනකු පත් කිරීම ගැන දැඩි විරෝධයක් පෑ බව තමුන්තාන්සේ දන්නවා ඇති. ඉහළින් සිටින නිලධාරීන්ට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ඒ විදියට කටයුතු කිරීමට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ, පොලිස් සාප්න්ට්වරුන්ට හා කොස්තාපල්වරුන්ට ඔවුන්ගේ සංගමයක් පිහිටුවාගෙන තම අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරගැනීමට අවස්ථාවක් ඇත්තේ නැහැ.

පොලිස් සාප්න්ට්වරුන්ගේ හා කොස්තාපල්වරුන්ගේ සංගමයක් තිබී දැනට අවුරුදු 8 කට 9 කට පෙර එය අහෝසි කළා. එදා සිටම මේ උදවිය නැවතත් එම සංගමය පවත්වාගෙන යාමට අවසර ඉල්ලනවා. ඒ අහෝසි වූ සංගමයේ මුදල් තිබුණා. ඒ මුදල්වලට මොකක්ද වුණේ? විශාල මුදලක් තිබුණු බව ආරංචියි. අමාරුවේ වැටෙන නිලධාරීන්ට උපකාර කිරීම ඒ අරමුදලේ එක් පරමාර්ථයක්. ඒ නිසා ඒ මුදල්වලට සිදු වූයේ කුමක්ද කියාත් සොයා බැලීම වටිනවා. මම ආණ්ඩුවෙන් දැනගන්න කැමතියි, ඔවුන්ට ඒ

සංගමය නැවතත් පිහිටුවා ගැනීමට අවසර දෙනවාද කියා. සමහර විට ඔවුන්ට මේ අයිතිවාසිකම දුන්නොත් මහජන තාඛන පිඩනත් ටිකක් අඩු වෙන්න පුළුවනි. මන්ද? අද උසස් වීමට ඒ විදියේ වැඩ කරන්නට සිදු වන නිසයි. තමන් තාන්සේ දන්නවා ඇති, මේ පොලිස් නිලධාරීන් සඳහා “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” කියන එකක් තිබෙන බව. උසස්වීම් ලැබෙන්නට නම් පොලිස් හටයන්ගේ “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එක හොඳට තියෙන්න ඕනැ. “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එක හොඳ වෙන්න වැඩිපුර නඩු ගේන්න ඕනැ. වැඩිපුර නඩු ගෙනාවෙ නැත්නම් සවිර වූ පොලිස් හටයකුට උසස්වීමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ වගේම ආධුනික පොලිස් හටයකුට සවිරවීමක් ලැබෙන්නෙත් නැහැ. “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එක පිරුණු තරමටයි උසස්වීම් ලැබෙන්නෙ. දැන් පොලිසිය සංවිධානය කර තිබෙන ආකාරයේ හැටියට ඇත්තක් හෝ නැත්තක් ගැන වුවද මහජනයාට හිරිහැර වන ලෙස නඩු ඉදිරිපත් කරන්නට පොලිස් නිලධාරීන් පෙළඹෙනවා. දැනට තිබෙන ක්‍රමය මේ රටට ඔබ්බින්තෙ නැහැ. මේ ක්‍රමය වෙනස් කළ යුතුයි.

පූ. හා. 10.45

මේ රට සමාජවාදය දෙසට ගමන් කරනවාලු. නමුත් මේ විධියේ පොලිසියක් තියා ගෙන රට සමාජවාදය කරා ගමන් කරවන්නෙ කොහොමද? සමාජවාදයට යන්න ඕනැ නම් පොලිසිය පිරිසිදු කළ යුතුයි. මහජනයා පොලිසියෙන් බේරා ගත යුතුයි. එම නිසා දැනට පොලිසිය සකස් වී ඇති ආකාරය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කළ යුතුයි. මහජනයාට පහර ගැසීම සඳහා සංවිධානය කර ඇති පොලිසිය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතිසංවිධානය කළ යුතුයි. පොලිසියේ පදනම වෙනස් කළ යුතුයි. අලුත් ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතුයි. පොලිසිය සම්බන්ධයෙන් අලුත් ක්‍රමයක් ඇති කරනවාද කියා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් දැන ගන්න කැමතියි. මතු කරන ලද ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් අපට පැහැදිලි පිළිතුරු දීම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ යුතුකමයි. අපේ පැමිණිලි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ගැන ක්‍රියා කිරීම සඳහා කෙළින්ම පොලිස්පතිට නියෝග කිරීමේ බලයක් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට තැන. එසේ ක්‍රියා කිරීම සඳහා තවත් තැනකින් අනුමැතිය ගන්නට එතුමාට සිදු වී තිබෙනවා. කෙසේ වෙතත්, අඩු ගණනේ අපේ ප්‍රශ්න වලට පැහැදිලි පිළිතුරු සපයනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

සු. බී. විරසේකර මයා. (සරිත්‍රාවර)

(திரு. பூ. பி. வீரசேக்கர—யட்டிநுவர)

(Mr. U. B. Weerasekara—Yatinuwara)

Mr. Chairman, I am very sorry that for the first time in my life as a Member of Parliament I have to say something against the police. I have suffered through my constituents certain injustices which were perpetrated by the police but I have taken them as being in the nature of things.

I believe the recent appointment of the D.I.G. (Administration) was made to pacify the Buddhists of this country. I am also a Buddhist and I am happy to see Buddhists doing well. But under cover of Buddhism this D.I.G. (Administration) has taken on himself to administer his department without any rhyme or reason. I am referring to a particular instance where a poor man from my area was appointed a driver in the Police Service. After a number of years it so happened that this particular driver by the name of Sumanasinghe was appointed to drive the official car of the D.I.G. (Administration). Now, this D.I.G. found certain difficulties with his driver. Instead of telling the A.S.P. who is in charge of transport, "I say, this fellow is no good, send me another driver", this D.I.G. used to write in the driver's file, "Driver Sumanasinghe did not come today in uniform" and then on another day he would write, "Driver Sumanasinghe did not clean the car properly".

This D.I.G. (Administration) started on his new job by reciting Sinhala *kavi*, and he used to come

by bus from Nugegoda. I personally think that any officer who has anything to do with the Police Service must be a policeman. An outsider does not understand what the Police Service is.

Whilst checking up the facts with regard to this particular instance of the driver, I took the trouble to find out about other orders made by this D.I.G. (Administration). I found a large number of instances where this D.I.G. had acted wrongly. I would request the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs to probe into the activities of this D.I.G.

Between the I.G.P. and the rest of the Police Service you cannot have a spy. In that case the I.G.P. must resign. If the I.G.P. feels that he cannot carry on the administration, he cannot manage the Police Service because he happens to be a Christian, then give that post to a Buddhist. This is an absurd situation!

This D.I.G. (Administration) recently dismissed a police officer who was somewhere in Tissamaharama. What were the facts of the case? Certain people had stopped their car in the middle of the road in the Tissamaharama town. I forget that police officer's name—I believe it is Seneviratne. This officer told those people to come to the police station.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Lakshman Rajapaksa)

That officer should have been sacked twice over! He was a timber rogue.

සු. බි. විරසජ් කර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I do not know about those matters. In this particular instance those people came to the police station and whilst parking their car banged it on the Inspector's car at the police

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

station. The Inspector scolded the driver of that car. Later those people submitted a petition to the I.G.P. which was subsequently passed on to the D.I.G. (Administration), and that officer was promptly dismissed.

I agree, Sir, that there are certain police officers who take the law into their own hands. But in the administration of the Police Service one must remember that police officers are members of one unit, that they are exposed to many dangers, that they have no particular hours of duty as in the other services—they are on duty twenty-four hours of the day—and that they do not have the same facilities as in the other services. So, there are certain instances where the higher officers have to look after their juniors, the people who work under them. The Police Service should not be run by a man like Siriwardena, who was formerly a Civil Servant and who has specialized in History. Such a man should be sent to the Museum to do research work or he himself should be relegated to the Museum!

I am asking the hon. Parliamentary Secretary to probe into the official activities of the D.I.G. (Administration) and find out what orders he has made and in how many instances he has made an order of dismissal when he should not have made such an order and *vice versa*. I happened to telephone to him one day and ask him why he was doing these things to poor innocent drivers and his answer was: "Discipline must be maintained". The driver is punished for not wiping the car properly; there was a piece of biscuit on the carpet which he did not remove.

The D.I.G. (Administration) must think that he is a big man and that a driver is far removed from him. If he has the power to make adverse comments in a file he must think twice before he does so. I insist that the D.I.G. (Administration) should

either be removed or if he is not removed that a probe into his activities should be conducted.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(කලාநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

Criticism against the police comes once a year like the monsoon rains in torrents, and this year it is not going to be different. However, I wish to confine my observations to just one very important subject, namely, the urgent, imperative and overpowering need for a full-fledged police commission to investigate all aspects of police work.

The last Police Commission was appointed in 1946 and since then there have been vast political and social changes in Ceylon. In 1946 the expenditure on the Police Force in Ceylon was only Rs. 7 million; today the figure is Rs. 42 million. In 1946 the police establishment consisted of 1,700 personnel; today it stands at over 11,000. Thus since the last Police Commission issued its report the Police Force in Ceylon has grown six-fold.

During this period of 16 years there has also been a rather unique change in the set-up of our society. We have seen the rise of new types of buccanneer-wealthy bookmakers and utterly corrupt *kassippu* kings. The *kassippu mudalali* and the bookmaker are today a force within the police force. They influence the actions of the police in all branches of their activities. Therefore, it is very necessary that a police commission should investigate the constitution and the functions of the police as it stands today.

Further, the remuneration of policemen should be gone into afresh, having regard to their duties and responsibilities, and the paramount need to recruit first rate candidates to the Police Force. Also a police commission should go carefully into the question of relationship of the police with the public and the means of ensuring that complaints made by

[ශ්‍රී. බී. විරසේකර මයා.]

the public against the police are fully dealt with. It is a pity that the request for a police commission has been refused year after year during the last eight years of the S.L.F.P. Government. I think this request can no longer be refused because recent revelations in courts and other places show that the Police Department—the Police Force—is the worst Government department we have. It is indeed the sick man of Ceylon.

Recent revelations show that the top men in the Police Force do not hesitate to fabricate lies, to trump up charges against innocent people, to falsify documents and even conspire against the people and the Government.

Recent incidents of a very unusual nature have been discovered. There was a senior judge who was threatened by a policeman because the judge had passed judgment against a policeman. There was the case of a senior staff officer in the Administrative Service working in the Food Department who was assaulted by a policeman because he tried to stop a grave irregularity that was occurring in the Port of Colombo. There was the case of an investigating officer who was on the trail of illicit immigrants. He was obstructed and intimidated by a policeman. There was also the case of an army officer who was brutally manhandled by the police over a personal grudge.

ශ්‍රී. නා. 11

Recent incidents also show that the police today occupy the top place in lawlessness. They have acquired a new courage to assail even Members of the House of Representatives as seen from incidents concerning the M.P. for Nallur in Jaffna, the M.P. for Welimada in distant Uva, and myself in South Ceylon. This means that the police now point the pistol at the representatives of the people who are bidden by them to shut their mouths, their ears and their eyes, to police rascalities, police brutalities and police rogueries.

Impelled by these very exceptional considerations, we demand the immediate appointment of a police commission. If you refuse to accede to our demand, it will only show that you have much to conceal.

In the meantime let me focus attention on a recent Police Commission in another country—the Royal Commission on the Police of Great Britain of 1960. The final report of this Royal Commission appeared in May 1962. There is a whole chapter of 65 paragraphs in their report which deals with complaints against the police. That report shows that in a given year in England, Wales and Scotland, there were 4,000 complaints against the police. There was a complaint lodged on the average against one policeman in 20 during that year. In Ceylon the average is one in ten. We do not have a classification of complaints against the police. In Great Britain the types of complaints were as follows :

“Complaints of incivility 28 per cent ; complaints of excessive use of police powers 25 per cent ; complaints of actual physical violence or assault 15 per cent ; complaints of alleged dishonesty, corruption or perjury 5 per cent and other types of complaints, for instance of failing to give help to motorists in time of trouble or delay in arriving at a scene of crime or accident, 27 per cent”.

I think that if a classification of the complaints made against the police in Ceylon is made it will be found that over 50 per cent. of the complaints refer to the use of actual physical violence against members of the public ; and many of them will refer to incidents that occurred within the premises of police stations. That shows that the Ceylon police is far, far below the standard of the police in Great Britain.

Now, the best way to prevent complaints is obviously to recruit into the police service only those who possess in ample measure the qualities which go to make a good

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

policeman. The report of the English Royal Commission describes these qualities in the following words:

“Physical toughness, mental alertness, a long-established reputation for honesty and fair dealing, tact, kindness, courtesy, and a sense of humour.”

I wonder whether any of our recruiting officers in the police ever considers a sense of humour a quality which he should look for in a police recruit!

The best place in which these qualities can be instilled into the mind of the police recruit is the police training school. Today, the Police Training School at Katukurunda is not properly conducted. Its work needs a full investigation. Its work follows the usual model. An acknowledged authority on police matters, C. H. Moriarty, O.B.E., L.L.B., writes thus on police training:

“The recruit's training should include attention to his body as well as to his mind. He should be well drilled; he should regularly perform gymnastic exercises; and he should be taught how to swim and rescue persons from drowning. Drill improves his carriage and teaches him the advantages of discipline and concerted action. Discipline in the highest degree must exist in a police force—that discipline which connotes order, regularity and efficient obedience. A policeman usually works alone and in public. His responsibility is great and he must be a highly disciplined man. Gymnastics is an important item in his training. Ju-jitsu and boxing will give that self-restraint and confidence which will enable a policeman to deal competently with awkward situations.”

I think the Police Training School at Katukurunda follows the principles laid down by Moriarty. My view is that these principles are out of date and are not suited to the conditions that prevail in Ceylon. The training that the police recruit gets in boxing, ju-jitsu and drill has now made him to resort to subtle forms of attack against innocent victims. Very often, a person is assaulted by a policeman in such a way that you are unable to detect the signs of an assault or physical violence.

I feel that the subject of relations between the police and the public should be in the syllabus of the training school. Recruits should be made to get in touch with village life through the organization of village sports, *shramadana* work, etc. In this way, police recruits should be made to acquire a love for upliftment work. They should, first and foremost, be taught to consider their duties as a service dedicated to the cause of the country. I do not think that discipline should be stressed so much except in relation to actual service.

The Royal Commission of Great Britain emphasizes the improvements needed in the procedure for dealing with public complaints. The improvements we need in Ceylon in regard to the manner in which public complaints should be dealt with may be taken under three heads.

First, the establishment of a proper and uniform procedure for recording complaints: today, there is no such procedure; second, alterations in the discipline procedure by which complaints are investigated: today, there are many ways in which complaints are investigated and some complaints are never investigated at all; third, changes in the procedure at a formal disciplinary hearing before a tribunal: in Ceylon, the procedure at a tribunal is very queer indeed.

I had the experience of going before such a tribunal recently. One member of the tribunal was the immediate superior of the accused officer. He had an interest in saving the good name of the accused officer and of his police station. The complainant assumed the role of an accused. I was accused by the accused officer of being an inveterate and persistent complainant against the police. He produced a large number of cases in which I had made complaints against the police. Thus, I became the accused in place of the accused officer.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[සු. බි. වීරසෝකර මයා.]

The dice is so heavily loaded against the complainant that the accused officer invariably obtains a certificate of clearance from the tribunal.

ဣ. ဗာ. 11.15

Realising the defects inherent in police inquiries against police officers, three members of the Royal Commission of Great Britain asked in their report that the police should not be left as final arbiters in cases where their own conduct is in question. That is what we ask for. The final arbiters should be some outside body. The three Commissioners of Great Britain suggested that there should be a commissioner of rights. I think we may very well appoint a commissioner of rights to go into public complaints against the police. He should be appointed from among active Queen's Counsel. He should be well paid. He should be the head of a small department. He should have the power to examine documents, call for explanations, and interview witnesses. Above all, he should in all cases that are brought before him publish his findings as a report to Parliament. That, Sir, is the suggestion that I should like to make. We need not wait for the findings of a full commission in order to carry out the suggestion that I have made.

There is one other matter, Sir, to which I want to make a reference very briefly and that is the question of allowing policemen to have their own trade unions. The Report of our Police Commission in 1946 frowns on the establishment of trade unions among policemen; but conditions have changed a great deal since then.

There is today simmering underneath grave dissatisfaction and discontentment on the question of promotions in the Police Force. Promotions seem to be done today on a system of favouritism. If there are trade unions to protect the rights of policemen and to watch over the doings of superior officers, I think there will be no favouritism by superior officers in promotions.

There is also the question mentioned by the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) that the number of prosecutions or the number of convictions that a police officer has been able to secure weighs in the minds of those who grant the promotions.

In this connexion I should like to read to you what the Royal Commission on the Police of Great Britain has stated at paragraph 358 of the final report.

“There appears to be a widespread belief that a policeman's prospects of promotion to higher rank are related to the number of convictions he is able to secure. We questioned witnesses from all ranks of Police Service closely on this matter and are satisfied that the minds of senior officers are not influenced, when considering a man for promotion, by the number of convictions he has secured. On the contrary, we understand that the policeman who spends his time making an unreasonable number of reports is unpopular with both his own colleagues and his superior officers.”

So that, Sir, the position in Great Britain is that the policeman's prospects of promotion are not in any way jeopardized by the fact that he brings very few prosecutions and convictions. We wish the Police Force in Ceylon will follow the same principle.

I am of opinion that over 50 per cent of the cases brought up by the Police are false and frivolous charges.

I do not wish to speak at greater length. I do hope that the few matters I have mentioned will receive the very careful consideration of the hon. Parliamentary Secretary.

එබිමක් ඩි සමරක් කොඬි මයා. (බුලත්
සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புளத்திங் ஹஸ்)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

Mr. Chairman, there are many matters that come under this Head and I would like to highlight some of them. One aspect that comes up for constant reference by Members of Parliament is the relationship between the police and the people.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

දු. හා. 11.25

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please. The hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා මූලාසනාරූප විය.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I do not want to go on theorizing on this matter, but so far as I and my party are concerned we do not believe that the police are there to maintain law and order. Our position is that the police are a part of the apparatus maintaining class rule in a bourgeois country. I am referring to police in a capitalist country. I do not want to enter into any argument with anybody and I do not expect other people to agree with me on this matter. I am only mentioning the position taken up by my party. Today we have in the Government hon. Members who were with me in one party and who had accepted this view over the years.

One relevant question which has been asked when dealing with the army and the police, I wish to ask over again. Hon. Members like the Minister of Finance and the Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) have told us that they are going in the direction of socialism through this Coalition Government, and every step they take is to help them to go in that direction. May I ask them—and whenever I ask this question they are not here—how they propose to refashion this apparatus of oppression, the police, to take the country along the road to socialism. That is the general question I would like to ask. I hope then to come to the question of the police and their behaviour after the Coalition Government.

First of all I will deal with this general question of oppression through the police. Whatever differences we have had on the question of police and their functions, I think it is generally agreed that today the people by and large, the workers and the peasants, the smaller people, and even people in the comfortable strata of life have begun to feel that the police are the enemies of the people.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்.)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

Even Members of Parliament have been humiliated in police stations.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I will come to that.

If you ask any person to go to the police station, it is like asking them to enter enemy territory. They just would not go. Those are simple facts. Are the people mad, or are they unnecessarily scared? Are they just exaggerating because they want to make a complaint? We cannot believe that. We see a lot of things happening which indicate a very serious state of affairs. It was very recently that we had an incident of this sort. One or two men had gone in broad daylight to the police headquarters, taking some acid; they went straight into the room where police officers were and threw the acid on the body of the police officers. I make haste to say that nobody should condone such acts committed within the precincts of the police headquarters. I know those police officers; they were seriously injured; they were taken immediately to hospital and I hope and trust they will recover. But that is not the question, the question is why did that incident take place?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

It is no easy thing, unless a man is mad, to go to a police station, assault police officers and cause grievous injury. It is, I would say, just calling for annihilation. But, in recent times, a couple of weeks or months ago, we have had two or three people calling for annihilation by taking upon themselves the task of dealing with police officers. That type of thing cannot happen unless there is something burning within them for which they are prepared to destroy themselves. That is the question that the hon. Parliamentary Secretary, the Government and the police officers should understand.

Why should we go into details of police assaults on certain types of people and say that those people are not the people who should normally be assaulted by the police, or roughly treated by the police, that they should not be because they are Members of Parliament? There is no reason why, when a Member of Parliament openly flouts the law, or has exposed himself to such a situation, he should not be dealt with. I would be the last person to say that just because he happens to be a Member of Parliament the police are wrong.

දු. සා. 11.30

The cases that have come up before this House are different types of cases. The hon. Member for Galle mentioned that the hon. Member for Nallur was assaulted by the police and that the hon. Member for Welimada and he, too, were assaulted by the police. I do not know whether he could have forgotten the brutal assault that took place on the 26th of October, 1962, of not one, but several hon. Members of this House, some of whom are on that side, when there was a peaceful demonstration to protest against aggression on Cuba. I was myself in that demonstration and became a victim of that assault.

Now, Sir, this is interesting. Hon. Members might be aware of that and I think I ought to pursue that matter. This happened about 3 weeks after I had returned from hospital having

undergone a bladder operation. I had just recovered and I was at home; I had not gone for work either. I was resting at home when I was informed by my people that a demonstration to protest against aggression on Cuba had been arranged to go past the American Embassy and if I felt like joining in it to come along. Of course, none of them expected me to join in that demonstration. I too had no intention of joining. I went in my car to see this demonstration. When I came up to the American Embassy there was no demonstration to be seen. Then I proceeded along Galle Road and went up to the Galle Face Green. When I went there I saw people gathered together, it was not a demonstration. A number of people, including hon. Members of Parliament, Senator Reggie Perera, Mr. Bernard Soysa, Second Member for Colombo South, Senator Chandra Gunasekera, Mr. Mallawaratchi and a number of people were there. I was also there. They said: "Let us start." Of course, by way of weapons—if you think they had any weapons—they had small sticks carrying slogans. I had actually no intention of joining the demonstration, but as it was a cool evening, I thought the walk would do me good. I was one of those who were leading the demonstration. We started walking along the Galle Face side of Galle Road and we were going along very slowly. Otherwise I would not have joined because I was not in a fit condition to walk fast.

As we walked along we saw the police and we were not at all alarmed because it was usual for the police to accompany these demonstrations. I noted that a number of police officers whom I knew were there: Inspector Sirisena whom I knew when he was attached to the Mount Lavinia Police and with whom I had the best of relations; A. S. P. Dickman with whom also I had the best of relations. And none of us were in any way worried by the presence of the police because we were not going to clash or fight with the police. We were only conducting a demonstration.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

By now we had passed the Galle Face Hotel and we were coming near the dispensary there. Just then a police van came, police officers lined up across the road and across our path, and raised their hands. Of course, we had no intention of clashing with the police. We thought we could go up to Inspector Sirisena and A. S. P. Dickman, talk to them and ask them what they would want us to do—whether they wanted us to do anything in particular. We did not have the slightest chance of talking to any of the police officers and a baton charge was ordered, not with ordinary batons either. We had no chance whatsoever of speaking to the police officers. I was in front and, of course, when I saw the baton charge I knew that the first thing I had to do was to protect my stomach. The slightest blow on my stomach, and I would not have been alive today. So, instinctively I protected my stomach.

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

Charge of the Light Brigade!

එඩ්මන්ඩ් සමරකකොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

It was not at all a Light Brigade. You were not to reason in that situation: and I was not prepared to die. I thought I must save myself and held my hand to protect my stomach and turned round, so that any blows would have alighted on my back. Within a few seconds I received two baton blows on my back and I went and held the wall of the Galle Face Hotel. In that position I got two more baton blows and I fell thereafter. Fortunately I did not get any injury on my stomach.

When I got up I found the hon. Second Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) bleeding from his head, Mr. Chandra Gunasekara with a severe injury on his head and

bleeding, and Mr. Mallawaratchi also bleeding. We all went to hospital and were treated there, and a number of us were hospitalised.

That situation was not an ordinary situation, because Members of Parliament are people who are normally expected to protect the people, who are there to look after the people when they are in trouble. In case of any police assault, straightway people come to the Member of Parliament. Now, in that situation, the matter was naturally brought up before the Government and before the Hon. Prime Minister. Surely, Members of Parliament have a right and a duty to make representations as fast as possible to the correct quarter and the highest quarter, that is, the Prime Minister. I know that Senator Reggie Perera saw the Hon. Prime Minister at "Temple Trees" on behalf of those people who were injured, and I have it from him—I am prepared to believe him as against the Hon. Prime Minister, I am sorry to say—that the Hon. Prime Minister promised Senator Reggie Perera to appoint a commission of inquiry. Senator Reggie Perera mentioned that fact in the Senate too. Representations were made also by others.

I got with me a newspaper report published in "The Times of Ceylon" on October 30, 1962, which is a letter sent on this matter by Dr. N. M. Perera, the present Finance Minister, and Mr. Pieter Keuneman, on behalf of the People's Committee for solidarity with Cuba. This is the letter. I am reading from the newspaper:

"The following letter has been sent to the Prime Minister by Dr. N. M. Perera and Mr. Pieter Keuneman on behalf of the People's Committee for solidarity with Cuba:

'In regard to the baton charge by the police on a demonstration organized by the People's Committee for solidarity with Cuba on Friday, October 26th near the Galle Face Hotel, all available evidence from the persons assaulted, from newspaper reports and photographs, and from independent witnesses confirm that:

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

(1) The demonstration was peaceful and its sole intention was to protest against the U. S. naval blockade against Cuba;

(2) The leaders of the demonstration specifically informed A. S. P. Dickman that they had no intention of entering premises of the U. S. Embassy;

(3) The decision to order a baton charge was unnecessary and uncalled for;

(4) Police officers concerned acted with great brutality concentrating their blows on the heads of the demonstrators.

They assaulted persons even after they had dispersed or had fallen on the road or had gone to the assistance of those who had fallen as a result of the blows they had received.

The main responsibility for the unwarranted violence lies with A. S. P. Dickman who ordered an attack on the demonstration, and Inspector Sirisena who led the actual attack and ordered the subordinate police officers to use the utmost violence.

On behalf of our organization we, therefore, ask you to interdict A. S. P. Dickman and Inspector Sirisena immediately and report them to the Public Service Commission for dismissal from the Police Service."

That was the letter which was sent on that occasion, and one of the signatories to it is now the Finance Minister of the Coalition Government. This is why I say it is important when we mention these matters that those hon. Members must be present in this House. It is not that we like to keep on repeating these things. We want to ask a question from them. Even the Hon. Minister of Finance was a signatory to that letter calling for the dismissal of A. S. P. Dickman. This letter was sent to the Prime Minister, and Dr. N. M. Perera is now the Finance Minister of the Government. Surely we have a right to ask him what he has done since he joined the Government. Does he realize that A. S. P. Dickman is still where he was? Does he realize that Inspector Sirisena is still here?

—කාරක සභාව

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා. (මහියංගන)

(திரு. சீ. பி. ஜே. செனவிரத்ன—மஹியங்கன)

(Mr. C. P. J. Seneviratne—Mahiyangana)

They might withdraw that letter now.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes. They have withdrawn lots of things. I do not think there will be anything left to withdraw. That is the position. They are not present here. When I mention these things the only answer they give is, "Edmund Samarakkody, M.P. for Bulathsinhala, is in 1917". No, Sir. This is 1962. I am not talking of the Russian revolution. Where are they? Let them answer these charges. They will never answer. I challenge them. I challenge the Hon. Finance Minister. Occasionally he is here. The other hon. Member who is on the other side to protect them from time to time, the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia, used to roar from this side whenever he got a chance in the cool of the evening and he had the time to come into this House. Where is he now? He will go to Hiroshima. He is worried about the atrocities in Hiroshima and humanity vanishing through nuclear war. But when it comes to police assaults on innocent people, on his own party men, where is he? Having sold their past they cannot face the people now. Where is this commission? What has happened to it?

The thing that usually happened to all the promises of the Hon. Prime Minister happened in this case. She appointed Mr. D. J. R. Gunawardena, the Permanent Secretary to the Ministry of Justice to hold an inquiry. I have nothing against him. I know him very well. I have appeared before him when he was a judge. But that is not what we asked for. We did not just want an inquiry. How

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

can we expect one head of a department to conduct an inquiry and make an order regarding the conduct of a member of another department? I am not going into the merits of the gentleman who was appointed. That is not necessary in this situation. This is an extraordinary case because the people's representatives—not one, but several hon. Members of this House belonging to different political parties—were brutally assaulted by the police in daytime in the heart of Colombo. This is the most serious open assault on the people's representatives by the police of the country. That is a situation where, nothing less than a commission of inquiry is called for.

If the Hon. Prime Minister decided on the face of the facts before her that all these allegations were false and that she was not going to take any action, we can understand her attitude although we disagree with her. But having decided that there is a case for an inquiry she appoints a government officer to hold an inquiry. The Hon. Prime Minister will have to answer this charge. It is very easy for her to be in another place and get various people to give answers on her behalf. I say that it is not only the Prime Minister but every hon. Member of the Government who must answer.

We are in a curious position when we deal with matters relating to the Prime Minister. Sometimes hon. Members say: "What are we to do, these are the Prime Minister's Votes." Another type of answer is: "What is the Prime Minister to do, she knows very little about these matters, she is guided by the advice that is given her." I am not prepared to look at these matters in that way.

අ. ස. 11.45

I am glad to see the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia. It is a very good time—an unusual time—to see him, in the cool of the morning. But it is better to hear these people. They have got voices; they are famous men and brilliant orators

We would like to hear your voice, hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia. I have been telling the House in your absence that when you were on this side of the House, yours was a familiar voice in the Opposition on the subject of police assaults and police brutality. I pointed out in your absence that when you and I were in the same party in 1962 an unprecedented assault on the people's representatives took place and you and I made representations through Dr. N. M. Perera, your Finance Minister today and our party leader of that day, to no less a person than the Prime Minister and we asked her to interdict A. S. P. Dickman and Inspector Sirisena and report them to the Public Service Commission. Those were the steps we took because we knew that it was an unprovoked attack. You hon. Member and your party are now in the Government and I remind you that A. S. P. Dickman is still there and I remind you, now that you are in the Government and the Prime Minister is still there, that the Prime Minister having promised a commission of inquiry only appointed another public officer, Mr. D. J. R. Gunawardena. I want to know what you have to say.

Police assaults are not over and I ask the question from you. I am glad you are there and I ask you to tell us how you are going to reorganize this apparatus, the police, which is oppressing the people. How are you going to refashion this apparatus to take the country on the road of socialism? Pray tell us that. I do not think there is anybody more qualified than you to explain how to refashion the police as an instrument for the building up of socialism.

That is with regard to the matters relating to assaults on Members of Parliament. On the same subject, Members of Parliament are in an extremely difficult situation. Sometimes we wonder whether we are justified in functioning as Members of Parliament because some of the things that we are daily called upon to intervene in are with regard to

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

problems between the police and the public. Can any hon. Member say that anybody today can go to a police station? Time was when a Member of Parliament could go, or it was not necessary for him to go, to a police station. Although I have had lots of dealings with the police, I am glad there was a time when we could take the telephone and say, "So and so speaking, Member of Parliament, there is a matter like this" and often we were satisfied when we did take up the matter like that that it was possible to get the attention of the police station. That time has passed. Today nobody can go to the police. No Member of Parliament, I think, should go to a police station in this situation.

In regard to members of the legal profession, I related the other day how a very senior lawyer of the Colombo South Court was assaulted by the police. I got the story from him. I questioned him. He had gone to bail out some people and he was in the verandah. When he was about to go, those people, on whose behalf he had come, had appealed to him to remain a little longer. They had said, "We would like you to remain a little longer". This relates to the Dehiwala Police. Just at that moment he had got a blow from behind. When he turned back he had got another blow. The inspector was there in the police station. This had happened at about 7 o'clock in the evening. He has made a complaint to the Mount Lavinia police and I told him that it is a very serious matter and that we should go into it and take necessary action. I do not know what he has decided to do about it. I was prepared to make the necessary representations on his behalf if he was prepared and if he was agreeable to proceed with the matter. I do not know what he has decided. But the point I am making is this. How can you protect people when the people who are in a position to protect them and who are expected to give some kind of protection are also treated in the same manner?

This incident occurred two weeks ago. What is the remedy for this type of thing, I ask you? How can you protect people every day from these brutal assaults?

This morning before I came to Parliament I went through my letters. I believe the hon. Member for Kottawa also referred to it. It has been sent from Meegahawatte, Kelaniya; it is dated 24th August, 1964, and signed by S. C. Chandrasena. I have never met this individual but I think this matter was referred to in the papers also and therefore I will read it. This is what it states:—

"The Hon'ble Edmund Samarakkody,
M. P., Mt. Lavinia.
Honoured Sir,

I the undersigned S. C. Chandrasena beg most respectfully to submit the following grievances and trust that Your Honour will take necessary action in the matter.

I am a poor man doing odd jobs to support a family of five children and a wife. As my income is insufficient to maintain ourselves, my wife M. T. Mainona engages herself in selling vegetables from house to house.

On the noon of the 20th instant when my wife was returning from Colombo with her stock of vegetables she had been waylaid by a posse of Police officers of the Meegahawatte Police and forcibly put into a Police van and taken to the Police Station even without being escorted by a Matron.

It appears that there had been a robbery of cash from a neighbouring house and my wife had been suspected.

After taking her to the Police Station the Inspector questioned her as to whether she took the money and she denied all knowledge and said that she never took any money whereupon the Inspector said in an insulting tone 'Give the money' (දීලිය සල්ලි) and assaulted her severely with a long cane on her head and all over the body. She had cried out and begged not to assault her on the head as she will not be able to carry on the sale of vegetables which she carried on a basket on her head. Having kept her till late in the evening she had been released.

As a result of the said severe assault she is now warded in Ward 42 of the General Hospital. Under the circumstances I submit that this is a most high-handed and unjust action on the part of the Meegahawatte Police. Further the real thieves along with the money have been arrested at Hettipola.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

I am compelled to address this communication to Your Honour as I am quite confident that being an impartial and straight forward Member of Parliament, your honour will be pleased to take this matter up in Parliament and obtain me redress."

This is the type of thing that daily happens. I ask the hon. Members of the Government, particularly the Members who have joined recently, what do you propose to do? How can you stop this type of thing? Have you any intention of putting a stop to this type of thing? Of course, the hon. Members have referred to a police commission; on several occasions we have on the Floor of this House asked for a police commission. A police commission can be very useful but please do not think that a police commission is going to result in putting a stop to these brutal assaults and attacks by the police on the people. Please do not think so. If you want to stop these police assaults why do you want a police commission? What for? You can appoint a commission to find out how to minimize some of the things that are happening, for instance, by improving the conditions of service of the policemen, their salaries, and so on and so forth. I say, it is not a question of appointing a commission but a question as to what the attitude of the Government should be. We have to blame the police officers, the head of the Police Department, and I say that the blame lies elsewhere also—the Government, the Ministers, the Government Parliamentary Group, the Prime Minister.

The Hon. Prime Minister goes about the country making speeches, and these speeches are given wide publicity. Not one of us can get the publicity that the Hon. Prime Minister gets. She talks of the defects of our society, the evils in our society, the wrongs that are being done by the people, even the wrongs committed by her own Government. She criticizes various aspects of Government administration. I ask the House, have you ever heard the Prime Minister of this country

referring to police assaults? I do not claim to have read every speech that she has made, but I do not believe that I could have failed to see any prominent statement that she made, because her statements always made headlines.

දෙමළ 12

On the question of toddy, one does not need to read her whole speech, but one sees the reference to the kassippu menace and so on. Surely, we are entitled to hear her on the question of the police menace, the brutalities, the police that is functioning as enemies of the people? Why is it that we do not hear her voice on those matters? Has she no ideas, no advice, on these matters? Has her Government no views on these matters? On the contrary, she has her views. Her view is that these brutalities and oppression on the part of the police are somehow or other necessary for her Government. That is the conclusion that we have come to. Otherwise, there is no explanation whatsoever for her failure to give even a word of advice.

We do not expect her to undermine or discredit her department by denouncing a particular inspector or the I. G. P. We do not expect that, and she will be foolish if she does so. But if she wishes she can say, "I get reports, Members of Parliament have reported to me, that the police are acting in this manner. Let the police understand that I do not want the people of my country assaulted by the police for no fault of theirs. I find that they are being assaulted and treated badly by the police. I find that innocent people are being assaulted."

It is, therefore, useless to think of appointing commissions. We know what commissions have done. I am not opposed to commissions, but I know that commissions will not solve this problem.

We have had details of activities engaged in by the police in the past. Let us now come to the present. One would have thought that after

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[උඩමන්ඩි සමරක්කොඩි මයා.]

the formation of the Coalition Government, some change would have been registered, even if a change could not be made all at once. On the contrary, all the incidents of the past continue to take place as before. In fact, the position is much worse. One of the points that we brought out very forcibly, when the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia and I were together as members of one party, was the manner in which the capitalist bourgeois Government of this country was utilizing the police to break up strikes, to get hold of strike leaders and to render support to the employers. We said that repeatedly over the years. One would have thought that some of those things that they did and some of those things that they said, when they were on this side of the House, would still be lingering in their minds.

Now, Sir, there is a strike which has been going on for the last one and half months. That is the strike at Velona in which many girls are taking part. That strike has been supported by trade union organizations and the trade union movement in this country. Whatever differences there may be politically and whatever the rivalry may be between trade unions, the working class realize that they must get together, and nobody was concerned with the question as to who was leading the strike.

It so happened that Mr. Meryl Fernando, who is a member of our party, is the president of that union, leading the strike. He plays no part in the trade union movement of this country but it so happens that he is the president of that union. It is not a union of our party. From the start of the strike we have had the support of a number of political parties and trade union organizations, including the Joint Committee of Trade Unions of which the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia is an office-bearer. Several meetings have been held. In fact, two or three days ago there were meetings held

by his party and the party of the hon. Second Member for Colombo Central.

What has happened in that strike? Most of the strikers are girls. Girls struck work for the first time. Previously they attempted a strike but it was not successful. They are a peaceful type in the sense that influence is brought to bear on them not to take part in any strike. There are the parents of the girls who tell them not to take part in strikes. Nevertheless these girls struck work and it is a peaceful strike.

Now, Sir, when a strike is in progress the police come on the scene. Nobody complains about that. They say they come to maintain law and order. If there are any incidents, whether it be on the side of the employers or on the side of the employees, the workers, it is the business of the police to intervene and to prevent trouble from developing.

But sometimes when a strike is on, the police for no reason at all arrest some of the leaders of the strike and take them to the police station and remand them sometimes for two or three weeks, and they hope in that way to break the strike by demoralizing the workers who know that that their leaders are in jail. We had that type of action on the part of the police some time ago but not recently.

But what happened in this strike? On the second day of the strike, the police arrested four members of the striking union including two leaders. The police took them to the police station. For no reason they baton charged the strikers. When I received information of this, I went to the Moratuwa Police Station myself and I asked the inspector why these people had been taken into custody. I asked whether any complaint had been made against the persons who had been arrested.

Not a single complaint had been made against any of them. I told the inspector that in that situation he

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

had no right to detain the strikers at the police station. I told him that he could inquire later or make immediate inquiries and release them. No. They were taken before the magistrate and they were remanded for nearly two weeks. And what happened, Mr. Chairman? The magistrate, on the day they were brought before him, went into the matter and pronounced that there were no allegations and no evidence whatsoever against these people who had been taken into custody. So, that is proof of what I said. In order to help the employer who will definitely be benefited if strikers and their strike leaders are taken into custody, the police took four of the leaders into custody, remanded them for about ten days, and made no charge against them. That is how the police have been functioning from the start.

There was open provocation by the employer, Mr. Ruskin Fernando. It is well known that he is a very well-to-do person who has plenty of influence in that area, and can do many things, and I make bold to say his influence has been very useful to him in this strike. He has been able to influence the Moratuwa police. I make that charge on first-hand information.

There have been several baton charges by the police. Recently, there was provocation from the employers' side, and a police officer of the Moratuwa police admitted in my presence that stones were thrown from the side of the employer. That was the incident about which the hon. Member for Moratuwa complained to the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs. On that day, bombs and stones were thrown from the side of the employer, and there has not been a single man who has been arrested though this incident happened under the very eyes of the police. Not one man has been taken into custody by the police! Not one man from the side of the employer! I make bold to say the police have acted partially towards the employer.

This matter was brought to the notice of the hon. Parliamentary Secretary, and I too immediately got in touch with the Inspector-General of Police. I know some inquiry was held. Inquiries can always be held. But I tell this Coalition Government, and especially the Members of the Opposition who are now in the Government, that it is their responsibility to prevent police oppression. Hon. Members who have crossed over have gone to those meetings and have addressed the strikers. They have got first-hand information of the strike. They know that our allegations are true. But what have they done, and what are they doing to stop this kind of thing? They have no intention of intervening. Police oppression will continue, police intervention on the side of the employers will continue, police arrests of strikers will continue, and the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia will continue to be in the Coalition Government!

යූ. බී. වන්නිනායක මය. (යාපහුව)

(திரு. யூ. பி. வன்னிநாயக்க—யாப்பஹுவ)

(Mr. U. B. Wanninayake—Yapahuwa)

For how long?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

It does not matter for how long.

Now, on the question of police bringing offenders to courts, during the last few years since this idea of conciliation boards came up, we were, most of us, agreed that we should try and see whether we can settle cases and prevent people going to courts, because on the one hand, when people go to courts, they spend the little money they have on lawyers—this aspect has been elaborated in this House by other hon. Members—and on the other, winning or losing a case in courts does not settle a problem in the villages. It is not so in the case of a settlement arrived at through conciliation boards.

It is most disappointing to note the opposition on the part of the police when parties want to settle their

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

cases. When parties want to settle a case, who opposes, who interferes, who obstructs?—the police. The Police Inspector—of course, he has brought up a case on the complaint of somebody—feels that merely because he has taken the trouble to go through the process of filing action, the case must go through. Any idea of settling the case is anathema to him. Under the very eyes of magistrates, police officers have frowned on settlement of cases, and I have heard them making settlements to the effect: Do not come to the police hereafter if you are going to settle cases in courts.

I myself have had occasion to bring such statements made by the police to the notice of magistrates. In one case I told the magistrate: "Here you are, Sir, please listen to what this inspector has to say. He is telling these people not to bring complaints to the police if they are going to settle them in courts." People want to settle cases, cases which are compoundable must be compounded, unless of course there are special circumstances, in which case the magistrates are there to look into those special circumstances and say that under such and such circumstances the case cannot be compounded—circumstances such as, where undue influence has been brought to bear on some party to settle the case. But I say and it is one of the complaints I have to make against the police—that police officers sometimes interfere on the wrong side when they do interfere, and thus prevent the settlement of cases.

අ. ආ. 12.15

One other matter with regard to the police officers themselves and their conditions. Nobody will deny that one of the reasons why police officers behave in the way they do—one aspect of their attitude to the people—is that they are themselves in a state of dissatisfaction. The police officers who deal with the people, who come into contact with

the people, are the constables and the sergeants who are poorly paid; it is not the Inspectors or the A.S.Ps. These constables and sergeants have to function under very difficult conditions. Over the years, these matters have been brought to the notice of the Government. Practically in all the departments other than the police, the employees, the officers, have some remedy, some way out, some way to air their grievances. That is one of the reasons why there is less dissatisfaction in other departments compared to the police.

If you do not allow the grievances of the police to be aired, then you must expect trouble. How can they complain? All other government employees can go to somebody, the Members of Parliament; or, through their trade unions represent matters. But police officers dare not, especially constables and sergeants. Certainly, you have a problem with regard to the police. You will say: this is not like any other department. I agree, but do not please think that you are helping yourselves. It is not in your own interests to allow the bulk of the police force, the constables and the sergeants, to be in a state of dissatisfaction. They have not had strikes like other employees, but they have had strikes of their own. We know that both these sections of the Police Force sometimes report sick. Quite right. That is the only way in which they can make their protest. The Police Department knows that there is no sickness among its officers; it is only a sickness in the Police Department. These men have their grievances. That is the sickness you must remedy. Today, they may report sick; tomorrow, they will look quite different.

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Now the Permanent Secretary is taking the matter up.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(*திரு. எட்மன் சமரக்கொடி*)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Permanent Secretary, that is the man! I am glad the hon. Second Member for Colombo Central reminded me of the Permanent Secretary. He was involved even in that demonstration on Cuba. How can we discuss the conduct of the police when orders have come from above? Yes. The Permanent Secretary N. Q. Dias's conduct would have been questioned. That is why the commission that was promised to Senator Reggie Perera by the Hon. Prime Minister was not appointed. It was feared that the conduct of Mr. N. Q. Dias in that regard would have come to light.

This is the whole sickness. The sickness in the Police Force arising out of the conditions of service of the lower rungs in the police has to be looked into. What about the association of the sergeants and constables? I brought this matter up when the late Prime Minister was alive. Hon. Members have repeatedly raised this question on the Floor of this House. I think the time has come when you cannot postpone this matter. Do you not think that this association is necessary for you? Is it not going to help you even for your own purposes?

The only way to create a different atmosphere in the police is to make the police sergeants and constables feel that they have a right to place their grievances in the normal way. You know what happens when those grievances are not placed in the proper way. They have to resort to all manner of devices. They are frustrated because their conditions have not been improved. You are talking of bribery and corruption. The most natural thing for a police officer with several children, with no proper housing, with insufficient money, to do is to take the first opportunity to make a little extra money. And that is the beginning of our troubles.

No, Sir. We cannot just talk of corruption without going into the source of corruption. One of the first and foremost things that we have to do with regard to police constables and sergeants is to recognize that they have a right just as much as the employees in other places to form their own union so that they may place their grievances before the authorities in the normal way.

More than this I do not want to say. I trust some of these matters will receive the attention of the Government and that they would not just be an echo.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (*කබුරුපිටිය*)

(*திரு. பேர்னி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்பிட்டிய*)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

පොලිස් වැය ශීඝ්‍රය යටතේ කතා කරන විට මේ වර්ෂයේ විශේෂ දෙයක් කියන්න තියෙනව. එනම්, අළුතින් පත් වී සිටින පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර්ජනරාල් තුමා පොලිසියේ අමුතු වෙනස්කමක් ඇති කරන්න උත්සාහ කර තිබෙනවය කියන එකයි. මෙතෙක් කලක් ලංකාවේ පොලිසි කටයුතු කළේ මිලිටරි ස්වභාවයකින්. සාමාන්‍ය මහජනයා සමග කිව්වුවෙන් ආශ්‍රය කරමින් ඔවුන් සමග සම්බන්ධතාවක් ඇති කරගෙන කටයුතු කරන්න මේ තෙක් කලක් පොලිසිය උත්සාහ කළේ නැහැ. නමුත් අළුතින් පත් වී සිටින පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර්ජනරාල් තුමා රටේ මහජනතාව සමග කිව්වු සම්බන්ධතාවක් ඇතිව වැඩ කටයුතු කිරීමට උත්සාහයක් දරා තිබෙනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගිය දිනෙක එතුමාගේ නිවේදනයක් මා දුටුව. පොලිසියේ මිලිටරි ගතිය ප්‍රච්චන් තරම් දුරු කරන්න ඕන බව එමගින් එතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. ඒ කියමන ඉතා ප්‍රශංසනීයයි. එවැනි තත්ත්වයක් පොලිසියට මේ තෙක් නොතිබුණු එකයි, වැදී තිබුණු හෙතේ. පොලිසියේ අය කල්පනා කළේ තමන් අහසින් වැටුණු මිලිටරි හමුදාවක්ය කියායි. ඒ අනුව වැඩ කළ නිසයි,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

මහජනතාවගේ අප්‍රසාදයට පොලීසිය ලක් වුණේ. මා එකක් කියන්නම්. යම් ප්‍රදේශයක පොලීසියේ උසස් නිලධාරීන් එම ප්‍රදේශයේ මහජනයා සමග හොඳින් වැඩ කරගෙන යනව නම්, කිසි විටෙක සිදු වන්නේ නැහැ, එම ප්‍රදේශයේ සිටින පොලීස් නිලධාරීන් මාරු කර අවුල් තත්ත්වයක් ඇති කරන්න. නමුත් ඇත්තද නැත්තද කියන්න මා දන්නේ නැහැ, මාතර ප්‍රදේශයේ සිටින පොලීස් සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට් තුමා මාරු කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන වය කියා ආරංචියක් තියෙනව. කිසි කරදරයක් නැතිව අපක්ෂපාතව, සාධාරණ ලෙස වැඩ කටයුතු කරන එවැනි කෙනෙක් ඇයි මාරු කරන්නේ? රුද්‍රා රාජසිංහම් නමැති ඒ මහතා ඉතා හොඳින් වැඩ කටයුතු කරන බව නිර්භයවම ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. මාතර ප්‍රදේශයට පැමිණි පොලීස් සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට් වරුන්ගෙන් ඉතා උසස් තත්ත්වයක සිටින කෙනෙක් තමයි, ඒ මහතා. ඒ මහතා අපක්ෂපාතව සේවය කරනව. ඒ මහතා මටවත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ කෙනෙකුටවත්, බඩ මහතා ලොකු පොහොසත් කෙනෙකුටවත් යටත් වන්නේ නැහැ. එතුමා සාධාරණ ලෙස යුක්තිය ඉටු කිරීමටයි, නිතරම වැඩ කරන්නේ. එම නිසයි. අද මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ පොලීසිවල කරදර අඩු. එවැනි තත්ත්වයකින් වැඩ කරන කෙනෙකු මාරු කර වෙනත් කෙනෙක් එතැනට පත් කර එම ප්‍රදේශය අවුල් තත්ත්වයකට ගෙන එන්න තැත් කරන්න හොඳ නැහැ. ඒ මහත්මයා ආරම්භ කළ වැඩ පිළිවෙළ තවදුරටත් ඉදිරියට කරගෙන යාමට අවස්ථාව සලසාදීමයි, කළ යුත්තේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලීස් වැය ශීඝ්‍රය යටතේ කතා කරන විට වෂීයක් පාසාම අප කරන චෝදනාවක් තියෙනව. යම් කිසි පොලීස් නිලධාරියකුට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් කළාම එය විභාග කරන්න එවන් - නෙත් පොලීස් නිලධාරියෙක්මයි. එසේ කිරීම හොරාගේ අම්මගෙන් පේන ඇසීමක් වගෙයි. ඒ ක්‍රමය නැති කරන්න ඕනැ. මහජනයා පොලීස් නිලධාරියකුට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් කළාම නිසියාකාර එය විභාග කරන්න වැඩ පිළිවෙළ යොදන්

නට ඕනැ අපක්ෂපාත මණ්ඩලයක් ඉදිරියේ. චෝදනාව ලබා සිටින පොලීස් නිලධාරියා පිළිබඳ පරීක්ෂණය සඳහා ඒ. එස්. පී. කෙනෙක් හෝ එස්. පී. කෙනෙක් ආවාම තමන්ගේ නිලධාරියාව ආරක්ෂා කරගෙන කටයුතු කරන්න ඒ අය උත්සාහ දරනව. එය සහජ ගතියක්. එසේ වුණාම යුක්තිය ඉටු වන්නේ නැහැ. පොලීස් කොස්තාපල්වරුන්ට විරුද්ධව බොහොම පැමිණිලි තියෙනව. එවැනි කොස්තාපල්වරයකුට හෝ ඉන්ස්පෙක්ටර්වරයෙකුට හෝ විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් කළොත් එම පැමිණිල්ල විභාග කරන්න එන්නේ ඒ. එස්. පී. කෙනෙක්; නැති නම් එස්. පී. කෙනෙක්. එසේ පැමිණෙන අය කොතරම් හොඳ වුණත් තමන්ගේ නිලධාරීන්ව ආරක්ෂා කර ගන්න ආසාවක්, වුවමනාවක් ඔවුන් තුළ පහල වෙනව. ඒ නිසා එවැනි නිලධාරීන්ට විරුද්ධව එන පැමිණිලි විභාග කිරීමට සැම දිස්ත්‍රික්කවලම අපක්ෂපාත මණ්ඩල පිහිටුවන්න ඕනැ. මේවා ගැන කථා කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ, ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ නැත් නම්. බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, ඒ වගේම අනික් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කරයි, පොලීසියේ පරණ පුරුදු ගැහිලි තවමත් තිබෙන බව. නමුත් සර් ජෝන් කොතලාවලගේ කාලයට වඩා නම් හොඳ බව පිළිගන්න ඕනැ. එයට වඩා අද තත්ත්වය හොඳ බව මා සිතන විධියට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පිළිගනිවි. නමුත් තවම වැරදි තියෙනව. ඒවා හරිගස්සන්න ඕනැ. ඒ සඳහා තමයි, මෙවැනි අවස්ථාවලදී මේ කරුණු පෙන්වා දෙන්නේ. පොලීසියේ තත්ත්වය තව දියුණු වන්න ඕන තරම් ඉඩ තියෙනව. මහජනයා සමග සම්බන්ධයක් ඇතිව වැඩ කරන්න ඕනැ. පරණ මිලිටරි ගතිය අත්හැරල වැඩ කරන්න ඕනැ. පරණ තාලයේ නිලධාරී තවම ඉන්නව. ඒ අයගෙන් හුඟ දෙනෙක් කුමන්ත්‍රණ ආදියට පටලවිල හිර ගෙවලට වෙලා ඉන්නව. තවත් ඉතිරි වුණු අය ඉන්නව. මේ විකත් මකබැවෙලා ගියාම මේක හරි යාවි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අළුතෙන්ම දැන ගන්න තියෙන කාරණය තමයි, මේ “ඉන්ටෙලිජන්ස් ඕට්” කියන එක. ඒක පුදුම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

විධියේ “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එකක්. ඒක ක්‍රියාත්මක වන්නේ උප ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්වරුන්ගෙන් පහළ නිලධාරීන් - ටලු. “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එකේ හැටියට තමයි, ඒ පොලිස් නිලධාරීන්ට නිවාඩු දෙන්නේ; පඩි වැඩි කරන්නේ. මේකෙ සාධාරණත්වයක් තියෙනවද? නිවාඩුවක් ගන්න වුවමනා නම් මොන ක්‍රමයකින් හෝ අභිංසක මිනිහකු අමාරුවේ දමා පොලිස් උසාවියේ ඔහුට විරුද්ධව නඩුවක් දමා “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එකට ඒ කාරණය ඇතුළු කර ගන්න ඕනෑ. මේකයි, අළුත්ම ක්‍රමය. ඊයේ පෙරෙයිදා මගේ කොට්ඨාශයේ මිනිසුන් 15 ක් පමණ මා හමු වන්න ඇවිත් කීව, ඒ අය මී රාවලට ගස් මැද්දය, කොස්තාපල් මහත්වරු මුට්ටි බාගෙන හක්මන පොලිසියට අරගෙන ගිහින් ඒවායේ තියෙන්නේ රාය කියා නඩු දැමීමට ලැස්ති වෙනවාය කියා. “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එකේ සඳහන් කරවා ගන්න ඒ විධියේ දෙයක් කිරීම පුද්ගලයක් නොවෙයි. පොලිස් නිලධාරියකුට නිවාඩුවක් ලබා ගන්න වුවමනා වුණම කාට හරි අවිච්ඡි කරන්න ලැස්ති කරන්න ඕනෑ. මේකෙ යුතුකමක් තියෙනවද? පොලිස් කොස්තාපල් කෙනකුට නිවාඩු ගන්න වුවමනා නම් අභිංසක මිනිහකු අමාරුවේ දමා “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එකේ සඳහන් කරවා ගැනීම මේ රජයේ අළුත්ම ප්‍රතිපත්තියද කියා මම ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් දැන ගන්න කැමතියි.

අ. භා. 12.30

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලිස් නිලධාරීන්ට ක්ලාස් ෆිපයිල් එක කියා ෆිපයිල් එකකුත් තියෙනව. යම් කිසි කොස්තාපල් මහත්මයකුගේ නම ක්ලාස් ෆිපයිල් එකට ද, ගන්න වුවමනා නම් උසස් නිලධාරියකුට පන්දම් අල්ලන්න ඕනෑ. උසස් නිලධාරීන්ට පන්දම් ඇල්ලූ හැටියටයි, උසස් වීම ලැබෙන්නේ. උසස් නිලධාරීන්ට බැළ මෙහෙවරකම් කළොත් ක්ලාස් ෆිපයිල් එකේ නම වැටෙනව. කොයි තරම් මොලේ තැනි වුණත් කමක් නැහැ. ඒ. එස්. පී. මහත්මයාට හරි එස්. පී. මහත්මයාට හරි පන්දම් ඇල්ලුවොත් ක්ලාස්

ෆිපයිල් එකේ හොඳ තැනක් ලැබෙනව. ඒ පන්දම් අල්ලන හැටියට තමයි, උසස්වීම් ලැබෙන්නේ. යුක්තිසහගතව, සාධාරණව, කොන්ද කෙළින් තියාගෙන වැඩ කරන කොස්තාපල් මහත්මයාට කවදාවත් උසස් වන්න බැහැ. ආණ්ඩුව මේවා ගැන කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ගරු සභාපතිතුමනි, ක්ලාස් ෆිපයිල්, “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්”—මොන විකාරද මේවා? මේවා කොයි කාලයේ ඇති කරපු ඒවද? එක කාලයක තිබුණ, කෙසේ හෝ සුමානයකට නඩුවක් ඉදිරිපත් කළ යුතුව තිබූ කාලයක්. ඒ කාලයේ පාරේ යන මිනිහෙක් අල්ලගෙන කළුවරේ ගියාය කියා හෝ ඒ මිනිහට විරුද්ධව නඩුවක් ඉදිරිපත් කළා. දැන් ඒ පුරුද්ද නැහැ. ඒ වෙනුවට “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එක ඇවිත් තියෙනව. “ඉන්ටෙලිජන්ස් ෂීට්” එකත්, ක්ලාස් ෆිපයිල් එකත් තිබුණට කමක් නැහැ. මේවායේ වැඩ කරන පිළිවෙළ වෙනස් කරන්න ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මම ගිය අවුරුද්දට එපිට අවුරුද්දෙන් මේ ගැන කීව. ගාල්ලේ පොලිසියේ “ඉන්ෆෝමේෂන්” පොත මුහුදේ පිහුව. “ඉන්ෆෝමේෂන්” පොත මුහුදේ. ඇයි? ඒ කාලෙ ගාල්ලේ හිටපු එස්. පී. ටද ඒ. එස්. පී. ටද මම දන්නේ නැහැ විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා එළුවන් හොරකම් කළාය කියා. අත්තිමට බලන විට “ඉන්ෆෝමේෂන්” පොත තිබුණේ මුහුදේ. පසුගිය දවස්වල මේ හේවාහැට ඡන්ද පෙත්සම් නඩුවේ “ඉන්ෆෝමේෂන්” පොතත් තැනි වුණා. ඒකෙන් වෙළඳ ඇමතිතුමාට අවාසි වෙන්නට පුළුවන් කම තිබුණ; පැමිණිල්ලට අවාසි වෙන්න පුළුවන්කම තිබුණ; ඒ වාගේම පැමිණිල්ලට වාසි වෙන්නත් පුළුවන්කම තිබුණ; විත්තියට වාසි වෙන්නත් පුළුවන්කම තිබුණ. මේ “ඉන්ෆෝමේෂන්” පොත ඒ තරම් වටිනා පොතක්. ඒ තරම් වටිනා පොතක් යම් පොලිස් මධ්‍යස්ථානයකින් තැනි වුණා නම් ඊට වගකිව යුතු නිලධාරීන්ට අවිච්ඡි නොකරන්නේ ඇයි? “ඉන්ෆෝමේෂන්” පොතවත් ප්‍රවේසම් කර ගන්න බැරි නිලධාරීන් පොලිස් සේවයේ තබා ගෙන ඉන්නේ මොකටද? මේවා සෙල්ලම් කාරණා නොවෙයි. මතුවට වුවමනා වන්නාවූ ඉතා වැද

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

ගත් කරුණුයි මේ පොත්වල ඇතුළත් වන්නේ. එපමණක් නොවෙයි. අද හිටි හැටියේ පොලිස් මධ්‍යස්ථානවල තිබෙන වැදගත් ලියකියවිලි නැති වෙනවා. දැන්, වත්කම් හෙළිදරව් නොකරන අයගේ අල්මාරි, පෙට්ටිගම් බලහත්කාරයෙන් විවෘත කර මුදල් ලබා ගන්නා මේ ආණ්ඩුව කල්පනා කරනවා. ඒ විධියටයි බලාපොරොත්තු වන්නේ. නමුත් තමන්ගේ ම පොලිස් මධ්‍යස්ථානවලත් කාර්යාලවලත් තිබෙන ඒවත් නැති වෙනවා නම් මේ ගෙවල්වල තියෙන ඒවා නැති වන එක පුදුමයක්ද ?

ඊළඟට, පොලිස් සාප්ත්චරුන්ට හා කොස්තාපල්වරුන්ට ඔවුන්ගේ සංවිධානයක් නැත්නම් වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගැනීමට ඉඩ දෙන්නා කියා වර්ෂයක් පාසාම මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීන් කියා සිටියා. එහෙම සංවිධානයක් තිබෙනවා නම් මේ Intelligence Sheets, Class Files කියන ඒවා සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන අක්‍රමිකතාවන් පෙන්නුම් කරන්ට ඉඩ ලැබෙනවා. ඇයි මේ උදවියට වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවන්ට ඉඩ දෙන්න භය ? අනිකුත් සියලුම රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල වෘත්තීය සමිති තිබෙනවා නම් මේ නිලධාරීන්ටත් තමන්ගේ වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගන්න ඉඩ නොදෙන්නේ මන්ද ?

ඒ නිසා සාප්ත්චරුන්ටත් කොස්තාපල්වරුන්ටත් තමන්ගේ වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගැනීමට ඉඩ නොදී මේ කර තිබෙන තහනම් සමාප්තාදය කරා ගමන් කරන ආණ්ඩුවකට මදිකමක්. ඔවුන්ට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් තිබෙනවා නම් උසස් නිලධාරීන්ට අයුතු වැඩ කරන්ට පුළුවන් කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. වෂීයක් පාසාම මේ ගරු සභාවේ කියනවා මේ නිලධාරීන්ට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් දෙන්නා කියා. දැන් ආණ්ඩුවේ සිටිනවා කම්කරු නායකයින්. එදා වගේ නොවෙයි, ඒකාබද්ධ වෘත්තීය සමිතියේ නායකයා වන දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) දැන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉන්නවා. ඒ වාගේම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් වෘත්තීය සමිති නායකයෙක්. ඒ නිසා තවදුරටත් මේ පොලිස් සාප්ත්චරුන්ට හා කොස්තාපල්

වරුන්ට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් නොදෙනවා නම් ඒක මේ රජයට මදිකමක්. මේ වෂීයේදීවත් වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගැනීමට මේ නිලධාරීන්ට ඉඩ ලැබිය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙම ඉඩක් ලැබුණොත් මේ ප්‍රශ්න බොහෝ දුරට නිරාකරණය කර ගන්න පුළුවන් වෙනවා. පොලිස්පතිතුමාට වුවත් එවැනි වෘත්තීය සමිතියක් මගින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන මේ නිලධාරීන්ගේ දුක් ගැනවිලිවලට ඇහුම්කන් දෙන්න පුළුවන් වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම පිහි පාරට ලක්වෙන්නේ කවිද ? වෙඩි පාරට ලක් වෙන්නේ කවිද ? ඔය කාර්යාලවල fපැත්ත යට වැඩ කරන නිලධාරීන් නොවෙයි ඉස්සෙල්ල මදවියගෙ පිහි පාරට, යකඩයගෙ පිස්තෝල පාරට ලක් වෙන්නේ. පොලිස් සාප්ත්චරුන් කොස්තාපල්වරුන් තමයි ඒවාට ඉස්සෙල්ල පපුව දෙන්නේ. එම නිසා ඇයි මේ උදවියට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් ඉදිරිපත් කරන්ට අවස්ථාවක් නොදෙන්නේ ? අද කොස්තාපල් කෙනෙකුගෙ ඔලුවෙ තිබෙන තොප්පිය තෙමුණත් ගලවන්න බැහැ ; තෙමුණත් ඒක ඔලුවෙ දූගෙන ඉන්න ඕනැ. අවිවේ වේලි වේලි සිග්නල් දිදී හතරමං හන්දිවල පැය ගණන් ඉන්න ඕනැ. ඒ තරම් මහන්සි වෙලා වැඩ කරන කොස්තාපල් මහත්මයෙකුට ලැබෙන්නේ කොයි තරම් අඩු පඩියක්ද ? කොස්තාපල් කෙනෙකුගෙ පඩිය පටන් ගන්නේ මාසෙකට රුපියල් හැට දෙකකුත් ශත පණහකිනුයි.

කොයි තරම් සුළු පඩියකටද ඔය තරම් මහන්සි වෙලා වැඩ කරන්න වෙලා තියෙන්නේ ? ඉතින් ඒ උදවිය පහා ගහනවලු. පහා ගහන එකත් අහන්න දෙයක්ෑ ? ජීවත් වෙන්නවත් සැහෙන පඩියක් ලැබෙන්නේ නැත්නම් මොකක් නමුත් කරලා ජීවත් වෙන්නත් එපායෑ ? ඒ නිසා වෙන්න ඕනැ, සමහර පොලිස් කොස්තාපල්වරු පහා ගහන්නේ. ඉතින් ගමට ගිහිල්ලා කොයි විධියකින් හරි රා මුවිටියක්වත් බා ගන්න ඕනැ. එහෙමත් නැත්නම් හොර හරක් අරන් යන මිනිහෙකුවත් අල්ලා ගන්න ඕනැ. ඔය විධියේ වැඩ කරන්නේ වෙන මොන කාරණයක් නිසාදැයි කල්පනා කරල බලන්න ඕනැ. ඒ නිසා මම නම් ඔය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

මිනිසුන්ට දෙස් කියන්නේ නැහැ. ජීවත් වෙන්න නම් ඒ මිනිස්සු පහ ගන්න ඕනෑ තේන්නම්. ඇයි කොස්තාපල් වරුන්ගේ පඩි වැඩි නොකරන්නේ? මා දන්න පොලීස් සාප්තව්වරයෙක් ඉන්නව. එයා ඉන්නේ බොහොම අමාරුවෙන්. පොලීසියේ උදවිය කියනව එයා පොලීසියට නින්දාවක් කියල. මිනිහට බර පවුලක් තබන්න කරන්න සිදු වෙලා තියෙනව. ඉතින් ඒ කටයුත්ත නොකර ඉන්න පුළුවන්කමක් තියෙනවය? මොකක්වත් ලැබුණේ නැත්නම් ජීවත් වෙන්න අමාරුයි. මාසෙකට වරක් බැගින් මොකක් හරි වැඩක් පටන් ගන්නව. මොකක්වත් නැත්නම් තොවිලයක්වත් පටන් ගන්නව. තමන්ගේ ගෙදර තොවිලයක් තියෙන බව මිනිසුන්ට කියනව. එතකොට හොර හරක්කාරයෙයි, හොර රාකාරයෙයි එයාට මොන මොනවා නමුත් ගෙනත් දෙනව. එක රැයකදී මාසෙකට සැහෙන තරම් දේවල් හම්බ කර ගන්නව.

පොලීසියේ ඉන්න නිලධාරීන්ට හරියාකාර නිවාස පහසුකම් තියෙනවද? බොහොම දෙනෙකුට ඉන්න ගෙයක් නැහැ. හක්මන පොලීසිය මා නියෝජනය කරන කමුරුපිටිය කොට්ඨාශයටත් අයිතියි. එතන ඉන්න ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාට ඉන්න ගෙයක් තියෙනවද? කොස්තාපල් වරුන්ට ඉන්න ගෙවල් තියෙනවද? ගෙවල් වගයක් නම් තියෙනවා තමයි. ඒවා ගෙවල් වුණාට මොකද හරියට හරක් ගාල් වගේ. මේවා ගැන ආණ්ඩුව කල්පනා කරන්නේ නැද්ද? දවසේ වැඩ ඉවර වුණාට පස්සෙ තමන්ගේ භාර්යාවත් සමග සැපසේ ඉන්න තැනක්වත් මේ උදවියට තනා දෙන්න ඕනෑ තේද?

හක්මන පොලීසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයා තරක කෙනෙක් කියන්නේ නැහැ මම. කමුරුපිටිය පොලීසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාත් තරක කෙනෙක් කියන්නේ නැහැ මම. දැන් ඒ ප්‍රදේශවල ඉස්සර වගේ කරදර නැහැ. මීට ඉස්සර කමුරුපිටිය පොලීසියේ හිටපු ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාට නම් මම දිගට හරහට පහර ගැහුවා තමයි. ඒ වුණාට දැන් ඉන්න එක්කෙනා තරක නැහැ. ඒ වුණාට එහාට එත උදවිය වැඩි

කාලයක් ඉන්නේ නැහැ. ඇයි, ඉන්න තැනක් නැහැ. හරියට ගෙයක්වත් තිබිලා එපායා ඉන්න. පුළුවන් තරම් ඉක්මනට වෙනත් ස්ථානයකට මාරු වෙලා යන්න තමයි ඒ උදවිය බලන්නේ.

මහජනයා ගියාම වාඩි වෙන්නවත් තැනක් තියෙනවද පොලීසියේ? ඒ තැන්වල අදත් තියෙන්නේ පැරණි අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කාලෙ තිබුණු තත්ත්වයමයි. එක බංකුවක් විතරයි තියෙන්නේ මහජනයාට වාඩි වෙන්න. ඕනෑම කෙනෙක් ගියොත් වාඩි වෙන්න ඕනෑ මේ බංකුවේ තමයි. පළාතේ පාර්ලි මේන්තු මන්ත්‍රීවරයා ගියත් ඉදගන්න වෙලා තියෙන්නේ ඔය බංකුවේමයි. පොලීසියේ උදවියත් ඒ ගැන අමුත්තක් දක්වන්නේ නැහැ. කවුරු ආවත් කියන්නේ—දෙස්තර මහත්මයා ආවත්, අකුරුස්සේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) ආවත්, කමුරුපිටියේ මන්ත්‍රීතුමා ආවත්—“ඇවිත් වාඩිවෙන්නේ මගේ බංකුවේ” කියලයි කියන්නේ. හක්මන පොලීසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයා වරක් ඔය විධියට අහංකාර වචන කථා කරල තියෙනව. කොයි කවුරු ගියත්, පුටුවක් දෙන්නේ නැහැ, වාඩි වෙන්න. ඔය මම කිව්වෙ යූ. එන්. පී. කාලෙ තිබුණු තත්ත්වයයි.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(තිල. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

බොරු කියන්න එපා. ඒක අසත්‍යයක්.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිල. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

බොරුවක් නොවෙයි. දැනත් එහෙමද කියන්න දන්නේ නැහැ. මම කිව්වෙ සර් ජෝන්ගේ කාලෙ වුණු දෙයක්.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(තිල. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

ඒක සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. මේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සභාව ඔක්කොම තරක් කරනව අසත්‍ය දේ කියල.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නිදහස්වන පැදුරක්වත් ලැබෙන එකක් නැහැ. වාඩි වෙන්න තැනක් ලැබෙන එකක් නැහැ. මුත් කිරීමට වුවමනා වී කොයි තරම් කැගහුවත් කවදාවත් දොර අරින එකක් නැහැ. ඒ නිසා බොහෝ දෙනාට ලොකප් එක ඇතුළේම මුත් කිරීමට සිදු වෙනවා. සමහර විට අනික් තැනැත්තාට වාඩි වෙන්න සිද්ධ වෙන්නේ ඒ මුත් උඩ වෙන්න පුළුවනි. මේ විදියේ නිරිසන් තත්ත්වයකුයි, එතැන තිබෙන්නේ. පොලීසියේ තිබෙන මිලිටේරි තත්ත්වය නැති කිරීමට දැනට සිටින පොලිස්පතිතුමාට ආශාවක් තිබෙන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මම එතුමාට කියනවා, මෙන්න මේ කාරණය එතුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන විය යුතු බව. මහජන යහපත පිණිස මේ තත්ත්වය නැති කරනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හා. 12.45

බාලසුරිය මයා.

(කිතු. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලීසිය පිළිබඳව සාකච්ඡා වන මේ අවස්ථාවේදී මාත් කරුණු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අදහස් කරනවා. බ්ලැක් සිංහල ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) කථාවෙන් වැඩි කොටසක්ම මිඩංගු කළේ පොලිස් පහරදීම් පිළිබඳවයි. පොලිස් පහරදීම් සාධාරණ තැනුත් තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. අසාධාරණ තැන් සමහර විට වැඩි වෙන්න පුළුවනි. නමුත් සාධාරණ තැන් තිබෙන බව අපට නොයෙක් අවස්ථාවලදී පෙනී ගොස් තිබෙනවා. පොලිස් නියමයන්ට අකීකරුව හිතුවක්කාර විදියට කටයුතු කරන විට මොන විදියකින්වත් මවිටු කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න පුළුවනි. එබඳු අවස්ථාවලදී පහර දෙන්නට සිදු වෙනවා. වෙන කුමක් කරන්නද? අපි හිතමු, පෙළපාලියක් සෑදී, සාමකාමීත්වයෙන් තොරව, පෙරහැරේ ගමන් කරන වාය කියා. සාමකාමීත්වයෙන් තොරව, වටපිට අයටත් හිරිහැරදායක අත්දැමට යම් පිරිසක් ගමන් කරන අවස්ථාවක පොලීසියට නියෝග කරන්නට සිද්ධ වෙනවා.

ඒ පිරිසට ඉදිරියට යන්න එපා කියා. ඒත් නො අසා තවත් ඉදිරියට යනවා නම්, කීප වතාවක් එසේ කීමෙන් පසු, සමහර විට ඒ පිරිසට දඬුවම් වශයෙන් යමක් කරන්නට පොලීසියට සිද්ධ වෙනවා ඇති. එය අසාධාරණයයි මට කියන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. අපි පුළුවන් තරම් ශිලාවාර වෙන්න ඕනැ. හික්මෙන්න ඕනැ. මන්ත්‍රී වරයෙක් වුණත් ඔවුන් පනවන නීතියක් ඇත්නම් ඊට යටත්වන්නට ඕනැ. මගේ හැඟීම ඒකයි.

නීතිය රටේ හැම දෙනාටම පොදු වන්නට ඕනැ. මන්ත්‍රීවරයකු වූ පමණින්, නීති පොදු නොවන්නට හේතුවක් මට නම් පෙනෙන්නට නැහැ. පොලිස් පහරදීම් හොඳ යයි මා කියන්නෙ නැහැ. මෙවැනි පහර දීම් නොකර බැරි අවස්ථා පැමිණෙනවා. එහෙත් මේ අනුසාරයෙන් අහිංසකයන්ටත් පොලීසිය පහර දෙන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. එවැනි අවස්ථා හොඳට සාක්ෂි ඇතුළු ඔප්පු වුණොත් කිසිම සැකයක් නැතිව ඔවුනට නියම දඬුවම් පැමිණ විය යුතුයි. පොලීසියේ ඇතැම් නිලධාරීන්— සියලු දෙනාම කියා මා කියන්නෙ නැහැ— යම් යම් කරුණුවලදී පක්ෂග්‍රාහීව කටයුතු කරනවා. සාධාරණ ලෙස නීතිය ක්‍රියාවේ යෙදීමට බැඳී සිටින, සාධාරණ යුක්තිය ඉෂ්ට කිරීමට හැම විටම කැපව පවතින, මහජනතාවගෙන් ඒ සඳහා වැටුප් ලබන රජයේ යම්කිසි පිරිසක් සිටිනවා නම්, ඔවුන් පක්ෂග්‍රාහීවීම කිසි සේත්ම සුදුසු නැහැ. ඒ නිසා විශේෂ බල තල තිබෙන, විශේෂ අයිතිවාසිකම් තිබෙන පොලීසිය පක්ෂග්‍රාහීවීමෙන් තොරවන්නට ඕනැ කියායි මා කල්පනා කරන්නෙ.

අපේ ප්‍රදේශවල ඇතැම් තැන්හි දුරා චාරයට බොහෝකොට පොලීසිය උදව් කරනවා. දුරාචාරයට විරුද්ධව සටන් කළයුතු පොලීසිය එයට පක්ෂව කටයුතු කරනවා. අපි නිදර්ශනයක් ගනිමු. මගේ කොට්ඨාශයේ සැම තැනකම වගේ කසිප්පු තිබෙනවා. කසිප්පු ව්‍යාපාරය මැඩලන්නට නොහැකිවී තිබෙන්නෙ පොලීසියේ සහයෝගය කසිප්පු මුදලාලිලාට ලැබෙන නිසයි. සමහරවිට කසිප්පු මුදලාලිලා කියන හැටියට තමයි, පොලීසිය කටයුතු කරන්නෙ. ගමේ ගොඩම යම්කිසි කලකෝලාහලයක් සිද්ධ

[බලසූරිය මයා.]

වුණොත්, කසිප්පු මුදලාලි පොලීසියට දුටු ගෙන ගිහින් මේකෙ තත්ත්වය මෙහෙමයි, කියා පොලීසියට කියනවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක් නොවෙයි, ඊට වඩා උසස් පුද්ගලයෙක්, ඇමතිවරයෙක් ගිහින් කිව්වත් සාධාරණ යුක්තිය ඉෂ්ට කරන්නට කියා, සාධාරණ යුක්තිය ඉෂ්ට කරනවා වෙනුවට කෙරෙන්නෙ අර කසිප්පු මුදලාලි කියන එක ඉෂ්ට කිරීමයි. ඊට හේතුව වෙන එකක් නොවෙයි. මාසයකට වරක් කසිප්පු මුදලාලිගෙන් පොලීසිවලට යම්කිසි පරිත්‍යාග මුදලක් ලැබෙනවා. පරික්ෂක මහත්මියට ගණනක් ලැබෙනවා; සාප්ප්ව් මහත්මියට ගණනක් ලැබෙනවා; සාමාන්‍ය කොස්තාපල් වරුන්ට ගණනක් ලැබෙනවා. එක මුදලාලි කෙනෙකුගෙන් පමණක් නොවෙයි, ගම් රාශියක සිටින මුදලාලිලා කීප දෙනෙකුගෙන් එසේ ලැබෙන මුදල කොපමණ විශාලදැයි අපි කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. අපි ඒ නිලධාරීන්ගේ පඩි කොතරම් වැඩි කළත් මා හිතන්නෙ නැහැ, මේ ගැනිම් වලක්වන්නට පුළුවන් වෙයි කියා. කමුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පරීසි වික්‍රමසිංහ මයා.) කිව්වාක් මෙන් ඒ අන්දමට එය වලක්වන්න බැහැ. ඒ නිසා අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ, යම් පොලීසියක මෙහෙයවීම අනුව ඒ කටයුත්ත කරන බව පෙනී යනවා නම් “ඉගිලෙන හමුදාවක්” ඇති කර එවැනි ස්ථානවලට හිටිහැටියේ කඩා පතින්න ක්‍රමයක් සකස් කරන්න. ඉගිලෙන හමුදාවක් කියන්නෙ හදිසියේ ගොස් කඩා පැන පරීක්ෂණ පවත්වන නිලධාරී පිරිසකටයි. කොළඹ වැනි ස්ථානයක එවැනි හමුදාවක් පිහිටුවා ඒ ඒ පළාත් වලට හිටිහැටියේ ඔවුන් යවා පරීක්ෂණ පවත්වන්නට ඕනෑ. මේ හමුදාවන්ට හිටිහැටියේ ඒවා පරීක්ෂා කරන්න බලය තිබෙන්නට ඕනෑ. එහෙම නැතිව පොලීසියට ආරංචියක් දුන්නොත්, ඔන්න අද කසිප්පු අල්ලන්න එනවාය කියා, පොලීසිය මගින් කොහොමහරි කසිප්පු මුදලාලිට දන්වනවා. ඊට පසුව පොලීසියෙන් යන විට කසිප්පු අල්ලන්න කසිප්පු මොකවත් නැහැ, මිනිහ හොඳ හැටි සිටිනවා. එම නිසා ඉගිලෙන හමුදා අඩු වශයෙන් පළාතකට එකක්වත් ඇති කිරීම පොලිස් මූලස්ථානයේ යුතුකමක්ව තිබෙනවා. පොලීසියට

විරුද්ධව එවැනි යම්කිසි චෝදනාවක් ආවොත් එය විභාග කරන්න එවැනි ඉගිලෙන හමුදාවක් ඇති කරන්න ඕනෑ. එවැනි හමුදා යම් යම් පළාත්වලවත් ඇති කරන්නය කියා මා මේ අවස්ථාවේ යෝජනා කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ මිනීමැරුම් කීපයක් ඇති වී තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශය අසල විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාගේ කොට්ඨාශයේ—කොට්ඨාශ මායිමේ—මේ නොබෝදා එක්තරා තරුණියක් දූෂණය කර මරා දමා තිබුණා. නමුත් මේ වැඩේ කෙරුණේ කාගෙන්ද කියා සොයා ගන්න තවම පොලීසියට පුළුවනකමක් ලැබුණේ නැහැ. මෙවැනි දේවල් කීපයක් සිදු වී තිබෙනවා. එය කළ පුද්ගලයා සොයා ගන්න තවම බැරි වුණා. පොලීසියට ඒ වැඩේ කරන්න බැරි නම්, තමන්ට එය කරන්න බැරිය කියා, රහස් පොලීසිය ලවා ඒ වැඩේ කරවන්න පොලීසියට යුතුකමක් තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ නම් තවම ඒ වැඩේ කෙරුණේ නැහැ. ඒ ගැන මා අපේ පොලිස්පතිවරයාගේ අවධානය යොමු කරනවා. එවැනි තැනැත්තන් මොන විධියෙන් හෝ අල්ලා ගෙන තිසි දඬුවම් පමුණුවන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලිස් කොස්තාපල්වරුන්ට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා කිසිම සමිතියක් පිහිටුවා ගැනීමට මේ වන තුරු ඉඩ දී නැති බව පෙනෙනවා. ඒක මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකමක්. එය ආරක්ෂා කර ගන්නට ඔවුන්ට ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම් එය වැරදි ක්‍රියාවක් බව කියන්න ඕනෑ. ඕනෑම කෙනෙකුට තමන්ගේ දුක්ගැනවිලි තිබෙනවා නම්, ඒවා සාමූහිකව ඉදිරිපත් කරන්නට අවස්ථාව තිබෙන්න ඕනෑ. ස්ථිරයික්වලට බයේ, පොලිසිය ස්ථිරයික් කරාවිය කියා බයේ, ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් රැක ගන්න ඔවුන්ට ඉඩ නොදෙනවා නම්, එය වරදක්ය කියා මා හිතනවා. මගේ අදහසේ හැටියට පී. සී. වරුන්ට හැර පොලිස් සාර්ජන්ටරුන් වැනි අයට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගන්නට සමිති පිහිටුවා ගන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා. නමුත් පී. සී. වරුන්ට නැහැ. එය වැරදි ක්‍රියා මාර්ගයක්. ඕනෑම කෙනෙකුට සාමූහිකව අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පිණිස, සාමූහිකව ඒවා ඉදිරිපත් කිරීමට අයිතිවාසිකම තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා පී. සී. වරුන්ට පමණක් ඒ අයිතිවාසිකම නැති වීම වැරදියි. ඔවුන්ටත් ඒ අයිතිය සම්පූර්ණයෙන්ම දෙන්නට ඕනෑ.

ඇත්ත වශයෙන්ම යම්කිසි මිනිසෙක් ලොකු වැටුපක් ලබනවා නම්, තමාගේ වැටුප නැති වෙවි, රක්ෂාව නැති වෙවි, කියන බයක් මිනිසුන් තුළ තිබෙනවා. පී. සී. වරුන්ගේ තත්ත්වය දෙස බලන විට අනික් තනතුරු වගේ නොවෙයි. ඔවුන්ගේ තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිස ඔවුන්ට ලැබෙන වැටුප ප්‍රමාණවත් මදි. ඔවුන්ට ලැබෙන වැටුප කෙසේවත් සැහෙන්නේ නැහැ. දවස දෙවේලේ හිට ගෙන දහඩිය මහන්සියෙන් වැඩ කරන පිරිසකට හොඳට වැටුප් ගෙවන්න ඕනෑ. තවම මේ රටේ තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී වැටුප් ක්‍රමයක්. විල්මට් පෙරේරා වැටුප් කොමිසන් සභාවේ වාර්තාවේ නිර්දේශ මේ වනතුරු ක්‍රියාත්මක කර නැහැ. බණ්ඩාර නායක මහතා විසින් පත් කරන ලද වැටුප් කොමිසන් සභාවේ වාර්තාව, එතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරනවායයි කියන මේ ආණ්ඩුව, තවම ක්‍රියාත්මක කර නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මොනවද බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති?

බාලසූරිය මයා.

(திரு. பாலசுரியா)

(Mr. Balasuriya)

බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති මොනවාද කියා පහදා දෙන්නට ගියහොත් මේ පොලිස් වැය ශීර්ෂය ගැන මට කථා කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. අවස්ථාවක් ලැබුණොත් පසුව ඒ ගැන කියා දෙන්නම්. කෙසේ වෙතත් බණ්ඩාරනායක මහතාගේ අනුමැතිය ඇතිව පත් වුණු වැටුප් කොමිසන් සභාවේ වාර්තාව සකස් වී තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධවයි. රටේ මුදල් හිඟයක් තිබෙනවා නම් එම වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කිරීම අමාරු වන්නට පුළුවනි. නමුත් ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට අප එය පිළිගන්න ඕනෑ. එසේ පිළිගෙන පුළු

වත් වුණු දවසක, මුදල් තත්ත්වය හොඳ වුණු දවසක එහි නියම කොට ඇති වැටුප් ගෙවන්න ඕනෑ. මුදල් අමාරු කාලයක එහි සඳහන් වැටුප් ගෙවන්නය කියා මා කියන්නේ නැහැ. නමුත් දැන් තිබෙන තත්ත්වය නම් වෙනස් විය යුතුමයි. එක පුද්ගලයකු කුමාර වැටුප් ලබන අතර තවත් පුද්ගලයකු හිඟන වැටුප් ලබන මේ දැන් තිබෙන ක්‍රමය නම් වෙනස් විය යුතු මයි. මේ රටේ දැනට තිබෙන වැටුප් ක්‍රමයේ පරතරය එකට අනුභවයක් බව කල්පනා කරන විට අපට ලජ්ජා හිතෙනවා.

මේ විධියේ වැටුප් පරතරයක් තිබීම ශීලාවාර රටකට ගැලපෙන්නේ නැහැ. තව මත් තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් වහළුන් සඳහා ඇති කරන ලද වැටුප් ක්‍රමයක්. මේ රටේ මෙතෙක් පැවති ආණ්ඩු විසින්ද එදා තිබුණු පරතරය තව තවත් නංව නංවා ඉදිරියට ගෙන ආවා මිස අධිරාජ්‍යවාදී වැටුප් ක්‍රමය නැති කරන්නට ක්‍රියා කෙළේ නැහැ. අධිරාජ්‍යවාදී වැටුප් ක්‍රමය නැති කර දමා නිදහස් රටකට ගැලපෙන පරිදි අපේ රටේ වැටුප් ක්‍රමය සකස් කිරීම යුතුකමක්ව ඇතත් තවමත් එය කෙරී නැහැ. දැනට තිබෙන වැටුප් පරතරය නැතිකළ යුතුයි. එකට දහයක ප්‍රමාණයට වඩා වැටුප්වල පරතරය තිබිය යුතු නොවෙයි. කිසිම ශීලාවාර රටක රීට වඩා වැඩි පරතරයක් තිබිය යුතු නැහැ. මේ රටේ කිසිම නිලධාරියකුට රුපියල් දාහකට වඩා වැඩි වැටුපක් දීම අපරාධයක් බව කිව යුතුයි. ඒ නිසා ඒ අපරාධය නොකර මේ රටේ වැඩිම වැටුප රුපියල් දාහ දක්වා නංවා අඩුම වැටුප රුපියල් සියය කරන ලෙස ඉල්ලන අතර දැනට පොලිස් කොස් තාපල්වරුන්ට ලැබෙන වැටුප නම් කෙසේ වත් ප්‍රමාණවත් නොවන බව සඳහන් කර මින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. අ.හා. 2 වන තුරු රැස්වීම තාවකාලිකව අත්සිටුවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. හා. 2ට කථානායකතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

වරප්‍රසාද : එස්. කේ. කේ. සුරිආරච්චි මහතාට

පහර දීම

වරප්‍රසාද :

නියෝජිත මහත්මි මණ්ඩලයෙන්

නික්ම යද්දී මහර මන්ත්‍රී එස්. කේ.

කෝ. සුරිආරච්චි මහතාට පහර දීම

சிறப்புரிமை : மகார பாராளுமன்ற அங்கத்த
வர் திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி சபை
அமர்விலிருந்து திரும்புகையில் தாக்கப்படல்

PRIVILEGE : ASSAULT ON MR. S. K. K.
SURIARACHCHI, MEMBER FOR MAHARA,
WHILE RETURNING FROM A SITTING OF
THE HOUSE

එස්. කේ. කේ. සුරියරත්න මයා. (අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி—கல்வி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. K. K. Suriarachchi—Parliamentary Secretary to the Minister of Education)

මට පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයක් මතු කිරීමට අවසර දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද පණතේ ඡෙඩුල් පත්‍රයේ 1 වැනි කොටසේ සඳහන් වෙනවා, යම්කිසි පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකුට පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණෙන විටත් පාර්ලිමේන්තුවේ සිට ආපසු යන විටත් ඔබතුමාගේ අණසක යටතේ පවතින මේ වරප්‍රසාදවලින් ආරක්ෂාව ලැබෙනවාය කියා.

මා ඊයේ සවස මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිට
ආපසු මගේ නිවස බලා යන අවස්ථාවේදී
කැලණියේ බියගම පාරේ 6 වැනි සැතපුම්
කණුව අසලදී එක්තරා වාහන පේළියක්
ඉතා සෙමින් ගමන් කරන බව මා දුටුවා.
කණුව අසලදී එක්තරා වාහන පේළියක්
අවහිරවීමක් නිසා ඉතා සෙමින් ගමන්
කරනට සිද්ධ වී තිබුණා. වාහන පේළියේ
මුලින්ම කොළපාට කොඩි ගත් එක්සත්
ජාතික පක්ෂයේ උද්යෝග පාඨ කියමින්
ගමන් කළ පෙළපාලියක් තිබුණා. ඒ පෙළ
පාලියේ සෙනඟ 100 කට 150 කට වඩා
සිටියේ නැහැ. නමුත් ඒ පෙළපාලිය නිසා
පාර අවහිරවීමෙන් සියයකට වැඩි වාහන
සංඛ්‍යාවකට සෙමින් ගමන් කරන්නට
සිද්ධ වී තිබුණා. මේ පෙළපාලිය සංවිධාන
කිරීමේදී පොලීසිය හරියාකාර කටයුතු කර
නැති බව මට පෙනුණා. ඒ පෙළපාලියේ

සුදු පිරිසක් ගමන් කළ නිසා වාහනවලට
යන්ත්‍ර ඉඩ සලස්වන්න හොඳම පුළුවන්
කම තිබුණා. නමුත් ඕනෑකමින්ම පාර අව
හිර කර තිබුණු බව මට පෙනුණා.

මම ගියේ ඒ වාහන පේළියේ 50 වැනි වාහනයට පමණ පසුවයි. මමත් තනියම මගේ රිය පදවා ගෙන, පා ගමනින් ගිය ඒ පෙළපාළිය සමග සෙමින් සෙමින් ගියා. 6 වැනි කණුව ආසන්න වන විට හදිසියේම මගේ බෙල්ලට ගඩොල් කැටයකින් පහරක් වැදුණ. ඒ අවස්ථාවේදී මගේ සිහිය මදක් දුර්වල වෙගෙන ආව. මට ක්ලාන්ත ගතියක් දැනුන. මේ ඒ පහර දුන් ගල් කැටයයි. (ගල් කැටයක් සභාවට පෙන්වයි) මෙය මාරක ආයුධයක් හැටියට පෙනෙනවා. ඒ අවස්ථාවේදී මා කාර් එක නවත්වා මේ සිද්ධිය කිව්වට සිටි පොලිස් භටයෙකුට කිව්ව. ඒ සමගම අපේ පක්ෂයේ ආධාර කරුවන්යයි හැඟෙන සෙනඟ රාශියක් එතනට රැස්වුණා. මේ ක්‍රියාවට ඔවුන් පළිගැනීමට පෙළඹෙන බව මා දුටුව. මටත් බොහොම තරහ ආවා. නමුත් බොහොම අමාරුවෙන් ඒ තරහ මැඩ පවත්වා ගෙන, අවසථාවේ හැටියට ඤාණාන්විත ක්‍රියා කරන්නට වුවමනා නිසා, මා ඒ පිරිස සන්සුන් කළා. මේක සමහර විට බැරිවීමකින් සිදුවූ දෙයක් වෙන්න ඇති කියා සිතාගෙන ඊට පසු මා එතනින් පිටත්ව ගියා. නමුත් ටිකක් දුර යන විට මගේ දකුණු අත පණ නැතිව ගියා. ඊට පසු මේ ගැන පොලීසියට ටෙලිෆෝන් කර මා මගේ නිවසට ගියා. රාත්‍රි රාගම ආරෝග්‍යශාලාවට ගොස් වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ලබා ගත්තා. නමුත් පසුව මට දැනගන්නට ලැබුණු විධියට, මාව හොඳහැටි හඳුනාගෙන එසේ පහර දුන් බව පෙනී ගියා.

මා පාර්ලිමේන්තුවේ සිට ආපසු යන බව
ඒ පහර දුන් තැනැත්තා හොඳහැටි දැන
ගෙන සිටින්නට ඕනෑ. මා ගමන් කළේ
පෝක්ස් වැගන් රථයකින්. තවත් එවැනිම
පෝක්ස් වැගන් රථයකටත් පහර දී
තිබෙන බව මට දැනගන්නට ලැබුණා.
කිසියම් ප්‍රකෝප කිරීමක්, ඇවිස්සීමක්
නැතිව පාරේ ගමන් කරන අප වැනි
පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට පහර දෙන්න
හෝ සමහර විට මේ අයවැය විවාදය පවතින
කාලසීමාව තුළ මේ ගරු සභාවට අපේ පැමි
ණීම වැළැක්වීමට චෙත්නා පුළුවනි. නමුත්

වරප්‍රසාද : එස්. කේ. කේ. සුරිආරච්චි මහතාට
පහර දීම

මම නම් එවැනි පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. සපාකන බල්ලන්ට නම් මම විකක් බයයි. නමුත් ප්‍රතිශාමීන්ට නම් මම භය නැහැ. නමුත් සමහර විට වෘද්ධ, තරුණ කමෙන් ඇත්වූ මන්ත්‍රීවරයකුට ඒ පහර වැදුණා නම් එය එතුමාගේ අවසාන මොහොත වෙන්න තිබුණි. ඒ නිසා මේ කාරණය තමුත්තාන්සේගේ සැලකිල්ලට භාජන කරවනවා.

ඒ රැස්වීම් භූමියේ ශබ්ද වාහිනී යන්ත්‍රයෙන් කියනවා මට ඇසුණා, දකුණු කොළඹ පළමුවැනි මන්ත්‍රීවර ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාන්, විරුද්ධ පක්ෂයේ නායක ඩබ්ලි සේනානායක මන්ත්‍රීතුමාත් ඒ රැස්වීමේ කථා කරනවාය කියා. මා රැස්වීම් භූමිය ඉදිරියේ කාර් එක නවත්වා, මේ පහරදීම ගැන දැනුම් දීමට, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා ඉන්නවා නම් පැමිණෙන්නාය කියා එතුමාට පණිවුඩ යක් යැව්ව. නමුත් එතුමා එතෙක් රැස් වීමට පැමිණියේ නැත කියා මට දැනගත්තට ලැබුණා. කෙසේ වෙතත් මෙවැනි කට යුතුවලින් අපට පෙනෙනවා, මේ පාර්ලි මේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ වරප්‍රසාද සම්පූර්ණයෙන් බිඳෙන බව. පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද යටතේ මෙවැනි වරදක් සුප්‍රිම් උසාවියේ විභාග කිරීමටයි, බලය තිබෙන්නේ. මේ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් පොලීසිය ක්‍රියා කළ ආකාරය ගැන මගේ කිසිම සන්තෝෂයක් නැහැ. දේශපාලන පක්ෂ වලට අයිති අය වශයෙන් නොවෙයි, පොදු වශයෙන් මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපට පාර්ලිමේන්තුවට එන්නටත්, ආපසු නිවෙස් බලා යන්නටත් සම්පූර්ණ නිදහස තියෙන්න ඕනෑ. මම මේ කාරණය මුළු සභාවේම සැලකිල්ලට භාජන කරනවා. පාරට පාර ගහන්නට අපට බැරි නිසා නොවෙයි මෙහෙම කියන්නේ. මෙවැනි වරප්‍රසාද තියෙද්දී ඊට පිටින් කටයුතු කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. අඩුව තියෙද්දී අත පුළුස්සා ගන්න වුවමනාවක් නැහැ. ඒ නිසා වරප්‍රසාද අනුව, අපේ ආරක්ෂාව සලසා දෙන ලෙස මම ගරු කථානායකතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ ගල් කැටයන් මම තමුත්තාන්සේට ඉදිරිපත් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65
—කාරක සභාව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

ஒதுக்கீட்டு மதோசா, 1964-65

APPROPRIATION BILL, 1964-65

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු සභාපතිතුමනි, අද උදේ සිට පොලීසිය පිළිබඳව නොයෙකුත් ප්‍රකාශ කෙරුණා. මේ විවේචනවලදී පොලීසිය විසින් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළවල් හුඟක් දුරට එළිදරව් වුණා. මම එකක් කියන්න සතුටුයි. පොලීසිය තවම අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේදී දී තිබුණු අණ පනත් අනුව වැඩ කරනවා මිසක් ඊට වඩා වෙනස් පිළිවෙළට කටයුතු කරන්නේ නැහැ. අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේදී පොලීසිය මේ රටේ ජනතාව මඟින් නොසි විධියට ක්‍රියා කළාද ඒ විධියටම, ඒ නිලතලවලම ඉඳ ගෙන, අදත් ඒ නීති රීති උඩම ක්‍රියා කරනවා. ඒ නීති රීති වෙනස් කරල, අඩන්තේට්ටම්වලින් මහජනයා මුදවා ගැනීමට මේ රජය ලැස්ති නැද්ද කියා මම අහන්න කැමතියි. තවම පරණ විධියටමයි, වැඩ කටයුතු සිදු වන්නේ. අහවල් පොලිස් හටයටය, අහවල් නිලධාරියටය කියා මම චෝදනා කරන්නේ නැහැ. මම චෝදනාව එල්ල කරන්නේ රජයටමයි. රජය වෙනුවෙන් මෙතන ඉන්නේ ගරු ජිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමයි. මේ අංශය භාර අගමැතිනිය මෙතන නැහැ. ඒ නිසා තමුත්තාන්සේ වග කියන්න ඕනෑ. අවුරුදු සිය ගණනක් තිස්සේ පොලීසිය මේ රටේ ගෙන ගිය ක්‍රියා කලාපය අනුවම මිසක් ඊට වඩා වෙනස් පිළිවෙළකට—වෙනස් ස්වරූපයක් අර ගෙන—ක්‍රියා කරන්නාය කියා තමුත්තාන්සේලා පොලීසියට නියෝග කරල නැහැ. ඒ සම්බන්ධ වරද තමුත්තාන්සේලා භාර ගන්න ඕනෑ. අධිරාජ්‍යවාදී යුගයට පසු නිදහස් රටක් වශයෙන් ජනතාවට කොයි විධියට සලකන්න ඕනෑද යන්න ගැන එකම නියෝගයක්වත් අද වන තෙක් යවා තිබෙනවාද? නැහැ, අද වන තෙක් නැහැ. ඒකයි, මගේ මුල් චෝදනාව. මම චෝදනා කරන්නේ නිලධාරීන්ට නොවෙයි, කෙළින්ම රජයටයි. ඒ නියෝගය යවා නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

පොලිස් නිලධාරියකුට චෝදනා කරල පලක් නැහැ. පරණ පිළිවෙළ වෙනස් කරන්න තමුන්නාන්සෙලා ලැස්ති නැහැ. අගමැතිනිය මෙතන තැනි නිසා ඇමති මණ්ඩලය වෙනුවෙන් තමුන්නාන්සේ, ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා වග කියන්න ඕනැ.

පොලිසියෙ ඉන්නෙ කවද? අපේ ගම් වලින් එන ඉලන්දාරින් තමයි, පොලිසියට වැඩ වශයෙන් බඳවා ගන්නෙ. ඒ උදවිය තමන්ගේ පොලිස් නිලවල වැඩ ඉවර වුණම කවදා හෝ ගමට යන්න ඕනැ. අද ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ උඩ ඒ උදවියට අවසාන කාලයේදී ගමට යන්නවත් බැරි විධියට තත්ත්වයකුයි, ඇති කරල තියෙන්නෙ. පොලිසියෙ වැඩ කරල ගමට ගිහින් පදිංචි වන්න බැරි තත්ත්වයකුයි ඇති කරල තියෙන්නෙ.

තවම පොලිසිය යොදන්නෙ මිනිස් ජීවිත ආරක්ෂා කරන්න නොවෙයි; ධනය, වස්තුව, දේපොළ ආරක්ෂා කරන්නයි. මනුෂ්‍ය ජීවිතයට වඩා දේපොළ ආරක්ෂා කරන්නයි තමුන්නාන්සෙලා අදත් පොලිසිය යොදන්නෙ. ඒ නීති ජීවි වෙනස් වී නැහැ. ධනපති රජයක මූලික කරුණු තුන ඉටු කර ගන්නයි පොලිසිය පාවිච්චි කරන්නෙ. පොලිසිය ආයුධයක් හැටියට පාවිච්චි කරන්නෙ ධනපති වැඩ පිළිවෙළ ආරක්ෂා කර ගැනීමටයි. ඒ සඳහා ජනතාව තළා පෙළා යටත් කර ගැනීමටයි පොලිසිය යොදා තිබෙන්නෙ. ඒ සවරූපය වෙනස් කරන්න නියෝගයක් අද වන තුරු දීලා නැහැ.

පොලිස් කොස්තාපල් වරුන්ගෙන්, පොලිස් සාප්ත්ථිවරුන්ගෙන් අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීම සඳහා මීට පෙර ඒ උදවිය විසින් ඇති කරගෙන ආ සංවිධානය වන Police Sergeants' and Constables' Association නමැති සංවිධානයට අද වන තුරු නැවත වරක් වරප්‍රසාද දීමක් කෙරිලා නැහැ. ඇයි ඒ උදවියට නියම අයිතිවාසිකම් නොදෙන්නෙ? තමන්ගෙ දුක්ගැන විලි ඉදිරිපත් කිරීමට ඉඩ නොදෙන්නෙ ඇයි? ඒවට ඉඩ නොදෙන්නෙ පොලිසියේ ඉන්න උසස් නිලධාරීන්. ඒකට මේ ආණ්ඩුව වගකියන්න ඕනැ. පාර්ලිමේන්තු

ලේකම් වශයෙන් ඉන්න තමුන්නාන්සෙ ගෙන් අපට පිළිතුරු ඕනැ. අගමැතිනිය මේවා වෙනස් නොකරන්නෙ ඇයි? ඇයි ඉඩ දෙන්න බැරි? අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේ කරගෙන ගිය ආකාරයටම තමුන්නාන්සෙලාටත් පොලිසිය පාවිච්චි කරන්න ඕනැ නිසයි ඒ ඉල්ලීම් දෙන්න බැරි. පොලිසියේ කොස්තාපල් වරුන්ටත්, සාප්ත්ථිවරුන්ටත් දුක්ගැනවිලි බොහොම තියෙනව. ඒවා ඉදිරිපත් කරන්න සංවිධානයක් තියෙන්න ඕනැ.

කොස්තාපල් කෙනෙකුගෙ පඩිය පටන් ගන්නෙ රුපියල් 62.50ත්. අවුරුද්දකට රුපියල් 3.50 බැගින් වැඩි වී රුපියල් 148 දක්වා නගිනව. එව්වරයි මාසයකට ලැබෙන්නෙ. පඩි පරතරයත් බොහොම විශාලයි. උසස් නිලධාරීන්ට ලැබෙන පඩිය සමග සංසන්දනය කරන විට බොහොම ලොකු පඩි පරතරයක් තියෙන බව පිළිගන්න ඕනැ. ගලිගොමුවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. බාලසුරිය මයා.) ඒ බව පැහැදිලි වශයෙන් පෙන්වා දුන්නා. එහෙත් ඒක වෙනස් කරන්න මේ ආණ්ඩුව ලැස්ති නැහැ. පොලිසියේ පමණක් නොවෙයි රජයේ හැම දෙපාර්තමේන්තුවකම, හැම ආයතනයකම මෙවැනි පඩි පරතරයක් තිබෙන නමුත් ඒවා වෙනස් කරන්න මේ ආණ්ඩුව ලැස්ති නැහැ. පොලිසියේ කොස්තාපල් වරුන්ට උසස් වීම් දෙන ආකාරය ගැනත් කියන්න ඕනැ. ඉසසර තිබුණෙත් දැන් තිබෙන්නෙත් එකම වැඩ පිළිවෙළයි. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අනුව සතියකට නැත්නම් මාසයකට තම තමන්ගෙ මුල් විමේන් ඉදිරිපත් කරනු ලබන නඩු සංඛ්‍යාව අනුවයි උසස්වීම් ලැබෙන්නෙ. හටයත් උසස් කරන්නෙ ඒ අය ගෙන ආ නඩු ප්‍රමාණය අනුවයි. ඒකටයි “මෙරිට්” කියන්නෙ, තමුන්නාන්සෙලා. වැඩපළේ ඉන්න කම්කරුවන්ට ගමේ ඉන්න මිනිහටත් විරුද්ධව නඩු දැමූ ගණනෙ හැටියටද පොලිසියේ උසස්වීම් දෙන්නෙ? ඒක හරිද කියා මම අහනව.

අ. හා. 2.15

තත්ත්වය රැකෙන්නෙ නඩු හොයා ගෙන ආ තරමටයි. අප නම් කැමති ප්‍රථමත් තරම් ගමේ සාමදානය ඇති කරනවටයි. ඒකටයි අපි නම් “මෙරිට්” කියා නම් කරන්නෙ. තමුන් පොලිසිය ගණන් ගන්නෙ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

අනික් පැත්තයි. තමුන් තාන්සෙල එක අනුමත කරලයි නියෝගෙන. ජනතාවට අයුතුකම් කර නඩු ගෙනා තරමට තමයි, “ප්‍රමෝෂණ” හම්බ වෙන්නෙ. නිවාඩු දෙන්නෙත් ඒ අනුවයි. නඩු ගෙනා තරමට නිවාඩු ගන්න පුළුවනි. ඒ කියන්නෙ, ගමේ මිනිසුන්ට හිරිහැර කළ තරමට පහසුව දෙන බවයි. සර්කියුලර් එකක මේ විධියට සඳහන් වෙනව :

“Intelligence sheet issued to constables according to which every constable must submit two cases a month.”

මේ ආකාරයට කිසි වරදක් නොකරන හොඳ ගමක වැරදි හොයන්නෙ කොහොමද? මා කෝට්ටේ ආසනය වෙනුවෙන් අවුරුදු 14 ක් විතර පෙනී සිටියි. කොට්ටාව ආසනය වෙනුවෙන් අද පෙනී සිටිනව. ඒ ප්‍රදේශවලට මා නම් කඩදාවත් පොලීසි ඉල්ලා නැහැ. ඒ පළාත්වලට පොලීසි එපාය කියා මා කියනව. මා එහෙම කියන්නෙ පොලීසි නිසා ගමේ මිනිහට හිරිහැර කරදර සිදු වන නිසයි. මා කියනු කොටසෙ ආකාරයට, ගමේ සාමකාමි මිනිහට කොහොම හරි නඩුවක් දමන්න එපාය. තමුන් තාන්සෙල දන්නෙ තැද්ද මේ නියෝග ගැන? ගරු අගමැතිනිය මෙන නට එන්නෙ නැහැ. එම නිසා ඒ අංශය භාර පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමායි, මේවට වග කිව යුත්තෙ. This leads to fabrication of cases පොලීස් කොස් තාපල් වරු කියනව “අපි ගමෙන් ආපු මිනිස්සු; අපි ගම්වල සිටින්න ඕනැ; බොරුවට ගමේ මිනිසුන්ට නඩු දමන්න අපට බැහැ” යනාදී ආකාරයට. මේවට විරුද්ධත්වය පළ කිරීම සඳහා පොලීස් කොස් තාපල් වරු සමිතියක්—“ඇසෝෂියේෂන්” එකක්—හදා ගන්න ඉඩ ඉල්ලනව, තමුන් හදා ගන්න බැහැ. තමුන් එස්.පී.ලට, ඒ.එස්.පී. ලට, පොලීස් ඉන්ස්පෙක්ටර්ස් ලට සමිති තියෙනව. සුද්දගෙ කාලෙන් ඔය විධියටයි තිබුණෙ. ඒ තත්ත්වය වෙනස් කළේ නැහැ. තමුන් තාන්සෙල කියනව “අපි කියන්නම්” කියා. කෝ, නියෝගයක් යැව්ව තැනක් බලන්න පෙන්වන්න. අගමැතිනිය නියෝගයක් යැව්වද? පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා නියෝගයක් යැව්වද? ස්ථිර ලේකම් තුමා මගින්වත් නියෝගයක් යවා තිබෙනවද? නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලීසියෙ කොස් තාපල් කෙනෙකුට අවුරුද්දකට “යුනි පෝම්” දෙකක්ද කොහේද දෙනව. සී.ටී.බී. එකේ කොන්දොස්තර කෙනෙකුටත් අවුරුද්දකට ලැබෙන්නෙ එකයි. සමහර ප්‍රදේශවල දෙකක් දෙනවලු. තමුන් අවිස්සාවේල්ල ප්‍රදේශයෙ දෙන්නෙ එකයි. මේ දවස්වල මම බස් එකෙන් ගමන් කරන නිසා මා එය දන්නව.

ඔවුන්ගේ ඇඳුම් පිළිබඳ තත්ත්වය මේකයි :

“Constables and sergeants have to show the inspecting officers, i.e. Gazetted officers, their kits every month or once in three months.”

කොස් තාපල් වරුන්ටත්, සාජන්ට් වරුන්ටත් අවුරුද්දකට යුනිපෝම්ස් දෙකයි, ලැබෙන්නේ. හැබැයි, මාසයකට නඩු දෙකක්වත් ඉදිරිපත් කරන්න ඕන. එතකොට තමුන් තාන්සේලා නේද, හොරකම, වංචාව කිරීමට නියෝග කර තිබෙන්නේ? ගමේ මිනිසුන්ට බොරු නඩු දමන්න යයි නියෝග කර තිබෙන්නේ තමුන් තාන්සේලා නේද? තමුන් තාන්සේලාගේ නියෝග පිට නේද, ගමේ මිනිසුන්ට බොරු නඩු පවරන්නේ? පොලීස් කොස් තාපල් කෙනෙකුගේ තත්ත්වය උසස් කිරීමට නම් නඩු දෙකක්වත් මාසයකට ඉදිරිපත් කරන්න ඕන. තත්ත්වය මෙහෙම නිසා අපි පොලීස් නිලධාරීන්ට කැගැහීමෙන් වැඩක් නැහැ. වැරදි කියන්න තිබෙන්නේ තමුන් තාන්සේලා වයි.

පොලීස් නිලධාරීන්ට නිවාස දෙනවා. ඒ තැන්වල හැටි දැක තිබෙනවාද? කොම්ප්‍රැස්සුවිදියේ තැනක් තිබෙනවා. එතැන හැටි ගිහින් බලන්න. එතැන හොරෙන් පැනල එන අය දමන්න තැනක් තිබෙනවා. එහා පැත්තෙන් පොලීස් නිලධාරීන්ට ඉන්න තිබෙනවා. අවුරුදු 50 කින් වත් ඒ ගේ සුද්ධ කර නැහැ. එය බොහොම පැරණි ගොඩනැගිල්ලක්. තැන් තැන්වල අඩි තුන හතර හැරී තිබෙනවා. තමුන් ඒවා අවුරුදු ගණනකින් සාදා නැහැ. පෙලක් තැන්වල නිවාස සාදා දී තිබෙනවා. ඒ අතර මේ විදියේ තැන් වැඩිය තිබෙන්නේ.

මේ කරුණු පමණයි, මම ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ. මන්ද? පොලීස් පහරදීම් ගැන මම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

කියන්න වුවමනා නැහැ. ඒවායේ මූලික වැරදිකාරයා අගමැතිනියයි. ඊළඟට මේ අංශය භාරව සිටින පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමායි. පොලිස්පතිතුමාටත්, සුපිරිත් ටෙන්ඩර් විවරුන්ටත් බණින්න වුව මනාවක් නැහැ. මට පෙරෙයිදාත් පැමිණිල්ලක් ආවා, අතුරුගිරිය පොලීසියේ පහර දීමක් ගැන. නමුත් ඒවා ගැන කියා පලක් නැහැ. මම අවුරුදු 17 ක් තිස්සේම ඒවා ගැන කියා තිබෙනවා. අධිරාජ්‍ය යුගයේදී මුල්මය සාප්තට සුරවිර ගෝවින්දන්ට වෙඩි තැබුවා. ඒ නිසා සාප්තට සුරවිර ඉන්ස්පෙක්ටර් ධුරයට නංවා මතු ගමට යැව්වා. බණ්ඩාරනායක අගමැති තුමාගේ කාලයේදීත් දුනුවිල තෙල්මෝල ලඟදී කම්කරුවකුට වෙඩි තියා මැරුවා. මාත් එතැනට ගියා. ඒ මහජන එක්සත් පෙරමුණ ආණ්ඩුව කාලයේදී, තමුන්නාන්සෙලාගේ ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන්නේ බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය කියනව. එදා මහදිවුල් වැව 11 දෙනෙක් වෙඩි තියල මැරුව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒ කාලෙ අයියන් ආණ්ඩුවේ හිටිය.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඔව්. අයියන් හිටිය ඔය පැත්තේ. මහජන එක්සත් පෙරමුණ ආණ්ඩුවේ කෘෂි කම් ඇමති හැටියට අයියන් ඔය පැත්තේ හිටිය. අයිය නියා කවුරු වුණත් අමුත්තක් නැහැ. වැරද්දක් තිබෙනව නම් මම එය වැරද්දක් කියා කියනව. එදා 11 දෙනෙක් මැරුව. මේ ඊයේ පෙරේදා එතන ගලක් තියන්න අයිය ගියා. මහදිවුල් වැවේ ගල උඩ ගලක් කියන්න ගියා; බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති උඩ වෙඩි තිබ්බ. අපි ඒක වහන්නේ නැහැ. ඒක මැකෙන්නට වෙන්නට ඇති, ගලක් තියන්නට ගියේ. අනුරාධපුරයට ගිහින් රුවන්වැලි සෑය වන්දනා කරල, මහාදිවුල් වැව ගල උඩ ගලක් තියන්න ගියා. මේව විහිලු. රටේ මිනිස්සු රවටන්ට කරන විහිලු.

—කාරක සභාව

දැන් මහර ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව්ව, එතුමාට ගල් පහර වැදුණු තැන පෙළපාලියේ පොලීසියත් සිටියා කියා. එය අමුත්තක් නොවෙයි, දේශපාලන හැප්පිම්වලදී ඔවුනි දේවල් සිද්ධ වෙනව. මෙහෙදි නම් තවම මට ගැහැව්වේ නැහැ, එකම පොලිස්කාරයෙක් වත්. යුද්ධ කාලයේදී, ඉන්දියාවේදී පොලීසිය මාව ගෙනාවේ කකුල පස් පොළකින් කඩලයි, ඒ එක්දහස් නවසිය හතළිස් ගණන් වල. හැබැයි මෙහෙදි හිරගේ ඇතුළෙදීත්, ඉස්පිරිතාලෙදීත් මාව රකින්න බයිනේත්තු සවි කළ තුවක්කුත් ඇතුළු පොලීසියෙන් දෙන්නෙකුත්, හිරගෙදරින් තුන්දෙනෙකුත් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ යොදා සිටිය. ඒත් ඒක අමුතු යුගයක්. ඒ අධිරාජ්‍ය යුගයේ. ඒකට විරුද්ධව තමයි, අපි හැමදාම සටන ගෙන ගියේ. ඒ අධිරාජ්‍ය යුගයේ ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළම තමයි, තමුන්නාන්සෙලා අදත් ගෙන යන්නේ. ඒකයි අපට කේන්ති. ප්‍රතිපත්තිය බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය කියනව. ක්‍රියාව අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේ කෙරුවාවමයි. බණ්ඩාරනායක කෙරුවෙන් ඕකමයි. ඔහු අනුගමනය කළේ අධිරාජ්‍ය යුගයේ ක්‍රමයමයි. එක එක දේවල් ඉදිරිපත් කළාට අමුතු ප්‍රතිපත්තියක් බණ්ඩාරනායක උත්තරාගේට තිබුණේ නැහැ. ඒ බව මේ ගරු සභාවේ බණ්ඩාරනායක අගමැති ඉදිරියේදී සිය වතාවකට වඩා මා කියා තිබෙනව; හැංගුවේ නැහැ. ආණ්ඩුවට අලුතෙන් ඇතුල් වුණු ගරු මුදල් ඇමති තුමාත් බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය ගැන කියනවා. දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය ගැන කියනවා. එදා මේ පැත්තේ ඉන්න කාලයේදී, ඔය මිනිහට ප්‍රතිපත්තියක් නැහැ, කීව්ව. මට කනගාටුයි, දැන් උත්තරාගේලා මේ සභාවේ නැහැ. ඒක රටට විකුණල ජනතාව විකුණන්ට ලැහැස්තිවන එකයි, තමුන්නාන්සෙලාගේ වරද.

පොලීසියත් පාවිච්චි කරන්නේ ඒ ආකාරයටයි; හමුදා පාවිච්චි කරන්නේත් ඒ ආකාරයටයි; වෙනසක් නැහැ. තමුන්නාන්සෙලා රජය ගෙන යන පළමුවෙනි අයුධ දෙකයි, ඒ. මේවට දොස් කියන්නේ තමුන්නාන්සෙලා ඉස්සරහින් තියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගෙන ගහන එකයි, කරන්ට නියෝගෙන.
 [බාබා කිරීමක්] ඒ ගොල්ලොත් නැහැ. එදා
 මා මේව කියන විට ඒ කට්ටිය 1960 දී
 තමුත්තාත්තේලාට එකතුවන්ට ගියා.
 තිස් අවුරුද්දක් මා හිටිය තැනින් මාව
 පිටමංකරලයි ගියේ. දැන් එක්කාසු වෙලා
 ඉන්නව. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී
 තුමා ඒ පැත්තට පැත්තෙන් ඊට
 ඉස්සරවෙලයි. එක් දහස් නවසිය පණස්
 ගණන්වලයි. දැන් ප්‍රතිපත්ති හොයනව.
 කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ උදවිය නම් අද
 ඊයේ නොවෙයි එක්දහස් නවසිය හතළිස්
 ගණන්වල සිට ධනපති අධිරාජ්‍යවාදීන්ට
 පන්දම් ඇල්ලුවා, වමේ කට්ටියට විරුඬව.
 පෙළක් උදවිය මේව දන්නෙ නැති නිසා
 කියන්ට ඕනැ. රට දන්නෙත් නැහැ.

අ. හා. 2,30

එක් දහස් නවසිය හතළිස් ගණන්වල
 මේ උන්නාහෙලාට එකතු වුණා. හොඳයි,
 නැද්ද? මම මේ අයගෙන් අහනව නැද්ද
 කියල.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(ති.රු. ශ්‍රේ. ඥා. ඉ.ව.වාර්තන)

(Mr. J. R. Jayewardene)

හරි, හරි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. පී. ඥා. ඉ.ව.වාර්තන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඔය කියන්නෙ හරිය කියල. දැන් මේ
 ඉන්නෙ අනික් එක්කෙනා—තිස්සමහා
 රාමයේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් රාජ
 පක්ෂ මයා.) ඔය පැත්තෙන් හිටියේ.
 බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය ගෙන ගියේ.
 දැන් මේ පැත්තෙන්. ඊයේ පෙරේදා මහවල
 තැන්නෙ මැතිනියගේ ප්‍රතිපත්ති ගෙන
 යන්න හැදුවා.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(ති.රු. ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ)

(Mr. Lakshman Rajapaksa)

අපට යන්න අවස්ථාවක් ලැබුණොත්
 යනවා. [බාබා කිරීමක්]

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. පී. ඥා. ඉ.ව.වාර්තන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

යන්න, යන්න. අපි දෝෂයක් කියන්
 නෙ නැහැ. එදත් ගිහින් හිටියෙ. අද
 ගියත් අමුත්තක් නැහැ.

අධිරාජ්‍යවාදි යුගයේ තිබුණු වැඩ පිළි
 වෙළ අනුවම මේ රටේ පොලිසියත් හමුදා
 වත් ගෙන යනවා මිස, අධිරාජ්‍යවාදි වැඩ
 පිළිවෙළෙන් පිට වැඩ පිළිවෙළක් ඔවුන්ට
 දුන්නෙ නැහැ. පොලිසියේ ප්‍රධානියා වැඩ
 කරන්න ඕනැ තමුත්තාත්තේ කියන හැටි
 යට. මෙතෙක් කල්ම අධිරාජ්‍ය පිළිවෙළ
 මිස වෙනස් පිළිවෙළක් ඔවුන්ට දීලා
 නැහැ. අධිරාජ්‍ය යුගයේදී අපි පොලිසියත්
 සමග හැප්පුණා. ඒ වගේම අනික් කාල
 යේදීත් හැප්පුණා. ධනවාදය, ධනපති
 ක්‍රමය හා ධනය ආරක්ෂා කිරීමට සම්පූර්ණ
 සහයෝගය දෙන්නයි පොලිසියට තිබෙන
 නියෝගය. ජීවිත නැති කර හෝ එය
 කරන්න ඕනැ. එදා වතුවල සුද්දන්ගේ
 පැක්ටේරිවල මොන විධියේ කම්කරු දුක්
 ගැනවිල්ලක් තිබුණත් පොලිසියට නියම
 කර තිබුණේ සුද්දන්ගේ පැත්ත ගන්නයි.
 අද නියම කර තිබෙන්නේ ධනපතියාගේ
 පැත්ත ගන්නයි. වෙලෝනා එකේ පල
 හිලව්වෙන් එය පැහැදිලියි. ඒ ක්‍රමය
 වෙනස් කර නැහැ. කොටින්ම සමාජවා
 දෙයි කියාගෙන ඒ වචනයට නින්දා
 කරනවා. රටට එහෙම පෙන්වනවා. අපි
 ධනවාදය ආරක්ෂා කරන්නේ, අපි ගෙන
 යන්නෙ ධනවාදය, ධනපති රදලයිත්
 සමග අපි ගෙන යන්නෙ ඒකයි, පොලිසිය
 ටත් මිලිවෙරියටත් කියා තිබෙන්නෙ ඒක
 ආරක්ෂා කරන්නයි, කියා කෙලින්ම
 කියන්න. මම මුදල් ඇමතිතුමාගෙනුත්
 එය අහනව. දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ මන්ත්‍රී
 තුමාගෙනුත් එය අහනවා. ඒ වැඩ පිළි
 වෙළයි ගෙන යන්නෙ. [බාබා කිරීමක්]

පොලිසිය සම්බන්ධව කරුණු රාශියක්
 තිබෙනවා වෙනස් කරන්න පුළුවන්. අර
 පොලිස් කොස්තාපල්වරුන්ට සමිතියක්
 හදාගෙන ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ඉදිරි
 පත් කරන්න, ඒවාට ප්‍රසිද්ධියක් දෙන්න
 ඉඩ දෙන්න. අර මුලින් දී තිබුණු අධිරාජ්‍ය
 වාදි ක්‍රමය වෙනස් කර මේ රටේ මනුෂ්‍ය
 ජීවිත ආරක්ෂා කිරීම පිණිස පොලිසියේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ආධාරය මහජනයාට දෙන්න කියන්න. ඒ විධියට නියෝග කරන්න. ඊට වැඩිය යමක් මා කියන්නේ නැහැ.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவூட்டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචනයක් දෙකක් කියන්න මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සාජන්ට්, කොස්තාපල් යන කොටස්වලට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් නොදීම ගැන අපි කනගාටු වෙනවා. සමාජවාදී රජයක්—[බාබා කිරීම්]—සමාජවාදී ප්‍රතිපත්ති උඩ ගෙන යන්න බලාපොරොත්තු වුණත්, අද දක්වා එය ඉටු නොවීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මා ඒ කරුණ ඉදිරිපත් කරන්න අදහස් කළේ දැනට අවිස්සාවේල්ලේ ප්‍රදේශයේ සේවය කරන 1707 දරණ බර්මසේන කියන පොලිස් සේවකයා සම්බන්ධවයි. මේ පොලිස් කොස්තාපල් යම් යම් කාරණා ගැන නියම මාර්ගයෙන් තමන්ගේ දෙපාර්තමේන්තුවට ලියුම් 25 ක් විතර යවා තිබෙනවා. ඔහුට නිසි පරිදි ගෙවල් කුලී ලැබීමක් නැහැ. වැටුපෙහින් වෙනසක් තිබෙනවා. ඔහුගේ බිරිද දිවුලපිටිය ආරෝග්‍යශාලාවේ වින්තලු මාතාවක් වශයෙන් වැඩ කරනවා. අඩු වශයෙන් ඔහුගේ බිරිද ඔහු සේවය කරන ප්‍රදේශයට මාරු කර ගැනීමට හෝ ඔහුට වුවමනා කළා. මාත් මේ අය පෞද්ගලිකව දන්නා අදහන නිසා මේ වින්තලු මාතාව මාරු කර දෙන ලෙස සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට ගොස් ඉල්ලා සිටියා. නමුත් අවුරුදු 10ක් සේවය කරන තුරු වින්තලු මාතාවන් මාරු නොකිරීමට නීතියක් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙනවා. ඒ නීතිය අනුව ඇය මාරු කර ගන්න බැරි වුණා. ඊට පසුව පෞද්ගලික වශයෙන් තුන් හතර ගමනක් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට ගොස් ඉහත කී පොලිස් නිලධාරියා මාරු කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. නමුත් ඒ ඉල්ලීම ඉෂ්ට වුණේ නැහැ. ඊට පසු, තමාගේ නීත්‍යානුකූල කටයුත්තක් හැටියට, උසස් පොලිස් නිලධාරී මහතුන්ගේ මාර්ගයෙන් පොලිස් පතියේ කාර්යාලයට ගොස් ඇති බවට තමාගේ

ඉල්ලීම ඉදිරිපත් කරන ලෙසත්, මටද එහි පිටපතක් එවන ලෙසත් මා ඒ පොලිස් කොස්තාපල් තැනට දැනුම් දුන්නා.

මා කියන ලද පරිදීම පොලිස් පතියේ කාර්යාලයට යවන ලද ලිපියේ පිටපතක් මටත් ලැබුණා. මා එහි සුළු සටහනක් ලියා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා. ඒ පොලිස් කොස්තාපල් තැනගේ ඉල්ලීම ඉටු කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ යම් යම් නීති නිසා ඔහුගේ බිරිද මාරු කර ගන්නට බැරි වූ අතර දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? මන්ත්‍රීවරයාගේ මාර්ගයෙන් ලියමනක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන දැන් ඒ පොලිස් කොස්තාපල් තැනට චෝදනා වගයක් ඉදිරිපත් කොට තිබෙනවා. ලබන 29 වැනිදා උදේ 9.30ට සාක්ෂිකාරයකු හැටියට අවිස්සාවේල්ලේ පොලිස් කාර්යාලයේ පෙනී සිටින හැටියට ප්‍රදේශයේ පොලිස් අධිකාරී තැන විසින් මටත් ලියමනක් එවා තිබෙනවා. මම දැන් ඒ ලියමන කියවන්නම් :

“ මගේ අංකය : එස්. 209/64.

1964.8.20.

රත්නපුර පොලිස් කාර්යාලය.

දිවුලපිටිය මහජන මන්ත්‍රී,

එල්. ජයකොඩි මහතා,

දිවුලපිටිය.

මහත්මයාණෙනි,

පො. කො. 1707 බර්මසේනට විරුද්ධව ඇති

විනය විභාගය

ඉහත සඳහන් කරුණ ගැන මා විසින් සමාංකයෙන් 64.8.4 වැනි දින ඔබ වෙත එවන ලද ලිපියෙහි සඳහන් විභාගය 1964.8.29 දින පෙරවර 9.30 ට අවිස්සාවේල්ලේ පොලිස් කාර්යාලයේදී පවත්වන බැවින් විත්තිකාර මෙම පොලිස් කොස්තාපල් වෙනුවෙන් සාක්ෂි දීමට එදින එක් වේලාවට එහි පැමිණෙන ලෙස කරුණාවෙන් දැනුම් දෙමි.”

ගරු සභාපතිතුමනි, මා 29 වැනි දින එහි ගොස් කියන්නේ කුමක්ද? මා ඒ පොලිස් කොස්තාපල් තැනගේ ලියමන ඉදිරිපත් කළ බව ඇත්තයි. මොහු 1960 සිටම අද දක්වා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට ලියුම් ගණනාවක් ලියා ඇති. නමුත් ඔහු බලාපොරොත්තු වූ සහනයන් ලැබී නැහැ. ඔහුට ලැබිය යුතු ගෙවල් කුලිය නිසි පරිදි ගෙවෙන්නේ නැහැ. වැටුපෙන් වෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සක් තිබෙනවා. ඔවුන්ට මේ කරුණු ගැන වෘත්තීය සමිති මාර්ගයෙන් කියා සිටින්නට පුළුවන් කමකුත් නැහැ. ඔවුන්ට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් නැහැ. එහෙම නම් ඔවුන්ගේ දුක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කරන්නේ කොහොමද? මෙවැනි සිද්ධීන් මින් ඉදිරියට ඇති නොවන සේ වග බලා ගන්නා ලෙස පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ වගේ ඉල්ලීම් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමාගේ මාර්ගයෙන් ආවා යයි වෝදනා කිරීම යුක්තිසහගතද?

කෙනමත් මයා.

(*ශ්‍රී* ශ්‍රී. කෙ. ශ්‍රී. ශ්‍රී.)

(Mr. Keuneman)

The hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) began his remarks by outlining the position of Marxism in relation to the police in a capitalist state. I also believe that the police in a capitalist state is one of the instruments of state coercion to assist the rule of the capitalist class. But I do not think there is much point in having theoretical debates on these fundamental questions of state power in the course of the Committee stage of the Budget.

I should like with your permission to confine myself to two or three concrete questions as they concern the Police Service in Ceylon. In point of fact, the Police Service is the largest armed service of the Ceylonese state. I was just looking through the Estimates and I find that we have on the roll one Inspector-General, five Deputy Inspectors-General including a new one which was added recently, 110 gazetted officers—S. Ps, A. S. Ps and probationers—and some 11,330 of what are called other staff. Though the army has a bigger number of officers, somewhere in the region of 335, if I remember right, the number of other ranks in the army is only in the region of 6,000. Therefore, as a partially militarized unit of the State, and by far the biggest unit with the widest tentacles spread throughout the country with connections with the people on a

day-to-day basis, we should all be most concerned with the way in which the Police Service is allowed to develop.

For a long time there has been a demand for a police commission. I wish to support that demand from a point of view different from that from which it has been urged by other hon. Members. Many hon. Members, when they speak about a police commission, really have in mind a commission to inquire into alleged police atrocities and complaints made by members of the public against police officers, which they feel have not been properly dealt with. I do not want in any way to belittle that whole range of criticism. The relations with the public are certainly not as good as they should be as far as the police are concerned. Every time there is a change in the post of Inspector-General of Police, particularly in the recent past, for a short time there is an improvement. I remember, when Mr. Abeykoon was appointed Inspector-General, for a short time there was an improvement, but after a time things reverted to normal. We have a new, energetic and experienced Inspector-General of Police now, and there is no doubt that since he has taken up duties, at least as far as my constituency is concerned, I also notice some improvement.

The hon. Member for Kamburupitiya referred to the fact that the military outlook of the police is being reduced and the outlook of a civilian service is beginning to permeate certain members of the Police Force. However, I do feel that we cannot rest content with merely hoping that changes in top personnel would bring about the necessary changes in the Police Force which we desire. I certainly feel—and I shall refer to this later on—that the present method of going into and dealing with complaints by the public against police officers, particularly in the matter of assaults and discourtesy, is not satisfactory at all; and hon. Members have proposed alterations to the procedure.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙනමත් මයා.]

අ. හා. 2.45

The hon. Member for Kamburupitiya put forward a proposal that in each district there should be a selected body of independent persons who could go into questions of complaints against the police. It is very unfortunate that the police themselves have to go into these complaints; and one cannot be at all satisfied at what happens because very often the inquiring officers feel that an admission that a member of the force had done something untoward would be a reflection on the entire force. Hence that attitude tends to colour their judgment. That is not the real point though it is certainly necessary to give some independent persons the authority, in the first instance to go into cases of assaults of members of the public or persons who have been taken into police stations.

What is much more fundamental is the need for a commission to go into the whole question of the structure of the Police Service. The last Police Commission was in 1946. That was before we got independence. We had a Police Service modelled on the needs of an imperialist administration whose principal interest was to use the police to keep down the people. We have been an independent nation for 17 years; but have we seriously gone into the question of trying to set up a Police Service as will suit the needs and requirements of an independent and democratic nation? I am not going into all this talk about the Government marching towards socialism or away from socialism. That is not relevant to my argument.

What is necessary is a fundamental re-assessment of the Police Service and the role it has to play. This is something that should be assessed more seriously by way of a commission where not only police officers but responsible members of the public may make proposals and suggestions. I raised this matter earlier but right throughout there has been a tendency to side-track

the question of the need for a police commission. Two years ago there was a very, very, sharp Debate in the House on the police. Nearly two or three days of the Budget Debate were spent in discussing the Police Department. Member after Member brought out various charges of abuse of power and assault of the public. The general picture that emerged was that of a Police Service that was running riot. The hon. Parliamentary Secretary on that occasion offered us a solution. He said that the whole matter arose because there was not sufficient liaison between the police officers in charge of police stations and the Members of Parliament. A circular was sent round asking all police officers to call on their Members of Parliament and ask them what they had to say about matters. Very nice-speaking police officers of my constituency came to me to deal with certain matters in relation to my constituency and I was able to have a pleasant chat with them and to know some of their problems and difficulties. That was the end of the matter as far as that was concerned.

I do not think this is a psychological problem, a problem of the psychological relations between Members of Parliament and police officers. Fundamentally, the problem stems from the set-up of the service itself and from the fact that we have a service created for one purpose functioning in totally different political and social circumstances.

We know the situation that existed in 1946 when the last commission sat. Even in the villages people were afraid to open their mouths against not only an Inspector of Police or a Sub-Inspector but also a constable. That period is over and people are now able to speak up for themselves; people have built up trade unions and various other organizations and they are able to put forward their points of view more forcefully, but some officers do not like this and they sometimes consider that criticism made of a particular officer is unfair and personal, and therefore they get very angry.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

If we try to look at it from the subjective point of view we will not get to the real root of the question. To get to the real root of the question is to have a thorough investigation into the set-up and that can only be done by a commission, a commission which will not only look into what has happened since 1946, but work out a scheme on the basis of what type of police force is required for an independent country like ours.

There are a number of questions which are connected with this matter which I have referred to. The first is the whole question of recruitment and raising of the educational standard a police officer should have. In the past police officers were not called upon to have a very high standard of education. But now we have got persons who have passed more advanced examinations. Then we have to review the entire question of recruitment of officers to the police force and the question whether promotion from the ranks or recruitment from outside is more successful. We will have to find out the weaknesses of both these systems.

I think there is justification in the criticism of the sergeants and constables that their avenues of promotion from the ranks are not so wide as they should be. The hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) in one of his lucid moments said that in order to earn a promotion a police officer has only to shoot a striker. I will not say that it exactly earned a promotion, but it was not a disqualification at one time. The whole question of promotions which is a sore point in the service is one that should be seriously reviewed taking into consideration all the facts and experiences of the past.

The question of training is certainly one that needs a complete review. It is not enough to say, "You know, we have been training policemen in the use of strong arm methods, and that should be replaced". That is correct. But what are you going to replace it with?

On the question of education in law, I have always said that some of the biggest law-breakers in this country are the police. I am certainly not saying that in order to abuse them. I am not referring to police officers who might be in league with *kasippu* kings, and so on. But I know that a number of police officers simply do not know the Police Ordinance itself, let alone the other general laws of the land which they have to operate in their day to day existence. I do not expect a policeman to be a Q. C., but I expect him to have a certain knowledge of the law of the land and to understand that he is bound to work by the law of the land and certainly not by police procedures and police practices.

Those of us, M. Ps, who are familiar with the day to day work in police stations and with the day to day requirements of a person who has some connection with police stations, know that many of the fundamental principles of the Police Ordinance are being flouted. I shall give one small example: The Police Ordinance specifically states that a statement, unless it is a first complaint, should not be signed. That was introduced into the original Ordinance, I understand, to stop witnesses being coerced in police stations to make and sign statements. But, in a very large number of police stations, complaints are not entertained because people do not want to sign them. I have had arguments over this matter myself. It is not that I consider it a very important matter. For some reason, the police have considered that I have a better knowledge of the law than themselves, which is often the case. I have often argued this matter when they said, "No, you must sign".

That is, however, a small matter. But it is necessary that this whole question of the training must be gone into because a knowledge of the law, how to apply the law, what is the law, are things that a police officer should know, because a police officer must not think, "I am the law. What I say is the law and what I want is

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙතෙක් මයා.]

the law". He should be the servant of the law and not the law itself. I am not saying that this is essentially a sign of viciousness in the police officer. The fact is that most of them have not received the training, and many of the young officers who are entering the service find it difficult to understand it.

I have often had brushes with the police and I have been a very firm and strong critic of policemen, but I know they work under extremely difficult conditions. I have always a deep sympathy for some of the constables and sergeants and junior officers of the police who have to be out in all types of weather and work in all types of conditions—hanging about the place, waiting for a meeting to start which is scheduled for 3 o'clock but which actually starts at 9 o'clock, and so on. They have a very difficult time. A policeman's life is not a very happy one. Nevertheless, it is necessary for us to see that a commission does work out effectively the questions of promotions, training, education in the law, and the type of persons that we want in the police force in relation to an independent and democratic country, because, as I said earlier, since 1946 we have not had any type of serious consideration of the police force as such and its relation to society.

I do not want to go into any of the smaller details, but we have had one or two examples to show that the present methods of recruitment and the persons we are getting into the police force are not necessarily as good as they should be. There was recently a case where a gazetted officer got somebody else to impersonate him in the examination for proficiency in the official language. I understand the matter was discovered and an investigation is going on. They are being dealt with. It is extremely regrettable that officers of that status should have stooped to such a position.

Another case is brought to mind in which the police were hoist with their own petard. It is the case of a police

officer—I think he is an A. S. P.—who went with his children to see somebody. He was in civilian clothes. He parked his car on the road. While he was in the house two constables passed by and the children made some remarks about kossas which enraged the two policemen. It is a long story that follows. A complaint was made and eventually the A. S. P. found that he was being charged with having exceeded the speed limit and all that sort of thing, until the constables themselves discovered who the owner of the car was.

අ. භා. 3.

This, Sir, is an example of police practice prevalent over the law of the land. This is precisely the type of thing I was referring to. There are many other stories like this that can be mentioned.

I am very glad that the question of conditions of constables and sergeants has been brought out very sharply in this Debate. Although we have criticised the police, including constables and sergeants, and what they have done, we must say that the improvements of the conditions of this class of officer have not amounted to very much. Their housing conditions particularly are very bad. There has been some improvement in some of the Colombo stations but in the rural stations the housing conditions are not good and in many stations the barracks are sub-standard and sub-human. For a long time I have been raising the question of the Foreshore Police Barracks and various other police barracks even in the city of Colombo.

The questions of pay and allowances and of promotions—all important questions—must be gone into and seriously studied.

It is unfortunate that certain sections of the police, if they are not hand in glove and in league with persons carrying out illegal activities, at least connive at those practices, sometimes for bribes and sometimes for bribes. I am not charging everybody.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

I know in my constituency there is a fairly high level of criminality in certain areas. There are a number of dope kings, people who are running illicit bars, illicit night clubs and something more questionable and they have police officers among their regular patrons. Sometimes I have come across cases where police patrols, who are supposed to be out maintaining law and order, by the time they arrive at some station are so drunk, are because they have been stopping at various illicit taverns and booths along the way, that they find difficulty in articulating properly.

I had occasion some time ago to report a certain officer who was called in to deal with a drunken sailor in what goes now as Hotel Taprobane. I myself was a witness to the unhappy situation where the officer of the law who came to apprehend the drunken sailor was ten times more drunk than the sailor himself and he could barely stand. And I know where that officer got his drinks from. I am not putting forward this as a specific complaint. Action was taken on this.

I am arguing the case that it is necessary to deal with the question of the general educational level and the general well-being of the lower ranks of the Police Force and may I add the middle ranks of the Police Force, particularly the sub-inspectorate and the inspectorate.

It is for these reasons that I have raised the point that we really need a police commission not so much for the purpose of investigating specific complaints of atrocities—we ought to have a regular apparatus to deal with that problem—as for the purpose of going into the whole question of the structure of the Police Service and its role in a modern independent Ceylon.

There are two or three specific matters I wish to mention. I am sorry to have to refer to them; I have referred to them several times and still no action has been taken. First, I think, it is necessary that the

whole procedure that is now adopted, particularly in the City of Colombo, in regard to granting bail in bailable offences should be changed. I think, one of the Members of Parliament in the City of Colombo has been testifying that one of the biggest difficulties they have is in getting a person who has been taken into police custody after about, say, six o'clock in the evening, bailed out in a case which is purely one in which bail is allowable. This is one of the main reasons why Members of Parliament are troubled and why Members of Parliament have to trouble the higher police officers.

Now, for various reasons, including distrust of the lower orders in the Police Service, apparently, there is an administrative order which says that bail may be allowed only by the officer-in-charge or one of the senior officers. As we all know these officers are all human beings. They may sometimes go out to dinner with their families or to see a cinema show, or they may have gone to a party, and you cannot therefore get at them. Sometimes, long after the inquiries are over, where bail can be allowed for quite trivial offences, like insult, or gambling on the road, or some such small bailable offence, persons are detained overnight till the next morning until everybody wakes up and the appropriate officer is discovered who can grant bail.

I see no reason why a police station must be cluttered up with people who may be bailed out, and I see no reason why persons who are going to be charged—sometimes not charged at all—with bailable offences should be kept longer than is necessary at a police station, and usually they are kept in the police lock-up even before a formal decision is made as to whether there is a charge or not. I know that persons taken very often on suspicion, are kept in the lock-up. The first thing they do when a suspect is taken to the police station is to lock him up. I do not think there is anything in the Police Ordinance to permit that. The police

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65-

—කාරක සභාව

[කෙනමත් මයා.]

certainly can ask him questions but they cannot lock him up unless of course he is drunk or disorderly or boisterous, or something like that. But I do ask that there should be a change in this matter.

If it is not possible to decentralize authority in granting bail, is it at least not possible in every major town area, say, like Colombo, to have one officer in the superintendent's office to whom these matters can be taken and who can give an order? What happens now is that the reserve sergeant or the reserve constable will never take the responsibility upon himself to grant bail. You either have to bully him to find the officer-in-charge, or what is usual is, to drag the superintendent of police or a higher officer out of bed to give an order which could have been given by somebody else.

This is one specific matter to which I wish to draw attention, and may I say, this is one of the main irritations not only to Members of Parliament but to other persons as well in regard to relations with the police in the City of Colombo. I cannot speak about other areas, but I presume similar things exist in other areas too.

Now, in the matter of inquiries by the police into complaints against the police, I must say I am not at all satisfied with the present arrangement. There are supposed to be a panel of private persons who are attached to police stations. In my experience of 17 years since this Parliament was started, I have never known that this panel existed in the city of Colombo, and I do not know whether anybody else would have known at all who the members of this panel are.

Recently, I read a speech by the I. G. P. where he urged courtesy towards members of the public on all his officers. I was personally the recipient of this police courtesy in connection with a state of affairs which made the I. G. P. to issue this

statement. It happened in the Matale police area. There was a strike on Kandenuwara Estate in Matale and there was a shooting—not by the police—by employees of the owners in which certain workers were killed as a result of which there was a lot of unrest on the estate; and some workers who belonged to our union were taken into custody. I turned up there and went along to see whether these workers could be bailed out or not. I spoke to the S. P., Matale—I had not met him earlier—who was a very courteous and kind gentleman, and he said that he did not have much information, but requested me to please go to the officer in charge of the crimes branch and make inquiries. So, I went there together with Proctor Wijeratne, the legal representative, the president of the estate workers' union, the secretary of our local communist party branch and with one or two other people.

When I walked into the place and started making inquiries, the officer who was there flew into an enormous rage and ordered me to get out of the station. I asked him whether his position was that he was refusing to take a statement from me and he said: "I do not care; get out of the station." I went immediately to his superior officer, the officer-in-charge, and made a complaint. I made a complaint to the S.P., Kandy, and I also wrote a letter to the Prime Minister about this. I cannot remember whether I sent a copy to the I.G.P. But I received a letter from the Prime Minister saying that the matter was being attended to. Of course, I do not know whether it has been attended to or not.

A rather curious thing which I discovered later—I was not aware of it at the time—was that this officer was one Inspector Kumar against whom I had to make some criticism when he was at a Jaffna station. I had received a number of complaints that this gentleman called, at that time, Sub-Inspector Kumar, has been harassing people of this so-called de-

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

pressed class. The complaints were so numerous that I had to write to the Prime Minister about it; I wrote to the then I.G.P. about it and I also raised the matter in the House and the next that I heard about him was that he had been promoted and transferred. I did not know where he had gone because I never set eyes on this gentleman after that. I do not know whether it was purely a psychological reaction on the part of this gentleman that, on seeing me, he should blow his top and start to order me out of the place and shout at me. But that is not what I am complaining about.

What I would like to know is when an M.P. makes a complaint, is it not correct that he should be informed of what happened? Up to this date—I do not know whether it has anything to do with the uncertainty of the postal department—I do not know what has happened about my complaint. In my letter to the Prime Minister I told her that in my experience as a public man this was the worst case of discourtesy I had come across—not discourtesy to me personally, because, I must say that on the whole I have received nothing but courtesy from these officers.

අ. න. 3.15

If this was how I was treated I do not know how members of the public who are treated in this way will be able to defend themselves. When I went there I was told by a Member of Parliament on the opposite side—I will not mention his name; he is an M. P. of the area—how this officer had behaved. In fact there was an M. P. of the United National Party who, that very morning, had been ordered to get out of the place when he actually had come to make representations on behalf of the employer. But, anyway, even if he had come for that purpose, his representation should have been taken down and gone into.

I do not want to raise this whole question because, if the matter has been dealt with and I am given that assurance, I will be happy to know what has taken place.

I do not know whether this gentleman has been now promoted as an A. S. P. and sent somewhere else. It seems to be my experience that whenever I make a complaint against any officer that person is promoted. But is it not possible, when complaints are made by any person, for him to be informed of the action taken?

I will give you another example. This is an example I am personally aware of. It concerns an officer in a police station in my constituency. He is quite an efficient officer, but he is one who believes in strong-arm methods. I am aware of a case where he had taken a person into custody. This person also was not a very desirable type of person, but the officer decided that he was the law. In this case there are two or three things to which I could personally testify. One is that—I had impregnable, independent evidence—when this person was taken into custody he had hair on his head, and when he was released from custody he came out with his head completely shaven. This person came and complained to me that he had been assaulted and various other things had happened. I could not say whether he had been assaulted or not. He had certain bruises on him. I am not a medical man, so I cannot say about the assault. I am quite sure of one thing that he stated: he was forcibly taken to the barber and his head was shaved. I took it up with the higher officers—I will not mention names—and the higher officers more or less admitted to me that they had formed the impression that that had happened and that there was evidence that it had happened. Beyond that, I do not know what has happened to my complaint.

I want to tell the hon. Parliamentary Secretary, please do not think that relations between the public and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මයා.]

the police consist in asking the O.I.C. to meet the M. Ps once in a blue moon. There are cases like this. We would like to know about these matters because some of us do not like to bring baseless charges against people or charges made out of prejudice against persons. Some of these things are taking place. We like to see them eradicated. Otherwise all this appeal for courtesy will be just tall talk which never will have any serious results.

I do not want to go into all the other matters of detail. I do hope there will be some serious consideration of the need for a police commission for the purpose that I mentioned, i.e. to review the need for a reformed structure of the Police Service in the new political set-up since independence. Secondly, there should be some independent and functioning body, to function on a day-to-day basis, which will go in the first instance into complaints of assaults by police officers on members of the public in the police stations or when those persons are in police custody. You will find that that is one of the main complaints. It is a fact known to every single Member of Parliament that people—I am not talking of habitual criminals—live in constant fear that they will be beaten up in the police stations. I am not saying that their fears are justified. There are many occasions when people are taken to police stations and not beaten up. But in almost every occasion before a person is taken to the police station that person's mother or aunt or someone like that comes to me and tells me: "Please ring up the O. I. C. and ask him not to beat this person." I ask them: "How can I tell him not to beat the person". Then they tell me to write a letter to the O. I. C. asking for a report as to what is happening because then the O. I. C. will not beat him.

This is what the people think. This is not what criminals think: this is what the ordinary people think. Because the people think so it

means that their attitude to the police is one which neither the police nor the Government can change.

There are one or two matters about which I should like to know what is happening. I think there was a private action filed against some police officers by Dr. Naganathan for assault. I do not know whether the case has gone up in appeal.—
[Interruption] I am informed that the appeal is pending. Therefore I will not refer to the matter.

There is another case which I know is before the courts. If the allegations that have been made as to the way in which people were thrown off a jeep are true, I can only say that there are fantastic sadists carrying on in certain sections of the Police Force. This is a matter which is before the courts, so I shall not deal with it.

I must conclude by protesting very much at the fact that no action has been taken about the utterly uncalled for use of force by the Moratuwa Police against the Velona strikers. I did not personally witness any assault. I have seen those strikers, most of them young girls anything from 16 to 20 or 25 years and some young lads. I did not see this but I have independent eye-witness accounts from persons who are completely disinterested and who have nothing whatever to do with the strikers or with the management. I do not want to mention their names because some of them are Government officers working in Government enterprises close to Velona. If one quarter of what they say they saw is true, I can only say that savagery and brutality have become the hall-mark of the Moratuwa Police in dealing with some of the people on strike.

I know that the police say that there have been bombs and stones thrown at them and so on. But I had a description of the way in which the police beat up young girls of about 16 to 20 years—I do not know their ages because I am not personally

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

acquainted with them—and it was most shocking. What is much more shocking is that when allegations have been made with regard to what happened about them, charges made in this House and outside and public meetings held—where even members of the Coalition Government have spoken—no action is taken by the Government. From what I can see the Moratuwa Police is acting in Velona as a sort of sub-agency of Ruskin Fernando.

I am not going into the question of the strike. I will do that when the Labour Department Votes come up. This type of activity that is utterly partisan by the police and their uncontrolled behaviour towards strikers is thoroughly objectionable particularly when used against young girls like this. On the basis of what I have learnt from sources that I have no reason to doubt the Moratuwa Police have stepped beyond all limits in the degree of violence they used in hitting some of these girls who were strikers. I want to see that these things are stopped and I hope they will be stopped without any excuse and all police officers who are guilty of this type of excesses are punished in such a way that others will fear to resort to this type of savagery towards them.

එස්. ඩී. ආර්. ජයරත්න මයා. (හලාවත)

(திரு. எஸ். டி. ஆர். ஜயரத்ன—சிலாபம்)

(Mr. S. D. R. Jayaratne—Chilaw)

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලිස් වැය ශීර්ෂය යටතේ කතා කරද්දී ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් තමන්ගේ කාලය බෙහෙවින් මිඩංගු කළේ පෞද්ගලික වශයෙන් ඇතැම් පොලිස් නිලධාරීන්ට පහර ගැසීමටයි. පොලිසියේ පමණක් නොවෙයි, සෑම තැනකම වාගේ හොඳ අය මෙන්ම තරක අයත් සිටිනවා. යකුත් අතරත් හොඳ සමාස්තියක් යකුත් සිටිනවා; ඒ වගෙම මිශ්‍රාශ්‍රිත යකුන් සිටිනවා. දෙවියන් අතරත් සමාස්තියක් දෙවියන් මෙන්ම මිශ්‍රාශ්‍රිත දෙවියන්ද සිටිනවා. අප අතර බලපෑමක් නැත.

වත් හැම දෙනාම එක වාගේ නොවෙයි. අප අතර යකුත් වාගේ අය මෙන්ම දෙවියන් වාගේ අයත් සිටිනවා. අතක ඇඟිලි පහ වුණත් එක වාගේ නොවෙයි. ඔය විධියට බලන විට පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වුණත් හොඳ අය මෙන්ම තරක අයත් සිටින්න පුළුවනි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා එක අතකින් කතාගාටු වෙනවා, අපේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු වන යටිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (යූ. බී. විරසේකර මයා.) එක් තරා පොලිස් නිලධාරී මහත්මයා—පොලිසියේ පාලන අංශය භාර උප පොලිස් පති තුමා—නිර්දය ලෙස විවේචනයට භාජන කිරීම ගැන. මා සිතනවා එසේ විවේචනය කිරීම වැරදි වැඩක් කියා. සමහර ගම්වල “වත්ඪි” නමින් හඳුන්වන කොටසක් සිටිනවා. තමන්ගේ තරහ කාරයෙක් තම ගෙය ලිහිල් ගියොත් දුටු ගෙන ඇවිත් පොල්ලකින් ගහල ගෙට පතින එකයි. ඒ අයගේ සිරිත. ඒ වගේ මෙම ගරු සභාව තුළ තමන්ට ලැබී තිබෙන වරප්‍රසාද ප්‍රයෝජනයට ගෙන සමහර පෞද්ගලික කරුණු උඩ යම් යම් නිලධාරීන්ට බණින එක හොඳ නැත යන්නයි. මගේ කල්පනාව. පොලිසියේ පාලන අංශය භාර උප පොලිස් පතිතුමා සිංහලයන්ගේ ඕනෑම එපාකම් අනුව කට යුතු කරන කෙනෙක්. සිංහල සාහිත්‍යයට, සිංහල සංස්කෘතියට ලැදි ඕනෑම අයකු වෙනුවෙන් යුක්තිය ඉටු කිරීමට සූදානම් පුද්ගලයෙක්. ඒ බව මට කියන්න පුළුවනි. මා මෙසේ කියන්නේ ඔහු සමග තිබෙන අමුතු හිතවත්කමක් නිසා වත් මිත්‍රකමක් නිසාවත් නොවෙයි. දැක තිබෙන සහ අසා තිබෙන දේ මා මේ කියන්නේ. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සුළු සේවකයෝ කියනවා එවැනි නිලධාරීන් පොලිසියේ සිටිනවා නම් පොලිසිය යකුන්ගෙන් පිරුණු පිට්ටනියක් මෙන් මිනිසුන්ට ලං වන්නට බිය උපදවන විධියේ ස්ථානයක් වන්නේ නැත කියා. එවැනි උසස් නිලධාරීන් පත් කළොත් පොලිස් පතිතුමාගේ අදහස් අනුව සාමාන්‍ය මහජනයාට හොඳ සේවයක් කරන්න යහපත් නිලධාරීන් පිරිසක්

[ජයරත්න මයා.]

ඇතිවේවිය කියන එකයි, ඔවුන්ගේ විශ්වාසය. එම නිසා මා කතාහෙළි වෙනවා, අපේ සහෝදර ගරු මන්ත්‍රීතුමා තමාට ලැබී තිබෙන වරප්‍රසාද උඩ එවැනි කෙනෙකුට පහර ගැසීම ගැන.

පොලීසියේ නරක නිලධාරීන්ගේ සිටින බව අපි දන්නවා. එවැනි අය, ඒ කියන්නේ මහජනයාට වරදක් නැතිව හිරිහැර කරන අය, සිටිනවා නම් ඒ අයට විරුද්ධව කරනු ලබන චෝදනා විභාග කරන්න සාධන මණ්ඩල පත් කරන්න ඕනෑ. පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවට සම්පූර්ණ බලතල ලැබෙන විධියට නොවෙයි, මෙය කළ යුත්තේ. පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගෙන් සහාය අරගෙන සාධන ලෙස යම්කිසි තීරණයක් ගන්න පුළුවන් වන හැටියට සෑම පළාතකම වාගේ මෙවැනි ස්වාධීන මණ්ඩල පිහිටුවිය යුතුයි. අපේ පළාත්වල නම්—විශේෂයෙන් හලාවත පළාතේ නම්—අද පොලීසිය එදා විධියට නොවෙයි ක්‍රියා කරන්නේ; හොඳ විධියටයි. ඒ පළාත්වල පොලීසිය අද හොඳ තත්ත්වයකට ඇවිත් තියෙනවා.

කඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පරීසි වික්‍රමසිංහ මයා.) තම කතාවෙදී කීව මාතර පොලීස් අධිකාරීතුමා මාරු කරන්න යන වය කියා. එතුමා කීව ඔහු හොඳ කෙනෙක් නිසා එම මාරුව තවත්වන්නය කියා. කවුරු මොනවා කීවත් මගේ පළාතේ පොලීස් අධිකාරී තැන්පත් ජිල්ලා මහත් මයන් හොඳ නිලධාරියෙක් බව කියන්න ඕනෑ. ඔහු මහන්සි වී සේවය කරන කෙනෙක්. උදේ 8 ට කායඝීලයට ඇවිත් රාත්‍රී 8 වන තුරු පැය 12 ක්ම වැඩ කරන කෙනෙක්. ඔහු තමන්ගේ සම්පූර්ණ කාලයම සේවයට කැප කරන කෙනෙක් බව පේනවා. මගේ පමණක් නොවෙයි, වයඹ පළාතේ හැම මන්ත්‍රීවරයකුගේම වාගේ අද හස එයයි. ඔහුත් මාරු කරන්න යන බව කියනවා. මාතර පළාතේ පොලීස් අධිකාරී තුමාගේ මාරුව තවත්වනවා නම් අපේ පළාතේ පොලීස් අධිකාරීතුමාගේ මාරුවත් තවත්වා දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා, එතුමා අපක්ෂපාතීව, තමන්ගේ සේවය නියම විධියට ඉටු කරන්න උත්සාහ දරන කෙනෙක් නිසා. හලාවත පොලී

සිය නියෝජිත පුර්වගාමී කාලේ හදපු ගොඩනැගිල්ලකයි. අවිවාහකයින්ගේ පොලීස් බැරක්කය කඩා වැටෙන්න ඔන්න මෙන්න කියන තත්ත්වයකයි දැන් නියෝජිත. ඉක්මනින් එය අලුත්වැඩියා නොකළොත්, එසේ නැත්නම් වෙනත් තැනකට මාරු නොකළොත්, වැඩ කල් ගත වෙන්න ඉස්සර වෙලා හලාවත පොලීසිය කඩා වැටිලා කීප දෙනෙකුට අමාරුත් වෙලා ඉන්න බවක් අහන්න ලගදීම ලැබෙනවා ඇති. ඒ නිසා එක්කෝ පරණ ගොඩනැගිල්ල වහාම අලුත්වැඩියා කර දිය යුතු බවත්, එසේ නැති නම් හලාවත පොලීසිය වෙනත් ස්ථානයකට ගෙන යා යුතු බවත්, මා මේ අවස්ථාවේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. මෙය මූල ස්ථානයක් කර ගොඩ නැගිලි වඩා දියුණු කරන්න ඕනෑ. මාදම්පේ පොලීසියත් තිබෙන්නේ කුඩා ගොඩ නැගිල්ලකයි. නිවාස ප්‍රශ්නයක් එනනට බොහොම තදින් බල පානවා. විවාහක උදව්වයට මෙන්ම අවිවාහකයින්ටත් ඉන්න එහි ඉඩ නැහැ.

අ. හා. 3.30

පොලීස් කොස්තාපල්වරුන්ටත් සාප්ප්ව වරුන්ටත් වෘත්තීය හිමිකම් ලබා දෙන්න ඕනෑය යනුවෙන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම ප්‍රකාශ කර සිටියා. ඒ ගැන මා විරුද්ධ නැහැ. ඒ අයට වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් ලබා දෙන්නේ මාත් සන් තෝෂයි. එහෙත් කුට දේශපාලනඥයින්ගේ ඉන්නත් කර ගැනීමට අවස්ථා වක් නොදී ඒ නිලධාරී පිරිස තම තමන් අතරින්ම වෘත්තීය සංගමයේ සභාපති සහ ලේකම් ආදීන් තෝරා ගෙන ඒ මගින් තම තමන්ගේ සාධාරණ අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙල ගන්නවා මිස, මේ රටේ පොලීසියෙන් බක්මහ හෙන ගස්සන්න ඉඩ නොතබා සංවිධානාත්මක වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන්න සකස් කර දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

වෙනත් ප්‍රවෘත්ති පොලීසියේ රාහුල සිල්වා ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයා පුත්තලමේ හිටියා උප පරීක්ෂකවරයා වශයෙන්. ඔහු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

අවංක නිලධාරියෙක් කියන්න පුළුවනි. ඒ මහත්මයා එහාට යන්න ඉස්සර වෙලා තරුණියකටත් නොවෙයි, පිරිමි යෙකුටත් පුත්ලමෙ යන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබුණු නමුත් ඔහු එහාට ගියාට පස්සෙ ඒ තත්ත්වය වෙනස් කර කසිප්පුත් සංහාරය කළ පුද්ගලයෙක්. ඔහුට විරුද්ධවත් පෙත්සම් යැව්වා. දැන් ඔහු වෙන්තස්පුවට පැමිණ හොඳ සේවයක් කරනවා. පොලීස් සේවය තව තවත් සංවිධානාත්මක කරන්න ඕනෑ. ඔයිටත් වඩා ඉතා වැදගත් දෙයක් තමයි දූෂිත නොවූ හොඳ පුද්ගලයන් වැඩි වැඩියෙන් පොලීසියට බඳවා ගැනීම. ඊට පස්සෙ තමයි මේ රටේ ජනතාවට කිසිම බියක් නැතිව පොලීසියේ නිලධාරීන් සමග අත්වැල් බැඳගෙන තමන්ගේ ආරක්ෂාව සම්පූර්ණයෙන්ම සලසා ගන්න පුළුවන් වන්නෙ.

පොලීසියට විරුද්ධව එල්ල කරනු ලබන චෝදනා ගැන අපට බොහෝ විට අහන්න ලැබෙනව. ඒ නිසා අර මා මුලින් කී අන්දමට අපක්ෂපාත ස්වාධීන මණ්ඩලයක් ඒ සඳහා පත් කරන්න ඕනෑ. ඊට පස්සෙ පොලීසියට විරුද්ධව ඇති වන පැමිණිලි ආදිය හුඟක් දුරට අඩු වෙන්න පුළුවනි. මා සඳහන් කළ මේ හැම කාරණයක් ගැනම සලකා බලනු ඇතයි මා විශ්වාස කරනව. විශේෂයෙන්ම හලාවත පොලීසිය පවත්වාගෙන යන ගොඩ නැගිල්ල සම්බන්ධයෙන් අප්‍රමාදව ක්‍රියා කර එම පොලීසියේ තත්ත්වයත් උසස් කර දෙන ලෙස නැවතත් වරක් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනව.

ඒ. රත්නායක මයා.

(කි.රු. අ. රත්නායක)

(Mr. A. Ratnayake)

A few months ago there was a crop of burglaries in my constituency—not a crop but an epidemic. About 10 or 12 villages were involved and regularly every night there was a burglary in one or other of the villages. Representations were made

to me and I thought that we should patrol the area during night—an area of nearly 50 square miles. The police were willing to do so. They had the personnel, they had a jeep also, but they had only one gallon of petrol. How on earth is it possible to patrol an area of about 25 or 50 square miles? They had one gallon for a whole month.

I was reminded of the army in Tibet. They also had one cannon for the whole army and that also could only be fired at an auspicious time in the presence of the whole Cabinet. No wonder they lost the war against the Chinese!

Similarly, the Katugastota Police had only one gallon of petrol for the whole month. That is a serious situation because you cannot now treat the rural areas as unpoliced areas and leave them severely alone as if they do not belong to the Government of Ceylon. The rural areas are also entitled to police supervision and police protection. I respectfully ask the hon. Parliamentary Secretary to treat the unpoliced rural areas as areas entitled to police protection because the headmen today, the Grama Sevakas, are certainly not so conversant with the villages as the former headmen were. Therefore, you will have to have a larger police force and try and serve the rural areas, the unpoliced areas, which used to be treated as subject to headmen's jurisdiction.

I fully agree with the proposal made by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) about the appointment of a commission to look into the whole question of crime, prevention of crime, police supervision and all those connected subjects because our ideas of the subject are somewhat primitive, completely outdated. The Police Report also deals with various kinds of new crimes that are developing under modern conditions, for instance, in the City of Colombo the enormous number of persons engaged in all kinds of exchange rackets. Here are

[ඒ. රත්නායක මයා.]

people robbing millions and living a very respectable life—honoured citizens of the State. Probably in the olden days they would have been C.M.Gs. You have to shift the scene of your activities to Colombo, to the metropolitan areas, and look at the whole subject from a different angle. There are in the City of Colombo a large number of criminals, a very respectable sort of people, forging cheques and misappropriating in various ways in various places. That is the sort of modern criminal act. They are not petty crimes; we have petty thieves in the villages.

In fact, when I think of the police force of the good old days, the gentlemen in blue uniforms—I do not know whether it is blue or black—they used to be regarded as the guardians of the law. They thought it a sacred duty of theirs to maintain law and order and to strike terror in the hearts of the people. They thought it was their duty to strike terror in the hearts of the people by walking about with batons in their hands and that everybody must take notice of their presence. They were great men, they thought that nobody should question their authority. That was the order of the day. We are glad that a change is taking place now.

A very large percentage of the Police Force, I must say, do not belong to the various categories referred to by the hon. Members of this House. I must say that the majority of the police constables are kind and courteous and their outlook is one of trying to be of some service to the people. They are not out to do a good turn for the day like the boy scouts but certainly they have certain statutory duties and obligations to perform. When a crime is committed they are called upon to do a certain job of work.

I would like very strongly to suggest to this commission, if such a commission is to be appointed—I am sure the hon. Parliamentary Secretary will see to the appointment of a commis-

sion—that the modern outlook on crime is fast changing throughout the world. New types of crimes are taking place and the old crimes are being condoned now by society—I do not want to mention the names of crimes—and there are organizations which are willing to defend these crimes. There are respectable forms of human behaviour also that will have to be taken into consideration. Therefore, I hope that this Commission will consider the question of treatment of crime thoroughly and more scientifically. The hon. First Member for Colombo South invites the Hon. Parliamentary Secretary to read the last issue of the “Life Magazine”. There are no doubt very interesting things there, so that the whole outlook on crime should change. The attitude of the police, as a people’s police, should be to serve the people and to see that the whole nation is a self-disciplined nation. The police must be the elder brothers of the people. The people should be trained in the science of self-discipline, *Swatantra*, self-government—each person not a law unto himself but acutely conscious of self-discipline.

I get a lot of complaints myself against the police. There are 1,000 reported cases of complaints by the public against the police. Inquiries have been held into those cases. I have myself made complaints. I wish, however, to state here, so that it may go on record, that the majority of policemen are good. There are bad policemen, and it will be the duty of the Police Department, when recruits are being trained, to give them a very good course of training. Intelligent boys are now being recruited to the police force. Most of them are S. S. C.-qualified men. They should be trained in the psychology of crime and how to deal with crime.

In the report in respect of prisons, I find that 40 per cent of the people in gaol and serving sentences of imprisonment are not criminals. They are people who have failed to pay fines. After a short stay in prison

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

they usually feel like starting on a criminal career. I do not see any reason why a person who is unable to pay a fine should be sent to gaol. Can you not think of some other method of dealing with that problem, some method of payment by small instalments?

කෙනමත් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)
By work.

ඒ. රත්නායක මයා.

(තිரு. ආ. රත්නායක)
(Mr. A. Ratnayake)

It may be done by getting them to do some kind of work. 40 per cent means that, of the 5,000 persons in gaol, 2,000 are those who failed to pay fines.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා

(තිரு. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(Mr. J. R. Jayewardene)

3,000. That is the figure in the report.

අ. ආ. 3.45

ඒ. රත්නායක මයා.

(තිரு. ආ. රත්නායක)
(Mr. A. Ratnayake)

They are potential criminals. In fact, I have great respect for those who go through a full course of training in gaol. I am prepared to say that that type of person is a person of good character. Of those who have gone through Ceylon gaols, the majority become honourable citizens and they can be trusted. But the same cannot be said of these people who serve short terms. They are only there for a short term.

එඩ්මන්ඩ් සමරකකොඩි මයා.

(තිரு. එඩ්මන්ඩ් සමරකකොඩි)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Is the hon. Member suggesting that their term be extended?

ඒ. රත්නායක මයා.

(තිரு. ආ. රත්නායක)
(Mr. A. Ratnayake)

Why should they be sent to gaol at all? The prisons are overcrowded today. If you release 3,000 persons, you will save a lot of space and relieve the congestion. Congestion in the gaols leads to crime of a different type inside the gaols. Recently, there was a murder. I hope the hon. Parliamentary Secretary will look into the causes of that murder.

The whole question needs to be reviewed, as the hon. Second Member for Colombo Central said, by some experts, by persons who have some knowledge of the subject. In Europe also crime is changing; new crimes are being committed; and our attitude towards crime is changing. In a changing world we ourselves must change. It would appear that the hon. Member for Bulathsinhala has not realized that!

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා. (හඟුරන්කෙත)

(තිரு. එම්. ඩී. බණ්ඩා—හඟුරන්කෙත)
(Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)
He is still in 1917!

ඒ. රත්නායක මයා.

(තිரு. ආ. රත්නායක)
(Mr. A. Ratnayake)

He gave us a graphic description of how the police treated him. He said it was like the Charge of the Light Brigade—only he turned his back. He was leading the Cuban forces against the United States of America, when suddenly the police descended on him—and he turned his back! Not good military strategy. He must be having a very powerful back! Those situations do arise.

I am not prepared to give a first class certificate to the Police Force. They are fairly good and I hope that with time they will be better.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)

(තිரு. බී. එච්. බණ්ඩාර—බදුල්ල)
(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලීස් වැය සීමිතයෙන් කපා කළ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීන්ගෙන් අපට නොයෙකුත්

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

වෝදනා අසන්නට ලැබුණා. කාරක සභා අවස්ථාවේදී පොලීසියට බැණීමත් සම්ප්‍රදායක් වී තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් දොස් කියා බැණල කථා කළොත් ඒක තමයි සම්ප්‍රදාය. මීට අවුරුදු ගණනකට උඩදී තිබුණු තත්ත්වයට වඩා දැන් පොලීසියේ තත්ත්වය හුඟක් හොඳ බව මා කියන්නට සතුටයි. පසුගිය කාලයේ පොලීසිය දාමරික අන්දමට, බොහොම තර්ජනාත්මකව හැසිරුණු අන්දම අපට හොඳට මතකයි. නමුත් දැන් පොලීසියේ තත්ත්වය හුඟක් හොඳ බව මා සන්නෝෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ. නමුත් පොලීසියේ කටයුතු සියයට සියයක්ම සම්පූර්ණය, දුර්වලකම් නැත, කියා මා කියන්නේ නැහැ. පොලීසියෙන් කලින් සිදු වූ සේවයට වඩා දැන් සිදු වන සේවය හොඳ බව අපි කවුරුත් පිළිගන්නට ඕනෑ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

කවද එහෙම පිළිගන්නේ? එක්සත් ජාතික පක්ෂය නම් පිළිගන්නවා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

වෙන්න ප්‍රච්චන්. අපි කියන්නේ දැන් තත්ත්වය අනුවයි. සෑම අංශයකම හොඳ තත්ත්වයකුත් නරක තත්ත්වයකුත් කියා දෙකක් තිබෙනවා. පොලීසියේ සේවය කරන නිලධාරී මහතාත් අතරත් නොයෙක් නොයෙක් අදහස් තිබෙන, නොයෙක් නොයෙක් හැඟීම් තිබෙන අය ඉන්නවා. ඇත්ත වශයෙන්ම පොලීසියේ නිලධාරීන් සියයට සියයක්ම හොඳය කියන්නට අපට බැහැ. හැම සමාජයකම එවැනි දුර්වලකම් තිබෙනවා. පොලීසියේ සිටින සමහර නිලධාරීන්ගේ වැරදි හා දුර්වලකම් නිසා මහජනයාට හිරිහැර ඇති වෙනවා. ඒ අතරම මහජනයාගේ යහපතට වැඩ කරන හොඳ නිලධාරීන් පොලීසියේ සිටින බව අපි පිළිගන්නට ඕනෑ. කලින් පොලීසිය පිළිබඳව සාමාන්‍ය මහජනයා තුළ භයක් තිබුණා. ඒ කාලයේ පොලීසියට යන්න, පොලීස් නිලධාරීන් සමඟ

කථා කරන්න, සාමාන්‍ය ජනතාව තුළ භයක් තිබුණා. දැන් මේ සමාජවාදී හැඟීම් දියුණු වෙන්න දියුණු වෙන්න මහජනතාව තුළ තිබුණු ඒ භය නැතිව ගොස් තිබෙන අතර පොලීසිය තිබෙන්නේ මහජනයාගේ ආරක්ෂාවට යන හැඟීම මහජනතාව තුළ ඇති වී තිබෙනවා.

ඒ සමගම සමහර අවස්ථාවලදී නොයෙක් භයානක තත්ත්වයන්ට මේ රටේ පොලීසියට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වන බව අපි දන්නවා. පොලීසියේ දුර්වලකම් තිබෙනවා නම් මහජන නියෝජිතයන් හැටියට ඒවා පෙන්වා දීම අපේ යුතු කමක්. නමුත් ඒ සමගම පොලීසියට මුහුණ පාන්නට වන බැරෑරුම් අවස්ථා පිළිබඳවත් කථා කිරීම අපේ යුතුකමක්. සමහර අවස්ථාවලදී පොලීස් සේවයේ යෙදී සිටින සාමාන්‍ය කොස්තාපල්වරුන්ට ඉතාම භයානක අවස්ථාවලට මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වෙනවා. ඔවුන් ජීවිතයන් මරණයන් අතර සටනක යෙදී සිටින බව අපි පිළිගන්නට ඕනෑ. මගේ කොට්ඨාශයේම සිදු වූ භයානක සිද්ධීන් ගැන මා දන්නවා. නීතිය පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට ගිය ඇතැම් පොලීස් නිලධාරීන්ගේ පවුල් අනාථ වී තිබෙනවා: ඒ වාගේම ඇතැම් පොලීස් නිලධාරීන් ජීවිතක්ෂයට පත් වී තිබෙනවා. කොස්තාපල් කෙනකුට පිහි යෙන් ඇත මැරුවාය, වෙඩි තබා මැරුවාය ආදී වශයෙන් නොයෙකුත් පළාත්වලින් එන ආරංචි අපට අහන්නට ලැබී තිබෙනවා. විශේෂයෙන් සුළු පොලීස් නිලධාරීන්ට මේ විධියේ භයානක අවස්ථාවලට මුහුණ පෑමට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා අප මේ අයට දොස් කියන විට, මේ අය මහජනයාගේ ජීවිත ආරක්ෂා කිරීමට සිටින අපේම සහෝදරවරුන් කොටසක් බවත්, ඉතා සුළු වැටුපක් ලබාගෙන වැදගත් සේවයක් ඉටු කරන කොටසක් බවත්, මතක තියා ගන්නට ඕනෑ. ජීවිතයන් මරණයන් අතර සටනක යෙදෙමින් මේ රටට සේවය කරන, මේ රටේ සේවය සඳහා ස්වකීය ජීවිතය කැප කර සිටින ඒ අහිංසක පොලීස් නිලධාරීන්ගේ තත්ත්වය ගැන සලකන විට, අප ඔවුන්ට අනුකම්පා කළ යුතු බව අප මතක තියා ගන්නට ඕනෑ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

විශේෂයෙන්ම පොලිස් කොස්තාපල් මහත්වරුන්ට ලැබෙන්නේ ඉතාමත් සුළු වැටුපක්. ඒ සුළු වැටුපෙන් ඔවුන්ට ජීවත් වන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් නැහැ; ඔවුන්ගේ පවුල් බර ගෙන යන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් නැහැ. ඒ නිසා මේ රටට ලොකු හානියක් සිදු වෙනවා. ජීවත් වන්නට ක්‍රමයක් නැති වන විට—තමන්ගේ තත්ත්ව ආරක්ෂා කරගෙන ජීවත් වන්නට බැරි වන විට—සමහර විට ඉබේම වැරදි මාර්ගයට යොමු වෙනවා. අල්ලස් නොගන්න තැනැත්තන් අල්ලස් ගන්න පුරුදු වෙනවා. ඔහුගේ ජීවිත තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගන්නට ලැබෙන වැටුප ප්‍රමාණවත් නොවෙනවා නම්, සමහර විට හොරකම් කර හෝ සමහර විට ආත්ම ගරුත්වය නැති කරගෙන හෝ අමතර මුදලක් ලබා ගන්නට සිදු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලිසියේ සුළු නිලධාරීන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීම පිළිබඳව මේ ගරු සභාවේ, ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් විරුද්ධ පක්ෂවලත් ගරු මන්ත්‍රීවරු නොයෙක් විට කථා කරනවා මට අහන්නට ලැබී තිබෙනවා. නමුත් ඒ අදහස ක්‍රියාවේ යෙදී නැහැ. ක්‍රියාවේ යෙදිය යුතුය කියන හැඟීමක් ඇති වී තිබෙන බවත් පෙනෙන්න නැහැ. අල්ලස් වැනි දූෂණ නැති කිරීමටත්, වැදගත් සේවයක් කරන අභිසක සුළු නිලධාරීන්ට දෙන වැටුප කොහෙන්ම ප්‍රමාණවත් නොවන නිසත්, ඒ සුළු නිලධාරීන්ට සැහෙන වැටුපක් දීමට ක්‍රියා කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍ය බව මම මතක් කරන්න ඕනැ.

පොලිස් සේවයේ යෙදී සිටින මහතුන් වෙතත් සේවකයන්ට වඩා වගකීමක් ඇතිව, කල්පනාකාරීව ක්‍රියා කළ යුතු බවත් මම මතක් කරන්න කැමතියි. දැනට ස්වල්ප වේලාවකට පෙර සූරියආරච්චි පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කළ ප්‍රකාශය අපි අසාගෙන හිටියි. ඊයේ කැලණියේ ඇති වූ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පෙළපාලියකදී ඒ අසලින් ගිය පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාට දාමරිකයන් විසින් පහර දී තිබෙනවා. එය ඉතාම තක්කඩි, නින්දිත ක්‍රියාවක්. මේ විධියේ තක්කඩිකම්, දාමරිකකම් මොන පක්ෂයෙන් හෝ වේවා කෙරෙනවා නම්, ඒවා

ඉතාම තුවිලි හැටියට, නින්දිත හැටියට අප පිළිගන්නට ඕනැ. මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් තමන්ගේ හැඟීම අනුව, තමන්ගේ අදහස් අනුව මේ රටේ තමන්ගේ කටයුතු ගෙන යාමට ඔවුන්ට පුළුවන් කම තිබෙන්න ඕනැ. බලහත්කාරකම්ත්, ඒ විධියේ තර්ජනාත්මක ලීලාවෙන් දාමරිකකම් කරනවා නම්, ශිෂ්ටසම්පන්න කිසි කෙනෙක් එය සුදුසු ක්‍රියාවක් හැටියට සලකන්නෙ නැහැ. ඒ පෙළපාලියේ ගියේ සියයක් පමණ පිරිසක් බව කීව. සූරියආරච්චි පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට ඒ පළාතේ හුඟ දෙනෙක් හඳුනනවා. ඒ නිසා එතැන සේවයේ යෙදී සිටි පොලිස් නිලධාරීන් කල්පනාකාරීව සිටියා නම් ඒ පෙළපාලිය අසලින් ගිය මේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට සිදු වූ අතවරය වළක්වන්නට පුළුවන්කම තිබුණි. තක්කඩිකම් කරන පුද්ගලයින් පිළිබඳව සෙවිල්ලෙන් වැඩ කරන්න සිද්ධ වෙනවා. ඒ නිසයි, පොලිස් නිලධාරීන්ට වෙනත් නිලධාරීන්ට වඩා වගකීමක් ඇතිව වැඩ කිරීමට සිද්ධ වෙනවායයි කියන්නේ.

අ. භා. 4

මේ සභාවේදී කලිනුත් කියන ලද කරුණක් ගැන මා නැවතත් කියන්නේ එය ඉටුවිය යුතු කරුණක් වුවත් තවමත් ඉටු නොවී ඇති නිසයි. පොලිස් සේවයේ යෙදී සිටින පහත් නිලධාරීන්ට උසස් වීමට වුවමනා නම් නඩු වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඉදිරිපත් කරන්න ඕනැ. එසේ කළොත් පමණයි ඔවුන්ට උසස් වීමට පුළුවන් වන්නේ. උසස් වීමට මෙන්ම නිවාඩු ගැනීමට පවා ඔවුන්ට ඒ විදියට නඩු ඉදිරිපත් කරන්න සිද්ධ වෙනවා. මෙය ඉතාමත් ම වැරදි ක්‍රියා මාර්ගයක්. සමහර විට ඒ නිලධාරීන්ගෙන් පුළුවන් තරම් වැඩි සේවයක් ලබාගැනීමේ අදහසින් මේ විදියේ නීතියක් ඇති කර තිබෙනවා විය හැකියි. නමුත් එහි ප්‍රතිඵලය ඉතා හයානකයි. ඒ නිලධාරීන්ගේ උසස් වීම් ලබාගැනීම සඳහා ඔවුන් නඩු වැඩි කරන විට ඉන් පිඩා ලබන්නේ අභිසක දුප්පත් ජනතාවයි. ඉතාමත් සුළු වැරදිවලට පවා අභිසක දුප්පත් අය අල්ලාගෙන ගොස් ඔවුන්ට විරුද්ධව නඩු පවරනවා. පොලිසියට වුව

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

ටිකක් දමා අහිංසක මිනිසෙක් අල්ලා ගෙන ගොස් ඔහුට විරුද්ධව නඩු දමන්න පුළුවනි. ඒ විදියට පොලීසියට වුවමනා නම් ඕනෑම කෙනෙකු වැරදිකාරයකු කරන්න පුළුවනි. එයින් පෙනෙනවා, පොලීස් නිලධාරීන්ගේ උසස් වීම් ලබාගැනීමේ වුවමනාවට නඩු වැඩි කරගන්නා විට දුප්පත් ගම් වැසියන්ට නුවුවමනා කරදර ඇති වන බව. පොලීසිය ඒ විදියට ඉදිරිපත් කරන නඩු ඔප්පු කිරීමට ඔවුන් හැම විටම උත්සාහ කරනවා. වෙනත් යුතුකම් සැලකීමට ඔවුන්ට වුවමනාවක් නැහැ. මේ තත්ත්වය නිසා බොහෝ අහිංසක මිනිසුන් අමාරුවේ වැටී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කළ යුතුයි. වෙනස් නොකළොත් අපේ සාමාන්‍ය වැසියන් නුවුවමනා නඩුහබවලට පැටලෙනවා. මේ වැනි අවස්ථා ගැන අපි දන්නේ අපටත් ඒවා පිළිබඳව මහජනයා ඇවිත් කියන නිසයි. එවැනි අවස්ථාවලදී අපි කරුණු සොයා බැලූ විට අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා, ඒ කාරණා නඩුවක් යාමට තරම් ඒවා නොවන බව. මේ ක්‍රමය නිසා සාමාන්‍ය මහජනයාට විශාල කරදරයක් වන හෙයින් මෙය වෙනස් කරන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. සමහර විට උසස් පෙළේ පුද්ගලයින්ට, නැති නම් මිල මුදල් තිබෙන අයට, මේ විදියේ කරදර ඇති වන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට පොලීසියත් සලකනවා. හැම විටම වාගේ මෙවැනි කරදරවලට ගොදුරු වන්නේ අහිංසක දුප්පත් මිනිස්සුයි. ඒ නිසා ඒ මහජනයා මේ කරදරවලින් මුදු ලීමට වහාම කටයුතු කරන මෙන් මම නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම පොලීස් කොස්තාපල්වරුන් වැනි සුළු නිලධාරීන්ගේ වැටුප් පිළිබඳවත් සලකා බැලිය යුතුයි. ඒ සුළු නිලධාරීන්ට රජයේ අනික් සේවකයින්ට ඇති වරප්‍රසාද ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔවුන් වැඩ කරන්නේ පැය 8 නොවෙයි; පැය 24 ම වැඩ කරනවා. එහෙත් වැඩ කරන ප්‍රමාණයට තරම් වැටුපක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට ඕනෑ. උසස් නිලධාරීන්ට උසස් වැටුපක් ලැබෙන අතර පහත් පෙළේ නිලධාරීන්ට ඉතාමත් පහත් වැටුපක් ලැබෙන්නේ. මේ ක්‍රමය ඇති වුණේ අධිරාජ්‍යවාදීන් මෙරට පාලනය

කළ අවධියේයි. ඒ වැටුප් ක්‍රමයමයි, තවම තිබෙන්නේ. එවැනි වැටුප් ක්‍රමයක් ඔවුන් ඇති කරන්නට හේතුව මොකක්ද? අපි දන්නවා, අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ රට ආණ්ඩු කළ කාලයේ මේ රටේ පොලීස් සුපිරින් ටෙන්ඩන්ට්වරුන්, පොලීස් පතිවරුන් වශයෙන් සිටියේ සුද්දන් බව. එමෙන්ම එකල හැම සේවයකම වගේ මූලිකයා වශයෙන් සිටියේ සුද්දෙක් බව අපි දන්නවා. එම නිසා ඔවුන් නිතරම වැටුප් ක්‍රම සකස් කලේ තම රටෙන් එන තමන්ගේ පුද්ගලයාට නිතරම වැඩි වැටුපකුත්, මේ රටේ වැසියන් වන අහිංසක පල්ලෙහා තත්ත්වයේ සිටින නිලධාරීන්ට ජීවත් වන්නටත් ප්‍රමාණවත් නොවන තරමේ අඩු වැටුපකුත් ලැබෙන අන්දමටයි. ඒ නිසා අපි සමාජවාදී ගමනක යෙදී සිටිනවා නම් පරණ තත්ත්වය වෙනස් කර සේවය අනුව සාධාරණ වැටුප් ක්‍රමයක් හැම දෙනාටම ලබා දීම වැදගත් බව මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ පිහිටා තිබෙන බදුල්ලේ පොලීසිය සම්බන්ධයෙනුත් මතක් කරන්නට ඕනෑ. බදුල්ල පොලීසිය උභව පළාතේ තිබෙන ප්‍රධාන පොලීස් ස්ථානයක්. විශාල වැඩ කොටසක් අයිතිව තිබෙන පොලීස් ස්ථානයක් බදුල්ලේ පොලීස් ස්ථානය. එහෙත් එහි ගොඩනැගිලි හරියට වලගම්බා රජ කාලයේ ගොඩනැගිලි වගෙයි. බොහෝ පැරණි, ඉඩකඩ මදි, ඉතා අඛණ්ඩ තත්ත්වයේ ගොඩනැගිලිවලයි ඒ පොලීස් ස්ථානය පවත්වාගෙන යන්නේ. මා පසුගිය අවුරුද්දෙන් මේ ප්‍රශ්නය මතක් කළා. උභව පළාතේ ප්‍රධාන නගරයේ පිහිටා තිබෙන බදුල්ල පොලීස් ස්ථානයේ ගොඩනැගිලි තත්ත්වයට නොගැළපෙන ඉතා අඛණ්ඩ තත්ත්වයක පවතින නිසා, ඒ සඳහා අලුත් ගොඩනැගිලි සෑදිය යුතු බව මා විශේෂයෙන්ම මතක් කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

ගාමනී ජයසූරිය මයා. (හෝමාගම)
 (කීරු. කාමනී ඉයාසූරියා—හොමාගම)
 (Mr. Gamani Jayasuriya—Homagama)
 ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රට පාලනය කරන්නට එක්තරා ප්‍රමාණයකවත් වගකීමක් ඇති පුද්ගලයන් හැටියට තමුන් තාන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සේටත්, අපටත් සන්තෝෂයට පත් - වත්ට පුළුවන්කමක් නැහැ, පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩපිළිවෙළ සම්බන්ධ යෙන්. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ පවතින දුර්වලකම් හා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තු - වෙන් කෙරෙන අකටයුතුකම් මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් කියා සිටියා. ඒ සමගම පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ යම්කිසි හොඳක් තිබෙනවා නම් ඒ ගැන ප්‍රශංසා කිරීමටත් වගකිය යුතු පුද්ගලයන් හැටියට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා යයි මා හිතනවා. ඒක අපේ යුතුකමක්. අපි එසේ නොකළොත් අපේ යුතුකම් හරියාකාර අපි ඉෂ්ට කළා වෙන්නෙ නැහැ. පසුගිය අවුරුදු හතර තිස්සේ මගේ පළාතේ පොලිසිය වැඩ කටයුතු කරගෙන ගොස් තිබෙන අන්දම ගැන මන්ත්‍රී කෙනකු හැටියට සලකා බැලුවොත්, පොලිසිය හොඳ වැඩ රාශියක් ඒ කාලය තුළ කර තිබෙන බව පෙනී යනවා. හැබැයි, පොලිසියෙ හොඳ වැඩ 25 ක් කරල අන්තිමේදී නිව දඩබ්බර එක වැඩක් කරනවා, අර ඔක්කොම අමතක වී යන අන්දමට. ඒකයි පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට සිදු වී තිබෙන්නේ. පොලිසිය කරන හැම දේවල්ම නරක දේවල් නොවෙයි. බොහොම හොඳ වැඩ කරනවා. බොහොම හොඳ නිලධාරී මහත් වරු පොලිසියෙ ඉන්නවා. නමුත්, මෝඩ වැඩක් කර, කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැති වැඩක් කර, පළාතේ ගම්වාසීන්ගේ සම්පූර්ණ කෙළෙසීම ලැබෙන අන්දමේ පිස්සු වැඩක් කර, පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට අපකීර්තියක් ලබා දෙන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා මම දන්නෙ නැහැ. පොලිස් නිලධාරී මහත්වරුන්ට තිබෙන අමාරුකම් මා දන්නවා. නමුත් ඒවා තිබුණත් ඒ අයට මනුෂ්‍යයින් හැටියට හැසිරෙන්න බැරි මක්නිසාදැයි මට තම් තේරෙන්නෙ නැහැ. පොලිසියට විරුද්ධව කියන්නට මට තිබෙන විශේෂම කරුණ ඒකයි. පොලිසිය තිබෙන්නේ මනුෂ්‍යයාගේ මිත්‍රයෙක් හැටියට පෙනී සිටීමටයි. නමුත් එය හතරේකු හැටියට පෙනී සිටින නිසා ඒ පොලිසියෙන් රටට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන්නෙ නැහැ. මිනිසුන් පොලිසියට යන්න බයයි. මිනිසුන් අප ලඟට ඇවිත් කියනවා, ඔව් අපි වරදක් කර තිබෙනවා,

නමුත් පොලිසියට ගියොත් අපට ගහනවා, ඒ නිසා යම්කිසි උපකාරයක් කරන්න, කියා. ඔවුනි තත්ත්වයක් ගම්බද පොලිසි වල ඇති වී තිබෙනවා. එය වෙනස් කර ගන්න අපි මහත්සි ගන්න ඕනැ. පසුගිය අවුරුදු හතරේම අපි මේ ගැන කථා කළා. නමුත් ඒ අසනීපය සුව කරන්න කිසිම බෙහෙතක් ලබා ගන්න තවම බැරි වුණා. රටේ මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා අපි බලන්න ඕනැ. මෙයට හේතුවන කරුණු රාශියක්ම තිබෙනවා. එයින් ප්‍රධාන එක මෙයයි. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින උදවියට—රාළහාමිලා, සබ්-ඉන්පෙක්ටර්ල, ඉන්ස්පෙක්ටර්ලා, ආදී නිලතල දරන උදවියට—තමන්ගේ ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා කරගෙන තමන්ට බාර දී තිබෙන රාජකාරිය ඉටු කිරීමට තරම් තත්ත්වයක් ඔවුන්ට ලබාදීම රජයේ යුතුකමක්ය කියා මා හිතනවා. අද රාළහාමි කෙනෙකුට ලැබෙන පඩිය කීයද? මාසයකට රුපියල් 67 යි. තමුන්නාන්සේ කල්පනා කර බලන්න, නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න යන පුද්ගලයාට එවැනි වැටුපකින් තමන්ගේ ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා කර ගෙන ජීවත්වන්න පුළුවන්ද කියා. ඔවුන්ට පාරේ රස්තියාදු වන්නට සිදු වෙනවා; සිගරට් එකක් බොන්නට හිතෙනවා; තේ කෝප්පයක් බොන්නට හිතෙනවා. එහෙත් ඒවා ලබා ගන්නට ක්‍රමයක් නැහැ. මසකට ලැබෙන රුපියල් 67 න් ඒවා කරන්නේ කොහොමද? වැක්සිකාරයෙක්, කසිප්පුකාරයෙක් රස්තියාදුකාරයෙක්, නැත්නම් චණ්ඩියෙක් ඇවිත් කියනවා “එන්න තේ එකක් බොන්න” කියල. එහෙම වෙලාවට කාට වුණත් හිතෙනවා ඒක බොන්න. නමුත් ඒක කළොත් වෙන්නෙ මොකක්ද? ඔහුගේ ආත්ම ගෞරවය නැති වෙනවා. නීතිය හරියාකාර ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි වෙනවා.

මේ පොලිස් රාළහාමිලාගේ ඇදුමට මේස් කුට්ටමක් තිබෙන්න ඕනැ. මා මේ රජයෙන් අහනවා ගිය අවුරුද්දට එක අයෙකුට මේස් කුට්ටම් කීයක් දුන්නද කියල. එකයි දී තිබෙන්නේ. අපි හැම එක්කෙනෙක්ම පාහේ මෙතෙක්ට ඇවිත් බණිනවා. නමුත් තත්ත්වය දැනගෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ජයසූරිය මයා.]

නොවෙයි එසේ කරන්නේ. මේස් අදින් නත් ඕනෑ; මේස් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙනම් තමන්ගේ අතින් මුදල් දී එය ගන්නට ඕනෑ නේද? එහෙම නැතිව පාරේ බැහැල යන්න බැහැ; ලැජ්ජයි. අද තිබෙන්නේ ඔවුන් තත්ත්වයක්. පොලිස් රාළහාමිලා ගම්බද පළාත්වල “පැවරෝල්” යනවා. නමුත් ඒ සඳහා රජයෙන් ටෝචි එකක් දෙනවද? බැටරි දෙනවද? ඒ රාළහාමිලා ඒවා ගන්නට ඕනෑ. අද බැටරියක් කියද? රු. 1.50යි. තමන්ගේ “ටෝචි” එකට තමන්ගේ වියදමින්ම බැටරි දමාගන්න ඕනෑ. ඉස්සර නම් මෙහෙම යන ගමන් සඳහා “බටා” ගෙව්වා. නමුත් මුදල් නැතැයි කියා දුන් ඒකත් නවත්තලා.

අ. හා. 4.15

රු ගමන් යන විට කෝපි කෝප්පයක් බොන්න හිතෙන්නේ නැද්ද? සිගරට්ටුවක් උරන්න හිතෙන්නේ නැද්ද? නමුත් දුන් තිබෙන තත්ත්වය අනුව ඒවා කරන්නේ කොහොමද? කිසියම් වගකීමක් ඇති කටයුත්තක් යම් කෙනකුට භාර දුන්නොත් එය හරියාකාර කිරීම සඳහා දිය යුතු නිසි උපකාර දීමට ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් විය යුතුයි. මීට කලින් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරයා පොලිසියේ අඩුපාඩු ගැන කියන්නට යෙදුණා. පොලිස් නිලධාරීන් උසස් කරන ක්‍රමය සතුටුදායක නැති බව එතුමා කීවා. ඒ කීමට මාත් එකඟ වෙනවා. නමුත් හැම අවුරුද්දේම අප මේවා කියනවා පමණයි. පසුගිය අවුරුද්දේදී මාත් මේ ගැන කිව්වා. නමුත් මෙතෙක් කිසිවක් කෙරී නැහැ. පොලිස් රාළහාමිලා උසස් කරන්නේ ඔවුන් විසින් මාසයකට පවරන ලද නඩු ගණන අනුවයි. මේ තත්ත්වය නිසා පොලිස් රාළහාමිලා වැරදි කිරීමට පෙළඹෙනවා. සමහර විට වැරදි නොකරන මිනිසුන්ට පවා හිරිහැර කරනවා. අහිංසකයන්ට විරුද්ධව නඩු පවරන අවස්ථාත් තිබෙනවා. කසිප්පු බෝතලයක් දෙකක් ගෙනවිත් දමා සමහර විට අහිංසකයන් අමාරුවේ දමන්නට ක්‍රියා කරනවා. ලේසියෙන් මැඩ පැවැත්විය හැක්කේ අහිංසකයන් පමණයි. මේ කියන ලද විධියේ වැඩ රාශියක් අප නියෝජනය

කරන පළාත්වල සිදු වී තිබෙනවා. මෙයින් සිදු වන්නේ මහජනයා පොලිසිය ගැන කළකිරීමයි. පොලිසියේ මෙවැනි කටයුතු නිසා රටේ පාලනය දුර්වල වෙනවා. පාලනය දුර්වල වීම ගැන මාක්ස්වාදීන් නම් සතුටු වෙනවා ඇති. මාක්ස්වාදීන්ට නම් පාලනයක් වුවමනා නැහැ. නමුත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබෙන අය මේ කරුණු ගැන ඕනෑකමින් කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. එසේ කල්පනා කර බලා මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට ක්‍රියා කළ යුතුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, පොලිස් නිලධාරීන් මාරු කරන ක්‍රමයෙහිත් ලොකු අඩුපාඩුවක් මට පෙනෙනවා. එක පුද්ගලයකු වරදක් කළ විට ඔහු එක් ප්‍රදේශයක සිට තවත් ප්‍රදේශයකට මාරු කිරීම දුන් පොදුවේ හැම දෙපාර්තමේන්තුවකම වගේ පුරුද්දක් වී තිබෙනවා. මගේ නම් මේ පුරුද්ද ගැන සතුටක් නැහැ.

අ. හා. 4.18

සභාපතිතුමා

(அங்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! Sir Razik Fareed will now take the Chair.

අනතුරුව සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ්, ඩී.බී.ඊ. මූලාසනාදායී විය.

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

මා කියාගෙන ආවේ මාරු කිරීම් සම්බන්ධ යෙන් දැනට ඇති වී තිබෙන පුරුද්දක් ගැනයි. මේක නරක පුරුද්දක්. නමුත් කොයි දෙපාර්තමේන්තුවලත් දුන් මේ නරක පුරුද්ද කෙරීගෙන යනවා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ වැරදි කරන පොලිස් නිලධාරී මහතකු සිටිනවා යයි සිතමු. ඒ පොලිස් නිලධාරියා වැරදි කරන නිසා වෙනත් පළාතකට මාරු කරනවා නම් එයින් ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නැහැ. වැරදි කරන පුද්ගලයා කොයි පළාතෙදීත් වැරදි කරනවා. එක ප්‍රදේශයක සිට වෙනත් ප්‍රදේශයකට මාරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කිරීමෙන් පසුව වුවද ඔහු වැරදි කරන්නට පුළුවනි. එහෙම නම් මේ මාරු ක්‍රමයෙන් වන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? හොඳයි, දුෂ්කර පළාතකට මාරු කරනවායයි සිතමු. දුෂ්කර පළාත් නගරබද පළාත් තරම් දියුණු නැති බව අප දන්නවා. ඒවායේ ඉන්නේ බොහොම අහිංසක උදවියයි. තරක නිලධාරීන් දුෂ්කර පළාත්වලට ගියවිට ඔවුන්ගේ තරක වැඩ වඩා වේගවත්ව කරන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. එම නිසා යම්කිසි නිලධාරියකු වැරදි කළහොත් ඔහු වෙනත් ප්‍රදේශයකට මාරු කිරීම යහපතට හේතු වන්නේ නැති බව කියන්න කැමතියි. වරදක් කළොත් ඒ ගැන විභාගකොට බලා සුදුසු දඬුවමක් දිය යුතුයි. මාරු කිරීමට අවශ්‍ය වන තරමේ වරදක් සිදු වී තිබෙනවා නම් ඊට වගකිව යුතු නිලධාරියා ගැන විශේෂ පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඔහු වැරදිකාරයා වෙතොත් මාරු කරනවා වෙනුවට සේවයෙන් ඉවත් කරන්න ඕනෑ. මේ මාරුකිරීම් ක්‍රමයෙන් කිසි ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද මෙම ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් ඇවිත් කැ ගහනව “අසුවල් ඉන්ස්පෙක්ටර් හොඳ කෙනෙක් නොවෙයි; තරක වැඩ කරන කෙනෙක්; දූෂණයන්ට පෙළඹුණු, අල්ලස් ගන්නා කෙනෙක්; එවැනි වැරදි කරන නිසා ඔහු මගේ කොට්ඨාශයෙන් ඉවත් කරන්න” යනාදි වශයෙන්. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔහු ඒ විධියට එම කොට්ඨාශයෙන් අයින් කර තවත් කොට්ඨාශයකට පත් කළාම මොකද වන්නේ? ඔහු තරක වැඩ කරන කෙනෙක් නම්, අල්ලස් ගන්නා කෙනෙක් නම්, බේබද්දෙක් නම් ඒ වැඩ නතර කරන එකක් නැහැ. අළුතින් පත්වීම ලැබූ පළාතෙදින් ඔහු ඒ වැඩ කරන්න පටන් ගන්නව. මේ විධියට කවදවත් මෙම දෙපාර්තමේන්තුව හරියාකාර සකස් කරන්න බැහැ. එංගලන්තය වැනි රටවල පොලීසි ක්‍රියා කරන ආකාරය මා පොත පතින් කියවා තිබෙනවා. මා ඒවායේ නීති ගැන හරියටම දන්නේ නැහැ. නමුත් මගේ හැඟීමේ හැටියට ලෝකයේ තියෙන රටවලින් හොඳ පොලීස් සේවයක් තිබෙන රටක් හැටියට සලකන එංගලන්තයේ පොලීසියේ තත්ත්වය මෙසේයි: යම් පොලීස් රාළහාමි කෙනෙකුට යම්කිසි

පළාතක් භාර දී තිබෙනවාය කියා සිතමු. අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ එම නිලධාරිය ඒ පළාතෙ එහා මෙහා යනව. ඔහු අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ඒ පළාතෙ “බීට්” ඩියුටියට ගිහින්—පැට්‍රෝල් යනව කියලත් කියනව—හැම දෙනාම හොඳට හඳුනා ගන්නව. එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් මේ රටෙන් ඇති කළොත් ඉතා හොඳයි.

වරදක් කළාම ඊට දඬුවම වශයෙන් මාරු කිරීමෙන් පළක් ලැබෙන්නේ නැහැ. වරදක් කළාම ඊට සැහෙන දඬුවමක් දෙන්න ඕනෑ. නිසියාකාර පරීක්ෂණයක් කර සේවයෙන් අයින් කළත් කමක් නැහැ. එසේ කළොත් තමයි, මේ ප්‍රශ්න යම් ප්‍රමාණයකටවත් විසඳෙන්නේ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පොලී සියෙ අයට මුහුණ පාන්න සිදු වන තත්ත්වයන් ගැන අපි දන්නව. බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.) කීව වගේ යම් යම් අවස්ථාවලදී පිහිය ඇණුම් කන්නත් වෙනව. එවැනි සිද්ධිය කින් යම්කිසි පොලීස් නිලධාරියකුට මරණය අත් වුණොත් ඔහුගේ භාය්‍යාවට සහ දරුවන්ට යන කල දසාව කුමක්ද? ගිය අවුරුද්දෙන් මා කීව, මෙවැනි අය වෙනුවෙන් යම්කිසි රක්ෂණ වැඩ පිළිවෙලක් පටන් ගන්නය කියා. ඔවුන්ගෙන් අපට ඉටු විය යුතු යුතුකම් පමණක් බලා පොරොත්තු වී අපෙන් ඔවුන්ට ඉටු විය යුතු යුතුකම් පැහැර හැරියහොත් එය මනුෂ්‍ය ධර්මයට විරුද්ධයි.

ගරු අගමැතිනිය කියනව, කසිප්පු නැවැත්වීම සඳහා රා මදින්න අවසර දීම හොඳය කියා. ගස් මැදීම කෙසේ වෙතත් මේ පොලීසියේ වැඩ ටික හරියාකාර ඉටු කරන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඇයි පොලීස් සේවකයන්ට පහසුකම් නොදෙන්නේ? ආරක්ෂාව සලසා නොදෙන්නේ? වත්තෙගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒ. රත්නායක මයා.) කීව, කටුගස්තොට පොලීසියට මසකට ලැබෙන්නේ පෙට්රල් ගැලුම් එකද කොහේද කියා. අපේ පළාතෙ නම් මසකට ගැලුම් 30ක් ලැබෙනවා. ඒ විධියට ගණන් බැලුවාම දිනකට ලැබෙන්නේ එක ගැලුමයි. දිනකට එක ගැලුමක් ලැබුණාම සේවය සඳහා ජීප් එකක් දුවවන්නේ කොහොමද? එවැනි පහසුකම් පොලීසියට සලසා දෙන්න ඕනෑ. එවැනි පහසුකම් නොදී

[ජයසූරිය මයා.]

පොලීසියෙන් කසිප්පුකාරයන් අල්ලන්නේ නැහැ, අනික් වැඩ හරියට කරන්නේ නැහැ කීවාට මදි. කසිප්පු කාරයෙක් ඇල්ලුවාම ඔහුට විරුද්ධව පොලීසිය නඩුවක් ගෙනියනව. ඒකට මොකද වන්නේ? එතකොට කසිප්පු මුදලාලි කෝච්චේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැනි දක්ෂ නීතිඥයෙකු අල්ලා ගෙන අර දුප්පත් සාප්තටි නැත්නම් ඉන්ස්පෙක්ටර් මඩවනව. ඉතින් ඒ උදවිය මොනවා කරන්නද? පොලීස්කාරයෝත් බයයි. නඩු අහක ගියාම බොරු නඩුවක් ගෙනාවය කියල ඔප්පු වුණොත් ඔවුන්ට දෙපාර්තමේන්තුවෙහුත් දඩුවම් ලැබෙනව. ඒ නිසා කරන්න නියෙන්නේ ලෙඩේ මොකක්ද කියා සොයා දැන ගන්න එකයි. තමන්ට ඒ කටයුත්ත කරන්න බැරි නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් කරුණු සොයා බලා වාර්තාවක් සපයන්න පුළුවන් කොමිසමක් පත් කරන්න. කොමිසමක් පත් කරනවය කියල ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අවුරුදු තුනක ඉඳල මේ ගරු සභාවට පොරොන්දු දිගෙන එනව. ඉක්මනින් කොමිසමක් පත් කරාවිය කියා අපි බලා පොරොන්තු වෙනව. ඒ මගින් දැනට පොලීසියේ පවතින දුර්වලකම් තැනි කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදා ගන්න ඕනැ. එසේ නොකළහොත් අපට තව දුරටත් සන්තෝෂයට පත් වෙන්න වෙලා නියෙන්නේ, හැමදාම කරන විධියට එක් එක් අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදය පවතින අවස්ථාවල මේ ගරු සභාවට ඇවිත් පොලීසියට දොස්තබමින් කථා කිරීමෙනුයි. හැමදාමත් එකම දේ කියන්න සිදු වීම අපට සන්තෝෂයට කාරණයක් නොවෙයි. එහෙත් ඊට වඩා යමක් කරන්න අපට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ කරුණු සොයා බලන්න කොමිසමක් හැකි තාක් ඉක්මනින් පත් කරන ලෙස ඉතා ඕනැකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.
(රඹුක්කන)

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன—
ரம்புக்கனா)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne—
Rambukkana)

ගරු මූලාසනාරාජ මන්ත්‍රීතුමනි, පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව පිළිබඳ වැය ශීර්ෂය යටතේ කෙරෙන මේ සාකච්ඡාවේදී විනාඩි

තුනක්වත් ගත කරන්න මා බලා පොරොන්තු වන්නේ නැහැ. දැනටමත් ගරු මන්ත්‍රීවරු කීප පොළක්ම මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ බොහෝ කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුව යම් දවසක මේ රටේ ඇති වුණාද, ඒ දවසේ පටන් අද දවස වන තුරු සිරිතක් වශයෙන් කරගෙන ආ දෙයක් තමයි, අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව අවුරුදු පතා කෙරෙන විවාදයේදී, පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැය ශීර්ෂය යටතේ සෑම ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්ම පාහේ යමක් ප්‍රකාශ කිරීම. ගරු ඇමතිවරුහුත් සිරිතක් හැටියට වගේම පොලීසිය ගැන අවුරුදු පතාම යමක් කියනවා. පසුගිය අවුරුදු ගණනාව තුළම මේ තත්ත්වය මේ ආකාරයට පැවති බව තමුත්තාත්සෙන් දන්නව. පොලීස් සංශෝධනයක් ගැන පසුගිය අවුරුද්දෙන්, ඊට එහා අවුරුද්දෙන් නොකඩවාම කථා කර තිබෙනව. යම් දවසක අපි පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට පත්වුණාද, එදා සිට අද දක්වාම පොලීසියේ යම් යම් සංවිධානාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීම ගැනත්, සංශෝධන ඇති කිරීම ගැනත් කථා කර තිබෙනව. තව මත් ඒ කථා නතර කිරීමට තරම් යමක් සිදු වෙලා නැති බව කියන්න සිදු වීම ගැන අප කනගාටු වෙනව. ඒ නිසා පොලීසිය සම්බන්ධයෙන් සංශෝධන ඇති වීම අප කවුරුත් බලාපොරොන්තු වන බව කියන්න කැමතියි. සමාජවාදී ගමනක යෙදී සිටින අපට, සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළක් මගින් සමාජවාදය දෙසට ගමන් කරන ආණ්ඩුවක් තිබෙන අපට, අනෙක් හැම දෙයකින්ම සමාජවාදය කරාම ගමන් කරන අතර පොලීසිය සම්බන්ධයෙන් පමණක් මුල් බැසගත් අධිරාජ්‍යවාදී වැඩ පිළිවෙළ සංශෝධනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුව කිසිම ප්‍රයත්නයක් නොදැරීම සතුටට කාරණයක් නොවෙයි. ඒ ගැන මගේ කනගාටුව මා මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරනව.

මේ අවුරුද්දෙන් පරණ රැකෝඩි ගහන්න මම කැමති නැහැ. කවුරුත් පාහේ මේ අවුරුද්දෙන් ගැහැව්වේ අර පරණ රැකෝඩි එකම බවයි ඒ කථාවලට ඇහුම්කන් දිගෙන හිටපු මට පෙනී ගියේ. එයින් අපට කිසිම සන්තෝෂයක් ඇති වුණෙත් නැහැ. ඒ කථාවල අමුතු දෙයක් අඩංගු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වෙලා තිබුණු බවක් පෙනුනෙන් නැහැ. හැමදාම කියන එකමයි තවමත් කියන්නේ. අදත් ඒකමයි කිව්වේ.

තමුත්තාත්සෙ දන්නවද ගලක් උඩින් වුණත් මිනිහෙක් උදේ හවහ යන්න පටන් ගත්තොත් එතන පාරක් වැටෙන බව? කළු ගලක් උඩින් ගියත් ඒ විධියට පාරක් වැටෙන එක නොවරදින දෙයක් බව අපි කවුරුත් දන්නව. හැම අවුරුද්දකදීම, ලැබෙන හැම අවස්ථාවක, මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ අඩුපාඩු ගැන කොයි තරම් කිව්වත් වෙනසක් නම් වෙලා නැහැ. ගලක් උඩින් මිනිහෙක් නොකඩවා ගියොත් පාරක් හැදෙනව; ඒ වුණොට අපි කියා සිටි දෙයින් නම් කිසිම දෙයක් තවම වෙලා නැහැ. ඒක මේ ආණ්ඩුව සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොවෙයි, ඊට පෙර තිබුණු ආණ්ඩු සම්බන්ධයෙනුත් සත්‍යයක්. කොයි තරම් කියා සිටියත් වෙනසක් වෙලා නැහැ. ඒ නිසා මා ඉල්ලන්නේ මෙපමණයි. තමුත්තාත්සෙලා දන්නව පොලීසිය ආණ්ඩුව උදෙසා නොවෙයි නියෝගයක් කියන එක. අද පොලීසිය හැඩ ගැසී තිබෙනව රට ගමන් කරන අන්දමට ගමන් කරන්න. පොලීසිය යෙ නීති ඊති ආදිය එදා අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේදී තිබුණු ක්‍රමය අනුව තිබුණත් මහජනයා සමග සහයෝගයෙන් වැඩ කරන්න දැන් පොලීසිය හැඩ ගැසීගෙන එනව. සමාජවාදී අදහස් උඩ ඒ උදවිය වැඩ කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනව. ඒ නිසා අපට යම්කිසි සැකසීමක් තිබෙන බව තමුත්තාත්සෙන් පිළිගන්නවා ඇති. නීති ඊති අනුවත්, ප්‍රතිසංස්කරණ අනුවත්, වෙනත් ප්‍රතිසංවිධානාත්මක වැඩ පිළිවෙලක් අනුවත් වුණු දෙයක් නොවෙයි මෙය. රට ගමන් කරන්නේ මේ අතටය කියා ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ උදවිය දැන් තේරුම් අරන් ඉන්නව. රට ගමන් කරන්නේ යම් අතකටද, ඒ අතට අපත් ගමන් කළ යුතුය, ඒ අනුව අපත් හැඩ ගැසෙන්න ඕනැය කියා ඒ අනුව වැඩ පිළිවෙලක් සකස් වේගන එන බව මාත් පිළිගන්නව. ඒ අදහසට මාත් එකඟ වෙනව.

අ. හා. 4.30

පොලීසියේ “ඉන්ටෙලිජන්ස් ඡීව්” එක කියල දෙයක් තියෙනව. ඒක නැති කරන්න කියල මිට පෙර නොයෙක් අවස්ථාවල අපි කැගහල තියෙනව. ඒක මොකක්ද කියල වත් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා දන්නවද කියල මම දන්නේ නැහැ. එතුමා නීතිඥයෙකු නිසා ඒ ගැන හොඳාකාර දන්නවා ඇති කියල මම හිතනව. තඩු වැඩි වුණු තරමටයි පටිටම ලොකු වෙන්නේ. පඩි වැඩි කරන්නෙන් තඩු වැඩි වුණු තරමටයි. වැඩි වැඩියෙන් තඩු ගෙනා අයට වැඩි වැඩියෙන් ඉහළ යන්න පුළුවන් වෙනව. ඒ නිසා සෑම කොස්තාපල් කෙනෙක්ම සෑම ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයෙක්ම වැඩි වැඩියෙන් තඩු දමන්න උත්සාහ කරනව. තඩු අඩු වුණොත්, එහෙම නැත්නම් “ඉන්ටෙලිජන්ස් ඡීව්” එකේ තඩු ගණන අඩු වුණොත් මොකද වෙන්නේ? පොලීස් කාරයෝ නිකම්ම තඩු දාන්නේ නැති බව මම කියන්න කැමතියි. තමුත්තාත්සෙ දන්නවද පොලීස්කාරයා කියන්නේ, ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයා කියන්නේ, අපි වාගෙම ඔළුවක්, බඩක්, ඇස් දෙකක් ඇති සාමාන්‍ය මිනිහෙකුට බව? එයා අමුතු මිනිහෙක් නොවෙයි. යුනිෆෝම් එකක් හෙවත් නිල ඇඳුමක් ඇඟලා ගත් පමණින් ඔහු අමුතු මිනිහෙක් වෙන්නේ නැහැ. යම්කිසි රාජකාරියක් කරන්න තිබෙන නිසා තමයි, යම්කිසි වගකීමක් ඉටු කරන්න තිබෙන නිසා තමයි ඒ තැනැත්තා අමුතු ඇඳුමක් ඇඳගෙන ඉන්නේ. ඒ කොයි හැටි වෙන්න ඔහු අප වැනි මිනිහෙක්මයි. නොයෙක් අවස්ථාවල පොලීස් කොස්තාපල්වරුන්ටත්, ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්වරුන්ටත් වෙනත් නිලධාරීන්ටත් නොයෙක් කරදර විදින්න සිදු වන බව අපි පිළිගන්නව. හොඳ දක්ෂ ඉන්ස්පෙක්ටර් මහතුන් හා කොස්තාපල් මහතුන් සිටිනව. තමුත් සමහර අයට නැගීමක් නැහැ. මා වුවමනාවට වඩා කපා කරන්ට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මා විශේෂයෙන්ම ඉල්ලා සිටින්නේ ඔය කාරණයයි. එය සතුවු නම් කරන්න. නැත්නම් නිකන් ඉන්න. එපමණයි මා කියන්නේ.

ඊළඟට මේ පොලීසියේ නිලධාරීන් සිටින්නේ අප වෙනුවෙන් ජීවිතය දෙන්නයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.]

අප වෙනුවෙන් මාරාන්තික අවස්ථා වලට මුහුණ පා තිතිය රැකීමටයි මේ පොලිස් නිලධාරීන් ඉන්නේ. දැන් සෑම ආයතනයකම කම්කරුවන්ගේ පඩි වැඩි කරනවා. නමුත් මේ පොලිසියේ සිටින දුප් පත් සේවකයින්ගේ පඩි පමණක් වැඩි නොකරන්නේ මන්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ නිසා ඉන්ස්පෙක්ටරී මහතුන්, කොස්තාපල් මහතුන් ඇතුළු පොලිසියේ සේවක මහතුන්ගේ පඩි වැඩි කරන්න. මට ඒක කරන්ට බලයක් නැතැයි කියන්ට එපා. ඒකත් තමුන්නාන්සේ සතුටු නම් කරන්න. ඉක්මනින්ම ඒ ගැන සාකච්ඡා කර මේ නිලධාරීන්ගේ පඩි වැඩි කිරීමට කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ අතරම, ඔය “ඉන්ටෙලිජන්ස් ජීට්” වැඩ පිළිවෙළ, අධිරාජ්‍යවාදී වැඩ පිළිවෙළ සම්බන්ධයෙන් අප 1956 සිටම දඟලනවා. කොතරම් විවේචනය කළත් තවමත් ඒවා ගැන කිසිම දෙයක් සිදු වී නැහැ, ඒ අතරම මා කියනවා හුඟක් දුරට මේ පොලිසිය තරක් වන්නේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන්—දෙපසයේම මන්ත්‍රීන්—නුවුමනා විධියට ඇඟිලි ගසන නිසයි. එය කවුරුත් පිළිගත්තවා ඇති. ඇමතිවරුනුත් ඇතුළු දෙපාර්ශ්වයේම මන්ත්‍රීන් පොලිස් නිලධාරීන්ට හරියට රාජකාරිය කරන්ට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. රඹුක්කන මගේ යාළුවෙකුගේ කසිප්පු ටිකක් ඇල්ලුවොත් මා ටෙලිපෝන් කර කියනවා මේ මිනිහ නිදහස් කරන්න ය කියා. නිදහස් කරන්ට බැරි බව මා දන්නවා. පොලිස් නිලධාරියා හරියට රාජකාරිය කළා; නමුත් මා මෝඩයකු වගේ කියනවා මේ මිනිහ නිදහස් කරන්න ය කියා. නිදහස් කළේ නැත්නම්, මට සැලකුවේ නැති නිසා මේ නිලධාරියා වහාම මාරු කරන්න ය කියා පොලිස්පති තුමාට කියනවා. අප අතර ඔය විධියේ ඇඟිලි ගැසීම්, දුර්වලකම් තිබෙනවා. එක් මන්ත්‍රීවරයෙක් ලමයෙක් ප්‍රසූත කරවන්නත් ගියාලු දෙස්තර මහත්මයාට ශල්‍ය කර්මය කරන්න ඉඩ නොදී. ඒ විධියට මේ දෙපාර්තමේන්තම මන්ත්‍රීවරුන් පොලිසියට යුක්තිය ඉෂ්ට කරන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. පොලිස් කොස්තාපල් කෙනෙක් තමන්ගේ යාළුවෙකුගේ රා ටිකක් ඇල්ලුවොත් ඒ මන්ත්‍රීවරයා වහාම ටෙලිපෝන් කර කියනවා එයාට නිදහස් කරන්න ය කියා.

එහෙම නොකළොත් ඒ නිලධාරියාගේ රාජකාරිය හොඳ නැත කියා ඔහුට වහාම මාරු කරන්ට කියනවා. මේවා නිසා අද මේ නිලධාරීන් වැඩ කරන්නේ බොහොම හයෙන්. එවැනි දේවලට ඇඟිලි නොගසා, පොලිසියෙන් යම් අයුත්තක් සිදු වුණා නම්, රා නැති මිනිහෙකු ලෙස බොරුවට රා තිබුණාය කියා පොලිසියට ඇද ගෙන ගියා නම්, බුරුවා නොගැසූ මිනිහෙක් බොරුවට බුරුවා ගැසුවාය කියා පොලිසියට ඇද ගෙන ගියා නම්, අන්න එවැනි අවස්ථාවලදී ඇයි මේක කළේ කියා අපි ඉදිරිපත් වෙන්න ඕනෑ. මන්ත්‍රීවරුන් වැඩ කරන්ට ඕනෑ ඒ විධියටයි. එහෙම නැතිව තමන්ගේ භාර්යාව වුවත් කසිප්පු පෙරනවා නම් අල්ලා ගැනීමට ඉඩ දෙන්න ඕනෑ. ඒක අපි අවංකව පිළිගන්න ඕනෑ. එහෙම නොකර සමාජවාදය තබා මොනම උන්නතියක් කරුවත් මේ රට ගමන් කරවන්න බැහැ.

අවසාන වශයෙන් අවුරුදු ගණනාවක සිට රඹුක්කන පොලිසියටත් තැපැල් කන්තෝරුවටත් ගොඩනැගිලි ඉල්ලන බව මතක් කරනවා. අවුරුදු 12ක සිට තැපැල් කන්තෝරුවට ඉඩම් ලැබුණේ නැහැ. පොලිසියට ඉඩමක් අරන් තිබෙනවා; නමුත් ගොඩනැගිලි තවම නැහැ. තමුන්නාන්සේ සතුටු නම් ඒවා දෙන්න. නැත්නම් නිකන් ඉන්න. මේව ඉල්ලන්නේ මටවත් මගේ භාර්යාවටවත් ඉන්න නොවෙයි. පොලිස් නිලධාරීන්ට ඉන්නයි මේව ඉල්ලන්නේ. ඒ නිසා සතුටු නම් මේවා දෙන්න. නැත්නම් නිකන් ඉන්න.

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(ශ්‍රී. සම්. சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr. M. Sivasithamparam—Uduppidi)

Mr. Chairman, during the Committee stage of the last Budget I raised the question that complaints made to the Police in the northern and eastern provinces should be as far as possible recorded in the language in which they are made. I am glad to say that the hon. Parliamentary Secretary has in many police stations taken the steps to see that the statements that are made in Tamil are recorded in Tamil. Undoubtedly, there are one or two police stations that still do not do it; but I am sure administratively that can be rectified.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සහව

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක (කෘෂිකම්, ආහාර හා සිවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ රාජකාරකම් හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කෙළරව ගම්. ඥා. ධ්‍යස් පණ්ඩාරනායක —විවසාය, උණඳු, කදුරුගොඩ්‍රිල් අමෙස් ජරුම පාත්‍රකාථු, වෙළිවිවකාර අමෙස් ජරින් පාරාලුමන්තක් කාරියතරිසිදුම)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—Minister of Agriculture, Food and Fisheries and Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs)

A direction has been given on that.

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.

(තිරු. ගම්. සිවසිතම්පරම්)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I want to express my gratitude that that has been done.

As far as the police stations in the northern and eastern provinces are concerned, I must say that they have been fairly well behaved during the last one or two years. I am happy that particularly, when complaints against the military are made to the police, they have promptly taken whatever action they possibly can take in the circumstances. I think that that is a matter which should go on record. But there is one matter on which I must make a complaint on the Floor of this House and that is how the police act in the matter of arrest of the so-called illicit immigrants in this country. As you know, the legislation under which the police act in that matter was. I think, recently described by the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia as a draconian piece of legislation with which, I think, the Hon. Justice Thambyah who was hearing the case, seemed to agree. That is the piece of legislation under which the police are acting in this matter. Under this piece of legislation, all that the police need do is to produce the man in court because the burden of proof that he is not an illicit immigrant is cast on the accused. Whether he has any papers, any rice ration book, any documents, to prove that he has been in Ceylon before 1948—all that has

been thrown on the accused. Therefore, I cannot understand why the police should, in the first instance, keep them for 14 days without producing them before a magistrate. Undoubtedly, the power is given under the Act against which we protested when the legislation was being framed; but why the police should always, as a general rule, act in that way, namely, arrest a person and keep him for 14 days without producing him before a magistrate, is not understood. And, generally, even after the 14 days are over the magistrate himself has no power to release them on bail except with the consent of the A. S. P. That is the legislation. Invariably, these people are being kept on remand without any plaint being filed for very considerable lengths of time. I say this is *mala fide* for this reason, that as soon as an affidavit seeking a writ of habeas corpus is filed, these people are released. I know of more than one instance where, when the relations of the person concerned had taken the trouble to consult a lawyer and have an affidavit sworn with the purpose of seeking a writ of habeas corpus, then the person is immediately released, thereby clearly showing that the action of the police keeping him for 14 days in the first instance and thereafter for a continuous period of time is absolutely *mala fide*. Of course, the hon. Parliamentary Secretary knows a series of instances where *bona fide* citizens of this country were ordered to be kept in this way. I am referring to the famous example of the arrest of a number of people in Kataragama. Nearly thirty to thirty-five mendicants of all sorts who had been residents of Kataragama for quite some time were suddenly arrested one night and brought to Slave Island. I am glad the Hon. Prime Minister and the hon. Parliamentary Secretary, on representations made by me and the hon. Member for Kankasanturai, had released most of these people, but I am only asking whether, in the first instance, these people should have been put to the indignity of being arrested when

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එම්. සිවසිකම්පරම් මයා.]

a person like Mrs. Spencer Rajaratnam, wife of a retired district judge, had gone and told the assistant superintendent of police that these people were *bona fide* people who had been living in Kataragama for a very long period of time? Instances of this kind are not too infrequent and I hope the hon. Parliamentary Secretary will please take the trouble to see how the same person gets arrested over and over again.

I know instances in Jaffna where the same persons, or sometimes the same sets of persons have been arrested, taken to the police station and certain investigations carried out before their release. Then one month or two months after, the same persons or the same sets of persons are again taken to the police station and once again released, thereby showing that the police are not really trying to get at the real illicit immigrants or people who are here without a visa.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
Can you give me a few instances?

[එම්. සිවසිකම්පරම් මයා.]

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I do not have them with me but I can give instances later.

Mr. Asirvatham, a proctor who is practising at Nuwara Eliya, has brought to my notice that people in Nuwara Eliya have been arrested and asked to produce documents. When the relations of the persons arrested produce the documents, they are taken charge of by the police and not returned. He, I think, on his own has filed two or three cases in the Nuwara Eliya courts against the police for not having returned the documents. I think, the powers under that Act are very wide and very strict, which the hon. Parliamentary Secretary may justify as being necessary under certain circumstances. We do not want to argue the matter, but I think, at the moment, the police are misusing

those powers. I think it is necessary the hon. Parliamentary Secretary should look into those matters. Maybe the Government is not aware of something that is happening at a lower level. But on an occasion like this I want to bring to the notice of the Parliamentary Secretary that there are instances where these powers have been misused. Of course, I have heard stories that when something passes under the counter, these people are released. I am personally not aware of this and, therefore, I cannot vouch for this. But undoubtedly the same persons or the same sets of persons are arrested over and over again.

There is another matter which I raised yesterday, and although it does not come under this Vote, I wish to refer to it again. I myself have taken the trouble to check it, after the reply was given by the Hon. Minister of Finance on behalf of the Parliamentary Secretary, and I have it on the authority of the chairman of the Town Council, Point Pedro, with whom I had been in touch that the lady who was harassed is by no means the wife of any person wanted in any case of smuggling. He gave me the assurance over the telephone that he would check up when I asked him to do so, and I rang up again and checked it this afternoon.

He also informed me that besides this instance of a car and this lady, there was also a case of a number of persons travelling in a station wagon, who had been troubled in the same way when they were leaving the temple. This information I got from the chairman of the Town Council, Point Pedro, who actually went up to the spot, checked up, and related this over the telephone. Of course, the hon. Parliamentary Secretary is only passing to us information he had got. I only wished to check up and see whether I had been misled when I rang up the chairman of the Town Council, Point Pedro, and he assured me that everything that I had said on the Floor of this House was correct. As far as the misuse of power under the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

Immigration Act is concerned, I will supply him with the information for him to inquire into it.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

First and foremost, I should like to thank all hon. Members for their kindness to me personally in permitting me to break up the Votes of the Ministry of Defence and External Affairs into two parts, and to deal with the Police Vote today by taking yesterday off, which I believe the House made use of fully to discuss the Votes of the Ministry of Justice. I am very grateful to hon. Members for the comments they had to make about the Police Service during the course of last year, some of which were complimentary, and some not so complimentary, and I am particularly grateful for the emphasis that had been placed upon the Service itself. Indeed, there were moments when I rather wondered whether hon. Members were really proposing amendments to cut the Police Vote or to increase it. There were moments when I could not help wondering whether hon. Members—from the hon. Member for Wattagama (Mr. A. Ratnayake) upwards whose main complaint was that police stations do not have sufficient petrol to run their vehicles to other hon. Members who dwelt at length on the terms and conditions of employment of police constables and sergeants and the low scales of pay to which they are entitled ranging from Rs. 70 upwards more or less—far from being serious about cutting the Police Vote were really proposing an increase on the Police Vote. What they were discussing was really nothing in the nature of a cut but an increase.

අ. න. 4.45

If I may respectfully say so, on behalf of the Ministry of Defence and External Affairs, I am in complete agreement with the proposal generally that the Police

Services require adjustment in their pay scales, upward revisions, and that there are many matters which require correction and which were the subject matter of the Wilmot Perera Salaries Commission. As to their actual implementation, hon. Members will bear with me when I say that these things have got to be looked at from the angle of the structure of the general financial pay scales all round. It is not possible for me, speaking on behalf of the Ministry of Defence and External Affairs, to hold out promises, much as I would like to and much as I am supported on this matter by the higher echelons of the Police Force, all of whom are in complete agreement that a revision of pay scales is necessary. Please do not think for a moment that the higher ranks of the Police Force, the gazetted officers, are against this proposal or that the Gazetted officers have not supported this proposal. That is not correct. Indeed, this is a matter in regard to which they themselves made representations on behalf of the lower ranks at the stage at which they came up before the Salaries Commission.

I would particularly refer to two matters, although they have not been raised in the Committee stage, which have been brought up more than once by hon. Members of this House, particularly by the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene). One matter deals with the means of dealing with police officers who have been disabled or injured in the course of duty, as for example, when apprehending criminals. Some of them have even lost their lives and their families have been left destitute in consequence.

Hon. Members may recall that for this specific purpose regulations were introduced in the last Session of Parliament before the Prorogation and unfortunately they lapsed because the Senate did not approve them in time. When certain regulations were passed in a lump last Thursday, I looked very carefully to see whether these particulars regulations

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

[ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. බයස් බණ්ඩාරනායක]

dealing with the case of disabled police officers were on the Order Paper, but I unfortunately found that they were not there. I shall take steps to see that they are placed on the Order Paper as soon as possible and that they are dealt with so that these people may be given fair recompense, some reasonable sum of money, rather than the pittance to which they are now entitled, for their services to the country.

There are several such cases, and in my own constituency there is the case of the constable who was responsible for apprehending a well-known murderer, Jayasundera of Maddegama, and in doing so laid down his life. Still for all that, I believe the quantum of the payment made to him for having received a complete load of shot and pellets in his stomach is a sum running only into three figures, in rupees.

Another anomaly I should like to refer to is the pay scale of police drivers. Police drivers are recruited on the same pay scale as police constables, but they are neither constables nor drivers. They do not have the prospects of promotion of constables; they have got to continue on that salary for ever, and they are paid less than any other driver employed in Government service.

If hon. Members imagine that these are points which have escaped our attention or that we are not aware of them and that we do not think of setting these matters right, I can assure them that that is not our attitude. We would certainly like to see these matters remedied.

In regard to quarters, a number of complaints were made by hon. Members. Hon. Members are perfectly right. I myself have seen several of these quarters over the years. On one occasion I inspected, I think, the Karawanella Police Station in the company of the Hon. Minister of Finance, Member for Yatiyantota, in 1961 or 1962. I certainly agree that their living

conditions, particularly where quarters have been provided, leave much to be desired and much has got to be done. I am sorry to inform hon. Members of this House that, since 1961, there has really been practically no provision in the Estimates approved by this House for the construction of any new quarters.

While I completely sympathize with the request made by the hon. Member for Rambukkana (Mr. N. H. A. M. Karunaratne), I appreciate very much his attitude that if you do not want to give any quarters, be done with it and do not give them. I can assure the hon. Member that I shall certainly do my best to ensure that not merely his request but all requests pertaining to the improvement of living conditions of the police, the establishment of new police station buildings, will be attended to as soon as the financial exigencies of the situation permit it. —[Interruption.] There are so many things in regard to which finance applies. I will take these things up with the Hon. Minister of Finance and do my best to ensure that these things are done as early as possible. But I think hon. Members will agree with me that where economic development constitutes the top priority it is inevitable that construction work of this sort, however essential they may be, have got to take a somewhat lower priority.

I would like to deal with the last few points in very general terms. If I do not deal with them in full detail I trust hon. Members will forgive me. Many of the hon. Members who raised the points themselves have gone away excepting a few of them. So I propose to deal with the points raised by those who are here, generally.

The hon. Second Member for Colombo Central made a number of very valuable comments in regard to the good work done by the police, as well as a few criticisms of isolated cases where the conduct of the police has certainly been found wanting. He suggested the appointment of a

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කුරක සභාව

police commission on a somewhat different basis to the request that has been made over the last four years, when it was largely, if I may say so, a request for the appointment of a commission to investigate particularly cases of allegation of assault made by hon. Members on the Floor of this House. He now argues for a new type of police commission rather on the lines of the old Soertsz Police Commission of 1945. His suggestion is that the entire police network of activities requires overhaul.

It is nearly twenty years since the earlier commission was appointed and the hon. Member asks now that we should go into the whole question afresh and consider for ourselves what the role of the police is or to what extent it should be refashioned.

I must respectfully inform hon. Members that I think there is a good deal to be said in favour of the request. I have consulted the Inspector-General of Police and other senior police officers and I am glad to inform hon. Members that they are in complete agreement with the proposal and the need for a police commission. I shall, therefore, take up this question with the Hon. Prime Minister, and I trust that very soon it will be possible to have a police commission functioning on terms and conditions satisfactory to hon. Members for dealing with the particular questions they have raised.

A more general question was raised by the hon. Member for Kottawa when he asked, "What is the role of the police?" I think he took it on much the same lines as the hon. Member for Bulathsinhala, who, I can very well appreciate, is concerned with trying to make every single Vote and every single issue in this House an opportunity for expressing his particular point of view *vis-a-vis* his former Colleagues who, I am glad to say, are now with the Government.

The hon. Member for Kottawa raised the argument in this form. He says, "What is the role of a Police

Service in a socialist society? You call yourselves socialists, and what exactly is this police force doing? It is doing exactly what it did in the old imperialist days. It is doing nothing different from what it was doing during the days of Sir John Kotelawela and the United National Party." So he asked us, "What are you doing? Are you not open to the charge that you have given directions to the police as Parliamentary Secretary? You have failed to change the nature and structure and the purpose of the police service in the country from what it was before."

I would like very briefly to join issue with the hon. Member for Kottawa on this question. It is all well and good to try, in idealistic terms, to adopt a teleological approach of perfection in respect of what a thing should be. The hon. Member for Wattegama (Mr. A. Ratnayake) says, "Why are you keeping people in prison for non-payment of fines?" Perhaps I would be charged with being too much of a lawyer if I replied the hon. Member for Wattegama by saying that it is in terms of the Payment of Finance Ordinance enacted in 1951 by the Government of which he was a member that people are sent to jail for non-payment of fines. He will probably tell me: "Why have you not changed it?"; The answer is that we have made an attempt, as far as possible, to release people consistently by means of the grant of pardons on every suitable occasion to clear the jails of persons who are imprisoned for no greater offence than that they could not pay the fines imposed on them by courts of law.

Then one may ask: "What is the use of courts of law?" One may ask: "Why have offences at all?". The hon. Member for Kottawa asks: "What is the Police Service for?" He says that there is a circular to the effect that every police constable must, for the purposes of his intelligence sheet record, produce proof that he has brought to book two criminals at least. I have

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

[මු. එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක] checked this matter up but it is not as simple as that. It is quite true that there is an intelligence sheet system in progress and it does certainly record the complete statement of all the prosecutions which each person below the rank of Sub-Inspector has been responsible for. But let us not assume that conditions of leave or conditions of promotion depend upon the number of prosecutions launched. No, Sir, it does not. Every time a false case is instituted, every time an acquittal results from the prosecution of a case, that too goes into the intelligence sheet. It is very much a doubled-edged weapon. It strikes—if I may say so—in two directions. It is all well and good to say that the number of cases you institute is on record; but along with that the number of cases in which you have failed to prove your charge is recorded too.

The hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) referred to a case of a child who had been charged with the offence of striking a police officer. I personally do not know the facts of the case but he has brought them to my notice and I am looking into the matter. If that type of case is also instituted it will certainly constitute a black mark against the officer concerned as it goes down on the intelligence sheet record.—[Interruption]. I use that for the purpose of illustration and not for the purpose of dealing with your case. I will come to that in a moment.

As far as the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) is concerned, I want to make the point that one must not say that the intelligence sheet becomes the record for determining the promotion or leave entitlement of police officers below the rank of Sub-Inspector. That is not correct. It is a yardstick even with all its imperfections, but it is a yardstick that we cannot do without.

Now the hon. Member for Kottawa says: "Why do you go on harassing poor people in the villages? Why do your police officers keep prosecuting

these people for all sorts of minor offences?" That raises in general terms the question of what is the purpose of a Police Service in any state including a socialist state. Is it the conception of the hon. Member for Kottawa that socialism means either the absence of law and order or that the need to maintain law and order has ceased to exist? I know no socialist State which has reached that degree of perfection when you can afford to do without the maintenance of law and order. Whether those laws are correct or not is not the issue now and I do not propose to enter into that question because that is not part of the functions of the Ministry of Defence and External Affairs. That is the function of the Ministry of Justice and I do not propose to step on the toes of my Colleague at this stage by dealing with his subject.

But, if I may say so in these terms, so long as the law is there it is no good asking why the law is concerned with the protection of property. They should only be concerned with the protection of persons and life. It is surely too much of an oversimplification to state it like this. So long as the laws of property exist, so long as rights of property exist in our state, so long as rights of property exist even in a socialist state, surely those rights of property must necessarily receive recognition and respect?

An offence of theft remains an offence of theft whether in a socialist society or in any other society. Is it suggested that laws pertaining to robbery, theft and offences of that type should be completely ignored merely under the privilege of socialism? The hon. Member for Kottawa on the other hand had an argument when he says that some time ago the Police Force used to be used to protect not the rights of property but the rights of employers vis-a-vis employees in industrial disputes. Now that was true. There were many cases brought to my notice also in the early days when I was Parliamentary Secretary where

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කුරක සභාව

the police were even being entertained sometimes and looked after on estates by proprietors of large estates when there were labour difficulties on their lands as a means of furthering their stake in the labour dispute in question.

අ.ස. 5

Specific instructions have gone out to the police now—indeed those instructions are about two years old—that it is not the function of the police to go and take up their positions, to go and occupy those estates, and to hold the labour force at bay. If there is a breach of the peace it is certainly their function to patrol the area and ensure that peace is maintained but it is not the function of the police to assume the responsibility of safeguarding an employer, employee or superintendent or his agents *vis-a-vis* their problems on the estates. Those are labour questions with which the police have been given definite instructions not to interfere and not to intervene but only to step in in the form of normal patrol duty to ensure that peace is maintained and that heads are not broken. That is the sum and substance of the policy followed by the police *vis-a-vis* property. If the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) asserts and seeks to assert that the police are concerned with protecting property, of course, he is right. We are concerned with protecting property. So long as those rights of property exist, they must be protected.

The hon. Member for Wattegama (Mr. A. Ratnayake) talked of thefts and a crop of burglaries in his own constituency in reference to the Katugastota police. Is it not their function surely to try and track down the burglars and thieves and protect poor people, maybe people having a few hundred rupees in their houses, people having small items of property? Are they also not to be protected? Surely, in the name of socialism it is not our duty to throw

such people to the wolves and withdraw the functions of the police from them and leave those people completely at the mercy of law-breakers, thugs and hooligans.

I agree there are many things in regard to which the police can also improve in their own way. We all know that in the detection of certain types of offences, very often, the police know who the criminal is but very often they cannot prove it. There are sometimes cases where unfortunately police officers in the excess of zeal or enthusiasm overstep the limits in their conduct which sometimes amount to harassment.

The hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) referred to the case of a person, I think, whose name was Charles, a *kasippu mudalali*. Now I took the trouble to make a few inquiries since the hon. Member for Welimada raised that question. Well the point is that we have not been able to prove that he is a *kasippu mudalali*, but I must say from what I have heard that the police very much suspects that the hon. Member for Welimada is right that he is a *kasippu mudalali*. Indeed, raids have been conducted twice on Mr. Charles with the object of trying to bring him before the law. I do not know about the circumstances of the raids but I am told definitely his premises have been searched on two occasions to try and pin him on a definite charge. Unfortunately, the courts will not act on the kind of local knowledge by which we all know who are the villains. Courts require these matters to be proved beyond all reasonable doubt in a manner no doubt which the lawyer Members of this House are quite familiar with.

So we come to the situation where much as we know certain facts we cannot do anything about it unless we are in a position to prove it. Now we conduct raids. Sometimes, raids succeed, and sometimes, raids fail. All I can say is that we have to keep on at it until we do succeed. But the viewpoint of the police in this matter is exactly the same as that of the hon.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

Member for Welimada that Charles is considered to be a doubtful character indeed, doubtful as far as kasippu is concerned.

In very brief detail I should like to go through some of the specific questions raised by hon. Members in a very few minutes. First of all, in respect of the matter raised by the hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) I should certainly like to go into the cases referred to by him if he would give the names and I am glad that he agrees with me that our directions in regard to the manner of recording complaints are now being followed.

In regard to the case of Inspector Upali Wijeratne raised by the hon. Member for Welimada, I have not been able to look into the file personally because the file has now been sent to the Uva Province. I discussed this matter with the I. G. P. and I am informed that the information in regard to two different opinions having been expressed or varied in pursuance of the instructions of the D. I. G. are not correct and that the Attorney-General has apparently directed on the materials furnished to him and on the evidence of statements recorded that there is not sufficient material to support a charge.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

I challenge that.

මම වගකීමක් ඇතිවයි, කථා කරන්නෙ. ඇටර්නි ජනරාල්වරයා දෙවතාවක් මේ පිළිබඳව අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. පළමුවන වතාවේ කියා තිබෙනවා, නඩුවක් දැමීමට සැහෙන සාක්ෂි තිබෙනවාය කියා. එපමණක් නොවෙයි, නඩු දමන ආකාරය ගැනත් සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධ ලිපිගොනුව කියවා බැලුවොත් ඒ බව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට පෙනී යාවි. ඊට පසුව යම් කිසි යටිකුටුව වැඩ පිළිවෙලක් අනුව දෙවන අදහසක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මා කියන දෙය වැරදි නම් මම ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්

—කරක සභාව

තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ පිළිබඳ ලිපි ගොනුව මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නය කියා, සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දැන ගැනීම පිණිස.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Sir, I was just about to come to the question raised by the hon. Member for Welimada. On the request about the production of files in this House for the information of hon. Members, I must state that, on principle, I cannot agree to that request. I do not have the file with me. At the moment it has gone to the Uva Province for necessary action. I will certainly look into the file personally and inform the hon. Member for Welimada of the position. These are confidential documents which cannot very well be produced like that. There are so many things in a police file and it is a bad precedent I do not care to establish in this House. I will certainly do this: I will look into the file personally and bring to the notice of hon. Members the position. I think hon. Members know well enough that for the sake of defending a Government department under me I will not state facts which are not correct and liable to mislead the House.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

If the file is destroyed?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not think the file is destroyed because the file containing the Attorney-General's instructions has gone to the Uva Province for necessary action to be taken in regard to the matter by the police officers there. Certainly, I will call for it and look into it. The hon. Member

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

for Rambukkana suggests that the file is destroyed. If everything is destroyed then I really do not know what I can say. I am glad that the majority of the files are still there locked up in the record rooms practically in every Government Department.

Then, Sir, points were raised about the question of associations of trade unions or trade union organizations in respect of police constables and serjeants. Now, this is a matter that has been raised many times on the Floor of this House and I agree with hon. Members that we have the anomalous situation of the gazetted officers having their association. They do not call it a trade union. The Inspectors are also having their association whereas the serjeants and police constables do not. I believe once they had a welfare association and that even has been disbanded. At the moment they have no association. In regard to this question I must state that I think it would be very unwise speaking on behalf of the Government to have the rights of association analogous to trade union rights in respect of the members of a disciplined service. I agree the anomaly is there in respect of the existing association. My personal view is these two should not have been allowed and the logic of it is this: If you allow trade union rights to this category of public servants within a disciplined service you will have to accord to them the logical right to strike, the right to support their demands by trade union action. I do not know how it is possible in a disciplined service to accord that right. I am not sure how you can accord to them rights falling shorter than that. I am not convinced, unless one calls it a welfare association or some such other body, how you can really speak of a method by which it is possible. In other branches of Government departments we have accorded trade union rights to public servants and all hon. Members know that they have the right to strike.

—කරන සභාව

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අතුරු)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)
What can you do if they strike?

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

All I can say is that they do not strike in a disciplined service. There have been a few cases of people putting in sick leave chits and doing things like that, but we have never really had a case of a police strike yet. If a strike does occur, then they will have to cease to be members of a disciplined service in the future.

But the logic of the problem raised by hon. Members is this: are we prepared, as a House of Parliament, to agree to members of the Police Service having the right to strike? Much as we agree that their conditions of service require improvement, much as we agree that their salary position leaves a lot to be desired, much as we agree that their housing and living conditions are unsatisfactory, should we concede to them the right to strike in the last resort?

My position on this question, on behalf of the Government, is a categorical one. I do not think it would be a wise step to take at this stage. I ask hon. Members of this House to forbear and to be patient with us. We shall do our best to remove the anomalies in their conditions of service. No doubt, the Hon. Minister of Finance will be sympathetic in this matter. We will do our best but without, at this stage, according to them the right to strike.

The hon. Member for Yatinuwara (Mr. U. B. Weerasekera) raised some questions pertaining to a driver in his electorate by the name of Sumanasinghe, and he cast some aspersions on the Deputy Inspector-General of Police (Administration).

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

[ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

Mr. Siriwardena. I must state in this matter that I am aware of the facts because the hon. Member for Yatinuwara brought them to my notice earlier. All I can say is that I have already spoken to the Deputy Inspector-General and I do not think he was really inspired by any evil motives of the type suggested by the hon. Member for Yatinuwara. I think, perhaps, this is a problem that is capable of being smoothed over without too much trouble, and I shall certainly do my best to ensure that Sumanasinghe is not in any way treated unfairly by the Deputy Inspector-General of Police.

සු. බී. වීරසේකර මයා.

(තිල. ප්‍ර. පී. වීරසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I was not talking of Sumanasinghe but of the general administration of the police. Sumanasinghe's case was only an example which I quoted. Will the hon. Parliamentary Secretary accept the fact that there is a government within the government today, inspired by Mr. N. Q. Dias and the D. I. G. (Administration)? Is he aware of that?

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not aware of it. I am only aware of one Government, the Government of Mrs. Bandaranaike in association with her Cabinet Colleagues of the Coalition Government, all of us. And, as far as I am concerned, the one administration which is run is that administration. We may have our faults. We try to do our best. There may be weaknesses among us. But I should like to say that I certainly do not think that in this instance there has been any, shall we say, *mala fide* dealing in the matter, and I should like to reassure the hon. Member for Yatinuwara in regard to all these matters.

The hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake) raised a number of questions pertaining to the classification of complaints against

the police. I should like to inform the hon. Member for Galle that this has been done in the annual administration report.

In regard to the allegation of the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) that nothing has been done against the *kasippu* menace. I should like to quote some statistics from the annual administration report for the period 1st April, 1963, to 31st March, 1964:

"The number of cases detected were 20,310. Of this, 10,712 cases have already been decided and the total amount of fines recovered in respect of these cases amounts to Rs. 885,199. There are 9,598 cases still pending."

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාතිථි උප්‍රාස. තනතුරු)

(Dr. W. Dahanayake)

Mudalalis were not charged. The servants of *mudalalis* were charged.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not think that the total amount of fines collected would have amounted to Rs. 885,199 unless the *mudalalis* also felt the pressure on their pockets.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාතිථි උප්‍රාස. තනතුරු)

(Dr. W. Dahanayake)

That is so. *Mudalalis* not only pay the fines but when a man goes to gaol the *mudalali* pays for the maintenance of the whole family of the man in gaol.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I have no doubt that that is so. I have myself appeared for several *kasippu mudalalis* in my time. I have also met with some degree of success. I remember there were some particular points of law which, on the instructions of the hon. Member for Bulathsinhala as my proctor I raised

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

in the courts, and, I think, we were responsible, between us, in preventing the effective prosecution of *kasippu mudalalis* and the like for a period of about eighteen months until the law was amended in 1957.

Then there were a number of other general matters raised by hon. Members. I propose to take particular note of all of them. I shall do my best to see that all these matters are attended to to the satisfaction of hon. Members.

අ. හා. 5.15

I am particularly grateful to those hon. Members who were sufficiently detached, like the hon. Member for Rambukkana and the hon. Second Member for Colombo Central, in appreciating that there are two sides to the problem. Just as much as hon. Members of this House and the people whom we represent require protection from the police, there are also odd moments, I am sorry to say, when the police also require protection from us. The hon. Member for Rambukkana stated it very concisely and well and while I completely endorse what he said and thank hon. Members on this side of the House as well as on the other side, for their helpful comments on this matter, I shall certainly do my best as Parliamentary Secretary to bring all these matters to a correct conclusion.

In conclusion may I say this? Somehow when we get talking about the Votes in respect of departments of which I am Parliamentary Secretary, the comment is always made—a very unfortunate thing—that the Minister is not in the House to deal with these criticisms directly. I only wish hon. Members will accord to me the same degree of respect and regard that they accord to other Parliamentary Secretaries whose Ministers also happen to be in the Senate. There does not seem to be the same sort of clamour somehow to have their Ministers brought down to this House for the purpose of answering criticisms, and I hope and trust that hon. Members will at least accord to me the same capacity of dealing with problems as other

Parliamentary Secretaries in this House, particularly the hon. Fair Member for Borella who is now Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(*திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ*)

(Mr. Edmund Samarakkody)

සිරිත් පරිදි අපට දීර්ඝ පිළිතුරක් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ලැබුණා. දීර්ඝ කථාවක් කළ නමුත් එතුමා වුව මනාම වැදගත් ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරක් දුන්නේ නැහැ. ඒ ගැන මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. මේ ගරු සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරු කිහිප දෙනෙක්ම පොලීසිය මහජන සතුරා හැටියට මහජනයා විසින් පිළිගෙන ඇති බැව් ප්‍රකාශ කළා. අපි එසේ කියන්නේ පොලීසිය මහජනයා තලාපෙලා මහජන සතුරන් හැටියට කටයුතු කරන නිසයි. මේ පිළිබඳව මේ සභාවේදී අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. නමුත් ඒ පිළිබඳව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා උත්තරයක් දුන්නේ නැහැ. මොකක්ද, එතුමා දුන් උත්තරය?

පළමුවෙන්ම මා ගැන කිව්වා. මම නිතරම මගේ පැරණි මිත්‍රයින් ගැන කථා කරනවායයි කිව්වා. එය තමන් නාන්සේලාට අමාරු ප්‍රශ්නයක් වුවාට මට කරන්න දෙයක් නැහැ. අද ඇත්තේ සභාග ආණ්ඩුවක්. එය අපට අමතක කරන්න බැහැ. තමන් නාන්සේලා ප්‍රකාශ කරන්නේ අමුතු ප්‍රතිපත්තියක්. එය අපට අමතක කරන්න බැහැ. පොලීසියත් සමාජවාදය කරා ගමන් කරනවාය තමන් නාන්සේලා කියනවා. එයත් අපට අමතක කරන්න බැහැ. ඒ නිසා මේ පිළිබඳව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට උත්තරයක් දෙන්න බැරි නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි අදහස් ඇති ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් වත් උත්තරයක් ලැබේය කියා බලා පොරොත්තුවෙනුයි, ඒ ප්‍රශ්න මම ඇහුවේ. නමුත් ඒවාට නිසි පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. කමක් නැහැ. හොඳයි, ජනතාව තලා පෙලා නිතර නිතර හිරිහැර කිරීමේ හා පහර දීමේ වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව දෙන උත්තරය මොකක්ද? ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියනවා, පොලීසිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

අපෙන් ආරක්ෂා කරන්න වුවමනාය කියා. පොලීසිය ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ආරක්ෂා කරන්න ඔනලු. That is adding insult to injury. ජනතාවට පහර ගසා, ඔළු පලා, මිනි මැරීම් ගැන පැමිණිලි කරන විට අපෙන් පොලීසිය ආරක්ෂා කළ යුතුයයි ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියනවා. මා කියනවා, ඒ පිළිතුර අපි ප්‍රතික්ෂේප කරනවා විතරක් නොවෙයි, හෙළා දකින්න ඕනෑ කියා. මුත්තාහේලාට මේවා මහා විහිළු.

රුපියල් 10 ක් කැපීම ඉදිරිපත් කරන යෝජනාවකින් තමයි, ඒ ඒ වැය ශීර්ෂ සම්බන්ධව අපි කපා කරන්ට අවස්ථාවක් ලබා ගන්නෙ. ඒකයි, ඒ ඒ වැය ශීර්ෂ වලට අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන්ට තිබෙන මාර්ගය. අපි යම් යම් අමාත්‍යාංශවලට අයත් වැය ශීර්ෂ සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කළාම පමණක් ඇමතිවරුන් කියනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මතක් කළ කරුණුවලින් වැඩි හරියක් අපි පිළිගන්නවාය, අපි ඒවා සලකා බලනවාය කියා. ඒ උත්තරය සතුටු දායක නෑත් එවැනි උත්තරයක් දෙන්නෙ කුමන කරුණක් නිසාදැයි අපට තේරෙනව. එහෙත් මීට පෙර මහජනයා වෙනුවෙන් අපි මේ සභාවට ඇවිත් පැමිණිලි කළ අවස්ථාවලදී අපට මේ අන්දමේ පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. මේ සභාග ආණ්ඩුවෙන්, මුදල් ඇමතිතුමා හා උත්තාහේ අපහාසයක් ලැබුණේ. ඒ පිළිතුර අපට ලැබුණේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන්; මුළු ආණ්ඩුව වෙනුවෙනුයි අපට ඒ පිළිතුර ලැබුණේ. අපේ පරණ මිත්‍රයන් වෙනුවෙන්; මුදල් ඇමතිතුමා හා උත්තාහේ ලාගේ පක්ෂයේ අය වෙනුවෙන්, දුන්න උත්තරයකින් තමයි, අපට ඒ අපහාසය කළේ. පොලීසිය අපෙන් බේරන්ට ඕනෑලු. අප දෙන පහරවලින්, අපි කරන විවේචනවලින් පොලීසිය බේරන්ට ඕනෑලු. ඊට වඩා හොඳ සහතිකයක් පොලීසියට කවුරු වත් දුන්නෙ නැහැ. ඔය සහතිකය උඩ, ඔය වචන උඩ පොලීසිය තව තවත් රටටත් ජනතාවටත් පහර ගසන බවට මට කිසි සැකයක් නැහැ.

අපේ චෝදනා සියයට සියයක්ම ඔප්පු වෙනව. අපි චෝදනා කරනවා ඕනෑම

පොලීස් ඉන්ස්පෙක්ටර්වරුන්ට, පොලීස් සුපිරිනටෙන්ඩන්ට්වරුන්ට හෝ පොලීස් පතිතුමාට නොවෙයි; තමුත්තාන්සේලාටයි. තමුත්තාන්සේලාටයි, මේ වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යන්ට වුවමනා කර තිබෙන්නෙ. ඉහළින් සහතික දී තිබෙනවා නම් පොලීසියෙන් මහජනයා ආරක්ෂා කරන්නෙ කොහොමද? හෙළා දැකීම ඔප්පු කරන්ට අපි මේ පිළිබඳව ඡන්දයක් ඉල්ලා සිටිනව. ඒක වෙනම කාරණයක්. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාත් අපින් එක පක්ෂයේ ඉන්න කාලයේදී ඉල්ලු දේවල් දවසින් දවස, පැයෙන් පැය ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අමතක විගෙන යනව. අප එක පක්ෂයේ සිටි කාලයේදී කළ ඉල්ලීමක් තමයි, කොස්තාපල්වරුන්ටත් සාප්න්ට්වරුන්ටත් සමිතියක් හදාගන්නට අවසර දෙන්නට ඕනෑ කියන එක. දැන් සභාග ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් කපා කළ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියනවා, හැම කාරණයක් ගැනම කපා කරන විට අපි පරණ මිත්‍රයන් ගැන මතක් කරනවලු. අපේ පරණ මිත්‍රයන් අවුරුදු 30 ක් තිස්සේ පිළිගෙන තිබුණු සියල්ලම දැන් වමාරා තිබෙනව. ඒව මතක් කරන්ට එපාලු. උත්තාහේලා ගැන කියන්නෙ නැතුව අපට කපා කරන්ට බැරිලු. තමුත්තාන්සේලා දැන් සභාග ආණ්ඩුවක්. ඒ නිසයි, තමුත්තාන්සේලාගෙන් අහන්නෙ මේ ප්‍රශ්න. රාජ්‍ය ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා තමයි, ප්‍රථමවරට මේ සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, ඒ අනුව මුළු ලංකාවේම ජනතාවටත් අපහාස කළේ. තමුත්තාන්සේ අපට චෝදනා කළා, පොලීසියෙන් මහජනයා ආරක්ෂා කිරීම නොවෙයි දැන් කරන්ට තිබෙන්නේ, මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් පොලීසිය ආරක්ෂා කර ගැනීමයි කියා.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The hon. Member has misunderstood completely what I was saying. I was endorsing the statement of the hon. Member for Rambukkana.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

((Mr. Edmund Samarakkody)

Please reply after I have finished.

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කිව්ව,
ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් පොලීසිය ආරක්ෂා
කරන්නට ඕනෑ කියා. අපි කරන චෝදනා
වලින්, අපි කරන විවේචනවලින්—

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, sir, protection from the
interference of hon. Members of the
House. I was doing no more than
endorsing what the hon. Member for
Rambukkana stated. [Interruption].

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

මා කතේ “ඉයර් ජ්‍යෝති” එකත් දමා
ගෙන සිටිය. තවුන්නාන්සේ දුන්න උන්
තරය හෙළාදැකීමක් වශයෙන් මේ වැය
ශීථිය සම්බන්ධයෙන් ඡන්දයක් ගන්නට
කියා අපි ඉල්ලුව.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It does not matter. If the hon.
Member wants a vote on this, let him
have one, but let us be quite clear.
I stated I completely endorsed the
statement of the hon. Member for
Rambukkana.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

There is a statement of the hon.
Parliamentary Secretary which
should not go unchallenged. He said
that trade union rights cannot be
given to members of the police force
because they would then ask for the
right to strike. Well, we cannot agree
with the view expressed by the hon.
Parliamentary Secretary. It is
the paramount duty of the
Government—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

The Cabinet once struck.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The hon. Member for Galle led that
strike!

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

It is the paramount duty of the
Government to see that no cause is
given for policemen to strike, if it
is the opinion of the Government that
they should not strike on any account.

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා. (කෝට්ටේ)

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்தன—கோட்டே)

(Mr. Stanley Tillekaratne—Kotte)

Why did you not give them that
right when you were Prime
Minister?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

The silly question of the hon.
Member for Kotte has been answered
again and again. [Interruption] May
I remind him that I was Prime
Minister, Caretaker Prime Minister,
for a few short months? The amount
of work I did was far more than what
a Prime Minister could have done in
those few months. If he and his col-
leagues had allowed me to remain
as Prime Minister—[Interruption].
The hon. Member for Kotte attempts
to defend the stand of the Govern-
ment on this matter. It was only
the other day that from this side
of the House he said that trade union
rights should be given to members
of the police force. Why has he
forgotten today the position he took
up then?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

Then the hon. Parliamentary Secretary should bear in mind that if the constables form themselves into a trade union they will have certain very important objects in view. There is, for example, the question of promotions in the police force. Today promotions are being rigged; today favouritism is rampant in the police force. If there is a trade union among constables, it will be possible for them to point these things out in a constitutional way to the authorities.

ශ්‍රී ජි. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ගඬ. ඥා. ධ්‍යාස් පණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Will the hon. Member give way for a moment? I would like to draw his attention to what I said when he was not here, in his absence. I said I respectfully supported the request of hon Members for the appointment of a commission to go into such matters as the conditions of service and everything else to ensure that such inequalities as exist today will be dealt with and eliminated.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. උ. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

සහභාග ආණ්ඩුව විසින් ඉල්ලා තිබෙනවා, ඒ ඒ අංශවල කම්කරුවන්ට තමන් තාත්සෙලාට උපදෙස් දෙන ලැයිති වත්තය කියා. ඒ ඒ සංවිධානවලින් එසේ ඉල්ලා තිබෙනවා නම් ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුවම, පොලිසියේ අයටත් වෘත්තීය සම්මාන ඇති කර ගන්න ඉඩ දී ඒ අයගෙන් උපදෙස් ලබා ගන්න බැරි ඇයි කියා මම දැන ගන්න කැමතියි.

ශ්‍රී ජි. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ගඬ. ඥා. ධ්‍යාස් පණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

All sections of the police force have already been invited by the Inspector-General of Police to make suggestions in respect of improvements that can be effected in the Police Service. That is a separate and distinct question

from the question of forming trade unions for the purpose of making collective bargains with the Government in regard to conditions of service. I say the right to strike cannot be conceded by the Government in a disciplined service.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාතිලි ලාංඡනය. තනතුරු)

(Dr. W. Dahanayake)

The question of promotions and how they should be awarded should not await the findings of a commission.

අ. ආ. 5.30

Injustices are taking place every day and there is growing discontent in the Police Service as a result of favouritism. That is not the only question which a trade union can tackle. Today, a policeman has no proper hours of duty. He is overworked, and it may well be that some of the lapses on the part of policemen can be attributed to the fact that they are overworked. Surely, all these matters can be tackled best by a trade union. One out of a hundred rights is the right to strike.

Because you are unable to concede that one right, is it correct for you to deny to them the other ninety-nine rights? I ask the Hon. Minister of Finance who is ultimately responsible for the entire Public Service of the country, whether he shares the view of the hon. Parliamentary Secretary that trade union rights should not be accorded to the members of the Police Service? Let us have an answer to that question because it was only the other day that all the members of the Lanka Sama Samaja Party and all the members of the Ceylon Communist Party in one voice demanded that the members of the Police Service should be accorded trade union rights. Let us know whether the Hon. Minister of Finance has now changed his view on the matter. We do not care what the hon. Parliamentary Secretary thinks about it because the Hon. Minister of Finance must accept the ultimate

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

responsibility for all cases connected with the Public Service. Therefore, we put to the Hon. Minister of Finance this direct question: "Will he or will he not accord to the members of the Police Department full trade union rights"?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීමති, පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැය ශීථිය අවුරුදු පතා මේ ගරු සභාවේ ඉතාමත් තදින් විවේචනය වෙනව. මේ අවුරුද්දේදී මේ වැය ශීථිය වෙත අවුරුදුවලට වඩා තදින් විවේචනය වුණා. එසේ විවේචනය වැඩි විමට හේතුව පොලිස් පහරදීම්, පොලිසියෙන් මහජනයාට සිදුවන හිරිහැර අවුරුද්දෙන් අවුරුද්දට වැඩි විමයි. මා හිතන පිළිවෙලට පසුගිය අවුරුද්දේ පොලිස් පහරදීම් පිළිබඳව පැමිණිලි 2,000 කට වඩා ඉදිරිපත් වෙලා තියෙනව. මේ පොලිස් පහරදීම් නිසා මිනිසුන්ට තුවාල වුණා පමණක් නොවෙයි, සමහර මිනිසුන් ජීවිතාන්තය දක්වාම ඔත්පොල වෙලා තියෙනව. සමහරුන්ගේ ජීවිත පවා හානි වෙලා තියෙනව. මිනිසුන්ට ගහල මරණව නම්, පොලිසියේ ඉන්නේ මිනි මරුවන්ය කියා අපි කියන්න ඕනෑ. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සහභාග ආණ්ඩුව ඇති වුණට පස්සෙ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා, ඒ උදවිය ආරක්ෂා කරල අද මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශයක් කළා. පොලිසිය මහජන නියෝජිතයන්ගෙන් ආරක්ෂා කර ගන්න ඕනෑය කියා ප්‍රකාශ කළා. මහජනයා පොලිසියෙන් ආරක්ෂා කර ගන්න ඕනෑ නැතිලු. අද ආණ්ඩුවට සිදු වෙලා තියෙන්නේ පොලිසිය මහජන නියෝජිතයන්ගෙන් ආරක්ෂා කරන්නලු.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

A completely wrong and completely false representation of what I said. At least if I make it clear to the hon. Member now, I hope he will accept that what I was trying to say was no more than this: just as much as we have got to protect the people from atrocities of the police, and all action will be taken in that regard, it is equally important to bear in mind what the hon. Member for Rambukkana pointed out, namely, that we must keep away from interference with the police and preventing them from performing their functions. That is all I want to say and if I can amend what I said, now, in that form, what does it matter? If you want the vote, you can have the vote. That is not the issue here.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

((Mr. Edmund Samarakkody))

You are not prevented from changing your mind or—[Interruption.]

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not changing my mind. I am re-stating what I said—[Interruption.] I am making it perfectly plain to you, if you did not understand what I said first.—[Interruption]. It is there on record, and it is here now, again. All I can say is there is no point repeating over and over again something which I did not say.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීමති, තමා කීවේ පොලිසියට කරන ඇඟිලි ගැසීමවලින් ආරක්ෂා කර ගැනීම ගැනය කියා දැන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා කියනව. මොකක්ද ඇඟිලි ගැසීම් සම්බන්ධව ඉදිරිපත් වුණු ප්‍රශ්නය? මේ සාකච්ඡාවෙදී ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

සම්බන්ධව ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. අපි නොවෙයි, ඇඟිලි ගසන්නේ, ඔබතුමන්ලයි. අපට මොකක්ද නියෙන අයිතිය, පොලිසියට ඇඟිලි ගසන්න? පොලිස් නිලධාරියකු මාරු කරන්න අපට බලයක් නියෙනවද? ඔබතුමන්ලටයි, ආණ්ඩුවටයි, ඒ සෑම බලයක්ම නියෙන්නෙ. තමුත්තාත්සෙලා උත්සාහ කරන්නේ පොලිස් මර්දන ක්‍රියා පිළිබඳව අප මේ ගරු සභාවේ කරන විවේචනවලින් පොලිසිය ආරක්ෂා කරන්නයි; පොලිසිය සම්බන්ධයෙන් කරන විවේචනයෙන් ආරක්ෂා කරන්නයි. හොඳ සහතිකය අද පොලිසියට දුන්නෙ. පොලිසිය මෙතරම් කාලයක් කොයි තරම් දරුණු වුණද, අදින් පස්සෙ ඒ වගේ සිය දහස් ගුණයකින් දරුණු වෙනව, අද දුන් මේ නොමිමර එකේ සහතිකය නිසා—අද කළ මේ සුදු හුණු ගැම නිසා—අදින් පස්සෙ පොලිස් දෘමරිකකම් වැඩි වෙනව.

මේක පොලිස් නිලධාරියෙක් දෙන්නෙක් කරන වැඩක් නොවෙයි. මේක කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළක්, ආණ්ඩුවට හිතවත්කමක් නැති ආණ්ඩුවේ ප්‍රති මල්ලයන්ට ගහල, තළල වෙනත් දෘමරික කම් කිරීමට ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළක්. තම ප්‍රතිමල්ලයන් මර්දනය කිරීමට මේ ආණ්ඩුව පොලිස් අංශය පාවිච්චි කරන බවට මම චෝදනාවක් එල්ල කළා. ඒකයි මේ අයව ආරක්ෂා කරන්නට ගරු පාර්ලි මේන්තු ලේකම්තුමා දැන් නැගී සිටියේ. මේක නිකම් කරන එකක් නොවෙයි. දැන් මුකවාඩම් පණත දමා පත්තර ගන්න යනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ විවේචන සීමා කරන්න ආණ්ඩුවේ අදහසක් තිබුණා. මුකවාඩම් දමා රටේ ඇති වන මහජන මතය, මහජනයාගේ අදහස්, පත්තර මාර්ගයෙන් මහජනයාට දෙන්නට යන එක වහන්න යනවා. මේවා කරන්නේ ඒකාධිපති වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීමටයි. මේ ක්‍රමයෙන් සදහටම බලය තබා ගැනීමට වැඩපිළිවෙළක් ඇති කිරීමේ මක්නරා අය

යක් තමයි මහජනයාට පහර ගැසීමට පොලිසිය පාවිච්චි කිරීම. අද මේ ගරු සභාවේ කළ විවේචන ගණනකට ගන්නට ඕනෑ නැති ඒවා හැටියට සැලකුවේ ඒකයි. පොලිසියට වැඩිපුරත් සල්ලි දෙන්න ඕනෑ කියනවා. [බාධාකිරීමක්]

ඒකාධිපති ආණ්ඩු ක්‍රමයක් ඇති වුණාම පොලිසිය අවශ්‍යයි. පොලිසිය පාවිච්චි කර, බැටන් පොල්ල පවිච්චි කර, තුවක්කුව බයිතෙන්තුව පාවිච්චි කර, මහජනයා මර්දනය කරන්න පුළුවන්ය කියා තමුත්තාත්සෙලා හිතනව. මා මුලිනුත් කිව්වා එහෙම හිතු අය හුඟක් හිටියා කියා. පොලිසිය පාවිච්චි කර, හමුදාව පාවිච්චි කර, මහජනයාට තලා පෙලා, මහජනයා මරා දමා, මහජනයා මිරිකලා, මහජනයා නැති කර, සදහටම ආණ්ඩු කරන්න පුළුවන්ය කියා හිතු අයට වැඩි කලක් යන්නට කලින් අඩි 6 ක් පොළොව යටට යන්නට සිදු වුණා කියන එක අමතක කරන්න එපා. පොලිසිය පවිච්චි කර මහජනයා තලා පොඩි කර එකාධිපතිකම ගන්නට හදන අයට වන්නේ ඒකයි. අද නම් ඔය ආසන වල ඉන්න පුළුවන් වේවි. තමුත් අද තමුත්තාත්සෙ කළ ඔය කපාව නිසා වැඩි කල් යන්නට පෙර මහජනයා විසින් මේ ආසනවලින් ඔය උදවිය පත්තා දමන බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්න පුළුවන්. මහජනයාට හිරිහැර කරන්නට, මහජනයාට තලන්නට පොලිසිය පාවිච්චි කර මේ සිරි මාවෝ බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුව හදන්නේ තව අවුරුදු 20 ක් තමන්ගේ බලය තබා ගන්නටයි. ප්‍රතා ලොකු වන තුරු තව අවුරුදු 20 කට අගමැතිකම දරන්නට මේ පොලිස් අංශය පාවිච්චි කරන්නයි හිතේ තිබෙන්නෙ. මේ රටේ සිටින්නේ මෝඩ මිනිසුන් නොවෙයි; අඤුන මිනිසුන් නොවෙයි; භය ඇති මිනිසුන් නොවෙයි.

අපි ඇවිත් සිටින්නේ හැමදාම ජීවත් වන්න නොවෙයි. අපි මැරෙනවා. කවදා හෝ අපි මැරෙනවා. එහෙම නම් මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

විධියේ දැරුණුකම්වලට විරුද්ධව, මේ විධියේ රට විනාශ කරන මහජනයා මර්දනය කරන, මහජනයාට හිරිහැර කරන, පැසිවිස්වාදී ක්‍රමයකට විරුද්ධව මැරෙන එක හොඳයි. ඒ නිසා පොලීසිය පාවිච්චි කර, පොලීසියට සෙට්ටිකට් දීලා, වරිත සහතික දීලා පොලීසිය මහජන නියෝජිතයින්ගේ විවේචනවලින් ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ කියා, ඒ මගින් පොලීසිය උසිගන්නට හදනවා නම්, ඒ මගින් මහජනයා මෙල්ල කර තමන්ගේ බලය සදහටම තබා ගන්නට පුළුවන්ය කියා හිතනවා නම්, එය මෝඩ අදහසක්; මුග්ධ අදහසක්. ඒ බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අද කළ කථාව ගැන අපේ සම්පූර්ණ අප්‍රසාදය පළ කරනවා, සම්පූර්ණ විරෝධය ප්‍රකාශ කර නවා. ඒ විරෝධය දැන් පෙන්වීම පිණිස මේ අංශය දැන් ඡන්දයට දමන ලෙස ඉල්ලීමට අදහස් කරනවා. කොපමණ ඡන්ද ලැබුණත් කමක් නැහැ. මේ පොලීසිය ආරක්ෂා කිරීමට අද අරගත් වැඩපිළි වෙළට විරුද්ධව අපේ අදහස් ඡන්දය මගින් මේ ගරු සභාවේ පෙන්වන්නට බලාපොරොත්තු වන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(තිල. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා විසින් පොලිස් වැය ශීර්ෂය යටතේ කරන ලද කථාව නිසා යම්කිසි ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබෙන බව පෙනෙනවා. පොලීසිය ආරක්ෂා කිරීමේ අදහසින්, එසේ නැත් නම් පොලීසියට සහතිකයක් දීමේ අදහසින් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කථා කළ බව බොහෝ දෙනකු විසින් කියන්නට

යෙදුණා. පොලීසියද ප්‍රගතිය කරා යම් යම් පියවරවල් ගෙන තිබෙනවා නම් එසේ ගෙන තිබෙන්නේ ආණ්ඩුවේ නීතිරීති උඩ නොව, රට ගමන් කරන ප්‍රතිපත්ති උඩ, ඒ අයගේ උනන්දුව උඩ, ඒ අයගේ සැලැස්මක් උඩ, බව මා පැහැදිලි ලෙස කියා සිටියා.

අ. හා. 5.44

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව ශ්‍රමන් රසික් පරිච්ඡි මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනාරූප විය.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි,

ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ආණ්ඩුව හෝ මින් පෙර තිබුණු ආණ්ඩු හෝ පොලිස් සේවයේ ප්‍රගතියක් ඇති කිරීම සඳහා කට යුතු නොකළ බව, එසේ නැත්නම් පොලිස් සේවය පිළිබඳව ප්‍රතිසංස්කරණයක් නොකළ බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. පොලීසියට විරුද්ධව නොයෙකුත් චෝදනා දැන් එල්ල වී තිබෙනවා. මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිසාට ක්‍රමානුකූලව සැහෙන තත්ත්වයක් ලැබී තිබෙන බව අප දන්නවා. ලොකු විපර්යාස ඇති වුණය කියා අප කියන්නේ නැහැ. කෙසේ වුවත් ක්‍රමානුකූලව රට ගමන් කර තිබෙනවා. නමුත් අවසාන ඉලක්කය කරා ලඟා වී නැතිවා වෙන්නට පුළුවනි. ලංකා කොමිෂනරිස්ට් පක්ෂය මගින් හෝ වේවා, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මගින් හෝ වේවා, එක් සන් ජාතික පක්ෂය මගින් හෝ වේවා මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිසාට ලැබිය යුතු අයිති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.]
වාසිකම් නිසියාකාර ලැබුණොත් අන්න
එදාට අප අපේ ඉලක්කය කරා ලඟා වුණා
ය කියන්නට පුළුවනි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා
කලින් කීවේ, ඇත්තෙන්ම කවුරුනුත්
තමනමන්ගේ පපුවලට තට්ටු කර බැලූ
වොත් හුඟක් දුර පොලීසිය තරක් කර
තිබෙන්නේ ඒ අයම බව පෙනී යනවා
ඇත කියලයි. ඇත්තෙන්ම මන්ත්‍රීවරුන්
ඇමතිවරුන් යන කවුරුනුත් මිට අසු
වෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම නම් පිළිගන්නේ නැහැ.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(ති.රු. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මා කී ඒ
ගණයට වැටෙන්නේ නැතිව ඇති. හැම
දෙනාම ඒ විධියට ක්‍රියා කරනවා යයි මා
කියන්නේ නැහැ. නමුත් විශ්වාසයක්
ඇති කරගෙන යම්කිසි පොලිස් ස්ථානය
කින් ඇසුවහොත් මා මේ කියන කථා
වෙහි සත්‍යතාව හොඳින් පෙනී යනවා
ඇති. සමහර මන්ත්‍රීවරුන් පොලීසියේ
කටයුතුවලට ඇඟිලි ගසන අතර එසේ
නොකරන අයත් ඉන්න පුළුවනි. ඇත්
තෙන්ම හොඳ නිර්දෝෂී ගරු මන්ත්‍රීවරුන්
ඉන්නවා. අයුක්තිය ගැන ලොකු වේගය
කින් කථා කරන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඉත්
නවා. නමුත් සියලු දෙනාම එහෙම නැහැ.
පොලීසියේ කටයුතුවලට ඇඟිලි ගසන බව
පොලිස් ස්ථානවලින් විශ්වාසය ඇතිව
ඇසුවොත් දැන ගන්නට පුළුවන් බවට
නම් සැකයක් නැහැ. මන්ත්‍රීවරයකුගේ
හිතවතකුගේ රා ටිකක් පොලීසිය මගින්
අල්ලනු ලැබුවහොත් නිදහසේ රාජකාරිය
කරගෙන යන්නට පොලීසියට ඉඩ ලැබෙන්නේ

නේ නැහැ. අර මන්ත්‍රීවරයා මැදිහත් වී
වැරදිකාරයා බේරා හරින ලෙස පොලීසියට
කියනවා. නමුත් නීති විරෝධී වැඩක් කළ
තැනැත්තා බේරා හැරිය නොහැකි බව
නොයෙකුත් රෙගුලාසි ගෙනහැර පාමින්
පොලිස් ස්ථානාධිපතිවරයා ප්‍රකාශ කළ
හොත්, ඒ පොලිස් ස්ථානාධිපතිවරයා නිසි
පරිදි රාජකාරිය කරන්නේ නැතැයි ඔහුට
වෝදනා කොට ඔහු වෙනත් ස්ථානයකට
මාරු කර හරින්නට සමහර ගරු මන්ත්‍රී
වරුන් ක්‍රියා කරනවා නේද?

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කොහේද ඔහොම වුණේ?

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(ති.රු. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

මා නම් ගම් කියන්නට යන්නේ නැහැ.
නමුත් තමනමන්ගේ පපුවලට තට්ටුකර
බැලුවහොත් මා කියන දෙයෙහි සත්‍යතාව
පෙනී යනවා ඇති. ගරු පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්තුමා කීවේ එතුමා එතුමාගේ වැඩ
කරන අතර අපත් අපේ වැඩ නිසියාකාර
කළ යුතු බවයි. යම් පොලීසියක් යම්
කිසි මිනිසකුට නිවැරද්දේ පහර දුන්
නොත් එසේ කෙළේ මක්නිසාදැයි ප්‍රශ්න
කිරීම මන්ත්‍රීවරයකුගේ යුතුකමයි. එසේ
නැතිව වාසිය නොලැබෙන නිසා යම්
කෙනකු අමාරුවේ දැමීමට ක්‍රියා කිරීමෙන්
නම් යුක්තිය ඉෂ්ට වන්නේ නැහැ.
මගේ කතාවෙන් පසු ගරු පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්තුමා කීවේ ඒකයි. එසේ නැතුව
එතුමා මට සහතිකයක් දුන්න නොවෙයි.
එතුමන් මගේ වචන ස්ථිර කළා.

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන් විතරක්
නොවෙයි, රටේ තවත් ලොකු වැදගත් අය
සිටිනව. පොලීසි සමග ඒ අයගෙන් සම්
බන්ධකම් තියෙනව. රටේ සාමය ආරක්ෂා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

කරන්න නම් අපක්ෂපාතීව නීතිය ඉටු කරන්න ඕනෑ. එකයි ප්‍රකාශ කරන්න තියෙන්නෙ. එතුමගෙ ප්‍රකාශය යුක්ති සහ ගතයි. එහි වරදක් නැහැ. කවුරුත් හොඳට හැසිරෙන්න ඕනෑ. ඔය විදියට ගර්ජනා කරන අය ගත පොලිසිවලින් ඇසුවොත් කියාවි, ඒ අය කී වරක් ටෙලිෆෝන් කර උදව් ඉල්ලා තිබෙනවද කියා.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(තිரு. ස්ටැන්ලි තිලකරත්න)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

Mr. Deputy Chairman, I do not know whether you would permit me to make a personal explanation regarding the reference made when you were presiding over the deliberations of this House yesterday. In my absence, the hon. Leader of the Opposition has made a statement to the effect that I had signed a Motion calling for the scrapping of the Press Commission. I must say that it is incorrect. The hon. Leader of the Opposition has stated on the Floor of this House that I was one of those Members—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

On a point of Order, Sir. I would like to know whether the hon. Member is speaking on the Estimates or on something else.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(තිரு. ස්ටැන්ලි තිලකරත්න)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I would like to clarify the position with regard to—

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. ඒඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

He is going off the general Debate.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(තිரு. ස්ටැන්ලි තිලකරත්න)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I only want to make a personal explanation. I can understand why the hon. Member for Bulathsinhala

and the hon. Member for Kottawa are worried.—[Interruption]. I have a personal explanation to make. The hon. Leader of the Opposition has stated in this House that I was one of those people who signed a Motion calling for the scrapping of the Press Commission. I must place it on record that I was not one of the Members who signed that Motion—[Interruption]—I do not know why the hon. Member for Bulathsinhala is very worried about it.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. ඒඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I am not at all worried.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

But, please be relevant.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(තිரு. ස්ටැන්ලි තිලකරත්න)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I am relevant.—[Interruption]. It is relevant.—[Interruption.] I am not at all defending the Government. But I do not want to use the Floor of this House as you were using to—[Interruption]. I have not been doing that. Your reference to a magistrate—[Interruption]—when you really want to get rid of this magistrate.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. ඒඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The hon. Member is imputing motives.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(තිரு. ස්ටැන්ලි තිලකරත්න)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I am, and I will substantiate it.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. ඒඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The hon. Member for Kotte has admitted that he is imputing motives. He must withdraw.

விசேஷக் கமிட்டிப் பணம், 1964-65

—காரக பணம்

சுபிரதீபி தினகரத் தினா.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத் தின)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I am going to substantiate it.—
[Interruption]. I am not going to sit
down; he has the right of reply.

காரகபண நியோஜீத பணபதிதொ

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

You cannot impute motives.
Please withdraw your statement.

சுபிரதீபி தினகரத் தினா.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத் தின)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I am going to substantiate my
statement.

சுபிரதீபி தினகரத் தினா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

We are very anxious to carry on
the Business of this House in an
orderly manner and according to
Standing Orders.

காரகபண நியோஜீத பணபதிதொ

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

I want the hon. Member for Kotte
to withdraw his statement, because
you yourself admitted that you
imputed motives.

சுபிரதீபி தினகரத் தினா.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத் தின)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

May I, while withdrawing my
statement, state that yesterday re-
ference was made by the hon. Leader
of the Opposition—[Interruption].
Regarding the conduct of the hon.
Member for Bulathsinhala I have
much to say on the Floor of this
House when the time comes.

சுபிரதீபி தினகரத் தினா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Let him say anything; but I want
to know, Mr. Deputy Chairman,
whether he has unconditionally with-
drawn the statement he made.

காரகபண நியோஜீத பணபதிதொ

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Yes.

சுபிரதீபி தினகரத் தினா.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத் தின)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I never stated that the hon. Mem-
ber had personal motives in making
reference to—[Interruption]—and I
have no reason to withdraw—
[Interruption.] No. I never stated
that the hon. Member for Bulath-
sinhala had any personal motives. I
cannot withdraw what I have not
said.—[Interruption]. I cannot
understand why the hon. Member for
Buathsinhala and the hon. Member
for Kottawa, who are so concerned
about defending their reputation, are
not permitting me to give an ex-
planation. My name has been
dragged into a matter with which I
have no concern whatsoever.

பொலீஸிய என் கனா கரத் தினா
லேன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்
யமன் கனா கரத் தினா லேன்

சுபிரதீபி தினகரத் தினா.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

யமன் கனா கரத் தினா லேன்

விசேஷ கௌரவப் பண, 1964-65

—கூடுதல் பண

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)
(Mr. Stanley Tillekeratne)

மேலே கூறியிருப்பதை அடுத்து அங்குள்ளே
கிடைக்கக்கூடிய பதில் போதுமா கருது,
பார்க்கும் போது—[பார்க்கும்போது.]

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

நாளைக்கு வரும் பதில். சீக்கிரம், நாளைக்கு
நிச்சயம் அமர்வு.

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)
(Mr. Stanley Tillekeratne)

I challenge the hon. Member to
table the proceedings of the Judicial
Service Commission inquiry into the
conduct of the magistrate. Why are
you taking a one-sided attitude on
this question? The Judicial Service
Commission has even questioned
your conduct. Why have you only
read excerpts from that inquiry pro-
ceedings which do damage to the
magistrate? Why have you not read
the sections which have done
damage even to your reputation? I
challenge the hon. Member for
Buathsinhala to table the commis-
sion's report. I will side-line the
sections where the hon. Member for
Bulathsinhala himself has been
looked down upon by the Judicial
Service Commission in the course of
that investigation. You must be fair
on the Floor of this House. Just
because you have immunity, you
have privilege and freedom in this
House to speak I cannot understand
why you should come into the House
and make most irresponsible state-
ments—[Interruption.]

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

Are we discussing the Member for
Bulathsinhala or the Police Depart-
ment?

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

On this question I will have to
spend a considerable time to reply
to the matters that have been
referred to by the hon. Member for
Kotte. Are you allowing a discus-
sion on a matter which has been dis-
posed of earlier?

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)
(Mr. Stanley Tillekeratne)

Table the proceedings! Table the
report to be honest!

கூடுதல் பண உறுதி.

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Will the hon. Mem-
ber for Kotte please confine his re-
marks to the Police Votes?

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Mr. Chairman, irrelevancies are
permitted sometimes. You must
control him or you will not be able to
control this House.

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)
(Mr. Stanley Tillekeratne)

I know how you controlled the
House by standing on a chair one day.

கூடுதல் பண உறுதி.

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Please come back
to the subject.

சுபிரீம் நீதிமன்றம் உறுதி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

The best thing to do is to adjourn
the House for ten minutes.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. පු. ඩී. බී. රාජසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

The hon. Member for Kotte is replying to a point of Order. Let him be heard and let not the hon. Member for Buathsinhala interrupt him.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Advocates are raising very important points—[Interruption.]

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(තිரு. ස්ටැන්ලි තිලකරත්න)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මේ තරම් ලොකු අටුවාවක් සාමාන්‍ය වශයෙන් විස්තර කරගෙන ආවේ පොලීසිය සම්බන්ධ විස්තරයට බැසීමටයි. පොලීසිය පිළිබඳව විස්තර කිරීමේදී මට “පොලීසිය වනාහී” යනුවෙන් කතාව පටන් ගන්නා බැහැ. කෙසේ වෙතත් වර්ෂයක් වර්ෂයක් පාසා පොලීස් වැය ශීඝ්‍රය සාකච්ඡා වට භාජන වුණු අවස්ථාවලදී පොලීසියේ තිබුණු අඩුපාඩුකම් මෙම මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඉදිරියේ ප්‍රකාශ කළ මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් අද මට කියන්න බැහැ “අවුරුද්දකට පසු සම්පූර්ණයෙන් දේශ ගුණය වෙනස් වුණා” ය කියා.

ඇත්ත වශයෙන්ම නව පොලීස් පතිතුමා පත් වුවාට පසු වෙනදට වඩා පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව හොඳට ක්‍රියා කරන්න පටන් ගෙන තියෙනව. එය කවුරුත් විසිනුත් පිළිගත යුතු කරුණක්. කලින් පොලීසිය නිකම් ඇලි මැලි දුබල ගතියෙන් පෙළෙමිනුයි තිබුණේ. එදා සිටි ප්‍රධාන ඉන්ස්පෙක්ටර් ජනරාල් මහතාගේ ක්‍රියා කාරිත්වය මෙම සභා ගර්භයේදී බොහොම තියුණු විවේචනවලට භාජන වුණා. අන්ති මේදී එතුමට ගල්බය බෝඩ් එකද කොහේද බාර දීල තේද, යවන්න සිදු වුණේ? මා සිතනව, ඒක හොඳයි කියා. [බාධා කිරීම්] මා දන්නේ නැහැ, තව මොන මොනවට පත් වෙයිද කියා. නමුත් ගිය වර්ෂය තුළදී පොලීසිය තුළ අළුත් වාතාවරණයක් ඇති වී තිබෙන බව කියන්න ඕනැ. එය එසේ වන්නේ අළුත් පොලීස් පති තුමාත් එතුමගේ සහකාර නිලධාරීන් සිටින

වෙනදට වඩා උනන්දුවෙන් වැඩ කරන නිසයි; පොලීස් සේවය මහජන සේවයක් හැටියට පරිවර්තනය කිරීමට ඒ අය අවංක ලෙස ක්‍රියා කරන නිසයි. ඒ බව මේ අවස්ථා වෙදි මතක් කරන්න ඕනැ. පොලීසිය ක්‍රමානුකූලව ටිකක් හොඳ වෙගන ආවත් ඉදල හිටල දාමරිකකම් සිදු වන බව නොයෙකුත් පැනවලින් එළිදරව් වෙනව. මට මත කයි, ගිය අවුරුද්දට එහා අවුරුද්දේ මගේ ප්‍රදේශයේ පොලීසිවල සිදු වුණු සිඩින් රාශියක් තිබෙනව. නමුත් දැන් කෝට්ටේ ඡන්ද දායක කොට්ඨාශයේ තිබෙන පොලීසි ටික නම් වෙනදට වඩා හොඳයි.

විශේෂයෙන් මගේ මිත්‍ර රඹුක්කන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණා රත්න මයා.) සමග එක්තරා අදහසක් සම්බන්ධයෙන් මට එකඟ වෙන්න බැහැ. එම කරුණ තමා, මන්ත්‍රීවරුන් පොලීසියේ වැඩ කටයුතුවලට අත ගැසීමේ ප්‍රශ්නය. [බාධා කිරීමක්] ඇඟිලි ගැසීම. මා කොහේ ඇඟිලි ගැසුවත් පොලීසියට නම් ඇඟිලි ගහන්නේ නැහැ. මගේ ගෙදර ඔෆිස් කාමරේ කවියක් ලියා එල්ලා තිබෙනව. ඒ කවිය කියන්න මා කාමතියි. නමුත් තාලයට කියන්න බැහැ. පරණ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ කවි තාලයට කියන්න බැරිය කියා ඒ කියන්නේ “කවි විධියට” කියන්න බැරිය කියා නීතියක් ඇති කර තිබුණා. [බාධා කිරීමක්] එහෙම තැද්ද? මෙන්ම, මා කියන්න සෑදූ කවිය: “ආරාමල්වලට මා අත ගසන්නේ නැත; ඇප ඔප්පුවලට මා අත්සන් තබන්නේ නැත; පොලීසිවලට ඇප දීම සඳහා මා යන්නේ නැත; වෙන ඕනෑම මහජන සේවයක් කරනු ඇත.”

මීට අවුරුදු එකහමාරකට පමණ පෙර විද්‍යාදය විශ්ව විද්‍යාලයේ කපිකාමාරිය වරයකුට පොලීස් ඉන්ස්පෙක්ටර් කෙනෙක් එක්තරා වචන වගයක් කියා තිබුණේ. ඒ වචන පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය විරෝධී වචන හැටියට සලකන්න බැහැ. එම නිසා මා ඒවා ප්‍රකාශ කරන්න කාමතියි. මෙන්න පාවිච්චි කර තිබුණු වචන ටික: “you are a damn.....—” [බාධා කිරීම්.] මේව මෙම සභා ගර්භය තුළ කියන්න ඕනැ. එදා රු මම පොලීසියට ගියා. ගිහිත් ඉන්ස්පෙක්ටර්ගෙන් ඇසුව එයා කළ විග්‍රහය ආර්ථික කියා. මා ඔහුට කීව, “මේ සිද්ධිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

විශේෂයෙන්ම ප්‍රධාන පොලීසි ඉන්ස්පෙක්ටර් ජනරාල්තුමාට වාර්තා කරනව" ය කියා. "තමුසෙ වහාම ඒ මහත්මයාගෙන් සමාව ඉල්ලගෙන, එම වචන ඉල්ලා අස් කර ගන්න ඕනැ" කියාත් මා කීව. පොලීසි වලට යන අයට පොලීසිවලින් යම් යම් අඛණ්ඩත්වයක් කරනවය කීවාම අපට ටෙලිෆෝන් කරන්න සිදු වෙනව තමයි, "කරුණාකර මෙවැනි අයට අඛණ්ඩත්වයක් කරන්න එපා" ය කියන්න. ඒ කොයි හැටි වෙතත් අද හැම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක්ම පොලීසියට අත ගහනවය, ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පොලීසියට අත ගහනවය, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නොයෙකුත් පක්ෂවල ඉන්න හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම පොලීසියේ වැඩ කටයුතුවලට අත ගහනවය කියන චෝදනාව මේ ලඟදි එක්තරා පළාත් පාලන ආයතනයක නියෝජිතවරයෙකු විසින් කියා තිබුණු පළියට මා එය පිළිගැනීමට කිසිසේත් සූදානම් නැහැ. මක්නිසාද, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ආණ්ඩු පක්ෂය තුළ මෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත් නොයෙක් පක්ෂවලට අයිති ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පොලීසිය වෙත එවැනි අයුතු බලපාන්නෙ නැතිව ඉන්න බව මා දන්නව.

අ. හා. 6

පොලීසියේ කටයුතුවලටත් ඇඟිලි ගහන්න වුවමනා කරන අවස්ථාවල් තිබෙනව. පොලීසියේ නිලධාරීන්ගේ හැසිරීම දැන් ක්‍රමානුකූලව දියුණු වෙලා, වෙනදට වඩා උසස් තත්ත්වයකට පැමිණෙමින් තිබෙනවය කියන්න පුළුවන් කමක් දැන් තිබෙන නමුත් විශේෂයෙන්ම ඇතැමුන්ගේ මුරණ්ඩු ගති, වණ්ඩිකම් සහ දාමරික ගති වැඩි දියුණු වෙමින් පවතින බව ඔප්පු වන අවස්ථා ගැන අසන්න දකින්න ලැබෙන නිසා එසේ කරන්න සිදු වෙනව. ඊයේ මේ ප්‍රශ්නය ගැන විවාද කරගෙන යන විට දෙහිවල පොලීසිය ගැන සඳහන් වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම අවට තිබෙන පොලීසි වලින්, "වෙස්ටර්න් ප්‍රොවින්ස් සෙන්ටරල්" හෙවත් බටහිර පළාතේ මධ්‍යම කොට්ඨාශය ඇතුළත පිහිටි පොලීසිවලින්, අද තරකම පොලීසිය හැටියට තම ගිය

පොලීසිය තමයි දෙහිවල පොලීසිය. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙනුත් නීතිඥයෙකු වශයෙනුත් මට කියන්න පුළුවනි පොලීසියට විරුද්ධව තිබුණු තඩුවක් ගැන. දැන් ඒ තඩුව ඉවරයි. තඩුව අවසන් වී තිබෙන නිසා මට මේ අවස්ථාවේ ඒ ගැන සඳහන් කරන්න පුළුවනි. යම්කිසි කෙනෙකුට ගහලා ඒ තැනැත්තව කාර් එකේ ඩිකිය ඇතුළේ දමා ගෙන ගිය හැටින්, යම්කිසි පිරිමියෙකු අල්ලාගෙන නොනිසි විධියට ඔහුගේ අවයව අල්ලා තළා පෙළා හිරිහැර කළ හැටින් ඒ තඩුවෙදි දැනගන්න ලැබුණා. ඒ අන්දමට පොලීසියේ නිලධාරීන් අයුතු ලෙස ක්‍රියා කිරීම ගැන තඩුවක් තිබුණා. වැලිකඩ පොලීසියේ හිටපු සබ්-ඉන්ස්පෙක්ටර් කෙනෙකුට විරුද්ධවත් තඩු ගණනාවක් තිබුණා. වැලිකඩ පොලීසිය නියෝජ්‍ය මා නියෝජනය කරන කෝට්ටේ ආසනයට අයිති ප්‍රදේශය ඇතුළතයි. ඒ නිලධාරියා පාරේ ලයිට් තැනිව් බයිසිකල්වල යන මිනිසුන් අල්ලා ඒ උදවිය නැග ආ බයිසිකල්වල ටයර්වල හුළං ඇරලා බයිසිකල් එක අයිතිකාරයාගේ පිටේ තියාගෙන පයින් යන්න සැලැස්සූ කෙනෙකු වශයෙන් අපකීර්තියක් ලබා ගෙන සිටියා. දෙහිවල පොලීසියට අයිති ප්‍රදේශයේ නොයෙකුත් අන්දමේ දාමරිකකම් වැඩි වෙන්න පටන් ගත්තට පස්සෙ ඒවා මැඩලන්න භීතාගෙන එහාට මාරු කර යැව්වෙ මේ උප පරීක්ෂකවරයා වයි. එහි ඉන්න ප්‍රධාන ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාටත් සබ්-ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාටත් විරුද්ධව ඒ දෙපොළගෙම ක්‍රියා කලාපය ගැන ඒ ප්‍රදේශයේ උදවිය ඉතා තරක විධියට චෝදනා රාශියක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. ඒ අයට විරුද්ධව චෝදනා වල් එන අවස්ථාවල් තිබෙනව. මා මේවා කියන්නෙ වගකීමක් සහිතවයි. ඊටත් වඩා දේවල් තිබෙනව. සමහර දේවල් පත්‍රවලත් වාර්තා වෙලා තිබෙනව. ඒ නිසා තමුත්තාත්සෙන් ඒවා ගැන දන්නවා වෙන්න පුළුවනි. පොලීසියේ යම්කිසි ප්‍රධාන ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාක් එක්තරා අවස්ථාවක යම්කිසි කෙනෙකුගේ අවයවයන් මේස ලාවිවුවක් ඇතුළට දැමීමෙ කොහොමද කියා තමුත්තාත්සෙන් අහන්න ඇති. මේ සිද්ධියට සම්බන්ධ ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මිය

[ස්ථානී තිලකරත්න මයා.]

මරදානට ආවා. එතනට ඇවිත් අවස්ථා ගණනක් යන්න බැරි වුණා. ඒ අතරතුර මොකක්ද කළේ? ඉතාමත් භයානක පහර ගැසීමකින් එක්තරා මිනිසෙකු මරා දැමූ බවට පමණක් නොව තවත් මිනිසෙකුට ඉතා භයානක ලෙස තුවාල කළ බවටත් චෝදනාවක් ඔහුට විරුද්ධව තිබෙනවා.

නොබෝදා අවසන් වුණු නඩුවක් ගැන කියන්න පුළුවනි. දැන් ඒ නඩුව අවසන් වෙලා නියෙන නිසා ඒ ගැන සඳහන් කළාට වරදක් නැහැ. යාපනේ ක්‍රෙට්සර් නඩුකාර උන්වහන්සේ පොලීසියේ නිලධාරීන් තුන් දෙනෙකුට විරුද්ධව නඩු තීන්දුවක් දුන්නා. ඒ නඩු තීන්දුව දීම අවසන් වුණාට පස්සෙ පොලීසියේ සබ්-ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයෙක් ක්‍රෙට්සර් නඩුකාරතුමාගේ ළමයෙකුට කළ තර්ජනය ගැන තමුන්තාත්සෙ දන්නවා. මොකක් වුණද? වෙනදා වගේ නොවෙයි. පොලීසියේ ප්‍රධාන අයට යුතුකමක් තිබෙනවා නේද, ක්‍රෙට්සර් නඩුකාර උන්තාත්සෙත් තවත් කෙනෙකුත් දිවුරුම් පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ මේ පොලීස් උප පරීක්ෂකවරයාගේ, සබ්-ඉන්ස්පෙක්ටර් තැනගේ වැඩ නවත්වන්න? This man who abused a District Judge was not interdicted. On the other hand he was sent to Nuwara Eliya as Sub-Inspector there.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

He must have been promoted also !

ස්ථානී තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

අපේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ගරු හේම බස්නායක නඩුකාර උන්වහන්සේ වැඩි කාලයක් වාසනාවෙන් සැපවත්ව වෙසෙත් වායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. අයිසෝ, මේ වගේ මිනිස්සු. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, අන්තිමේදී ඇපැල් උසාවියේදී අරයට බොහොම ලොකුවට අවවාදයක් දීලා තිදහස් කළා.

He had been warned. It may have been one of his last acts of dispensation. But the police will have to take serious notice of it.

පොලීසිය සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි අවස්ථාවලදී තදින් ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. සමහර අවස්ථාවල මෙහි සිට පොලීස් නිලධාරීන් යාපනයට මාරු කර යවනවා. එහි සේවය කරන පොලීස් නිලධාරීන් ඒ පළාත්වල තිබෙන මානිවරණ කොට්ඨාශ නියෝජ්‍ය කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට තරක විධියට සලකනවා නම් ඒ ගැන නිහඬව ඉන්න බැහැ. මම අහනවා, මන්ත්‍රීවරයෙකුට ඒ ප්‍රදේශයේ පොලීසියකට ගිහිල්ල කරදර යකට පත් නොවී යම්කිසි ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් උනන්දුවක් දක්වන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් නැත්නම් ඒක සතුවදායක දෙයක්ද කියා. එවැනි දේට සම්බන්ධ වුවන්ට විරුද්ධව තදින් ක්‍රියා කිරීමෙන් තමයි පොලීසිය ශුද්ධ කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ පටන් ගන්න තියෙන්නේ. ඒක අපි පිළිගන්න ඕනෑ. අපි දන්නවා යාපනේ සිට මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට පැමිණ සිටින ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මහජන නියෝජ්‍යයන් වශයෙන් මෙහි පැමිණ සිටින බව. මහජන නියෝජ්‍යයින් හැටියට උන්නැහේලා යම් යම් සටන් සංවිධානය කරනවා. සත්‍යග්‍රහ වැනි දේවලත් යෙදෙනවා. ඒව අපි පිළිගන්නේ නැහැ. ඒවාට විරුද්ධව අපි මෙහෙ සත්‍යග්‍රහ කරනවා. සත්‍යග්‍රහයට සත්‍යග්‍රහයක් දෙනවා. ඒ කෙසේ වුවත් මහජන නියෝජ්‍යයන් වශයෙන් පොලීසියට ගිය අවස්ථාවේ ඒ අයට කළ හිරිහැර කරදර නිසා තමයි, එයින් පැනනැගුණු නඩුවෙන් තමයි ක්‍රෙට්සර් නඩුකාරතුමාගේ තීන්දුවෙන් ඒ පොලීස් නිලධාරීන් තුන් දෙනාගේ පරි ගලවන්න සිද්ධ වුණේ. පොලීසිය දියුණු වන ප්‍රමාණයටයි අපි පොලීසිය ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ. නමුත් අපි පොලීසියට හොඳ සහ තිකයක් දුන්නොත්, මේ අය කරන සෑම වැඩක්ම හරිය කියා අපි කිව්වොත්, මේ රටේ ඇති වන්නේ මුරණ්ඩු පොලීසියක් බව මා කියනවා. එයින් අපිම, මහජනයාට කිකරා නොවන දාමරික පොලීසියක් ඇති කරන්නයි ලැස්ති වන්නේ. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කී කරුණු රාශිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගැන මාත් එකඟ වෙනව. වෙනදාට වඩා හොඳින් මේ අවුරුද්දේදී පොලීසිය මහ ජන අදහස් විමසා බලා ක්‍රියා කර තිබෙන බව අපි පිළිගන්න ඕනැ.

ඊළඟට පොලීසියට වෘත්තීය සමිති අයිති වාසිකම් දීමේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්නට ඕනැ. ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට, හිටපු ලංකාවේ අගමැතිතුමාට, මා කියන්නට ඕනැ, යම් වකවානුවකදී මේ රටේ පොලීසිය තරක් කළ අගමැතිවරයෙක් සිටියා නම් ඒ එතුමා බව. මේ විජයානන්ද දහනායක මන්ත්‍රීතුමා තමයි ඒ කාලයේ පොලීසිය කැවේ.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

තමුත්තාන්සේ මට පිළිතුරු දෙන්න ඉඩ දෙනවද?

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මා කථා කර අවසන් වන තුරු සිංගක් ඉන්න. මා වගේ ආධුනිකයකුට පොඩ්ඩක් ඉඩ දෙන්න ඕනැ. තමුත්තාන්සේ අවුරුදු විස්සක් පමණ මේ සභා ගර්භයේ සිටි මන්ත්‍රීවරයෙක්. බිබිලෙනුත් ආ මන්ත්‍රීවරයෙක්. ඒ නිසා මා වෙනුවෙන් කරුණා කර පිකක් ඉඩ දෙන්න. තමුත්තාන්සේ කිව්වේ තමුත්තාන්සේ අගමැති වූවාට පසු අපි තමුත්තාන්සේට වැඩ කරන්නට ඉඩ දුන්නේ නැත කියායි. අපි වැඩ කරන්නට ඉඩ දුන්නේ නැතිවා නොවෙයි, තමුත්තාන්සේ, තමුත්තාන්සේගේ ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවට සිඩ්නි සොයිසා පත් කරගෙන මේ රටේ පොලිස් ආධිපත්‍යයක් ඇති කරන්නට සූදානම් වූ පුද්ගලයෙක්. එවැනි කෙනෙක් මේ රජයේ පොලීසිය විවේචනය කරනවා නම් මම දන්නේ නැහැ ඒ දිව කොයි පැත්තටද නැමෙන්නේ කියා. දිව කොයි පැත්තට වුවත් නැමෙන්නට පුළුවන්. ඕකෙ ඇට නැහැ. ඇට කොහේ තිබුණත් දිවේ නැහැ. එම නිසා ඒ කාල සීමාව තුළදී විරුද්ධ පාර්ශ්වය නිසා තමුත්තාන්සේට වැඩ කරන්නට බැරි වුණාය කියනවා නම් එය වැරදියි. මේ රටේ පොලිස් අධිරාජ්‍යයක්

පිහිටුවීමට විරුද්ධවයි එදා සටන් කළේ. එතකොට මා මන්ත්‍රීවරයෙක් නොවෙයි. අවුරුදු ගණනකට පෙර, මා විශ්ව විද්‍යාලයේ සිටි කාලෙ, ඉලංදාදියකු වශයෙන් මා ගාල්ලේ රැස්විම්වලට ගොස් තිබෙනව. නමුත් මා කවදාවත් ගාල්ලේ නැවතුණේ නැහැ. හැමදාම කොහොම හරි ගෙදර එනව. [බාධා කිරීමක්] ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සාවධානව මට සවන් දෙන්න. ඇත්ත වශයෙන්ම අපත් සමග හොඳින් ආශ්‍රය කළ ඔය මන්ත්‍රීතුමා ලංකාවේ අගමැති වශයෙන් පත්වී ගමන් කරන විට පාරේ අයිනෙ සිටි අපි දුක්කෙ නැහැ. දැඩි පොලිස් ආරක්ෂක සංවිධාන ඇතිව හරියට හිට්ලර් මියුනිච්වලට ගමන් කරනවා වගෙයි එතුමා ගමන් කළේ. මේ අගමැතිතුමා හැර වෙන කිසිම අගමැතිවරයෙක් ඒ විධියට ගමන් නොකළාය කියා අපට කියන්නට පුළුවන්. මිනිසුන් වයසට යන්න යන්න දියුණු වෙනව.

පොලීසියට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් දීමේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මා එක කාරණයක් කියන්නට ඕනැ. මේ සභා ගර්භය තුළ දී පොලීසියට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් දෙන්න ඉල්ලා සිටිනවා නම් යුද්ධ හමුදාවටත් ඒ අයිතිවාසිකම් ඉල්ලා සිටින්න ඕනැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඔව්, අපි ඉල්ලනව අයිතිවාසිකම් දෙකටම.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙය ඉතා කල්පතා කාරීව විසදිය යුතු ප්‍රශ්නයක්. පොලිස් නිලධාරීන්ගේ ලොකු දුක්ගැනවිලි රාශියක් දැනට තියෙනව. පොලීසිය සමග මම නිතරම ආශ්‍රය කරනව. උසාවියට ගියත් මට පොලිස් රාළහාමිල නිතරම හමු වෙනව. පොලිස් රාළහාමිලගේ එදිනෙදා දුක්ගැනවිලි ගැන මම හොඳට දන්නව. සාමාන්‍ය කොස්තාපල් වරයාගේ සිට සාජන්ට් දක්වා නිලධාරියාගේත්, සබ් ඉන්ස්පෙක්ටර්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ස්ථානී තිලකරත්න මය.]

ගේන්, ඉන්ස්පෙක්ටර්ගේන් ජීවිත ගැන බැලුවම ඉතාමත් කනගාටුදායකයි. අපි මේ ගැන සභාවේ සිට ඒ අය විවේචනය කර නව. ලොකු නිලධාරී ඒ අය පාගාගෙන ඉන්නව. මේ පැත්තෙන් නඩු කාරයෝ ඒ අය විවේචනය කරනව. අනික් පැත්තෙන් මහජනයා ඒ අය විවේචනයට භාජන කර නව. ඒ අනුව මේ අය ඉතාමත් කාල කණ්ණි පිරිසක් බවට පත් වී සිටිනව. පොලිස් කාරයාගේ ජීවිතයන් හරියට අර අග්ගලා ගෙනිව්ව බ්‍රාහ්මණයාගේ ජීවිතය වගෙයි. “මග රැදුනොත් තෝ නසී, ගෙදර ගියොත් අඹුව නසී” කියලයි, ඒ බ්‍රාහ්මණයාට කීවේ. ඒ වගේ වැඩක් මේ නිලධාරීන්ටත් වෙලා තියෙන්නේ. මේ පැත්තෙන් ගියොත් අයි. ජී. පී. උන්නාන්සේ බණිනව; නැත්නම් එස්. පී. උන්නාන්සේ බණිනව; එසේ නැත්නම් ඒ. එස්. පී. උන්නාන්සේ අඩුපාඩුකම් සොයනව. අනික් පැත්තෙන් පාර්ලිමේන්තුව අඩුපාඩුකම් සොයනව. තවත් පැත්තකින් මහජනයා අඩුපාඩුකම් සොයනව. නමුත් එක කරුණක් කියන්න ඕනෑ. ගිය අවුරුදු දෙක තුන තුළදී මේ රටේ අභ්‍යන්තරික උසස් පොලිස් නිලධාරීන්ගෙන් පහළ පෙළේ පොලිස් නිලධාරීන්ට සිදු වූ අකටයුතුකම් වෙත අවුරුදුවලට වඩා අඩු වෙලා තියෙනව.

සිඩ්නි සොයිසගේ කාලයේදී පොලිසියේ සාප්තවි මහත්වරුන් පැටරෝල් යාලු හැටි දන්නව නේද? ගැන අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීවරයාට විරද්ධව දිස්ත්‍රික් උසාවියේ තඩුවක් තිබූ වෙලාවේදී සිඩ්නි සොයිසා වැනි අයගේ පෞද්ගලික fපයිල්ස් ගෙනා වම හොඳ හොඳ කරුණු දැන ගන්නට ලැබුණි. සාප්තවි මහත්වරුන් නයිට් පැටරෝල් යවා මෙයා ක්වාටර්ස්වල නයිට් පැටරෝල් කළ ආකාරය පිළිබඳව හොඳ වාර්තා සඳහන් වෙලා තියෙනව. පොලිසියේ සාමාන්‍ය නිලධාරියෙකුට, පොලිස් සෙබලකුට, පොලිස් සාප්තවි කෙනකුට, පොලිස් සබ් ඉන්ස්පෙක්ටර් කෙනකුට, පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් කෙනකුට සිඩ්නි සොයිසා වකවානුවේදී සැලකූ ආකාරයයි, දැන් සලකන ආකාරයයි ලොකු වෙනසක් තියෙනව. There is a definite qualitative change. එදා වගේ නොවෙයි අද අද

වගේ නොවෙයි එදා. අද තත්ත්වය එදා තත්ත්වයට වඩා වෙනස් වෙලා තියෙනව. නමුත් පොලිසිය සම්පූර්ණයෙන්ම පරිශුද්ධ වෙලාය, පොලිසියේ ඉන්න සියළු දෙනාම අංජුස්වරයන්ගේ තත්ත්වයට පරිවර්තනය වෙලාය කියා මම කියන්නේ නැහැ.

අද පොලිසියේ සාමාන්‍ය සාප්තවි කෙනකුගේ fපයිල් එකක් අරිනව. ඉන්ස්පෙක්ටර් ක්ලාස් එකට උසස් කරන්න එයාගේ රෙකෝඩ් එක ඒ fපයිල් එකේ සඳහන් කර නව. එයා අවුරුදු ගණනාවක් එයාට අයිති රාජකාරි කළාට පසු, නිලධාරී දෙතුන් දෙනෙක් මිනිත්තු 5ක් 10ක් එයාට ඉන්ටර් විච් කරනව. එච්වරයයි. ඊට පස්සේ— “You are not fit to be promoted to the Sub-Inspectors’ class”.—

සබ් ඉන්ස්පෙක්ටර් ක්ලාස් එකට යන්න උඹ සුදුසු නැහැ කියනව. උඹ ගිහිත් සාප්තවි ක්ලාස් එකේම රිටයර් වෙයන් කියනව. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමනි, තමුන්නාන්සේ යටතේ තිබෙන පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානියා වන ඉන්ස්පෙක්ටර් ජනරාල් උන්නාන්සේට කියන්න, අද පොලිසියේ ඉන්න සාප්තවි මහත්වරුන්, සබ් ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්වරුන් විශාල ගණනක් පොලිස් සේවය ගැන කලකිරී සිටින බව. ඒ අයට ලමා ලපට් ඉන්නව. ඔවුන් තැනින් තැන යනව. ඔවුන් නොයෙක් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පානව පමණක් නොවෙයි, ඒ අයට ලොකු උවදුරුවලටත් මුහුණපාන්න සිද්ධ වෙලා තියෙනව. මම දන්නේ නැහැ, දැනට පොලිස් ඉන්ජුටරන්ස් ස්කීම් එකක් තිබෙනවද කියා. තියෙනවද, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමනි?

ගැ. එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I referred to the fact that we brought legislation during the last Session of Parliament and, unfortunately, I believe that the regulations were not approved by the Senate because of the Prorogation of Parliament. I must state that I propose to bring them up again.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

Thank you. පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාගේ ප්‍රකාශය ඇත්ත වශයෙන්ම ඉතා වැදගත් එකක්. පොලිසියේ සේවය කරන සෑම පොලිස් භටයකුටම ආරක්ෂාව මේ රජය මගින් සැපයිය යුතුයි. ඔවුන් කරන්නේ ජාතික සේවයක්. පොලිසියේ ඉන්න සෑම සාප්පුවකෙනකුටම ඒ ආරක්ෂාව දිය යුතුයි. පොලිසියේ ඉන්න සෑම සබ් ඉන්ස්පෙක්ටර් කෙනකුටම, සෑම ඉන්ස්පෙක්ටර් කෙනකුටම, සෑම ඒ. එස්. පී. කෙනකුටම ඒ ආරක්ෂාව දිය යුතුයි. මේ ලඟදී ඇවිලන් ස්කවයර් එකේ පොලිස් කාර්යාලයේ සේවයේ යෙදී සිටි ඒ. එස්. පී. මහත්වරුන් තුන් දෙනකුට භයානක ලෙස ගිනි වතුර ගැසූ බව අපි දන්නවා. මේ රටේ පොලිසියටත් රජය මගින් විධිමත් ආරක්ෂාවක් සැපයිය යුතු බව පිළිගැනීමට ඒ සිද්ධිය හේතුවක් වෙනවා. මගින් හම පිහිනව වගේ හැමදාම පොලිසියට පිහින්න පුරුදු වෙලා තියෙනවා. එයින් මේ ප්‍රශ්න විසඳෙනවාද? ඇත්ත වශයෙන්ම මම පොලිසිය ආරක්ෂා කරන්නේ නැහැ. ඒ වගේම පොලිසියේ සේවය කරන සමහර නිලධාරී මහත්වරුන්ගේ අවංක සේවයට පරිභව කරන්නත් මම සූදානම් නැහැ.

අ. භා. 6.15

දැනට තිබෙන පොලිස් පාලනය—විශේෂයෙන්ම ගරු අගමැතිණියගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ හා මේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ නායකත්වය යටතේ පවතින අළුත් පොලිස්පතිතුමාගේ පාලනය—වෙනදාට වඩා ගුණාත්මක බව ඉතා සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. නමුත් කරුණා කර පොලිසියට කියන්න, මහජනයාට හිරිහැර කරන්න එපාය කියා. මහජනයාට හිරිහැර කර ඇති බැව් පොලිස්පතිතුමාට වාර්තා වූ අවස්ථා වලදී එතුමා ක්ෂණිකව ක්‍රියා කර ඇති බැව් මම දන්නවා. ඒක ලොකු දෙයක්. පොලිසිය මහජන පොලිසියකට පරිවර්තනය කරන්න ඕන. ඒ අතර පොලිස් සේවයේ සිටින අයගේත් අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්න ඕන.

මේ සභාග ආණ්ඩුවට ගල් ගහන අය ඉන්නවා. කවද ගල් නොගහන්නේ? පව් කාරයාටත් ගල් ගැහුවාය කියන කථාවක් තිබෙනවානේ. ඒ වගේ කවද ගල් ගැහීමට ලැස්ති නොවන්නේ? ඔය ගල් අපි එකතු කර තියාගන්න ඕන, වැඩි කල් නොගිහිත් ආපසු හැරී ගහන්න.

පොලිස් නිලධාරීන්ගේ දුක්ගැනවිලි රාශියක් තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒවා පැසව පැසවා තිබෙන අවස්ථාවක් මේ. ඒ නිසා ඔවුන්ට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් දීමට බැරි වුවත් ශුභසාධක සංගමයක් සාදා ඒ මගින් දුක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කිරීමට සැලැස්විය යුතුයි. පොලිස් කොස්තාපල්වරුන්ගේ සහ සාප්පුවරුන්ගේ ශුභසාධක සමිතියක් සාදා ඔවුන්ගේ දුක්ගැනවිලි පොලිස්පතිතුමාටත්, මේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාටත් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව සලසා දී පොලිස් සේවාව තුළ වාසනාවන්ත ලෙස ජීවත් වීමට පුළුවන් කිරීමට කටයුතු සංවිධානය කරන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් දීම පිළිබඳව තීරණයක් ගැනීම කල් යනවා නම් මා ඉදිරිපත් කළ අන්දමේ සංගමයක් ඇති කිරීමට කටයුතු සලස්වන්නට පුළුවනි.

පොලිස් පරීක්ෂකවරුන්ගේ සංගමය විසුරුවා හරින්නටයයි මේ ලඟදී නියෝගයක් ගියා. පසුව ඒ නියෝගය ඉල්ලා අස්කරගෙන තිබෙනවා. ඒ ගැන අපි සන්තෝෂ වෙනවා. එය එසේ තිබුනාවේ. එයින් කාරක සභාවක් පත් කරන්න පුළුවනි, පොලිස්පතිතුමාට පොලිස් සේවයේ ඇති අඩුපාඩුකම් පෙන්වා දීම පිණිස. පොලිස් පරීක්ෂකවරුන්ට එවැනි සංගමයක් තිබෙන්න, අසරණ කොස්තාපල්වරුන්ටත් සාප්පුවරුන්ටත් ඒ තත්ත්වය නොතිබීම කනගාටුවට කාරණයක්.

සමහර පොලිස් නිලධාරීන් අවුරුදු 20ක් 30 ක් පමණ අවංක සේවයක් කර උපපොලිස් පරීක්ෂක තත්ත්වයට උසස්වීමට ඉල්ලුවත් නොලැබෙන අවස්ථා තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඔවුන්ට විශ්‍රාමයන්ත වෙන්නේ සාප්පුව වශයෙනුයි. එවැනි උසස්වීමක් ඉල්ලූ විට ඔහුගේ පයිල් එක ගියාම වැඩ හොඳ නැත කියා, නැති නම් උසාවියේ වැඩ හොඳ නැත කියා,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ස්ථානී තිලකරත්න මයා.]

ඒ තනතුරට පත් කරන්නේ නැහැ. මම පිළිගන්නේ නැහැ, සෑම පොලිස් නිලධාරියෙක්ම හොරෙක්කිය කියා. හැබැයි, මගේ ජීවිතයේදී මම දැක තිබෙනවා, වංචා කර ඇති, හොරකම් කර ඇති, බොරු පැමිණිලි කළ පොලිස් නිලධාරීන්. ඒ වාගේම උසාවි වලදී මම දැක තිබෙනවා, ඉතාමත් අවංක ලෙස වැඩ කරන පොලිස් නිලධාරීන්. ඉතාමත් අවංක කාර්යක්ෂම පොලිස් නිලධාරීන් අපේ පොලිස් සේවයේ සිටින බව මම ආචම්බරයෙන් කියන්න සතුටුයි. නමුත් ඒ අයට අනාගතයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ අයට ප්‍රච්චන් ඉක්මනින් උසස් වීම් දෙන්නටයයි මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඉස්සර නම් උසස්වීම් දුන්නේ අමුතු ක්‍රමයකට. සිඩ්නි සොයිසා මහත්මයාගේ කාලයේදී ඒ. එස්. පී. මහත්මයා සේවයට එනවා. ඒ මහත්මයාගේ නෝනා ඩිරයිවර් සමග ඡොපිං යනවා. ඒ කාලයේදී ඒ. එස්. පී. මහත්මයා එන කොට දණ ගහගෙන, සැලියුට් දාගෙන, දොර ඇරල දෙකට නැමුනේ නැති නම් “ප්‍රමෝෂන්” නැහැ. මේ කාලයේ වාගේ නොවෙයි ඒ කාලයේ. ඒ කාලයෙන් මේ කාලයෙන් ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා. ඒ කාලයේ ඩී. අයි. ජී. ඉල්ලන වරප්‍රසාද—රදල කාලයේ තිබුණු වරප්‍රසාද වාගේ ඒවා—ටිකක් දුන්නේ නැති නම් කෙහොම හරි ඔහුට විරුද්ධව චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කොට ඒ මනුෂ්‍යයා අමාරුවේ දමනවා. එවැනි තත්ත්වයක තුබුණු පොලිසිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මඬෙන් දොටට ගන්න අවස්ථා වකයි, මේ විවාදය පවතින්නේ.

පොලිසියෙන් තිබෙනවා, උඩ පෙළ යට පෙළ කියා. ඒ නිසා පොලිස් සේවයේ පහත සිටින අය වෙනුවෙන් යම්කිසි විධි මත් වැඩ පිළිවෙලක් සලස්වන්නයයි ඉල්ලන අතර, අයි. ජී. පී. සිට පහතම සිටින පොලිස් නිලධාරියා දක්වා “රිස්ක් ඉන් ෂුවරන්ස්” ක්‍රමයක් ඇති කරන්නයයි මම ඉල්ලා සිටිනවා. කොමිෂන්ස් විවිධයේ සාප්තටි මහත්මයාගේ පාර දිගේ එන කොට යුද්ධ හමුදාවේ ලොරියක හැප්පුනා. දොස්තරගේ වාර්තාව අනුව ඒ මනුෂ්‍යයාගේ පිටකොන්දේ තිබෙනවා, සුව කරන්නට බැරි ආබාධයක්. ඒ මනුෂ්‍යයාට තව ටික කලකින් විශ්‍රාම ලබන්නට සිදු වන

තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. හොඳයි, වයස අවුරුදු 55 වෙන තුරු රාජකාරි කර විශ්‍රාම ගන්නත්, වයස 56 දී නැත්නම් 57 දී පමණ ආබාධය උත්සන්න උනොත් ඒ මනුෂ්‍යයාට කිසිම සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ සාප්තටි කෙලින්ම ලිව්ව, යුද හමුදාවේ ප්‍රධාන නායකයාට. හමුදා නායකයා තම නීති අංශයෙන් ඊට පිළිතුරක් එවා තිබෙනවා, යුද හමුදාවට විරුද්ධව කාට වත් නඩුවක් පවරන්නට බැරිය කියා. දන් නවා නේද අපේ රටේ නීතිය? “The Crown cannot be sued in tort.” අපේ රටේ රැජින යටතේ සේවය කරන අයට—රැජිනට—විරුද්ධව නඩු පවරන්නට බැරි නීතිය තවම වෙනස් කර නැහැ. දන් යුද හමුදාව ඒ තැනැත්තාට කියනවා, තමුසෙ යට වෙලා කකුලක් කැඩුණත්, තමුසෙ යට වෙලා යම්කිසි විධියකින් මැරුණත් අපට බැහැ, තමුන්නාන්සේට ගෙවන්නට කියා.

සභාපතිතුමනි, මේක අසාධාරණයි. දැන් ආණ්ඩුවේ වෙනත් දෙපාර්තමේන්තු වල සෑම වාහනයක්ම වගේ ඉන්ෂුවර් කර තිබෙනවා. පසුගිය කාලයේ භාණ්ඩාගාරය එවැනි ක්‍රමයක් සකස් කර තිබුණා. දැන් රක්ෂණ සංස්ථාව වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර තිබෙනවා. ලංකා යුද හමුදාවට අයිති වාහනයක් පාර දිගේ යන විට අපේ රථයක් හෝ අපේ ගමේ නැත්නම් ජන්ද කොට්ඨාශයේ කෙනකු හෝ හැපුනොත්, ඊට කිසිම පිළිසරණක් නීතියෙන් නැති බව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමනි, ඔබ සෑම අවස්ථාවකම සිත්හි තබා ගන්න ඕනැ. එම නිසා යුද හමුදාවේ ලොරියක් දුරදි දැක්කම රෙද්ද උස්සගෙන අයිත්තොවි පාර මැදට වී සිට යට වුණොත්, කරුණා කර මෙතැන ඇවිත් කියන්නට එපා, වන්දි දෙන්නට ඕනැය කියා. වන්දි දෙන්නට බැහැ. එම නිසා ඒ නීතිය වෙනස් කරන්නට ඕනැ. යුද හමුදාවේ සෑම වාහනයක්ම රක්ෂණ සහතිකයක් ලැබිය යුතුයි. නැතහොත් භාණ්ඩාගාරය මගින් හෝ යම් කිසි ආරක්ෂාවක් දිය යුතුයි. යුද හමුදාවේ වාහන මගේ ජන්ද කොට්ඨාශය පසු කර ගෙන, කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ජන්ද කොට්ඨාශය පසු කරගෙන, හෝමා ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ජන්ද කොට්ඨාශය පසු කරගෙන හයිලෙවල් පාරේ බොහොම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ලොකු ගමන් වේගයෙන් යන වෙලාවකදී අපේ ඡන්ද කොට්ඨාශයක යම් කෙනෙක් ඒ රථයක හැපී හදිසි අන්තරායකට මුහුණ පෑවොත්, යුද හමුදාවෙන් කිසිම ආධාරයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ පොලිස් ඝාතනවිටත් එවැනි ආරක්ෂාවක් නැහැ. මා ඔහුට කීවිට, ඒ ලියුම පොලිස්පති හරහා අපේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට ඉදිරිපත් කරන්නට කියා. මා මිට වැඩි යමක් කියන්නට යන්නේ නැහැ.

මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම අපේ හිතවත් බුලත්සිංහල හා කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට කියන්නට කැමතියි, මේ ආණ්ඩුවෙන් ඉන්නේ, ඒ අය වගේ අදහස් නොදැරුවත්, අවංක මන්ත්‍රීවරුන් කියා. සමහර අය හිතනවා, අනික් අයගෙ බඩේ විතරයි බිජු නියෙන් නෙ කියා. නමුත් සභාපතිතුමනි, බිජුපත් වුණත්, දවස් 21ක් කිකිළියකගේ බඩ යට තිබුණේ නැත්නම් පැටිය මෝරන්නේ නැහැ. එම නිසා යම් කිසි කාල සීමාවක් තුළ බඩේ බිජු නියෙන් න ඕනෑ. මේ හදන්නේ බඩේ බිජු ඔක්කොම හුරන්නයි. කෙසේ වෙතත් මේ අයට කියනවා, රජය විවේචනය කිරීමේදී වෙනදාට වඩා අප වගකීමක් සහිතව ක්‍රියා කළ යුතුයි කියා. මගේ නම් කිසිම සැකයක් නැහැ, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක සභාග රජය මේ පොලිසියවත්, මිලිටේරියවත්, ඔය අය බලාපොරොත්තු වන ඒකාධිපතිත්වය ගොඩ නංවන්නට පාවිච්චි නොකරන බවට. අපේ පොලිස් සේවය මිට වඩා වාසනාවන්ත පොලිස් සේවාවක් වේවා කියා පාර්ලිමා කරන අතර ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමනි, ඉදිරි කාලයේදී ඔබතුමා මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

මේ රටේ අගමැතිවරුන් අතරින් මා පමණයි, පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව මගේ යටතේ තබා ගැනීමට විරුද්ධ වුණේ. මා පමණයි, අගමැතිවරුන් අතරින් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව මගේ පාලනයෙන් පිටමං කළේ.

ඊළඟට ඒ මන්ත්‍රීතුමා මතක් කරන්නට යෙදුණා, මා ආරක්ෂක කටයුතු සම්බන්ධ අමාත්‍යාංශයක් ඇති කර සිටින ද සොයිසා මහත්මයා ඊට පත් කළා කියා. ඔව්, ඒක ඇත්ත. ඒ පත්කිරීම කළේ ඒ කාලයේදී තිබුණු විශේෂ තත්ත්වයක් අනුව ආරක්ෂක කටයුතු යෙදීමට තරම් කරුණු තිබුණ නිසයි. ඒ සඳහා වෙනම ඇමතිවරයෙක් පත් කරමින් මගේ පාලනයෙන් ඒ කටයුතු ඉවත් කර ආරක්ෂක කටයුතු සම්බන්ධයෙන් නිල ධාරීන් පත් කළා. එහෙත් මම ඊට ඇඟිලි ගැසුවේ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒ කාලයේ තිබුණු විශේෂ තත්ත්වය මොකක්ද?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

මේ රටේ ඇති වූ ගිනි අතරින් ඉතාමත් ලොකු ගින්නක් ඒ කාලයේ ඇති වුණා රත්මලානේ වාරිමාර්ග වැඩ පොළේ : වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ලක්ෂ රාශියක දේවල් ගිනිබත් වුණා. ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බැලූ විට ආණ්ඩුවේ නිල ධාරීන් විසින් කියන්න යෙදුණා, ඒක එක්තරා යටිතැන්වල ව්‍යාපාරයක් අනුව වූ ලොකු උවදුරක්ය කියා. එමෙන්ම නිල ධාරීන් දෙදෙනෙක් තුන් දෙනෙක් පමණ එන යාපනේ කෝච්චිය හදිසියේම පෙරළුණා. ඒ පිළිබඳව පැවැත්වූ විභාගයේදීත් කියන්නට යෙදුණේ එය රටට සහ ආණ්ඩුවට දෝහිකමකින් කළ දෙයක්ය කියලයි. මෙවැනි උවදුරු තිබුණු නිසා ආරක්ෂක කටයුතු ඕනෑ කියා මා කල්පනා කළා. අගමැතිතුමා මරා දමා සති කීපයකින් මේවා සිදු වූ නිසා ලංකාවට ආරක්ෂක කටයුතු අවශ්‍යය කියා හිතන්න මට කරුණු

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

සභාපතිතුමනි, කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට පිළිතුරු දීමක් කරන්නට මට සිදු වී තිබෙනවා. මා අගමැතිව සිටි කාලයේදී නොයෙක් අන්දමට පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව නොමග යැවීම කියා එතුමා මට චෝදනාවක් නැගුව. මා ඒ චෝදනාවට පිළිතුරු දෙන්නට කැමතියි.

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

නිබුණා. ඒ අවස්ථාවේදී මා හරියට වැඩ කළාද නැද්ද කියා විනිශ්චයට බසින්නට නම්, ඊට පසුව සිදු වූ කරුණුවලින් විනිශ්චයට බසින්නට ඕනෑ.

තමුත්තාන්සේලා සියලු දෙනාම දන් නවා, මම මාස දෙකකින් හදිසි නීතිය අස් කළා. තමුත් මේ ආණ්ඩුව අවුරුදු දෙකක් හදිසි නීතිය තබාගෙන හිටියා. මා මාස දෙකෙන් හදිසි නීතිය ඉවත් කළා පමණක් නොවෙයි, මම පළමුවැනි වතාවට මේ රටට එක දවසේ මහ මැතිවරණයක් දුන්නා. මම දුන් ඒ එක දවසේ මහ මැතිවරණය මේ රටේ තිබුණු ඉතා මත්ම හොඳ මැතිවරණයක් කියා තමුත්තාන්සේලා සියලු දෙනාම පිළිගන්නවා ඇති. එපමණක් නොවෙයි, නැති කර තිබුණු පළාත් පාලන ආයතනවල ඡන්ද විමසීම් මම නැවත දුන්නා. “රේඩියෝ සිලෝන්” එකෙන් කළා ප්‍රචාරය කරන්න සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට මම ඉඩ දුන්නා. ඒ නිසා මම යම්කිසි විධියකින් මේ රටේ ආරක්ෂාවට විධිවිධාන සැලසුවා නම්, ඒ අනුව රටේ හොඳ ප්‍රති ඵල තිබුණා කියා මම කියනවා.

තවත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. මා අගමැතිකම කළ හය මාසය ඇතුළත එක තැනකවත් පොලිසිය මගින් මහජනයාට හිරිහැර කළාය කියා ප්‍රචාර නම් තමුත්තාන්සේලා පෙන්වන්න. දහනායක අගමැතිව සිටි කාලයේ පොලිසිය හිරිහැර කළා කියා එක පොලිස් ඡ්වේෂන් එකක්වත් පෙන්වන්න. එසේ කළා නම්, ඒ අයගේ කණ ලගින් අල්ලා බෙල්ලෙන් අල්ලා, දොටට දමන්නට මම දන්නවා.

කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමා (ස්ටැන්ලි නිලකරන්නා මයා.) මගේ කථාවට ඇහුම්කන් දෙන්නවත් මෙතන නැහැ. එතුමා නොයෙක් විධියේ මෝඩ කථා කීව්වා. විශේෂයෙන්ම තමාගේ පක්ෂය වෙනස් කළාට පසු කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමාට දිවවල් ගැන විශේෂ දැනුමක් තිබෙනවා. මගේ දිවේ ඇට නැතිලූ. ඒ මහත්මයාට දිවවල් ගැන විශේෂ දැනුමක් තිබෙන බව මා දන්නවා. දැන් ඒ මහත්මයාට දිවවල්

තුනක් තිබෙනවා. ඒ මහත්මයා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ සිටින කාලයේ තිබුණ දිව පළමුවැනි එක. හවුල් ආණ්ඩුවට බැඳුණාට පසුව තිබුණ දිව දෙවැනි දිව. ආණ්ඩු පක්ෂයේ සපත්තු ලෙවකන්නට තිබෙන දිව තුන්වැනි දිවයි. දිවවල් 3 යි. එම නිසා ඒ මහත්මයාගේ දිවතුනේ කළා මම බොහොම සන්තෝෂයෙන් පිළිගන්නවා. මේ රටේ ආරක්ෂක කටයුතු ගැනත්, පොලිසියේ කටයුතු ගැනත් තවත් ඉගෙන ගන්නය කියා ඒ මහත්මයාට අවවාද කරමින් මගේ වචන සටහන් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 6.30

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(සී. ග්‍රේ. ආර්. ජා. සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා වැඩිපුර කාලය ගන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. තමුත් කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රී වරයාගේ කථාවෙන් පසු වැරදි හැඟීමක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙන නිසා වචන දෙක තුනක් පමණක් කියන්නටයි මා අදහස් කරන්නේ. ස්ටැන්ලි නිලකරන්නා නමැති කෝට්ටේ මන්ත්‍රීවරයා මේ ගරු සභාවේදී පාවිච්චි කරන ලද යම් යම් වචන ඉල්ලා අස් කර ගන්න ලෙස තමුත්තාන්සේ විසින් නියෝග කරන ලද තමුත් උන්නාහේ පැහැදිලි වශයෙන් ඒ වචන ඉල්ලා අස් කර ගන්නේ නැතැයි මා කල්පනා කරනවා. [බාධා කිරීමක්] තමුත් මේවා පත්‍රවල පළ වන්නේ වෙනත් විධියකටයි. කෙසේ වෙතත් උන්නාහේගේ යම් යම් වචනවලට උත්තර දෙන්නටත් වුවමනා කරනවා.

නොයෙක් ප්‍රශ්න ගැන මේ ගරු සභාවේදී අප විවේචනය කර ඇතත් පෞද්ගලික හේතූන් උඩ අප කිසිම මන්ත්‍රීවරයකු විවේචනය කර නැති බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා ඇති. පෞද්ගලික වුවමනාව උඩ යම් යම් දේවල් කරනවා යයි අප කියන්නේ නැහැ. එහෙම කියනවා නම් වැරදියි. මම දැනට අවුරුදු 30ක් පමණ දේශපාලන වැඩ කටයුතුවල යෙදුණු කෙනෙක්. මේ ගරු සභාවේත් බොහෝ කලක් කටයුතු කර තිබෙනවා.

விசேஷ கௌரவப் பணம், 1964-65.

கூடுதல் பணம்

தே குடி பணத்திற்கு நோயென்று பூண்டு
மறு கர் திறைந்து, வோதா நல திறை
தல. நம்து மி யமீ யமீ பூத்டுலெய்து
வோதா கலா நமீ தமீ கெலே தீ பூதீ
லெய்து தகித்துதெவ்து அதுதத்துதெவ்து
தாதிவ லெ மதகி கர்தத காமதகி.
பேதீலெக துதலுதகி ருமி, கெத்து
யகி ருமி, மி காமலுத வோதா கர்
தல. நம்து கெதீலெ பீலுதீ திலக
ரதத லுத அது வலதயகி தேககி
கிததத அதுத கர்தல.

ருத்துதத கலகி ருமி கமகமத
பகிதயே காமதகிதல வலெய்து தீலெ.
மி கிதத தேலெ அலலெ ஓதத ருத
தத கலா லீலயல அலத கீலெ லுத
கதததத. கமகமத பகிதயே காம
தகிதல கீலெ ருத்துதத கெதீலெதீ
பகிதயல லுத. தீ கித வரதகி
தல. மலகி வத துரு ருத்துதத
கெதீலெதீ பகிதயே காமதகிதல
வலெய்து கீலெ கலா அலலுத தீ
லெலெலெ பகி கெதீலெதீ பகிதயே
அதீ வுத. துத ருத்துதத ஓதத
மல பகிதயேதல மி துதத தல.
லுத, துத அலலுத பததத ஓதத
லெ தமீ அலதகி. அப தீ லுதத ருத
ததலெ துதகி கிததத தல.
நம்து ருத்துதத, "You must go with
the current ; you must not go against
it" யதலெதீ பூதீதீயே கித திறை
தல. [லுமி கீலெதீ].

பீலுதீ திலகரதத மி.

(தில. ஸ்டான்லி திலகரதத)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I object to that. I deny it on the
Floor of the House. You must give a
Ruling at this stage. If the hon.
Member persists in exposing my
autobiography—[Interruption].

தீலெதீ கமரககெதீ மி.

(தில. எட்மன் சமரககெதீ)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I am not giving way.

பீலுதீ திலகரதத மி.

(தில. ஸ்டான்லி திலகரதத)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I am also not giving way. If the
hon. Member is going to expose
my autobiography, you must also
give me an opportunity to expose
his autobiography. You must give a
Ruling as to whether my autobio-
graphy is a relevant matter to be
considered at this stage.—[Inter-
ruption].

தீலெதீ கமரககெதீ மி.

(தில. எட்மன் சமரககெதீ)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I have no skeletons in the cup-
board.

பீலுதீ திலகரதத மி.

(தில. ஸ்டான்லி திலகரதத)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

He cannot come out with my
autobiography. It is a matter on
which you should give a Ruling. You
should rule correctly at this stage.
His seniority is no concern of mine.

தீலெதீ கமரககெதீ மி.

(தில. எட்மன் சமரககெதீ)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I cannot give way.

பீலுதீ திலகரதத மி.

(தில. ஸ்டான்லி திலகரதத)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I have got his autobiography with
me.—[Interruption].

யு. தீ. வீரசேகர மி.

(தில. யு. தீ. வீரசேகர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

Why do you not publish it?

பீலுதீ திலகரதத மி.

(தில. ஸ்டான்லி திலகரதத)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

It is sold in the market.

கூடுதல் தியேதீ கலபதீ

(ருகுகுகின் திரதி அகுகிரசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please!

விசேஷன கெடுதலுடன் பணம், 1964-65

—கூடுதல் பணம்

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

අප මෙහෙම කලා කරන්න යනකොට උන්නාහේට රිදෙන බව අප දන්නවා. නමුත් කරන්න දෙයක් නැහැ. උන් නාහේලාගේ ක්‍රියා ගැන කලා කරන කොට රිදුණාට අපට කරන්න දෙයක් නැහැ. ඒ විධියට රිදෙන අය කට වහගෙන ඉන්න දැනගන්න ඕනෑ. කට අරිනවා නම් නියම උත්තර ලැබෙන බව දැන ගන්න ඕනෑ. [බාධා කිරීම්]

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ඔව්, උත්තර ලැබෙනවා ඇති. දැන් බුලත්සිංහල පැත්තට යන්නත් බැරිලු. [බාධා කිරීම්]

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ජය පරාජය පිළිබඳ ප්‍රශ්න, පාර්ලිමේන්තු ආසන පිළිබඳ ප්‍රශ්න උන්නාහේලාට ලොකුයි.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ආසන ඕනෑ නැති අය ඉස්සරහ පේලි යෙන්ම පුවුවක් ඉල්ලුවා නේද? [බාධා කිරීම්]

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නීතිරීති උඩ කලාකරනවාද එහෙම නැත්නම් මේක තවතවත් දික් කරනවාද? [බාධා කිරීම්] බොහොම අමාරුයි. බොහොම රිදිල තිබෙනව. කරන්ට දෙයක් නැහැ. ඉවසිල් ලෙන් මේව අහගෙන ඉන්න ඕනෑ. තමන් පහරවල් ගැසුව නම් පහර වදින විටත් ඉවසිල්ලෙන් අහගෙන ඉන්න ඕනෑ. [බාධා කිරීම්] කියන්න ඕනෑ තරම් අපි භැන. ඕනෑ තරම් කියන්න.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

We will have to get down the Police.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

Are we on the Police Vote?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

රිලිගට එතුමා ආණ්ඩුවේ පැත්තට ගියා. ආණ්ඩුවට වුවමනා කර තිබෙනව එක එක විධියේ පුද්ගලයන්. [බාධා කිරීම්] එක එක ආකාරයේ පුද්ගලයන් ආණ්ඩුවට වුවමනා කර තිබෙනව. අපේ ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මන්ත්‍රීතුමාත් එක්තරා පිළි වෙලක මන්ත්‍රීතුමෙක්. උන්නාහෙගෙනුත් යම් යම් ප්‍රයෝජන තිබෙන බව අද පැහැදිලිවම පෙනෙනව. සභාග ආණ්ඩුවට ප්‍රචාරක අංශයක් නැතැයි කීවත් Propaganda Van එකක් නම් තිබෙන වාය කියා මා කිව්ව. එහි වැඩ කටයුතු කිරීමට පුද්ගලයන් වුවමනා කරනව. Propaganda Van එකේ වැඩ කරන පුද්ගලයෙක් තමයි අපේ ස්ටැන්ලි තිලකරත්න, කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමා.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I am objecting to it. You must not say it.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

If I am the propaganda chief of this Government I am very proud of it.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி.)

(Mr. Edmund Samarakkody)

උන්නාහෙ බොහොම ආඩම්බරයි. කර නම් ගහන්න ගහන්න වඩ වඩා ආඩම්බර වෙනව. හිතේ ශක්තිය තවත් වැඩි වෙනව. [බාධා කිරීම්]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සහාය

සිව්නි නිලකරණ මය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මම කරනම් තුනයි, මෙයා කරනම් හත
රයි. මෙයාට එකක් වැඩියි.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා සිතනව්‍ය ශබ්ද කළ තරමට තර්කයේ ශක්තියක් තිබෙන වාය කියා. එහෙම අය ඉන්නව. ශබ්දය පමණයි. තර්කය හිස්. [බාධා කිරීම්] එක්තරා නඩුකාර මහත්මයෙක් ගැන මේ ගරු සභාවේ විවේචනයක් වුණාය කියා උන්නාහෙට ලොකු කැක්කුමක් තිබෙන බව මා දන්නව. [බාධා කිරීම්] තීන්ඤ්චාත්තියේ සිටින මහතුන්ට තිබෙන ලොකුම පහසුවක් තමයි නඩුකාර මහතුන් සමග ඇති කර ගන්නා සම්බන්ධතාව. ඒ සම්බන්ධතාව තිබෙන තරමට තමන්ගේ වැඩ කටයුතු Successful කර ගන්න පුළුවන් වෙනව.

සු. බී. විරසේකර මයා.

(திரு. பூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I am sorry that this hon. Member as a lawyer should indulge in these things.

සිවුන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I am a lawyer in my own right.

සු. බි. විරසේකර මයා.

(திரு. பூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

The hon. Member is himself a lawyer and he should not talk like this.

ස්වෘත්ති නිලකර්ම මය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன.)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I am a lawyer in my own right even now. He went and got dates from the Magistrate and now he makes allegations.—[*Interruption*]. My

honesty in the profession cannot be questioned. You must give a Ruling right now that he has no right to make any reference to me.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarkkody)

මේක කලා කරල අපි අවසානයක් කරමු.
නමුත් නාන්සේට මේක සභාවක් හැටියට
ගෙන යන්න ඕනෑද, එසේ නැත්නම්—
[බාබා කිරීමි] උන්නාහෙ කරුණු කියන්ට
කියන්ට මටත් කරුණු කියන්ට වෙනව.

එස්. ඩී. ආර්. ජයරත්න මයා.

(திரு. எஸ். டி. ஆர். ஜயரத்ன)

(Mr. S. D. R. Jayaratne)

මේ පොලිස් වැය ශීඝ්‍රී යටතේ කළා කරන
වද, එහෙම නැත්නම් පොද්ගලික දේවල්
ගැන කළා කරනවද ?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කෝඩ් මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේක මතු කරන්ට තමුන්නාන්සේ ඉඩ දුන්නා නම් අවසාන වන තුරුත් අභගෙන ඉන්න ඕනෑ. කරන්ට දෙයක් නැහැ. මෙවැනි පුද් ගලයන් මේ පිළිවෙළට කලා කරන විට නියම උත්තර දෙත්ට ඕනෑ. මේ කාරණා ගැන කියන විට නොයෙකුත් කැක්කුම් ඇති වෙනව. නීති වෘත්තියේ සිටින මහ තුන්ගේ ලොකු ප්‍රශ්නයක් තමයි නඩුකාර සින් සමග සම්බන්ධතාවක්, මිත්‍රකමක් ඇති කර ගැනීම.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! You asked me whether he had withdrawn and you accepted from me that he had withdrawn. You cannot pursue this question any further.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කරන්න දෙයක් නැහැ. තමුන් නාන්සෙ තමයි මේකට වැරදිකාරය. තමුන් නාන්සෙ තමයි, ඉඩ දුන්නෙ.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

You asked me whether he had withdrawn and I said he had. Then you accepted that Order from me. Therefore I cannot allow you to dwell on that question further.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ඒක හරි. ඊට පස්සෙ උන්නැහෙ ඒකම නැවත නැවතත් කීවට පස්සෙ [බාධා කිරීමක්] තමුන් නාන්සෙගෙ වරද නිසා මට කිසිම ඉඩක් නැහැ මේ කතාව මෙනතින් නවත් වන්න. මම මේ සභාවෙ ගරු කථානායක තුමාට බොහොම හොඳින් සහයෝගය දෙන කෙනෙක්. මා තමුන් නාන්සෙට කියන්නෙ, එක්කෙනෙකුට එක නීතියකුත් තව කෙනෙකුට තව නීතියකුත් තියන්න බැහැ කියන එකයි. මෙම වැය ශීඝ්‍රයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම පිට වෙලා කතා කරන්න තමුන් නාන්සෙ ඉඩ දුන්න. එම නිසා මා තමුන් නාන්සෙට ගෞරවයෙන් කියනව, මගෙ කතාව නවත්වන්න බැරි බව.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

You accepted the withdrawal.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුන් නාන්සෙ තමයි මේකට වරදකාරයා. ඇයි, තමුන් නාන්සෙ ඉඩ දුන්නෙ?

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

You stated that you accepted my statement that he had withdrawn [බාධා කිරීම]

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Having said so, he violated the very thing he said. All that is in HANSARD.

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

May I rise to a point of Order. If the hon. Member makes any reference to me I should like to have an opportunity immediately after his speech to reply to his conduct and the conduct of the magistrate. I have a record of his conduct in relation to the magistrate.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

එහෙනම් මම තමුන් නාන්සෙගෙන් එක ඉල්ලීමක් කරනව. මෙම සාකච්ඡාව දිගටම ගෙනියනව නම් ඊට පස්සෙ මටත් කතා කරන්න ඉඩ ලබා දෙන්න ඕනැ. තමුන් නාන්සෙ තීන්දුවක් දෙන්න ඕනැ, මේ සාකච්ඡාව කෙළවර වන්නෙ කොතැනින්ද කියා.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

හෙට උදේ පාන්දර හයට.

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. (අකුරණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. டி. ஜி. எச். சிரிசேன—அக்குறண முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

ඕක මෙනත බේරුම් කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි; උසාවියෙහිදී තීන්දු කරන්න තියෙන ප්‍රශ්නයක්. කරුණාකර —[බාධා කිරීම]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුන් නාන්සෙ දන් මේ සම්බන්ධව ඡන්දය විමසන්න.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(சுழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

We will take the Vote now.

අ. හා. 6.45

ප්‍රශ්නය—එනම්:

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Inspector-General of Police.’”

—විමසන ලදී.

කාරක සභාව මතු පළ වන අන්දමට—පක්‍ෂව 12 ; විරුද්ධව 30 ; යනුවෙන් බෙදුණේය.

පක්ෂව

சார்பாக

AYES

ඩී. බී. ආර්. ගුනවර්ධන මයා.

திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன

Mr. D. B. R. Gunawardena

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ

Mr. D. Shelton Jayasinghe

ගාමනී ජයසූරිය මයා.

திரு. காமனி ஜயசூரிய

Mr. Gamani Jayasuriya

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க

Dr. W. Dahanayake

වී. ධර්මලිංගම් මයා.

திரு. வீ. தர்மலிங்கம்

Mr. V. Dharmalingam

වී. නවරත්නම් මයා.

திரு. வீ. நவரத்தினம்

Mr. V. Navaratnam

ඒ. රත්නායක මයා.

திரு. ஏ. ரத்னாயக்க

Mr. A. Ratnayake

කුසුමා රාජරත්න මයා.

திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன

Mrs. Kusuma Rajaratna

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன

Mr. K. M. P. Rajaratna

යූ. බී. වන්නිනායක මයා.

திரு. யூ. பி. வன்னிநாயக்க

Mr. U. B. Wanninayake

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

திரு. எட்மன் சமரக்கொடி

Mr. Edmund Samarakkody

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

திரு. எம். சிவசிதம்பரம்

Mr. M. Sivasithamparam

විරුද්ධව

எதிராக

NOES

ගේ. පී. බී. ජී. කලුගෙල්ල

கௌரவ பீ. பி. ஜி. கலுகல்ல

The Hon. P. B. G. Kalugalla

ගේ. එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க

The Hon. F. R. Dias Bandaranaike

ගේ. එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන

கௌரவ எம். பீ. டி. சொய்சா சிரிவர்தன

The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena

ගේ. ආර්. එස්. පෙල්පොල

கௌரவ ஆர். எஸ். பெல்பொல

The Hon. R. S. Pelpola

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

கரு. ஞானரீசன். பி. பி. பி. பி. பி.
 கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா
 The Hon. Dr N. M. Perera

සුමනපාල දහනායක මය.
திரு. ஸுமனபால தகநாயக்க
Mr. Sumanapala Dahanayake

ஒரு பி. னி. பி. னி. னி.
 கௌரவ றி. பி. எம். ஹேரத்
 The Hon. T. B. M. Herath

கார். எஸ். வி. பவுலியர் இயா., இ.நீ.ர.
 திரு. ஆர். எஸ். வீ. போலியர், ஸி. பி. ஈ.
 Mr. R. S. V. Poulrier, C.B.E.

வி. வி. சீ. கருணாரத்ன மடா.
 திரு. வீ. ரி. ஜீ. கருணாரத்ன
 Mr. V. T. G. Karunaratne

3. **தேவியம் பூதாந்தம் உயர்.**
 திரு. ரி. விலியம் பெர்னாண்டோ
 Mr. T. William Fernando

விவியன் ஷூவர்டென் மீச.
 திருமதி விவியன் குணவர்தன
 Mrs. Vivienne Goonewardene

நி. பி. ஹேமர் மயா.
திரு. பி. எச். பண்டார
Mr. B. H. Bandara

பி. ஐர். ரத்னாயக்க மஃ.
திரு. பி. ஆர். ரத்னாயக்க
Mr. P. R. Ratnayake

பி. வி. வாலுபுத்தூர்
திரு. பி. பி. பாலசுரியா
Mr. P. B. Balasuriya

திரு. டி. எஸ். சமரசிங்ஹு
Mr. D. S. Samarasinghe

ஸ்ரீ. வி. ரத்னமலல மஃ.
 திரு. ஆர். பி. ரத்னமலல
 Mr. R. B. Ratnamalala

கே. எச். ஜி. அல்பர்ட்
Mr. K. H. G. Albert

நி. பகீர் டிவி மஹி.
ஜனாப் ஸாஹீர் லய்
Mr. B. Zahiere Lye

ඩබ්ලිව්. ඒ. කරුණසේන මයා.
 திரு. டப்ளியு. ஏ. கருணாசேன
 Mr. W. A. Karunasena

பரீட்சி வினாக்கள். மயா.
[திரு. பேணி விக்ரமசிங்ஹ
Mr. Percy Wickremasinghe

வி. பி. ஈர். ஒனவர்தன மஃ.
 திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன
 Mr. D. P. R. Gunawardena

தேவதாஸாபீசு எஃ. ஸ். விநாயகம்
வைத்திய கலாநிதி எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹு
Dr. S. A. Wickremasinghe

உஃ. டி. ஈர். சயரத்ன மஃ.
திரு. எஸ். டி. ஆர். ஜயரத்ன
Mr. S. D. R. Jayaratne

ஸ்ரீ. லீ. வீரசேகர மஹா.
 திரு. யூ. பி. வீரசேகர
 Mr. U. B. Weerasekera

එල්. බී. ජයසේන මයා.
திரு. எல். பி. ஜயசேன
Mr. L. B. Jayasena

ஸ்டீபன் ஸமரக்கோடி மஃ.
 திரு. ஸ்டீபன் சமரக்கோடி
 Mr. Stephen Samarakkody

ஸ்டான்லி திலகரத்ன மஹா.
 திரு. ஸ்டான்லி திலகரத்ன
 Mr. Stanley Tillekeratne

திரு. டி. ஜி. எச். சிரிசேன
Mr. D. G. H. Sirisena

பி. பி. கே. தென்னகோன் இய.
திரு. பி. எம். கே. தென்னகோன்
Mr. P. M. K. Tennekoon

வெளிவி. சீ. பதி. அலெக்சி டிரேவா மஃ.
தரு. டப்ளியு. ஜீ. எம். அல்பட் சில்வா
Mr. W. G. M. Albert Silva

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

“21 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,37,61,650 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

21 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරා වර්තන වියදම්, රු. 82,93,143

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 82,93,143

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 8,293,143

“21 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 82,93,143 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

21 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන වියදම, රු. 4,78,000

வாக்குப் பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 4,78,000

Vote No. 3.—Administration charges—Capital expenditure, Rs. 478,000

“21 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,78,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

21 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

22 වන ශීර්ෂය.—විදේශ බාහිර කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පසිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 53,77,286

විනාශය අංක 9—ඉන්දියාවේ ලංකා මහා කොමසාරිස් රු. 3,68,641

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 1,35,223

தலைப்பு 22.—வெளியூர், வெளிநாட்டிலு வல் துணைக்களம்

வாக்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும் ரூ. 53,77,286

—කාරක සභාව

பங்கீடு இல. 9—இந்தியாவிலுள்ள இலங்கை உயர் ஸ்தானிகர், ரூ. 3,68,641

உப தலைப்பு 1—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங் களும், ரூ. 1,35,223

HEAD 22.—DEPARTMENT OF EXTERNAL AFFAIRS ABROAD

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 5,377,286

Apportionment No. 9.—Ceylon High Commissioner in India, 368,641

Sub-head 1.—Cadre and Salaries Rs. 135,223

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I move, “That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Information Officer (Ceylon Overseas Information Service)’”.

There is a question I wish to ask under this Head. The Estimates make provision for Information Officers in our embassies abroad. There are only three of them for the 23 embassies abroad. The Ceylon Overseas Information Service was inaugurated by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike with a definite purpose in view. It is very important that there should be an information service connected with the embassies so that correct and up to date information could be supplied to the home Government on matters of importance. With that end in view the late Mr. Bandaranaike inaugurated this service. However, his successors have not been able to accommodate themselves to the late Mr. Bandaranaike's policy and so we find that there are only three Information Officers in the entire service. Now the position of these three Information Officers—

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order please! Under what Vote are you speaking?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Head 22, Apportionment No. 9.

The position of these Information Officers is somewhat anomalous. They are stagnating on their present salaries. They do not have any chances of promotion. In fairness to them it is necessary that they should be absorbed into the regular Overseas Service or in the alternative if it is decided to scrap the Overseas Information Service these three officers should be given other work in keeping with their qualifications. All these officers are highly qualified and competent men and their services are certainly very necessary in the embassies because of their past experience. Therefore, I ask the hon. Parliamentary Secretary to look carefully into this question and give these three Information Officers their due.

There is one other point that I wish to raise. You will find that in the various embassies there are a number of Commercial Assistants. These Commercial Assistants, as their designation signifies, have been trained to keep in touch with commercial activities. But it is a deplorable commentary that the Commercial Assistants are not called upon to do the work for which they are qualified. Whenever there is some commercial activity between Ceylon and a foreign country the Commercial Assistant is not called upon to play his proper part. Instead, the role of Commercial Assistant is taken by somebody in Ceylon who is sent abroad. This practice must cease.

When textiles were needed from China a representative flew to China from Ceylon. When dried fish was in short supply in Ceylon, a Parliamentary Secretary or some other representative from Ceylon went to Karachi to negotiate for the purchase of dried fish, and so on.

We find that whenever Ceylon needed to do something in the commercial sphere the Ceylon Government instead of using the services of

the Commercial Assistant in the embassy and also instead of using the officers of an embassy abroad, preferred to send a new emissary from Ceylon to that other country from where the purchases were to be made.

අ. හ. 7

I do not want to divulge the details of transactions that have taken place through this special emissary. Suffice it to point out that in every case where a special emissary has been sent from Ceylon to make purchases from another country the prices of the commodity purchased have gone up thus leading to an increase in the cost of living here in Ceylon.

It is freely said—it has been said in the press—that these emissaries who go from Ceylon manoeuvre things in such a way as to make the prices go up. It had been said freely in the press that they earn commissions that are being deposited in foreign banks in the name of the emissaries who have gone from Ceylon.

I ask the hon. Parliamentary Secretary who is in charge of the embassies abroad why greater and better use is not made of the officers in these various embassies? Why do you have commercial assistants at all? How many commercial assistants do you have? What is the work they have done? If you are not going to negotiate for purchases from other countries through the embassies, then why do you not reduce the staff of the various embassies? There is no meaning in your having a large staff in embassies abroad if, at the same time, at every turn, whenever something is needed, you are going to send somebody on a hasty flight from Ceylon to the other country. I ask the hon. Parliamentary Secretary to consider this question very seriously and make greater and more profitable use of the competent and qualified men you have in the various embassies.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (වත්තල)
(திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தலை)
(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

Mr. Chairman, for the last two or three years the hon. Parliamentary Secretary has promised us that there would be changes in the set-up of our missions abroad, particularly in regard to the administrative working of the missions abroad. But year in and year out we have got the same old estimates, and if you study them you will find that in respect of every one of these missions abroad, which we all know do very little or no work, there is still provision made for overtime.

I have been abroad. I went last year too. Last year I wanted some information and there was no Information Officer available. No files are available. It is a pitiful show.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
Overtime is being paid where?

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

May I tell the hon. Parliamentary Secretary that in his own estimates I find in nearly every item Rs. 500 as overtime?

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
What is the page?

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

Just a minute. I have made my notes.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Overtime is payable as far as I know to those clerks who are attending to decoding duties. These clerks are on duty for longer periods normally than the other clerks who attend to normal duties.

like to know the reference because only in Missions which have coding problems the payment of overtime comes in.

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

Page 50. In the estimates you will find that a sum of Rs. 2,000 has been provided as overtime.

අ. හා. 7.5

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனார்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order please! Mr. Speaker, will now take the Chair.

අනතුරුව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තුමා
මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කටයුතු කිරීමට
මූලාසනා රුචි විය.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

If I may say so, it is inevitable where there is coding work to be done and particularly some other things.

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

My point is this. I am only saying that I do not see any honest effort being made to reorganize this set-up. We have Commercial Assistants.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
I will answer that.

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

Assistants for Commercial Assistants. You have items that are not normally available to the employees in Government service in this country. We find bonuses being paid in Missions abroad; in every estimate there is an item for bonus payments, but local employees are not paid any bonus. I cannot understand this or the reason for it. I find here provision for trade promotion allowances;

—කාරක සභාව

Commercial Assistants attached to Ceylon Missions abroad Rs. 20,000. What is the trade that they have promoted? Can you tell me that? Here the Hon. Minister of Finance is before us and I am asking what are these people doing?

What is the page ?

(Mr. Jayasinghe)

Page 64, Department of External Affairs Abroad. For trade promotion allowance to Commercial Assistants attached to Ceylon Missions abroad you have provided Rs. 20,000.

That is for the whole lot.

(Mr. Jayasinghe)

What is the work they are doing?
These people do not have any work.

I will tell you of the work they do.

(Mr. Jayasinghe)

You have to get through every single pact. There is trouble in Iraq. The Hon. Minister of Finance is well aware of letters of credit not being accepted and that a whole shipment of tea was held up, resulting in prices crashing and loss of lakhs on imports. What has happened? Somebody who is in Iraq was contacted. He said, "I have no authority. I do not know what is happening here." What is

the use of having Missions abroad if this is the net result and if they are not functioning? They are treated as holiday resorts and people who are not wanted here are packed off to these Missions abroad and half the time they are on medical leave and the Government has to pay the medical bills also. They are heart cases or they have gout or something like that. I dare say we should have these missions abroad, but I think we are extravagant. I should like to see highly commercialized units established abroad, staffed with people with a knowledge of the market, people who will be able to advise the Ministers on the trends of the market. I believe you have a rice contract in the offing. I am sure the Hon. Minister of Agriculture, Food and Fisheries is going to fly a delegation there.

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am sending the Food Commissioner to Burma.

(Mr. Jayasinghe)

Unfortunately, when the Food Commissioner goes there, the people there will put up the price because they know that the Food Commissioner has come there to enter into a contract. We must make full use of our officers there. I do not see any expansion of the market. I do not see them negotiating any new markets there for our products. I am only asking the hon. Parliamentary Secretary whether there is any possibility of reorganizing this set-up.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සා
වේල්ල)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலை)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avis-
wella)

Apportionment No. 17, at page 59 of the Estimates, is in respect of our embassy in Canada. I wish the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍රය, 1964-65

—කුරක සභාව

Government will take some steps to station a representative of Ceylon in Canada, instead of getting him to function from New York. It is absolutely necessary to do that. Canada is one of the countries that is helping us a great deal, and we should be very grateful to them.

I should next like to emphasize the point raised by the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake). There is no reason why these three officers, who are called "Information Officers", should not be absorbed into the General Overseas Service. If that is done, the question of their promotions can be considered.

ශ්‍රී චන්ද්‍ර. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am very grateful to hon. Members for the very useful criticism that has been made in respect of Head 22. The position briefly is this.

So far as the question of the Information Officers is concerned, originally, the plan of the Government seems to have been, when there were a fewer number of missions, to try and attach a single information officer to each mission. That seems to have been the original idea. But, since that time, much has happened. A number of new missions have come up, and the nature of the service that these Information Officers can perform is necessarily limited, unless the kind of contact that Information Officers have with the Ministry of Defence and External Affairs is sufficiently effective to enable them to have some information worthy of being imparted in the countries of accreditation. Therefore, what the Government has been doing in the recent past, so far as information is concerned, has been to establish a publicity division in the Ministry of Defence and External Affairs, which sends out extremely well-compiled documentation now for the use of the foreign missions abroad. The consequence is that every mission today, whether it is equipped with an information officer or not, will certainly have this

information in regard to foreign affairs questions and in regard to all matters of local interest which is capable of being made use of in those countries. I myself have been personally responsible for setting up the publicity division and for organizing its work and can certainly speak to the quality of the work that is done.

In the circumstances, I agree with hon. Members that there is certainly a case for taking a definite decision in regard to the future of this grade of Information Officer—either to absorb them into the Overseas Service or to bring them into the general Administrative Service and to decide their future. On that question I agree with the comments made by hon. Members.

The point has been taken by the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) that there is a case for a separate mission in Canada functioning in Ottawa full-time and not part-time in addition to United Nations work performed from New York. On this question I should like to explain that a number of countries like ourselves, which find themselves in the difficulty of not being able to afford a large number of missions abroad, have sometimes adopted this same system of having the United Nations representative also accredited to Ottawa while having a separate person accredited to Washington, for the United States of America. The reason is that if you have the same person accredited to Washington as well as to the United Nations in New York, it leads to difficulties because of the conflict that sometimes arises in one's attitudes and relationships to the United States of America on the one side, and the United Nations on the other. If it is possible to afford another additional person, it is certainly far more satisfactory—and I agree here with the hon. Member for Avissawella—to have a separate accreditation to Ottawa. I shall bring it to the notice of the Hon. Prime Minister, and I hope and trust it will be possible for us to do so especially because of the great deal of assistance

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

which we have received, particularly under the Colombo Plan, from the Government of Canada.

අ. භා. 7.15

Lastly, I shall deal with the question of commercial assistants which was raised by both the hon. Member for Galle and the hon. Member for Wattala. I do not think it is correct to regard these commercial assistants as being superfluous merely because the Ceylon Government has got to send special missions to deal with particular contracts. If I may say so, hon. Members have got a wrong idea if they assume that these commercial assistants are capable of negotiating contracts on behalf of the Government of Ceylon, many of which run into many millions of rupees, covering a full year's supply in essential commodities, and that we should leave it to a commercial assistant at his level to negotiate contracts satisfactorily, particularly with foreign Governments which have made requests from us to send a delegation at such and such a level.

The hon. Member for Galle raised the question of the textiles mission to China. I was in charge of the C. W. E. at that time and I should like to inform hon. Members of this House that we were requested by the Government of China through the Chinese Embassy here, to send a mission at a political level, a Ministerial delegation if it was possible. It was therefore necessary to send a delegation headed by Parliamentary Secretaries. If the hon. Member thinks that the Ceylon Government suffered any disadvantage from that, I can assure him that he is wrong because the result was that we received free of any question of negotiated prices, an outright gift of approximately Rs. 20 million worth of cloth in the second half of 1963, which certainly saw us through our difficulties.

Now, Sir, an offer of that type is a pure and simple political offer. It is not an offer which is tied up with commerce in any sense of the word.

And if one tries to get terms through a commercial assistant, I am afraid I must inform hon. Members of this House that it is quite impossible; it is not the sort of thing that can be done.

These commercial assistant do perform a very valuable function for us. They keep us informed in regard to a number of useful matters. I myself do not receive all this information; it goes directly to the Ministry of Internal and External Trade. But in one or two matters I am personally aware of the usefulness of these commercial assistants. I should like to inform hon. Members that at the Commonwealth Ministers' Conference which I had the privilege of attending, the last one of which was at Accra, the principal person who was in a position to assist me at that conference, particularly in matters pertaining to the Common Market, the subject matter of discussion at that conference, was Mr. Victor Santhiapillai who was the Trade Commissioner in London attached to our High Commissioner's Office there. Now, Sir, with regard to matters like that, a detailed study of the commercial questions involved—commodity prices, the range of commodity prices, the demands for commodities in the surrounding countries, economic evaluations—has to be made by these commercial assistants. One must not assume that they are unemployed merely because they have not been given the authority to negotiate contracts on behalf of the Government of Ceylon.

Take the rice contract. It is perfectly correct that as Food Minister I do intend to send the Food Commissioner, with probably some officers of the Treasury, to Burma to negotiate prices and quantities of rice for the coming year. I send out that delegation customarily round about the month of October and I will do so again this year. I also propose to send out a delegation to Australia to negotiate in respect of supplies of wheat flour, and I am glad to inform

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

hon. Members that we have got extremely favourable credit terms in consequence of the activities of both these delegations.

No amount of work done by a commercial assistant in dealing straight with a foreign government can produce results as on a political level. Undoubtedly, this is not a matter for politicians. It is a straightforward deal which should be handled by officials. If it is a political deal like the one with China in respect of textiles, I say it should certainly be handled by politicians, but it is completely incorrect to suggest, as the hon. Member for Wattala suggested, that prices go up in consequence of the Ceylon Government's delegation visiting Burma for rice. For one thing, the prices in Burma are normally dependent upon nothing else but the fact that their government regards us as being perhaps their best buyer, their most consistent buyer, and the Burmese certainly realize that the bulk of their crop, a very large part of it, is to be sold to the Ceylon Government on a regular course of dealing, a course of dealing which we have had for many years together, and, I must say, on a government-to-government basis. The introduction of a new buyer in that way does not affect prices; it might on a private market where you are dealing with private traders and the Ceylon Government suddenly goes in and announces itself as a buyer; it might force prices up. But that is not the situation in regard to the type of commercial dealing which the Ceylon Government has been undertaking by sending missions abroad. So, in the circumstances, I would ask the hon. Members, please, to realise that these commercial assistants do perform a very valuable function for us. For instance, the commercial assistants have been able to give us a lot of information about minor products which Ceylon is capable of producing, capable of supplying to foreign countries, and I must say that it has stimulated production of various things ranging from coir rope upwards from the districts in the southern province particularly to

many other products besides, and has resulted in export promotion activities.

Lastly, I should like to mention that in regard to this problem of overtime raised by the hon. Member, if he examines the figures he will see that very small amounts have been provided in relation to the total emoluments. The reasons for that are that sometimes it is necessary to provide for payment of a very small amount of overtime firstly for our coding clerks in the missions where we have coding and decoding facilities—You cannot wait to decode telegrams on the following day; the telegrams are urgent and they must be handled at once—and secondly, when it is necessary for staff to work overtime on very rare occasions, usually once a year, to celebrate national days. For this type of activities you have to pay overtime to your staff. It is a very small amount allowed in relation to the total emoluments. So, hon. Members will see that it is not fair to say that missions have very little work to do and, therefore, no overtime should be paid. These are not items of work that can be performed except on the basis of payment of overtime.

“22 වන ශීර්ෂෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 53,77,286 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

22 වන ශීර්ෂෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතුයයි නිශේෂ කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ආස්තු—
පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 29,18,592

வாக்ருப் பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூ. 29,18,592

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 2,918,592

“22 වන ශීර්ෂෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 29,18,592 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

22 වන ශීර්ෂෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතුයයි නිශේෂ කරන ලදී.

விசேஷ கெடுதலின் பணம், 1964-65

—காரக கலாவ

4 வன கலிமனம்.—தேபார்க்கென்றிவ
விசின் கபயன கீவா—புனருவர்க்க
விசுதெ, ரு. 80,667

வாக்குப் பணம் இல. 4—திணைக்களத்தால்
அளிக்கப்படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ்
செலவு, ரூ. 80,667

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 80,667

“22 வன கலிமனம் 4 வன கலிமனம் கருக
ரு. 80,667 க மூடல் ரு சேவனகவ கருக
கரு கருக” கன புகினம் விமன கருக,
கனகலிமன விச.

22 வன கலிமனம் 4 வன கலிமனம் ரு சேவ
கரு கருக கருக கருக கருக கருக கருக
கருக கருக கருக கருக கருக கருக கருக

23 வன கலிமனம்.—கருக, விமன கருக
கருக கருக கருக கருக கருக கருக கருக
கருக கருக கருக கருக கருக கருக கருக

1 வன கலிமனம்.—கருக மன்றலெ
பேர்க்கென்றி கருக கருக கருக கருக
ரு. 15,50,825

1 வன ரு கலிமனம்.—கருக கருக கருக
ரு. 10,11,424

தலைப்பு 23—கருக, கருக கருக கருக
கருக கருக கருக கருக கருக கருக கருக
கருக கருக கருக கருக கருக கருக கருக

வாக்குப்பணம் இல. 1—பணியாளரின் கருக
கருக கருக கருக கருக கருக கருக
ரு. 15,50,825

உப தலைப்பு 1—கருக கருக கருக கருக
கருக கருக கருக கருக கருக கருக கருக

HEAD 23.—DEPARTMENT OF IMMIGRATION,
EMIGRATION AND REGISTRATION OF INDIAN
AND PAKISTANI RESIDENTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,550,825

Sub-head 1.—Cadre and Salaries
Rs. 1,011,424

விமன கருக கருக கருக கருக

(திரு. கருக கருக கருக கருக)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in
respect of sub-head 1, item “Controller
of Immigration and Emigration and
Commissioner for Registration of Indian
and Pakistani Residents”.

Mr. Chairman, I would like to
raise a very important matter. It is
relevant to discuss the question of
the so-called stateless people in this
country. I do not want to go into the
history of this question, but it is no
longer possible to ignore this ques-
tion and put it off year after year
in this way. Anybody would agree
that it is just not possible to forcibly
take people who are in this country
over to India just because according
to our laws, our citizenship laws, we
are not in a position to consider
such persons as citizens of this
country.

We all know the history of this
question. As a result of the citizen-
ship laws passed by the U. N. P.
Government a very large number of
workers in the plantations who had
come here quite properly and have
been here quite legitimately engaged
in very important work on the
plantations in particular—as a re-
sult of this legislation that was
passed by the U. N. P. Government
—these people, numbering about
600,000 to 700,000 workers, mainly
of plantations, were disfranchised.
And, today, at the time that we are
speaking, I do not know the exact
number of people who will come
under the category of the so-called
“stateless” people. Let me make
it very clear that this has nothing to
do with the question of illegal im-
migration. Nobody in this country,
I think, would support any type of
illegal immigration. Every country
has a right to control and prevent
illegal immigration. So far as my
party is concerned there is no ques-
tion on that matter and we agree
that the Government must take
necessary steps to prevent illegal
immigration.

But you must not confuse that
question with the question of the so-
called “stateless” people. They are
mainly working in the plantations
and whatever we think about them
and whatever we may propose to
do about them it is just not possible
to send them away to India against
their wishes and against the wishes
of the Government of India.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

From time to time over the years the U.N.P. Government and the Bandaranaike Governments have told us that they are seeking to discuss this matter with the Government of India in order to arrive at a settlement. But my party the L.S.S.P.—although it is true that a number of Members are on the other side now, they themselves would agree that when we were in one party there was no difference of opinion in our ranks with regard to this question—have always held that this is a problem for the Government of Ceylon and not a problem for the Government of India.

Of course, there is one matter that we may discuss with the Government of India. That is to say, if there are people in this category who are anxious, ready and willing, to go to India we can discuss their case. Suppose we have 8 lakhs of people who fall into the category of "stateless" people—the actual figure, of course, may be more or less—and out of that number there are 50,000 or 100,000 people who say that they are ready and willing to go to India: now with regard to such people unless we get the consent of the Government of India we cannot make arrangements to send them away. With regard to those people you will have to discuss the matter with the Government of India and make arrangements for them. With regard to the rest, there is no question but that they will have to remain here as long as they like. They are here and they will die here.

That is the problem you have to face and no amount of discussing with the Government of India will help in that regard because only if a section of these people are ready to go to India—and only in regard to those people—do you have a problem to discuss with the Government of India. Therefore you have to answer this question: what are you going to do with the rest of the people whom you categorize as "stateless"? The hon. Parliamentary Secretary would once again say that I am always referring to my old friends—

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
That is why you are talking?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
It is a Coalition Government.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
He knows our answer. I gave it last year also.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
No, Sir—

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
He wants their answer also—the answer of his former friends.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
They prefer not to answer. I cannot compel them to answer, but you will have to answer for the Coalition Government. You are speaking on behalf of the Coalition Government.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
Oh, yes!

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
Although this is an old question, in this situation we have to ask you, what do you propose to do with these people?

சுரு. தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி
(தெனாபதி தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Same answer as last year; identical answer.

தினாபதி தினாபதி தினாபதி தினாபதி

(திரு. து. தினாபதி தினாபதி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

We have got the answer: same answer as last year.

சுரு. தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி
(தெனாபதி தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The legal position remains the same. The only difference is this. The Hon. Prime Minister will be going, I think, to India round about October this year on her return from the Non-Aligned Conference in Cairo for a discussion on foreign affairs, as I mentioned, with Mr. Shastri, Prime Minister of India. That is the only new fact I can add to what I stated last year and the position has not changed. Coalition or no coalition, the facts are the same.

தி.பி. 7.30

தினாபதி தினாபதி தினாபதி தினாபதி

(திரு. து. தினாபதி தினாபதி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

That does not make a difference. So far as the country is concerned we cannot forget that there is a problem. Therefore, it is very relevant to raise this matter.

சுரு. தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி
(தெனாபதி தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The problem is very much there.

தினாபதி தினாபதி தினாபதி தினாபதி

(திரு. து. தினாபதி தினாபதி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

We raise matters in this House over and over again on the question of police oppression and so on. We must go over the question. Your answer may be the same but the problem is there.

சுரு. தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி
(தெனாபதி தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Please do not misunderstand me. I am not trying to stop the hon. Member from making a speech. I rather thought that his objective was to try to ascertain whether the two wings of the Coalition held the same view. I stated categorically that they did.

தினாபதி தினாபதி தினாபதி தினாபதி

(திரு. து. தினாபதி தினாபதி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I know there is perfect understanding in the Coalition Government on all these matters. You have your little, little differences. Papers are trying to make much of it. I think, on the main matters you are perfectly agreed. May be, even on the question of toddy, there may be little, little shades of opinion.

சுரு. தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி
(தெனாபதி தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

But I think on citizenship there is no difference.

தினாபதி தினாபதி தினாபதி தினாபதி

(திரு. து. தினாபதி தினாபதி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I am speaking on that footing.

சுரு. தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி
(தெனாபதி தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It is within the 14 points.

தினாபதி தினாபதி தினாபதி தினாபதி

(திரு. து. தினாபதி தினாபதி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The hon. Parliamentary Secretary made a reference to the Hon. Prime Minister hoping to discuss some matter with Mr. Shastri.

சுரு. தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி
(தெனாபதி தி.பி. து. தினாபதி தினாபதி)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I said that earlier also.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

That does not solve the problem.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Of course not.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

It applies only to those people who are actually ready to go there.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It depends on what they agree on.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The large majority of this category of so-called Stateless people want to remain here.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It is not our description that they are Stateless, but it is his description. We have categorized them as Indians. They are Indians so far as we are concerned according to the laws of Ceylon. I appreciate his point that the Indian Government say they are not Indians and the Ceylon Government says they are not Ceylonese. To that extent there is a difference. The problem is our problem because they are physically here. But I do not know whether you consider that the possible area of agreement between Ceylon and India is restricted only to those who are willing to go. It all depends on what can be agreed upon between the Prime Minister of India and the Prime Minister of Ceylon and I would not hesitate to anticipate their agreement

by speculating on what they might agree upon or what they might fail to agree upon.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Surely, the Parliamentary Secretary knows where the real problem lies.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I think we all do.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Will the Parliamentary Secretary allow me to proceed?

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Of course.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Once again, when he is in difficulty he tries to create some confusion but I will not be confused on this matter. You may discuss and discuss with the Government of India but you can discuss only in respect of a certain section of those people—you may call them Indians—who want to go to India. I am sure the Parliamentary Secretary understands what I am trying to say. He says they are Indians. I say they are so-called Stateless. Out of this category if there are 100,000 who are ready to go to India, then the Prime Minister, of course, has a problem, that is, to convince the Government of India that they must be accepted.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

That also depends on how many the Government of India is prepared to take back.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක් කොටි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Again, he wants to confuse and he wants to complicate the situation by interrupting for no purpose. If you say that there is a possibility of inducing—not a question of the Government of India—the so-called Indians or the Stateless people in this country, provided you get their consent, to go to India, it is only then that you will have a problem with the Government of India.

ഒരു ലീഫ്. ഫാർ. ഡെസ് വിത്ത് വിൻഡോ

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I think it is the other way round.

එබිමන් ඩි සමරක් කොයි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Let me finish; you can reply.

That is really the question. The majority of the so-called stateless—I am not wrong because that is the word we have been using in this country when referring to them—are neither citizens of India nor citizens of this country because the Government of India says that they are not their citizens and the Government of Ceylon, on the other hand, says they are not their citizens. That is the fact of the matter. According to the laws of India, the Indian citizenship laws, they are not citizens of India and according to our citizenship laws they are not citizens of Ceylon. Therefore, Sir, you will agree with me that in dealing with these people generally a large number of people in this country refer to them as the so-called stateless people.—[Interruption] Stateless people of Indian or Pakistani origin. Let us agree on it. I know that a lot of people are confused on this matter. Now, therefore, the question to which we have to address ourselves is: what are we going to do with these so-called Stateless people who want to remain in Ceylon and who will not agree to go to India? Are we going to have them in this

country as people without citizenship rights, without the right to vote and without human rights?

Since the citizenship laws were promulgated there were a number of other laws that were passed in this country denying to non-citizens certain benefits that the Government of Ceylon is ready to give to citizens of Ceylon. These benefits were restricted to citizens of Ceylon. Now, take the question of social services—services extended to old people, disabled men, sick people and widows. You give them a monthly allowance. According to the interpretation of the present laws and the implementation of your policies, you are ready to extend these only to people who are citizens of Ceylon. You have got a problem here : your social services are meant to solve urgent problems of the people, to give assistance to those who have no one to look after them and nothing to fall back upon, you give them Rs. 10 per month as an allowance because something has to be done. Whether a man be a Sinhalese, Tamil or Muslim, that problem is there. And when you restrict your social services only to the citizens of this country you thereby deny to the so-called stateless people the benefits they have to expect from the Government.

Take the case of employment. In the last Parliament a Bill was introduced to restrict employment in the estates only to citizens of Ceylon.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරතුංග

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

In the last Session of Parliament.

එයිමන් ඩි සමරක් කොයි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

That has now become law ?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයාගේ

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It will be re-introduced.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I understand that it will be re-introduced. You will see the implications of that situation. You pass laws specifying that only citizens of this country will be entitled to jobs on estates. Sir, most of these stateless people are on the plantations; they are living there and their children are there. Most of these people and their children have over the years restricted themselves to employment on estates; unfortunately other avenues of employment have not been available to them and therefore they have always looked forward to getting employment on the estates. Nobody says that the estates should be reserved for the plantation workers of Indian origin just because they have been there. If anybody says that it is wrong. It is a very good thing that today a large number of Sinhalese people, Ceylon Tamils and others, have found work on the plantations. As a result of the law that you are likely to pass, you will have this situation. There is already unemployment on the estates. That is to say, the children of plantation workers are unable to obtain jobs even on the estates. There are no other avenues of employment open to them. You will not permit such avenues. The unemployment problem is very grave, and the only avenue of employment they have is on the plantations. If you pass the law in question, you will be throwing hundreds of children of plantation workers on to the streets. When they are in the streets they cannot expect your social services to come to their assistance. That is the human problem that we are faced with.

Am I not, therefore, justified in putting this question to the Coalition Government? You say you are following the road to socialism, and among you there are those who stood for the grant of citizenship rights to these plantation workers, these so-called stateless people. Is it not relevant to ask you, now more than ever before, whether you can ignore this

problem? Can you say, "We are not concerned about this problem, we do not care about the hundreds of workers in the plantations and their children who are without jobs"? You are so much concerned about them that you are ready to throw them out of employment and to see them die on the roads. There will not even be coffins to bury them in, because your social services cannot come to their assistance.

We hear hon. Members of this House speaking on the problems in South Africa—racial segregation, discrimination, etc. Many countries of the world, including Ceylon, have discussed that problem at a very high level and condemned the Government of South Africa. A number of countries have actually boycotted South Africa. It is necessary that the countries of the world should do something in this regard. We cannot allow human beings to be treated like dogs. We find hon. Members of this House going to international assemblies and expressing these sentiments. But I say that we have ourselves got this "South African" problem, we have got a problem of discrimination. We have to look at this problem as a human problem.

ජයා පතිරාන මයා, (කුරුණෑගල)

(திரு. ஜயா பத்திரன்—குருணாகல்)

(Mr. Jaya Pathirana—Kurunegala)

Why does not the hon. Member ask that this matter be taken up with the Indian Government? They must be asked to extend the generosity of their social services to these people, who are in fact of Indian origin.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I believe the hon. Member has just arrived, long after I commenced my speech. I shall have to repeat, for his benefit, what I have already told the hon. Parliamentary Secretary. What can we do when they do not come here in time and when they do not understand? If the hon. Member was

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

here, then he has not understood what I said. It may be my fault. Let me explain.

What is the question between us and the Government of India? If, among these so-called Stateless people, to whom you have denied citizenship rights, there is a category that is ready to go to India, then, in regard to those people, you have to persuade the Government of India to allow them to enter India and become citizens of India. In case there is a section of them who are ready to go to India, then you have to discuss the matter with the Government of India. Please do not run away from that problem. Please do not forget that there is a problem. Please do not try to confuse the issue. If you are not ready to recognize the rights of human beings in this country, say so and face it. If it is necessary for you to say so in order that you may continue in power, then say so, but do not pretend that there is no problem. As I said, we have got our own South African problem. We are discriminating against human beings living here; we are denying them human rights.

Some people say that they must move with the current. That seems to be the general feeling nowadays. Moving with the current is convenient and comfortable. Going against the current is difficult and uncomfortable. But, Sir, we have to go against the current when that is the right thing to do, if that is the way in which you can fight injustice.

අ. න. 7.45

I ask the Coalition Government whether their philosophy is to move with the current. Sometimes going against the current is a question of votes, a question of popularity.—[Interruption]. To certain people this may be a joke, but remember there are human beings, men, women and children, who are suffering. You are today denying to certain children educational facilities. You talk loudly of a national system of education but

—කාරක සභාව

you are denying the right of education to certain children. You shake your heads because you are unconcerned.—[Interruption].

I know hon. Members would like me to finish. They would rather that I did not talk about these things. But these things must be told. We must take this opportunity, even once a year, to tell the country and to make the country understand that this is a problem that we have to face.

If the position is that we must not go against the current because it is difficult, we might as well give up everything and go home. I ask hon. Members of the L. S. S. P. who once upon a time fought for the rights of the plantation workers, for citizenship rights for them, what they have got to say now. They have got their plantation workers' union—the Lanka Estate Workers' Union. You have gone before them and told them to fight for their rights. Answer here and now. What is your view on this matter? How do you propose to solve this human problem? You are seated there in your seats but you do not open your mouths. You have not the courage to get up and say what your views are. I challenge you to get up and speak. Defend your action, if you can. Defend your betrayal if you have the courage. Why do you not get your great and brilliant orators to defend your actions?

You speak of workers and their rights. You have trampled underfoot the rights of the workers, the plantation workers. They are an important section of the workers of this country. You have sold their rights. You have sold their rights in order to find for yourselves positions of power. Speak! This is the place! Now is the time.

Do not pretend that this is merely a problem with the Government of India or that there is no problem. In regard to any person who is prepared to go to India, it is a problem with the Government of India. But what about the question of the majority,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

the ninety percent of the co-called Stateless persons who have no wish to leave this Island, who will live and die here, whether you give them citizenship rights or not? But it is a crime that you are perpetrating. You proclaim that Buddhism is the religion of this country and that this is a Buddhist country. It is utter hypocrisy. You are not human beings. You are criminals. You are ready to deny human rights. Do not talk of religion. Do not talk of preserving Buddhism. It is all nonsense, if you are not ready to grant human rights. Your socialism! Do not use that word. You are just maintaining capitalist oppression in this country. You have gone to sustain capitalism in this country. You have done that and you are continuing to do it. And they are doing it from the 11th of June. I know the hon. Parliamentary Secretary will say, we told you yesterday.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I will never say that. I will say something quite different.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkoddy)

I would like to appeal to hon. Members of this House, to the hon. Member for Dambadeniya who is ready to speak on this matter, and to the hon. Member for Welimada to start rethinking on this matter. Very often, I find the hon. Member for Welimada speaks on behalf of China. He is defending some of the policies of Red China. It is good to see him doing that, but he should also try to understand the meaning of Red China, to understand the meaning of that economic order. If you know that I am sure if you will get a chance of visiting that country, you will see how the national minorities are treated in that country. It is a human problem, this problem of the minorities, and you need rethinking on this problem.— [Interruption]. Chinese or Indian? The trouble

between China and India is a different problem. Please do not confuse. But I appeal to you to start rethinking on this problem. Do not think in terms of the immediate advantage to be gained. What is the use of gaining some immediate advantage if the future is destroyed? You cannot get away from this problem. The people must rethink. Otherwise you are going to have perpetual racial riots in this country. Unemployment is growing. You are not solving the unemployment problem of this country. Your only solution is to wait and see when the people of this country will be clashing with each other, the Sinhalese with the Tamils, the Indian Tamils with the Sinhalese. Those are the situations that you will reap. That is all I have to say.

Finally, I appeal to this Government, to the hon. Members of the Opposition who hold a different view on this matter, to start rethinking on this, to look at it as a human problem which needs solving. There is no solution but to give citizenship rights to all these people other than illegal immigrants, who wish to remain in this country.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දම්බදෙනිය)

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க—தம்பதெனிய)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

ගරු සභාපතිතුමනි, බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) කථා කර තිබෙන්නේ මේ ප්‍රශ්නය ගැන නියම අවබෝධයක් ඇතිව නොවෙයි. එතුමා මේ ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කරන්නේ කම්කරු ප්‍රශ්නයක් හැටියටයි. නමුත් රටක් පාලනය කරන විට කල්පනා කළ යුත්තේ කම්කරු ප්‍රශ්න ගැන පමණක් නොවෙයි. තමන්ගේ ජාතික ප්‍රශ්න අනුව රටවැසියන් ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ.

ජාතියක් නැත කියන වර්ගයක් මේ රටේ සිටිනවාය කියා එතුමා කියා සිටියා. ඒ නිසා ඒ උදවියට මේ රටේ අයිතිවාසිකම් දිය යුතුයි කියන තර්කය එතුමා තදින්ම ඉදිරිපත් කළා. මේ රටේ ජාතියක් නැත කියන වර්ගය ඇති වුණේ කොහො මදා කඩදාද, කියා විකක් කල්පනා කර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ආර්. ජී. සේනානායක මහා.]

බලන්න ඕනෑ. ජාතියක් තැනි වන්නට පෙර ඔවුන් සිටියේ මොනුන් හැටියටද? ඒ ගැන කල්පනා කරන්න. ජාතියක් තැන කියන වර්ගයක් මේ රටේ ඇති වීම තේරු-කොතලාවල ගිවිසුමට පසු ඇති වූ සිද්ධියක් නොවෙයිද? ඒ වන තුරු ඉන්දියාවේ ආණ්ඩුව කියා හිටියේ ඉන්දියාවේ රටවැසියන් කියලයි. ඩී. එස්. සේනානායක අග මැතිතුමා සමග සාකච්ඡා කළේ අපේ රටේ සිටින ඉන්දියානු වැසියන් සම්බන්ධව මතුවට ගතයුතු පියවරවල් මොනවාද කියන අදහසිනුයි. බාප්පායි කාලයේත් ඉන්දියාවේ පුරවැසියන් හැටියටයි සැලකුවේ. ඒ කාලයේ අපි සිටියේ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යය යටතේයි. ඒ කාලයේත් කළා කළේ ඉන්දියාවේ අය හැටියටයි. ඒ නිසා බාප්පායි කාලයේ සිටම කළා ඇති වුණේ මොවුන් ඉන්දියානු අය හැටියටයි. ඒ නිසා හැම විටම ඉන්දියාවේ ආණ්ඩුවත් සමග කළා කළේත් සාකච්ඡා කළේත්, ගනුදෙනු කළේත්, මේ රටේ සිටින ඉන්දියානු පුරවැසියන් ගැනයි. කම් කරුවන් හෝ වේවා, වෙන කවුරුත් හෝ වේවා, ඉන්දියානු වැසියන් ගැනයි කළා කළේ.

ඒ අනුව එහෙම කළා කර යම් තීන්දුවකට නැත්නම් නිගමනයකට බැස්සා. මොකක්ද ඒ? අපේ වැසියන්, එනම්, තේරුතුමාගේ කියමනේ හැටියට අපේ වැසියන්ට විශේෂ පණතක් ඇති කර අපේ වැසියන්ගෙන් එක්තරා පිරිසක් උඹලා ගනිල්ලා, ඉතිරි සියලුම අය ඉන්දියානු ජාතිකයන් වශයෙන් අපි පිළිගන්නවා කියන ප්‍රකාශය තේරුතුමාගේ ලියුම් ගනුදෙනුවල තිබෙනවා. අපේ වැසියෝ කියා තේරුතුමා කියන්නේ කාටද? ඉන්දියානු වැසියන්ටයි; ඉන්දියානු පුරවැසියන්ට. ඒ නිසා ඔය 10 ලක්ෂයම ඉන්දියානු පුරවැසියන් හැටියටයි ඉන්දියානු පුරවැසි පණත යටතේ මේ රටේ පුරවැසි අයිතිවාසිකම් ඉල්ලුවේ. ඒ අනුව අවුරුදු ගණනාවක්ම අද ඔය ජාතියක් තැන කියන පිරිස ඔවුන් ඉන්දියානු වැසියන්ය කියා ජේ. පී. වරුන් ඉදිරිපිට අත්සන් තබා තිබෙනවා. ඉන්දියානු පුරවැසිකම තිබියදී මේ රටේ පුරවැසිකම ඉල්ලන්න පුළුවන්කම තිබුණේ ඒ අත්සන උඩයි. ඉන්දියානු සහ පාකිස්තාන පුරවැසි

පණත හදා තිබෙන්නේ ඉන්දියානු වැසියන්ට සීමා කරලයි. ඒ නිසා යම් පිරිසක් ගෝවේ සිටියා නම්, ඉන්දියන් පාකිස්තාන් පුරවැසි පණත ඔවුන්ට බලපාන්නේ නැහැ. මලයාවේ ඉන්දියානු කාරයෝ හිටියා නම් ඔවුන්ටත් ඒ පණත බලපාන්නේ නැහැ. අපේ රටේ සිටිනවා සුද්දන්ට ජාතික වුණු, කසාද නොබැඳපු අයගේ දරුවන්. ඒ උදවියටත් ඒ පණත බලපාන්නේ නැහැ. එය බලපාන්නේ ඉන්දියානු පුරවැසියන්ටම පමණයි. [බාබා කිරීමක්]

මම කළා කරන තුරු ඉන්නකෝ. ඉන්දියානු පුරවැසි පණත අනුව අපි ඉන්දියාවේ පුරවැසියෝ කියා සාමදාන විනිශ්චයකාර තුමෙක් ඉදිරිපිට අත්සන් කර ඉදිරිපත් කළ පෙත්සම් පමණයි, මේ කොමසාරිස් වරුන් පරීක්ෂා කර බැලුවේ. ඔය දස ලක්ෂයම ඔය ආකාරයට අත්සන් කළ පිරිසයි. ඒ 10 ලක්ෂය තමන් ඉන්දියානු පුරවැසියන් බව පිළිගෙන ලියවිල්ලකට අත්සන් කළා. ඉන්දියාණ්ඩුව එය පිළිගත්තා. ලංකාවේ පුරවැසිකම් දන්නොත් සතුවත් ඉන්දියානු පුරවැසි භාවය අත්හැරීම ඔවුන් පිළිගත් එක් කොන්දේසියක්. මේ නිසා නීතිය අනුව ලංකාවේ පුරවැසියන් නොවන අය ඉන්දියානු පුරවැසියන් බව පිළිගත යුතුයි. ඉන්දියානු ජාතිකයන් ඒ විධියේ කොන්දේසි ඇතුළත් ලියවිල්ලකට අත්සන් කර ඇත්තේ සාමදාන විනිශ්චයකාරවරුන් ඉදිරිපිටයි. මේ අනුව එක්කෝ අපේ වැසියන් වශයෙන් ඉන්න වෙනවා; නැත්නම් ඉන්දියානු වැසියන් වශයෙන් ඉන්න වෙනවා. නමුත් ජාතියක් තැනි කොටසක් වශයෙන් ඉන්න පිරිසක් 1954 වන තුරු මේ රටේ සිටියේ නැහැ. මේ ජාතියක් තැනි ප්‍රශ්නය ඇති වුණේ එවකට ලංකාවේ ඉන්දියානු මහ කොමසාරිස්වරයා වශයෙන් සිටි දේසායි තුමාගේ වැඩ පිළිවෙල නිසයි. ඉන්දියානු ජාතිකයන්ගේ පිළිගැනීම අනුව, නීතිය අනුව, ඉන්දියාණ්ඩුවේ ප්‍රකාශය අනුව, 1954 වන තුරු ඉන්දියානු පුරවැසියන් වශයෙන් සිටි පිරිසක් හදිසියේ තනි ප්‍රකාශය අනුව ජාතියක් තැනි පිරිසක් හැටියට හැඳින්වීම පිළිගන්න අමාරුයි. අප ඒ කියමන භාර ගන්න කමති නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

පරිපූරක මුදල්

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
ලාංකිකයන්ටත් මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම්
තෑද්ද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

එක රීලය ප්‍රශ්නයයි. පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්තුමා කීවාක් මෙන් නීතියක්
පනවා තිබෙනවා. දැන් එය කුම කුම
යෙන් ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. වතු
වල රක්ෂා අපේ ලාංකිකයන්ට දීම සඳහා
ක්‍රියා කරගෙන යනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

තවම ඒ ගැන නීතියක් පනවා නැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

නීතියක් පනවා තැනි වුණත්, දැන් ඒ
ගැන වැඩ කරගෙන යනවා.

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 8 වූයෙන්, මෙත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස සහායකයෙක් මුද්‍රාපනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත
4.35 වන 1964 අගෝස්තු 26 වන බදාදා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

තැනි සිවියේ ය.

ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල (තැපැල් හා
විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ஆர். எஸ். பெல்பொல—தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. R. S. Pelpola—Minister of Posts and Telecommunications)

May I, with the permission of the House, move a Supplementary Vote. This is for payment of overtime to officers of the Postal Department.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Oh, yes. But at the same time we want a full and frank discussion on postal delays.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

What is the item?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Items 10 and 11 on the Order Paper.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

This is a matter on which I also want to speak. Now I understand that telegrams are going by railway.

ගරු පැල්පොල

(கௌரவ பெல்பொல)

(The Hon. Pelpola)

I am going into that. I will explain the whole thing to you when my Votes are taken up.

පරිපූරක මුදල:

තැපැල් දෙපාර්තමේන්තුව:

අතිකාල දීමනා

குறைநிரப்பும் தொகை: தபால் தந்திப் போக்குவரத்துத் திணைக்களம்: மேலதிக வேதனம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: POSTAL AND TELECOMMUNICATIONS DEPARTMENT: OVERTIME

මතු පළ වන කේෂ්‍යාව සහායම්මත විය:

“1963 ඔක්තෝබර් 1 වෙනිදායින් ආරම්භ වී 1964 සැප්තැම්බර් 30 වෙනිදායින් අවසන් වන මුදල් වර්ෂය තුළ සේවය සඳහා ලංකාවේ ඒකාබද්ධ අර මුදලෙන් හෝ ලංකානුකූලව වෙන කිසියම් අරමුදලකින් හෝ මුදල්වලින් හෝ ලංකානුකූලව සුදුස්සක් කළ හැකිව තිබෙන මුදලකින් හෝ ලංකානුකූල විසින් ණයට ලබා ගන්නා ලද මුදලකින් හෝ රැමුම අව ලක්ෂයකට (රු. 8,00,000) නොවැඩි

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදලක් ගෙවිය යුතු අතර එම මුදල මෙහි පහත පෙනෙන උප ලේඛනයේ නියමිත පරිදි වැය කළ යුතු ය.

උපලේඛනය

ශීර්ෂය: 162—තැපැල් හා විදුලි සංදේශ සේවා සම්මතයේ අංකය: 1—කාර්ය මණ්ඩල පොදු ගලික පහිනඩි හා අනිකුත් දීමනා රු. 8,00,000"—
[ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල]

පරිපූරක මුදල:

ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි

දෙපාර්තමේන්තුව: අතිකාල දීමනා

குறைநிரப்பும் தொகை: தகவல் ஒலிபரப்புத் திணைக்களம்: மேலதிக வேதனம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: DEPARTMENT OF INFORMATION AND BROADCASTING: OVERTIME

මතු පළ වන යෝජනාව සහසම්මත විය:

"1963 ඔක්තෝබර් 1 වැනිදායින් ආරම්භ වී 1964 සැප්තැම්බර් 30 වැනිදායින් අවසන් වන මුදල් වර්ෂය තුළ සේවය සඳහා 1961 ඔක්තෝබර් 1 වැනිදා සිට 1962 සැප්තැම්බර් 30 වැනිදා දක්වා වූ මුදල් වර්ෂය තුළ වියදම් වෙනුවෙන් හදිසි අවස්ථා අර මුදලින් ගත් අත්තිකාරම් බේරීම් වස් ලංකාවේ ඒකාබද්ධ අරමුදලෙන් හෝ ලංකාණුවේ වෙන යම් අරමුදලකින් හෝ මුදල් වලින් හෝ ලංකාණුව වට සුදුස්සක් කළ හැකිව තිබෙන මුදලකින් හෝ ලංකාණුව විසින් ණයට ලබා ගන්නා ලද මුදලකින් රුපියල් තුන් ලක්ෂ අනූ දහස් නවසිය එකකට (රු. 3,90,901) නොවැඩි පරිපූරක මුදලක්, ගෙවිය යුතු අතර එම මුදල මෙහි පහත පෙනෙන උප ලේඛනයේ නියමිත පරිදි වැය කළයුතු ය.

උපලේඛනය

ශීර්ෂය: 24—ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව

සම්මතයේ අංකය: 1—කාර්ය මණ්ඩලයේ පොදු ගලික පහිනඩි හා අනිකුත් දීමනා රු. 28,600

සම්මතයේ අංකය: 2—පාලක ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම් රු. 3,62,301: රු. 3,90,901"—
[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

කල් තැබීම

ඉத்தිவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදින්, ප්‍රශ්නය සහතිමුඛ කරන ලදී:

"මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය."—
[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

කල් තැබීම

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)
සිරිල් මැතිවි මයා. (කොලොන්නා)
(திரு. சிரில் மதியூ—கொலன்னா)
(Mr. Cyril Mathew—Kolonna)
නැගී සිටියහ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Has the hon. Member for Akuressa given notice of his question?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)
Yes.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member for Kolonna gave notice of a question yesterday. We will follow that order.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

This is regarding the People's Bank. As reported in HANSARD of 4th September, 1963, at column 1777, the following Question was asked from the Minister of Finance:—"What are the names of the directors of the People's Bank who have during the last 4 years"—

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is not necessary for you to repeat it. I have got the facts. I will answer it.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

නැගී සිටියහ.

කල් තැබීම

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Has the hon. Member for Dambadeniya given notice of his question?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

No.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

It will help the Ministers to answer if questions are given notice of.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I want to raise a matter with the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Informaion and Broadcasting about the suppression of a certain post. The post of transport officer of the Government Film Unit has been suppressed. As a result, Mr. R. A. Opatha who was highly qualified for the post and who had rendered very good service to the Unit has lost his employment. Under normal circumstances, in such cases, alternative employment is offered to the officer concerned, but Mr. Opatha was not offered any alternative employment. Furthermore, a very strange thing is happening today in the Government Film Unit. A new post of transport foreman is being created. The work that the new transport foreman will have to do will be similar to the work that Mr. Opatha did. Mr. Opatha should, therefore be offered the new post of transport foreman. But another officer whose qualifications are much lower than the qualifications held by Mr. Opatha is being offered the new post of transport foreman. I earnestly request the hon. Parliamentary Secretary to step in and see that no injustice is done to Mr. Opaha who had a very clean record during the time that he served as transport officer.

අ. භා. 8.6

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මාතර නගර සභාවේ විශේෂ කොමසාරිස් ධුරය දරන්නේ පළාත් පාලන උප කොමසාරිස් වරයෙක්. නිවාස යෝජනා ක්‍රම සම්පූර්ණ වූ අවස්ථාවලදී ඒ මහත් මයාට වුවමනා විදියට ඒවා විවෘත කිරීමටත්, ආණ්ඩුවට විරුද්ධව ප්‍රචාරක කටයුතු කිරීමටත් ඒ නිලධාරියාට විශේෂ බලයක් දී තිබෙනවාද කියා මම දැනගන්න කැමතියි. මා මේ කාරණය මතක් කරන්නේ පසු ගිය දිනවල නිවාස යෝජනා ක්‍රමයක් විවෘත කිරීම සඳහා මාතර පැවැත් වූ ප්‍රසිද්ධ සභාව මාතර විශේෂ කොමසාරිස් වරයා විසින් නගර සභාවට අයත් රථ වාහන ආදිය පාවිච්චි කරමින් කැඳවන ලද නිසයි. එම යෝජනා ක්‍රමය මාතර මන්ත්‍රී මහනාම සමරවීර මහත්මයා විසින් විවෘත කරන බව ඔහු විසින් ප්‍රචාරය කර තිබෙනවා.

මේ සභාවේදී කරන ලද කථාවල වාර්තාවක් දිනමිණ, “ලංකාදීප”, “ඩේලි නිවුස්”, “දවස” යනාදී සෑම පත්‍රයකම වාගේ පළ වී තිබුණා. ඒ කථා පිළිබඳව වචනයක් කීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මා එසේ කරන්නේ විශේෂ කොමසාරිස්වරයා රාජකාරි කරන තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් මේ සභාවට කරුණු අවබෝධ කර දීම සඳහායි. මෙන්න මේ විදියටයි, ඒ වාර්තාවේ සඳහන් වන්නේ :

“ඇතැම් ඇමතිවරු නැයන්ට වැඩ කරන්ලු. ආණ්ඩුව තමාගෙන් පළිගැනීමට සැරසෙන බව මහනාම කියයි.

මුදල් පාලනයේ දූෂණකම් නැති කරන්නට කටයුතු කරන හවුල් ආණ්ඩුවේ සමහර ඇමතිවරු නැදැයිත් මුදල් ලබාගැනීමට කටයුතු කරන් යයි මාතර නගර සභාව මගින් දානවත්තේ සෑදවන ලද නිවාස බෙදා දීමේ උත්සව සභාව ඇමතු හිටපු ගමනාගමන ඇමති මාතර මන්ත්‍රී මහනාම සමරවීර මහතා ප්‍රකාශ කළේය. මහනාමගෙන් පළිගැනීමත් ඥාතිවරුන්ට ඉඩකඩම් විකුණාගැනීමට උදව් දීමත් බදුර්දින් මොහමඩ් මහතාගේ ප්‍රධාන ඵල්ල දෙක බව කී මහනාම සමරවීර මහතා සෞඛ්‍ය ඇමතිවරයාගේ ඥාතිවරයකු වූ ඉසදින් මහතාගේ සල්ලි ගරන ඉසදින් නිවාස යෝජනා ක්‍රමය වෙනස් කර මහ

[වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

ජනයාට බෙදා දුන් නිසා දැන් බදුර්දීන් මොහමඩ් මහතා මහතාමගෙන් පිළිගැනීමට වැඩ කටයුතු සලසන බවද කිය.

තවත් දිනට මේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. ඒවා කියවීමට මම මේ සභාවේ කාලය ගන්නේ නැහැ. එහි අන්තිමට මෙ සේ සඳහන් වෙනවා :

“මාතර නගරයේ විශේෂ කොමසාරිස් සී. ඩබ්ලිව්. ද සිල්වා, සමාදාන විනිශ්චයකාර එච්. ඊ. ගෞරව පාල, තොතාරිස් ජනදාස පතිරණ, ඒ. ඩී. එම්. සාලියන මහත්වරු කථා කළහ.”

මේ ආණ්ඩුවේ හිටපු ඇමතිවරයකු වූ මාතර මන්ත්‍රීතුමා කථා කළ ඒ සභාවේදී නගර සභාවේ විශේෂ කොමසාරිස්වරයාද කථා කර ඇති බව මේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. ඒ නිසා මම පළාත් පාලන ඇමති තුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියගෙන් අහන්න කැමතියි, මේ නිවාස යෝජනා ක්‍රමය විවෘත කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල අමාත්‍යාංශයේ අනුමැතිය ඇතිව කරන ලද්දක් ද කියා. මේ විදියට ආණ්ඩුවේ නිලධාරියෙක් ආණ්ඩුවට දොස් කිම සඳහා රැස් වීම් තැබීම හරිද කියා මම දැනගන්න කැමතියි. අපිත් ආණ්ඩුවට දෙස් කියනවා. නමුත් ඒ අප විසින් සංවිධානය කරන ලද රැස්වීම්වලදී. ඒ නිසා මම ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියගෙන් දැනගන්න කැමතියි, ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ට මේ විදියේ සභා පවත්වා ඇමතිවරුන්ට අභූත චෝදනා කරන්නට ඉඩ දෙනවාද, එසේ නැති නම් මේ පිළිබඳව මොන විදියට ක්‍රියා කිරීමට අමාත්‍යාංශය බලාපොරොත්තු වෙනවාද කියා. මේ නිලධාරියා මේ වගේ විවෘත කිරීමේ සභා පවත්වන්නට උනන්දු වුනත් තමන්ගේ වගකිවයුතු කටයුතු හරියාකාර කරන්නෙ නැහැ. අකුරැස්සේ ගම් කායඝී සභා කොට්ඨාශයේ ආසන අළුත් ක්‍රමයකට බෙදීමේ ඉල්ලීම අමාත්‍යාංශය අනුමත කරල සහකාර කොමසාරිස්වරයාට දන්වුව, මේ ඡන්ද කොට්ඨාශ බෙදීමට කටයුතු කරන්නාය කියා. මේ ගැන වහාම කටයුතු කරන්නාය කියා සහකාර කොමසාරිස්වරයාට උපදෙස් දී තිබෙනවය කියා මේ මස 21 වැනිදා මට දන්වා තිබෙනවා. ගැසට් නිවේදනය ක්‍රියාවේ යෙදවීමේ කාලය දැන් ඉකුත් වෙගන යනවා. එවැනි

වගකිවයුතු කටයුතු තවමත් නොකරන මේ නිලධාරියාට මෙවැනි විවෘත කිරීමේ උත්සව කටයුතුවල යෙදෙන්නට පුළුවන්. තමන්ගේ අමාත්‍යාංශයෙන් භාර දුන් කටයුතු අත්සිටුවා වෙනත් කටයුතු කිරීමට මේ නිලධාරියාට බලය දී තිබෙනවාද, මේ විධියට ක්‍රියා කිරීම සම්බන්ධයෙන් මොන අයුරින් කටයුතු කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාද, කියා මම දැන ගන්න කැමතියි.

අ. භා. 8.12

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(ති.රු. ශ්‍රී. ජේ. ජේ. සෙනරත්න)
(Mr. R. G. Senanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමති තුමාට දන්වීමට කරුණක් තියෙනවා. කැල දෙපාර්තමේන්තුවේ, වෙළඳ අංශයෙන්, මිනිපේ ලොකු ජාවාරමක් කරගෙන යනවා. එතැන දර බෙපෝ එකක් තියෙනවා. ඒ බෙපෝ එකේ සාමාන්‍ය බිම් ප්‍රමාණය අනුව ගොඩගසන්නට පුළුවන් ටොන් 125 ක් පමණයි. නමුත් ලිහදී සොයා බලන විට පෙනෙනවා, පොත්පත්වල ඇති ගණන් අනුව ටොන් නවසිය ගණනක් තිබෙන්නට ඕනෑ බව. පොත්පත්වල තිබෙන ගණන් හා එකතු කර තිබෙන ප්‍රමාණය ගැන බලන විට ටොන් 900 ක පමණ පරතරයක් තියෙනවා. මේ පරතරය ගැන සොයා බැලීමට ජේ. ඩී. ප්‍රනාන්දු ප්‍රධාන නිලධාරීතුමා පරීක්ෂණයක් ඇති කරල, යාපනයේ ඩී. එස්. ඩී. මහත්මියගෙන් ඒ බෙපෝ එකේ වැඩ කරන කීප දෙනෙකුගෙන් වැඩ තහනම් කරල තියෙනවා. නමුත් එතුමා අස් වුණාට පසු අර ලුණු කොමසාරිස්වරයා සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළ ආකාරයට ඔහුගේත් විශ්‍රාම යාම පිළිබඳ කටයුතු ඉක්මණින් අවසාන කිරීමට උත්සාහ කරගෙන යනවා. විභාගය සම්පූර්ණයෙන් අවසාන වන්නට පෙර ඔහුට විශ්‍රාම දී අයිති කිරීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. තව සතියකින් පමණ එය සිදු වන්න පුළුවන්. ඒ සම්බන්ධව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන අතර ගරු කෘෂිකම් ඇමතිතුමාටත් ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු කෘෂිකම් ඇමතිතුමා දැන් මෙතන නැහැ. ඒ වුණත් ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි.

கல்வாசி

கல்வாசி

சுரு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

புத்தகம் எழுதி கட்டுத் தீர்வு கொடுக்க வேண்டுகிறேன்?

சுரு. எ. சேனநாயக்க.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

கேள்வி, இது புத்தகம் எழுதி கட்டுத் தீர்வு கொடுக்க வேண்டுகிறேன்?

சுரு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Question asked by the hon. Member for Kolonna is this: that in reply to a question asked by him sometime back—

சுரு. எ. எம்.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

The Question was not asked by me. I think the hon. Member for Divulapitiya asked the question.

சுரு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The question asked was about a loan granted to Mr. J. B. Kelegama who was then a director of the bank. An answer was given and the complaint is that the answer was incorrect.

The question was that he got two loans. The answer stated that he got only one loan. And the hon. Member questions its correctness.

I think there is a misunderstanding of the situation. Actually he got two loans but they were amalgamated. He first got a loan of Rs. 10,000. That was thereafter increased to Rs. 20,000. The original loan was also included in the second loan—which is quite usual—and the total loan has got to be Rs. 20,000. It is therefore really not incorrect to say that there was one loan. I do not know from where the

information was obtained. When the transfer into one loan took place there was a small gap of time between the entries in the books. That gap of time was utilized to presume that he actually got two separate loans of Rs. 10,000 and Rs. 20,000 making making Rs. 30,000, which is not correct. The answer given was accurate from that point of view.

சுரு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பி. பி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

There were two loans of Rs. 10,000 each?

சுரு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is the position. There was no factually incorrect statement made with regard to that particular loan.

சுரு. எ. எம். டி. பண்டா.

(திரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

The directors made a complaint that it was incorrect.

சுரு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I think the directors also made that mistake. It is very unfortunate to make these charges without getting the full facts. I think that is unfair, because this matter was adequately explained to the directors. In point of fact when this loan was originally taken the Board of Directors got the permission of the Minister concerned—the Finance Minister concerned, at that stage—and got his permission to give this loan. So the Board of Directors knew that the loan was given.

சுரு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பி. பி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Is the Minister the competent authority to sanction a loan?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Because of the fact that Mr. Kelegama happened to be a director of the bank they thought it best that the Minister concerned should also be informed and his sanction obtained. In other words they took the precautions necessary in order to see that there was nothing unfair, or that no undue influence was being brought to bear on the Board of Directors because Mr. Kelegama also happened to be a member of the Board of Directors.

මන්ඩා මයා.

(திரு. பண்டா)

(Mr. Banda)

The Board of Directors has questioned the General Manager.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I know the Board of Directors has questioned a lot of things, and answers have been given.

මන්ඩා මයා.

(திரு. பண்டா)

(Mr. Banda)

The whole point is that.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Chairman of the Board of Directors fell out with the Manager; so in order to frame charges, this matter was also included as one of the charges.

The other question is with regard to Mr. Sahabdeen. This is the case of Mrs. Sahabdeen. If I remember right Mr. Sahabdeen, I think, was a

director. His wife got a loan of Rs. 5,000. Once a loan was obtained by the wife she said, "Instead of opening a new account for me please credit the amount of the loan to my husband's account." There is nothing that a manager of a bank can do if I am granted a loan and I direct him to take that money and place it to the credit of so and so. A person who gets a loan is entitled to say that the money be credited to any person's name or the husband's name. There is nothing wrong technically or otherwise in such a transaction. That matter was also treated as one of the charges when the Board of Directors and the management fell out. All these were itemized as charges against the Manager.

I do not see anything wrong in the transaction relating to Mrs. Sahabdeen. As security she had Rs. 80,000 worth of property.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

I am not questioning the granting of the loan, but why that information was not disclosed in the answer given to the Question.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The answer disclosed the loan to Mrs. Sahabdeen.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

No. I am not questioning the rights or wrongs of giving the loan. If you read my question you will see I have said, in reply to this question the following facts were not disclosed—and I mention two facts. I want to know why those facts were not disclosed on that day.

කල් තැබීම

කල් තැබීම

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What was the Question that was asked ?

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

We want to know why these facts were not disclosed.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Incorrect information was given.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There is nothing incorrect in the Answer given.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

It was rather incomplete.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

They did not disclose the facts fully.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The question whether a Question is fully answered or not is a matter for the Minister or person who is giving the answer. It often happens that they do not always give all the information available, but I would certainly have taken serious notice if anybody had given wrong information and tried to mislead the House. That has not been done. It may be true that all the facts were not given, but this cannot be held as a charge against the officer.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Mr. Sahabdeen had earlier taken a loan of Rs. 25,000.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The other loan was taken by his wife. A Rs. 5,000 loan was taken by Mrs. Sahabdeen on good security. She was entitled to take it.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

We are not questioning all that.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The only point is whether all the details were given. No deliberate attempt has been made to mislead this House, so I cannot take any action. There is nothing to prove any deliberate attempt to mislead the House. If there had been, I would have taken action.

අ. හා. 8.22

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)
(Mrs. Vivienne Goonewardene)

ගරු කළානායකතුමනි, අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ආප්පු ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු වශයෙන් කියන්නට තිබෙන්නේ, පළාත් ආණ්ඩු සභාව පිළිබඳව යථා තිබෙන නිර්දේශයන් ක්‍රියාවේ යෙදවීම ප්‍රමාද වී තිබෙන්නේ මන්දැයි විමසා බලා වාර්තාවක් ලබාගෙන එතුමාට දැනුම් දෙන බවයි. පළාත් පාලන සහකාර කොමසාරිස් වරුන්ට බලය තිබෙනවා, පළාත් ආණ්ඩු සභා නිවාස යෝජනා ක්‍රමයක් විවෘත කිරීමේදී පළාත් අණ්ඩු සභාවට අයිති මුදල් වැය කරන්නේ; වැන් රථ ආදිය පාවිච්චි කරන්නේ. මා හිතන්නේ එ

[විවිෂන් ගුණවර්ධන මිය.]

මහත්මයා සිරිත් පරිදි ඒ උත්සවයට පැමිණෙන්න කියා පළාතේ මන්ත්‍රීවරයාට ආරාධනා කරනවා ඇති කියායි. විවෘත කිරීමේ උත්සව ආදියට පළාතේ මන්ත්‍රීවරයාටත් ආරාධනා කරන සිරිතක් තිබෙන බව ගරු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා ඇති. එහෙත් පළාත් පාලන සහකාර කොමසාරිස්තුමා, අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මහානාම මන්ත්‍රීතුමා ගැන දන්නවා වගේ, දේශපාලන වශයෙන් අදහසාගෙන නොතිබීම නිසයි, මේ අන්දමට මුදල් වැය කර මාතර මන්ත්‍රීතුමාට ආරාධනා කරනවා ඇත්තේ, ඒ මන්ත්‍රීතුමා ගැන අවබෝධයක් ඇති කරගෙන සහකාර කොමසාරිස්තුමා මින් මතුවට එවැනි වැඩ කරන එකක් නැහැ. එහෙත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිට මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ උත්සවයේදී කර තිබෙන කථාව ගැනත්, ඒ පිළිබඳව පත්‍රයේ පළ වී තිබෙන වාර්තාව ගැනත්, ගරු අගමැතිනියගේ අවධානය යොමු කරවන බව මතක් කරනවා කැමතියි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

There is the question asked by the hon. Member for Dambadeniya.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I will take note of the matter raised by him.

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා. (ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. எஸ். சமரசிங்ஹு—தகவல், ஒளி பரப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)

(Mr. D. S. Samarasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting)

ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මතක් කළ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කියනවා තිබෙන්නේ මේකයි. ඕපාත නමැති මහත්මයාණිය “ටිරන්ස්පෝට් ඔෆ් පිසර්” කෙනෙකු වශයෙන් සේවය කළා. ඉස්සර මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ අංශ දෙකක් තිබුණා. ඒ දෙක දැන් එකතු කරලයි තියෙන්නේ. මේ එකතු කිරීමෙන් පසු පෙනී ගියා, ප්‍රවාහණ නිලධාරීන් දෙදෙනෙක් අවශ්‍ය නැති බව. මන්ද? වාහන තිස් ගණනක් තිබෙන්නේ. එම නිසා සේවයෙන් පැරණි වඩා ජ්‍යෙෂ්ඨ තැනැත්තා ප්‍රවාහණ නිලධාරියා වශයෙන් පත් කර භාණ්ඩාගාරයට දැනුම් දී තිබෙනවා, ඕපාත මහත්මයාට රජයේ වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවකින් සුදුසු රැකියාවක් සපයා දෙනවා කියා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහායමත විය.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව, අ. හ. 8.24 ට, 1964 අගෝස්තු 19 දින සහ සම්මතය අනුව, 1964 අගෝස්තු 26 වන බදාදා පූ. හ. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

சபை, 1964 ஓகஸ்ட் 19 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணைய, பி. ப. 8.24 க்கு, 1964 ஓகஸ்ட் 26 ஆம் தேதி புதன்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned at 8.24 p.m. until 10 a.m. on Wednesday, 26th August, 1964, pursuant to the Resolution of the House of 19th August, 1964.

ලිඛිත පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்
WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

தேசிய ப்ரதேர் லெல வானித் ஸ்கூலர்ஸ்
தமிழ்ப் பகுதிகளில் வர்த்தக ஆசிரியர்
COMMERCIAL TEACHERS IN TAMIL AREAS

(Mr. V. A. Alegacone—Mannar)

(අ) පසුගිය අවුරුදු පහ තුළ දෙමළ ප්‍රදේශ වල පාසල් හා විද්‍යාල කීයක් වාණිජ ගුරු වරුන් ඉල්ලුවේද යන්නත්, ඒවායේ නම්, ලිපිනයන් හා ඒ ඒ පාසල් හෝ විද්‍යාල අයත් ඡන්දදායක කොටසාශ එතුමා සදහන් කරනවාද? (ආ) මේවායින් කීයකට අද වනතුරු වාණිජ ගුරුවරුන් ලබා දී තිබේද? (ඉ) එසේ පත් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටි පාසල් වැඩි සංඛ්‍යාවකට වාණිජ ගුරු වරුන් පත්කර නැති බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) එවැනි පාසල්වලට වාණිජ ගුරු වරුන් වහාම ලබා දීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද? එසේ නම්, ඒ කවදාද? නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ)
கடந்த ஐந்து வருடங்களாகத் தமிழ்ப்பகுதி
களிலிருந்து வர்த்தக ஆசிரியர் நியமனம்

ගරු පී. බී. ජී. කුලගල්ල (අධ්‍යාපන ඇමති)

(கௌரவ பி. பி. ஜி. கலுக்கல்ல—கல்வி அமைச்சர்)

(The Hon. P. B. G. Kalugalla—Minister of Education)

கோரி விண்ணப்பித்துள்ள பாடசாலைகளி
னதும் கல்லூரிகளினதும் பெயர்களையும்
விலாசங்களையும் தேர்தற்றொகுதி வாரியாக
அவர் தெரிவிப்பாரா? (ஆ) அவற்றுள் இற்றை
வரை எத்தனை பாடசாலைகளுக்கு வர்த்தக
ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்? (இ)
விண்ணப்பித்துள்ள பாடசாலைகளுள் பெரும்
பாலானவற்றிற்கு இன்னமும் வர்த்தக ஆசிரி
யர்கள் நியமனம் செய்யப்படவில்லையென்பதை
அவர் அறிவாரா? (ஈ) அப்பாடசாலைகளுக்கு
உடனடியாக வர்த்தக ஆசிரியர்களை நியமிப்
பதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?
ஆமெனில், எப்பொழுது? அன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Education :
(a) Will he state how many schools and colleges in Tamil areas asked for commercial teachers during the last five years, giving their names, addresses and their respective electorates ? (b) Of these how many schools have been provided with commercial teachers up to date ? (c) Is he aware that commercial teachers have not been appointed to most of the schools which had requested such appointments ? (d) Will he take steps to provide such schools with commercial teachers immediately ? If so, when ? If not, why ?

(අ) 21.	පාසලේ නම	ලිපිනය	ජන්ද කොට්ඨාශය
ය / මඩුවිල් උතුර කමලසානි විද්‍යාලය	...	... වාචකවිවේරි	... වාචකවිවේරි
යා/සරසාලයි උතුර ගනේෂ විද්‍යාලය	...	එම	එම
යා/කෙරුඩවිල් සරස්වතී විද්‍යාලය	...	එම	එම
යා/සරසාලි සරස්වතී විද්‍යාලය	...	එම	එම
යා/මඩුවිල් මහා විද්‍යාලය	...	එම	එම
යා/වරානි මහා විද්‍යාලය	...	කොඩිකාමන්	එම
යා/කවිවායි රජයේ දෙමල මිශ්‍ර පාසල	...	එම	එම
යා/අල්ලාරෙයි රජයේ දෙමල මිශ්‍ර පාසල	...	මිසාලෙයි	එම
යා/කොඩිකාමම් රජයේ දෙමල මිශ්‍ර පාසල	...	කොඩිකාමම්	එම
යා/මිසාලෙයි උතුර විරසිංහම් විද්‍යාලය	...	මිසාලෙයි	එම
යා/මිසාලෙයි විග්නිස්වර විද්‍යාලය	...	එම	එම
යා/ක්‍රිස්තියානි පාසල	...	කෝපායි	කෝපායි
යා/අත්තෙයාර් හින්දු විද්‍යාලය	...	නිර්වේලි	කෝපායි
යා/අවරන්කම් මෙ. මී. දෙ. මී. පා.	...	පුත්තුර්	එම

பெரித பிடுகு

பெரித பிடுகு

[மரு கருமரீடு]

பாசரீடு நடு

பெரித

சுந்தி கருமரல

யா/அபிபுபெரி கிருந்தியாதி பாசரீடு ...	...	...	அபிபுபெரி	...	கருமரல
யா/பெரிமருந்தி பாசரீடு ...	...	...	புந்தி	...	புது
யா/பெரிபெரி மரு மரு பெரிமரு ...	...	...	பெரிமரு	...	புது
யா/புந்திபெரிபெரி மரு மரு பாசரீடு ...	...	...	புந்திபெரிபெரி	...	புது
யா/பெரிபெரி பபிபு பாசரீடு ...	...	...	பெரிபெரி	...	புது
யா/கருமரல மரு பெரிமரு ...	...	...	கருமரல	...	புது
யா/பெரிமருபபிபு பெரிமரு ...	...	...	கருமரல	...	புது

(அ) 2. (ஆ) மரு. பாசரீடு மருமருமருமரு மருமரு மருமரு பருமருமரு மரு. (பு) மருமரு மருமரு மரு மருமருமருமரு மருமரு பருமருமரு பருமருமரு மருமரு.

(அ) 21.

பாசரீடு பபிபு

பபிபு

மருமரு மருமரு

யா/மருமரு வபிபு கருமருமரு வித்தியாசரீடு	..	சாபகசுசெரி	..	சாபகசுசெரி
யா/சரசரீடு வபிபு கருமருமரு வித்தியாசரீடு ..	..	மரு	..	மரு
யா/கருமருமரு சரமரு வித்தியாசரீடு ..	..	மரு	..	மரு
யா/சரசரீடு சரமரு வித்தியாசரீடு ..	..	மரு	..	மரு
யா/மருமரு ம.வி. ..	..	மரு	..	மரு
யா/மருமரு ம.வி. ..	..	மரு	..	மரு
யா/கருமரு அ.த.க.பா. ..	..	கருமருமரு	..	மரு
யா/அருமரு அ.த.க.பா. ..	..	மரு	..	மரு
யா/கருமருமரு அ.த.க.பா. ..	..	மருமரு	..	மரு
யா/மருமரு வபிபு கருமருமரு வித்தியாசரீடு	..	கருமருமரு	..	மரு
யா/மருமரு கருமருமரு வித்தியாசரீடு ..	..	மருமரு	..	மரு
யா/கருமருமரு பாசரீடு ..	..	மருமரு	..	மரு
யா/அருமரு இந்து வித்தியாசரீடு ..	..	கருமருமரு	..	கருமருமரு
யா/அருமருமரு மரு.மரு.த.க. ...	..	மருமரு	..	மரு
யா/அருமருமரு கருமருமரு பாசரீடு ..	..	அருமருமரு	..	மரு
யா/சருமருமரு பாசரீடு ..	..	புருமரு	..	மரு
யா/வருமருமரு மரு.மரு.பா. ..	..	வருமருமரு	..	மரு
யா/பருமருமருமருமரு அரு.பா. ..	..	பருமருமருமருமரு	..	மரு
யா/கருமருமரு சரு வித்தியாசரீடு ..	..	மருமரு	..	மரு
யா/கருமருமரு மரு.வி. ..	..	கருமருமரு	..	மரு
யா/சருமருமருமரு வித்தியாசரீடு ..	..	கருமருமரு	..	மரு

(அ) 2. (அ) அரு. அருமருமரு அருமரு பாசரீடுகருமரு நருமருமருமருமரு. (பு) நருமரு வசரு கருமருமரு சருமருமரு பருமரு மரு வித்தியாசரீடுகருமரு மருமரு நருமருமருமரு சருமருமரு.

(a) 21.

Name of School

Address

Electorate

J/Maduvil North Kamalasani Vidyalaya	..	Chavakachcheri	..	Chavakachcheri
J/Sarasalai North Ganesha Vidyalaya	..	do.	..	do.
J/Kerudavil Saraswathie Vidyalaya	..	do.	..	do.
J/Sarasalai Saraswathie Vidyalaya	..	do.	..	do.
J/Maduvil Maha Vidyalaya	..	do.	..	do.
J/Varani Maha Vidyalaya	..	Kodikamam	..	do.
J/Kachchai G.T.M.S.	..	do.	..	do.
J/Allarai G.T.M.S.	..	Meesalai	..	do.
J/Kodikamam G.T.M.S.	..	Kodikamam	..	do.
J/Meesalai North Weerasingham Vidyalaya	..	Meesalai	..	do.
J/Meesalai Vigneswara Vidyalaya	..	do.	..	do.
J/Christian School	..	Kopay	..	Kopay
J/Atteyar Hindu College	..	Neerveli	..	do.
J/Avarankal M.M.T.M.S.	..	Puttur	..	do.
J/Achchuveli Christian School	..	Achchuveli	..	do.

[ශ්‍රී ලංකා]

(a) No. It is not possible to give appointments as Commerce Teachers to those candidates who sat for the Pupil Teachers Examination and had Commerce qualifications. (b) No. It

is not possible to give appointments as Commerce Teachers to those candidates with Commerce subjects appearing for the Pupil Teachers Examination to be held in 1964.

1965

1965

1965

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.